http://www.cherrythitsar.org

(၄၇) ဝေတမိုးထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း

ပင်းသိုင်

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်

နှင့်

ဘမျိုး ဘိုးတူ ဘယ်သန်ဘမှန်

စာတမ်းပိုင်း

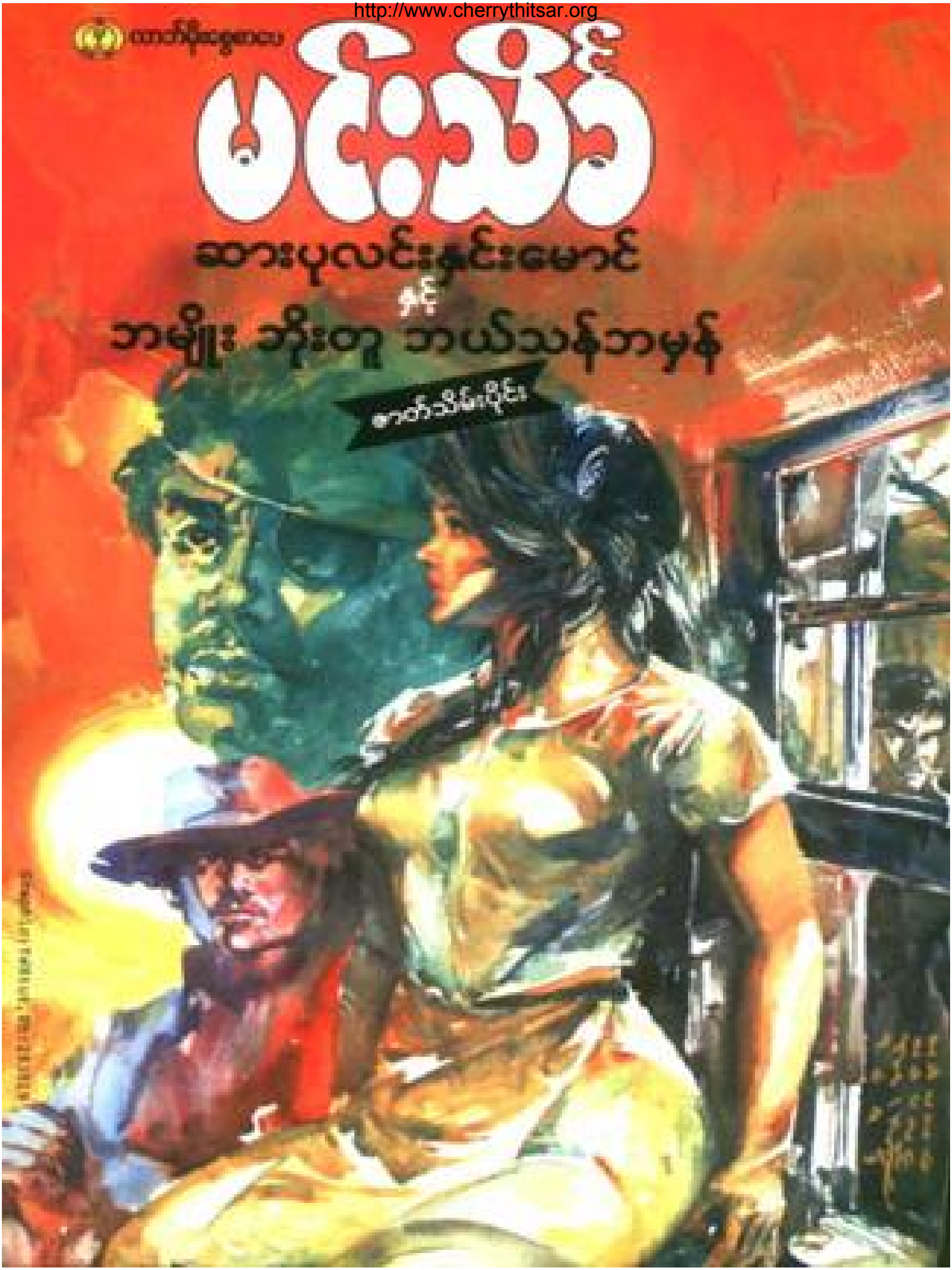

http://www.cherrythitsar.org

http://www.cherrythitsar.org

ပင်းသိန်

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်

နှင့်

ဘမျိုး ဘိုးတူ ဘယ်သန်ဘမှန်

http://www.cherrythitsar.org

လာဘ်မိုးစွေစာပေ စာစဉ် ၂၅

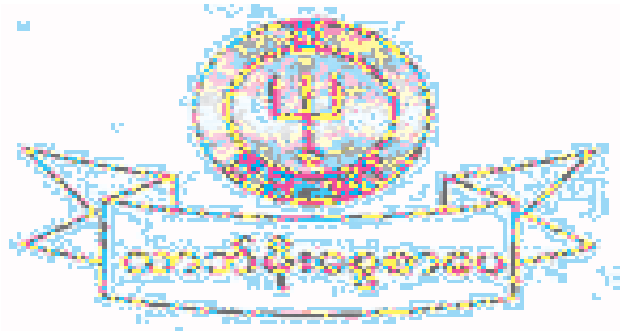

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

အမှတ် (၁၁၁)၊ (၃၃)လမ်း (လယ်)

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၅၃၃၁၉

နို့ဘာဝန်အစရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	**ဒို့အရေး**
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	**ဒို့အရေး**
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	**ဒို့အရေး**

ပြည်သူ့သစ္စာထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို

နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံစေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။

အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။

ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။

ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။

စျေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။

ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောင်ရေး

နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။

အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။

တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

http://www.cherrythitsar.org

မင်းသိခ်

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်

နှင့်

ဘမိုး ဘိုးတူ ဘယ်သန်ဘမှန်

(ဒုတိယပိုင်း)

(တတိယအကြိမ်)

http://www.cherrythitsar.org

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၃၇၄/၂၀၀၃ (၃)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၈၁၄/၂၀၀၃ (၇)
		တတိယအကြိမ်
		၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
အုပ်ရေ	-	၅၀၀၀
တန်ဖိုး	-	၉၉၀ ကျပ်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	-	မောင်မောင်သိုက်
အတွင်းပန်းချီ	-	နေကြည်
မျက်နှာဖုံးစရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်း	-	ရဲထွန်
ကွန်ပျူတာစာစီ	-	**Deep Blue** (၃၃) လမ်း၊
အတွင်းဖလင်	-	မျိုးဝင်းကျော်၊ လမ်း (၄၀)
စာအုပ်ချုပ်	-	ရှကီး၊ ၁၁၄ လမ်း
ထုတ်ဝေသူ	-	မနုစာရီစာစဉ်
		ဦးအောင်ထွန်း (မြို-၀၁၉၅၂)
		မြို့မ (၁)၊ ပေါ်တော်မူလမ်း၊
		မော်ဘီမြို့နယ်။
မျက်နှာဖုံး	-	ဦးအောင်မြင့်ဦး (မြို-၀၁၅၀၃)
နှင့်		သိန်းသန်းဦးပုံနှိပ်တိုက်
အတွင်းပုံနှိပ်		၃၄ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထောင်ထဲသို့ပေးပို့သော ဦးလောစံ၏စာများ

မောင်ကောင်းတုံ့နှင့် မောင်ကောင်းစံတို့မှာ ထောင်ကျသွားကြပြီဖြစ်၏။ မောင်ကောင်းစံမှာမူ ပြစ်မှုများသောကြောင့် ထောင်(၁၀)နှစ်ပင်ကျ၏။ မောင်ကောင်းတုံ့မှာမူ အမှုနည်းသောကြောင့် ထောင်(၅)နှစ် သာ ကျလေ၏။

ကောင်းစံမှာ အင်းစိန်ထောင်၌သာနေရ၏။ မောင်ကောင်းတုံ့မှာမူ သာယာဝတီထောင်တွင်နေရ၏။ ၎င်းတို့ဆရာကြီးဦးလောစံမှာကား ပန်းထိမ်အလုပ်ကို လုပ်၍မဖြစ်တော့သောကြောင့် ဝက်သားပေါက်စီ၊ ပဲပေါက်စီ စသည်ဖြင့် ပေါက်စီများလုပ်ကာ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးရရှာလေ၏။

ဦးလောစံသည် ၎င်း၏တပည့်များထံသို့တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ စာပို့လေ၏။ ထိုပို့ခဲ့သော စာများအနက် မောင်ကောင်းတုံ့ရသော စာလေးစောင်ကို ဖော်ပြရန်လိုပေသည်။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

လူကလေး မောင်ကောင်းတုံ

ငါကတော့ ပန်းထိမ်အလုပ်ကို လုပ်လို့မဖြစ်တော့ဘူးကွ။ ငါ့ကို ဘယ်သူမှလည်း မယုံကြည်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ အခု ပေါက်စီ ရောင်းနေတယ်။ ငါတတ်ထားတဲ့ ဆေးပညာနဲ့ ဆေးဆိုင်ဖွင့်ပြီး ဆေး ဆရာကြီးလုပ်ရင် ရပါတယ်။ ကြီးပွားမှာလည်း အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီပညာကို ငါသင်ခဲ့စဉ်ကပင် ကတိတစ်ခု ဆရာ့ဆီမှာပေးထားခဲ့ရ တယ်။ အဲဒီကတိကတော့ အဲဒီပညာနဲ့ ငွေမရှာပါဘူး ဆိုတာပေါ့ကွာ။ ဒီတော့ တစ်ဝမ်းတစ်ခါးစားရုံပဲ ဝက်သားပေါက်စီ၊ ပဲပေါက်စီ လုပ်နေ တယ်ဟေ့။

အဲဒီတော့ မင်းဆီကို ပေါက်စီဆုံးမစာရေးပေးလိုက်တယ်။

၁။ ပေါက်စီဆိုတာ လုပ်ပြီးတာနဲ့ လုပ်တဲ့သူကိုယ်တိုင်က စားကြည့် ရတယ်။ ဒီလိုပဲ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ကို ဟုတ်-မဟုတ် ဘယ် နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် သုံးသပ်ရတယ်။

၂။ ပေါက်စီဟာ သိပ်ပြီးငယ်နေရင် နည်းနည်းကလေး ကြီးကြီး ဖြစ်အောင် လုပ်ရတယ်။ ဒီလိုပဲကွ။ လူဆိုတာ ဝိရိယနည်းနေ တယ်လို့သိရင် နည်းနည်းပိုပြီး ဝိရိယထုတ်ရတယ်။ ဝိရိယ

http://www.cherrythitsar.org

နည်းတဲ့လူအတွက် အတတ်ပညာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အတတ်ပညာမဖြစ်တဲ့ လူအတွက် စီးပွားဥစ္စာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စီးပွားဥစ္စာမဖြစ်နိုင်တဲ့လူအတွက် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းလည်း မရနိုင်ဘူး။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမရှိတဲ့လူဟာ ကောင်းမွန်စွာ မတည်တံ့နိုင်ဘူး။

၃။ ကိုယ်လုပ်တဲ့ပေါက်စီဟာ နည်းနည်းကြီးနေရင်တော့ နည်းနည်းသေးအောင် လုပ်ရတယ်။ အဲဒီလိုမလုပ်ရင် အမြတ်ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလိုပဲကွ။ လောကမှာလည်း **'ဝိရိယလွန် ကျွန်ဖြစ်'** ဆိုတဲ့စကား မင်းကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား။ အေး။ ဝိရိယဆိုတာလည်း သူ့နေရာနဲ့သူပဲကွ။

၄။ ကိုယ်လုပ်တဲ့ ပေါက်စီဟာ အချိုးမကျလို့ ပျက်သွားပြီဆိုရင် လွှင့်ပစ်ရတယ်ကွ။ ရောင်းတဲ့အထဲ ထည့်လို့မဖြစ်ပေဘူး။ တော်တော်ကြာ ဝယ်တဲ့လူတွေက ပေါက်စီအပျက်လေးတစ်လုံး စားမိတာနဲ့ "အလကားပါ။ ဒီလူကြီးပေါက်စီတွေဟာ မကောင်းပါဘူး" လို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပဲကွ။ လူ့လောကမှာလည်း မကောင်းတဲ့အကျင့်ဆိုး တစ်ခုတလေ ကိုယ့်မှာရှာလို့တွေ့ရင် အဲဒီအကျင့်ဆိုးကို အမြန်ဆုံးစွန့်ပစ်ရတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

၅။ အစာနည်းတဲ့ပေါက်စီဆိုရင် လူမကြိုက်ဘူးကွ။ အစာများများ ထည့်ရတယ်။ ဒီလိုပဲကွ။ လောကကြီးမှာလည်း ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် ဉာဏ်ကိုဌာပနာသွပ်ပြီးလုပ်ရမယ်။ ဉာဏ်ဌာပနာနည်း နေရင်တော့ နေရာမကျပေဘူးပေါ့။

၆။ ပေါက်စီတွေထားတဲ့အခါမှာလည်း တစ်လုံးနဲ့တစ်လုံး သိပ်ပြီး ကပ်ထားလို့မရဘူး။ နည်းနည်းခွဲထားရတယ်။ အဲဒီလိုမလုပ်ဘူးဆိုရင် ပေါက်စီတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပူးကပ်ကုန်ရောကွ။ အဲဒီလိုပဲကွ။ လောကကြီးမှာလည်း ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် သူ့ကဏ္ဍနဲ့သူ ပိုင်းပိုင်း ခြားခြားရှိရမယ်။ အကုန်လုံးရောပစ်လို့ မရဘူး။

၇။ အလုံးကြီးပြီး မျက်နှာပန်းလှတဲ့ ပေါက်စီတွေကိုတော့ တခြားပေါက်စီတွေနဲ့ရောပြီး ပုံးထဲမှာထည့်ထားလို့မဖြစ်ဘူး။ လူမြင်ကွင်းကို ထုတ်ရတယ်။ ပုံးရဲ့အဖုံးပေါ်မှာတင်ပြီး လူမြင်အောင် တမင်ပြထားရတယ်။ ဒါမှလည်း မြင်တဲ့လူတွေက စားချင်စိတ်ပေါ် လာမှာပေါ့ကွာ။ အဲဒီလိုပဲကွ။ လူ့လောကကြီးထဲမှာလည်း ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့အရည်အချင်းတွေကို တိမ်မြှုပ်အောင် လုပ်မထားရဘူး။ ဖော်ထုတ်ပေးရတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

ကဲ. . အဲဒီတော့ ကောင်းတုံရေ။

ကမ္ဘာလောကကြီးကို ဝက်သားပေါက်စီ၊ ပဲပေါက်စီလို သဘောထားစမ်းပါ။

ပေါက်စီသည်ကြီး

ဦးလောစံ

မောင်ကောင်းတုံသည် ၎င်း၏ဆရာကြီးဦးလောစံ၏ **'ပေါက်စီဆုံးမစာ'** ကို ကြေကြေညက်ညက် ဖတ်ရှုလိုက်နာခဲ့လေ၏။

*****

နောက်တစ်နှစ်၌မူ ဦးလောစံသည် ပေါက်စီရောင်း၍ မကောင်းသောကြောင့် ကလေးများကို တစ်အိမ်တက်ဆင်းလှည့်လည် ၍စာသင်ပေး၏။ ကလေးမိဘများသည် ၎င်းတို့၏ကလေးများကို စာသင်ခိုင်းသော်လည်း ရိုက်နှက်ဆုံးမခြင်းနှင့် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကို မကြိုက်ရကား "ဦးလောစံကို စာသင်ဖို့တော့ သဘောတူပါတယ်။ ကလေးကို ရိုက်တာလည်း မကြိုက်ဘူး။ ဒဏ်ပေးတာလည်း မကြိုက်ဘူး။ အော်တာ ငေါက်တာလည်း မကြိုက်ဘူး။ ကျွန်မတို့ကလေး၊ ကျွန်

http://www.cherrythitsar.org

တော်တို့ကလေးကို အလိုလိုက်ပြီး သင်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဦးလောစံကို စာသင်ခိုင်းပါ့မယ်။ ညနေတိုင်းလာပေါ့” ဟု ပြောဆိုတတ်ကြလေ၏။

ထိုအခါ ဦးလောစံက “ဒီလိုဆိုရင်လည်း စိတ်ချပါဗျာ။ ကျုပ်က အလိုလိုက်ပါ့မယ်” ဟု ပြောဆို၍ အလုပ်ကိုလက်ခံလေ၏။ ထိုနှစ်တွင် ဦးလောစံသည် မောင်ကောင်းတုံထံသို့ အောက်ပါစာကို ရေးလိုက်လေ၏။

လူကလေး မောင်ကောင်းတုံ

ငါ အခု ပေါက်စီမရောင်းတော့ဘူးကွ။ တစ်အိမ်တက်ဆင်းနဲ့ ကလေးတွေကို ကျူရှင်လိုက်ပြီးသင်ပြပေးနေတယ်။ သင်ပြပေးတယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်သင်ပေးရတာမဟုတ်ဘူးကွ။ ကလေးမိဘတွေဟာ သူတို့ကလေးကို တကယ်သင်ရင် မကြိုက်သလိုပဲ။ တကယ်သင်ပြီဆိုတာက ဒီလိုလေကွာ။ တကယ်သင်လို့တကယ် စာမရဘူးဆိုရင် ကလေးကို ရိုက်သင့်ရင်ရိုက်ရမယ်၊ ဒဏ်ပေးသင့်ရင်ပေးရမယ်၊ အော်သင့်ရင် အော်ရမယ်၊ ငေါက်သင့်ရင် ငေါက်ရမယ်မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ကလေးမိဘတွေက အဲဒီလိုလုပ်ရင် မကြိုက်ဘူးကွ။ အဲဒီတော့ တကယ်မသင်ပါနဲ့လို့ ပြောတာနဲ့ အတူတူပေါ့ကွာ။ အဲဒါကြောင့် ငါလည်း ကျူရှင်ဆရာဆိုပေမယ့် တကယ်သင်ထဲ့ဆရာ မဟုတ်ဘူးကွ။ အလိုလိုက်

http://www.cherrythitsar.org

တဲ့ဆရာကြီးကွ။ ကလေးအလိုလိုက်နည်းကလည်း ကြည့်တော့ လွယ်မလိုလိုနဲ့ အတော်ခက်တယ်ကွ။

အေး. . ငါကတော့ ကလေး အလိုလိုက်နည်းကို ပြောပြချင်သေးတယ်။ ကလေးဆိုတာ မိဘအမျိုးမျိုးကဆင်းသက်လာတော့ စရိုက်အမျိုးမျိုး၊ အကျင့်အမျိုးမျိုး ပါတယ်ကွ။ အဲဒီတော့ သူတို့ကို အလိုလိုက်ပုံလိုက်နည်းကလည်း အမျိုးမျိုးပဲကွ။

၁။ တချို့ကလေးကလည်း မိတ်ဆွေနဲ့တူတဲ့ကလေးမျိုးကွ။ သူက ဒုက္ခမပေးလှဘူး။ သူတို့တော့ သူသိချင်တာကလေးတွေ အမှန်အတိုင်းပြောပြခြင်းနဲ့ပဲ အလိုလိုက်ရတယ်ကွ။ ဒီလိုပဲဟော့။ လူလောကကြီးမှာ သူတစ်ပါးရဲ့အလိုကိုလိုက်ပြီး လုပ်ရတဲ့အခါမျိုးလည်း ရှိတယ်ကွ။

၂။ တချို့ကလေးကတော့ လောဘဒုံးကလေးကွ။ သူတစ်ပါးခဲဖွက်ကို လိုချင်တယ်။ ခဲတံကို ယူချင်တယ်။ သူတစ်ပါးဆီကဟာဆိုရင် ဘာမဆိုလိုချင်တဲ့ ကလေးမျိုးလည်းပါတယ်။ အဲဒီလိုလောဘဒုံးကလေးမျိုးကိုတော့ စက္ကူ၊အရုပ်လှလှကလေးတွေ၊ သကြားလုံးကလေးတွေပေးပြီး အလိုလိုက်ရတယ်ကွ။

http://www.cherrythitsar.org

အဲဒီလိုပဲကွ။ လောကကြီးမှာလည်း ပေးသင့်တာပေး၊ ကျွေးသင့်တာကျွေးပြီး လုပ်ရတဲ့အလုပ်မျိုးလည်း ရှိသေးတယ်။

၃။ တချို့ကလေးကျတော့ သူတစ်ပါးကိုခိုင်းချင်တဲ့ ကလေးမျိုးလည်း ပါသေးတယ်။ စာမရေးတတ်လို့ ရေးပေးပါ၊ မြေပုံမဆွဲတတ်လို့ ဆွဲပေးပါဆိုတာမျိုး လုပ်တတ်သေးတယ်။ အဲဒီကလေးမျိုးကျတော့လည်း ကိုယ်ကပဲ ရေးပေး၊ ဆွဲပေးခြင်းနဲ့ အလိုလိုက်ရတယ်။ ဒီလိုပဲကွ။ လူလောကမှာလည်း ခိုင်းတာကို လုပ်ပြီးပေးရတဲ့ အခြေအနေမျိုးရောက်ရင်လည်း ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး လုပ်ပေးရတတ်တယ်။

၄။ တချို့ကလေးကျတော့ သိပ်ပြီး ဒေါသကြီးတယ်ကွ။ သူတစ်ပါးကို ပေတံနဲ့ရိုက်ချင်တယ်၊ ကိုက်ချင်တယ်၊ ကုတ်ဆွဲချင်တယ် ဆိုတဲ့ကလေးမျိုးလည်း ပါသေးတယ်။ အဲဒီကလေးမျိုးကို တော့ "ဒီကောင်ကလေး အရင်လိုမဟုတ်တော့ဘူး။ တော် လာပြီ ကောင်းလာပြီနဲ့ မြှောက်ပင့်ပြောဆိုပြီး အလိုလိုက်ရ တယ်ကွ။ အဲဒီလိုပဲကွ။ လောကကြီးမှာလည်း အမြှောက်ကြိုက်တဲ့လူတွေက များ တယ်။ အဲဒါကို သဘောပေါက်ထားစမ်းပါ။

၅။ တချို့ကလေးကျတော့ တကယ့်ကို စာတတ်ချင်တာကွ။ သူကျတော့ သေသေချာချာသင်ပေးရတယ်။ ဒီကလေးမျိုးကျတော့ ရှားပါးပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲကွ။ လောကကြီးမှာ အမှန်အတိုင်း လုပ်ရမယ့်နေရာမျိုးတွေလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ အမှန်တကယ်အမှန်ဆုံးကို လုပ်ပေးပါ။

ကလေးတွေကို အလိုလိုက်သလို မျှားစွာသောလူတို့ရဲ့ အလို ကိုလိုက်တတ်စမ်းပါကွာ။

ကလေးကို အလိုလိုက်သော
ဆရာကြီး ဦးလောစံ

*****

နောက်တစ်နှစ်တွင်မူ ဦးလောစံသည် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကိုမလုပ်တော့ဘဲ ကြုံရာကျပန်းအလုပ်များဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေလေ၏။ ထိုနှစ်ကလည်း မောင်ကောင်းတုံထံသို့ စာတစ်စောင်ရောက်လာလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

လူကလေး မောင်ကောင်းတုံ

ငါကတော့ ဘာမှ မည်မည်ရရ မလုပ်တော့ဘူး။ ကြိုရာကျပန်း အလုပ် လုပ်စားနေတယ်။ မင်းကို မှာချင်တာကတော့ ။

ဆုပ်ကိုင်ထားတာတွေကို လွှတ်ချလိုက်ပါ။

ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သွားလိမ့်မယ်။

ဘာမဆို လွှတ်ချနေသူ

ဦးလောစံ

*****

ထိုနှစ်ပိုင်းခွဲမှု ဦးလောစံသည် မြို့တစ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းကို ပြန်လည်၍လုပ်ကိုင်လေ၏။ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ဌားထားပြီးလျှင် ပေါက်စီလုပ်ငန်းကိုလည်း လုပ်ကိုင်လေ၏။ ညနေပိုင်းသို့ရောက်သောအခါခွဲမှု အိမ်ခွဲပင် ညကျောင်းကလေးဖွင့်၍ ကလေးများကို စာပြလေ၏။

ထို့ပြင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အလုပ်များပိတ်၍ လူနာများကို လက်ခံကာ ဆေးဝါးကုသခြင်းလုပ်ငန်းကိုလည်း ဇီဝိတဒါနသဘောဖြင့် လုပ်ကိုင်လေ၏။ ဦးလောစံ၏အိမ်ခွဲ တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုလျှင် လူနာများ

http://www.cherrythitsar.org

ပြည့်ကျပ်နေ၏။ ဦးလောစံသည် အရိုးကျိုး၊ အရိုးကြေ၊ အကြောတင်၊ အကြောကပ်ဝေဒနာများကို နိုင်နင်းစွာကုသနိုင်သည့်အလျောက် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ထိုလူနာများ စုပြုံရောက်ရှိနေတတ်၏။

ထိုနှစ်ကလည်း ဦးလောစံသည် မောင်ကောင်းတုံထံသို့စာတစ်စောင်ပို့လိုက်သေး၏။ စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

လူကလေး မောင်ကောင်းတုံ

လွှတ်ချထားတဲ့အရာတွေရှိရင် ပြန်ပြီးကောက်ထားပါကွာ။ ဒါမှလည်း ကိုယ့်မှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိမှာပေါ့။ အကုန်လုံးလွှတ်ချထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဒါကို သဘောပေါက်စမ်းပါ။

ပြီးတော့ ငါဟာ အခုအခါမှာ တစ်ပတ်ကိုတစ်ခါဆိုသလို အရိုးကျိုးတဲ့လူနာတွေကို ကုသပေးနေတာဆိုတော့ မင်းကို အရိုးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟုသုတကလေး ပေးချင်သေးတယ်။

*အရိုးဆိုတာ သွားသားသူ တိုးရှည်ထွက်တတ်တဲ့သဘော ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ **Elongation** လို့ခေါ်တယ်။ သစ်ပင်က သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်တွေ ရှည်ထွက်လာသလိုပဲပေါ့ကွာ။ အရိုးကျိုးသွားရင်လည်း အဲဒီအရိုးကျိုးနှစ်ခုကို ထိပ်ချင်းတည့်ပေးလိုက်ရုံပဲပေါ့ကွာ။ သွားသားသူ ဆက်သွားတယ်။ ဒီလိုပဲ။ လူသားဘဝဟာ သွားသားသူ*

http://www.cherrythitsar.org

တို့ရှည်ဆန့်တဲ့သဘောရှိတယ်။ အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်ဟာ ကျွန်းသွားတဲ့ အရိုးနှစ်ချောင်း ဆက်သလိုပဲ။ သူ့ဘာသာသူ ရှည်ထွက်ပြီး ဆက်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် အရိုးနှစ်ချောင်းရှည်ထွက်ပြီး ဆက်သလိုတော့ အချိန်မကြာဘူး။ သိပ်မြန်လွန်းတယ်။ ဒါကြောင့် တို့တစ်တွေဟာ အဲဒီ အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်တို့ရဲ့ တိုးရှည်ထွက်ပြီး ဆက်စပ်နေတဲ့ကြားထဲက ပစ္စုပ္ပန်ကို မမြင်တာပေါ့။

အရိုးကုဆရာကြီး
ဦးလောစံ

မောင်ကောင်းတုံသည် ထောင်ငါးနှစ်ကျသည်ဆိုသော်လည်း လျှော့ရက်ရသောကြောင့် လေးနှစ်နှင့်ပင် ထောင်ကလွတ်လေ၏။

ထို့ကြောင့် ဦးလောစံ၏ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်ပေးသော ပေးစာ 'လေးစောင်' ကိုသာ ဖတ်ရလေ၏။ ကောင်းစံမှာလည်း ထိုနှစ်၌ပင် ထောင်က ထွက်ရလေ၏။ ထောင်ကထွက်ရသည်ဆိုသော်လည်း မောင်ကောင်းတုံကဲ့သို့ လျှော့ရက်ဖြင့် လွတ်လာခြင်းမဟုတ်။ ထောင်ကို ဖောက်၍ ထွက်ပြေးခြင်းဖြစ်၏။

ထို့နောက် ကောင်းစံသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဘက်ရှိ စိမ်းလန်းစိုပြည်သောတောအုပ်များ၌ ခိုအောင်းကာ ၎င်း၏တပည့် လူဆိုးလူမိုက်

များကို ပြန်လည်စုစည်းပြီးလျှင် အစွမ်းကုန် ဆိုးသွမ်းနေလေတော့၏။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် ကောင်းစံအတွက် ဝရမ်းထုတ်ထား၏။ အထူးစုံထောက်များလွှတ်၍ ကောင်းစံ၏သတင်းအား စုံစမ်းခဲ့လေ၏။

ကောင်းစံသည် တစ်စတစ်စ အတင့်ရဲလာကာ ဓားပြတိုက်သည့်အခါများ၌ ခါတိုင်းကဲ့သို့ အလစ်ဝင်၍တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရပ်ရွာလူထု အားကိုးအားထားပြုနေရသော ပုလိပ်ဂါတ်များသို့ 'ကောင်းစံ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် ဘယ်သူ့အိမ်ကိုတိုက်မည်' ဟူ၍ စာပို့ပြီးမှ တိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

အစပထမပိုင်းတွင် ပုလိပ်များသည် ထိုစာကို အယုံအကြည်မရှိ၍ အမှတ်မထင်နေခဲ့ရာ ကောင်းစံက တကယ်ဝင်ရောက်၍ ဓားပြတိုက်သောအခါ၌ ကောင်းစံတို့လူစုအား ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ နောင်အခါတွင်မူ ကောင်းစံထံမှ စာရလျှင် ဂါတ်များမှ ပုလိပ်များသည် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ မနေဝံ့တော့ဘဲ အထူးဂရုစိုက်ကြရကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ငွေကြေးချောင်လည်သူတို့သည် ကောင်းစံ၏ ရန်ကို ကြောက်နေကြရလေ၏။ ထိုသို့ကြောက်နေသည့်လူများအနက် တွင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မြို့ကြီးတစ်မြို့မှ ဦးပြည့်ဝဟူသည့် အရေးပိုင်ဟောင်းကြီးတစ်ဦးလည်း ပါပေ၏။ ထိုအရေးပိုင်ဟောင်းကြီးသည် အရေးပိုင်ရာထူးရခဲ့စဉ်က မည်မျှရိုးသားခဲ့သည် မသိပေ။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုရာထူးမှ နုတ်ထွက်၍ အနားယူသောအခါတွင် ထိုမြို့၌ အချမ်းသာဆုံးသောလူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ဟူ၏။ ဦးပြည့်ဝသည်လည်း ဝရမ်းပြေးဓားပြကြီးကောင်းစံကို ကြောက်လန့်နေပေ၏။ ထိုသို့ကြောက်လန့်နေစဉ်၌ပင် ကောင်းစံသည် မည်သည့်ရပ်ကွက်မှ မည်သည့်အိမ်ကို ဓားပြတိုက်မည်ဟု ဂါတ်သို့ စာပို့လေ၏။

ဂါတ်မှပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ထိုအိမ်သို့သွား၍ တစ်ညလုံး စောင့်ကြပ်နေရ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ဓားပြမှမလာဘဲ အိပ်ရေးပျက်စွာဖြင့် ပြန်လာခဲ့ရလေ၏။

တစ်ဖန် နောက်တစ်နေ့၌လည်း ဂါတ်သို့စာတစ်စောင်ရောက်နေပြန်၏။ ပုလိပ်များလည်း သွား၍စောင့်ကြရပြန်၏။ ဓားပြများမလာသောကြောင့် အိပ်ရေးပျက်၍ ပြန်ခဲ့ကြရပြန်၏။

ဤသို့လျှင် ကောင်းစံသည် ပုလိပ်များအား တစ်ပတ်တိတိ ညှဉ်းဆဲခဲ့ရာ ပုလိပ်များလည်း ကောင်းစံ၏စာကို အယုံအကြည်မရှိဖြစ်၍လာလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကောင်းစံသည် ဂါတ်သို့ စာတစ်စောင်ပို့ပြန်လေ၏။

ဒီနေ့ည ဦးပြည့်ဝအိမ်ကို ဓားပြတိုက်မယ်။ စောင့်နေပါ။
ကောင်းစံ

ဟူသည့်စာကို ကောင်းစံသည် ဂါတ်သို့ ပို့လေ၏။ ပုလိပ်များ လည်း တစ်ပတ်လုံးလုံး အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ကောင်းစံ၏စာကို အယုံအကြည်မရှိတော့သည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် ဦးပြည့်ဝအိမ်သို့ သွားရောက်စောင့်ကြပ်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

ထိုအခါကျမှပင် ကောင်းစံသည် ဦးပြည့်ဝအိမ်သို့ အမှန် တကယ်ပင် ဓားပြတိုက်လေ၏။ ဦးပြည့်ဝ၏ တစ်သက်ပတ်လုံး အရေး ပိုင်မင်းအဖြစ်ဖြင့် ရှာဖွေထားသော စိန်ရွှေပစ္စည်းအားလုံးကို ကောင်းစံ က တစ်ခုမကျန်ယူသွားသည့်အပြင် အိမ်ရှိလူများကိုလည်း နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း သွားသေးတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဦးပြည့်ဝသည် လွန်စွာစိတ်ဆင်းရဲ၍နေလေ၏။ ဦးပြည့်ဝတစ်ယောက် ဓားပြတိုက်ခံရ၍ မွဲပြာကျသွားသောသတင်း သည် တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။

ထိုသတင်းသည် မည်သို့မည်ပုံ ပျံ့နှံ့သွားသည်မသိပေ။ ဦးပြည့်ဝနှင့် လွန်စွာဝေးသောမြို့တစ်မြို့၌ နေထိုင်နေသည့် ဦးလောစံ ထံသို့ပင် တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ဇယ်ဆက်သကဲ့သို့ ရောက်ရှိသွားလေ တော့၏။

ထိုအခါ ဦးလောစံသည် အရေးပိုင်မင်းဟောင်းဦးပြည့်ဝထံသို့ အောက်ပါစာတစ်စောင်ကို ရေးသားပေးပို့လိုက်လေတော့၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

အရေးပိုင်မင်း ဦးပြည့်ဝခင်ဗျား

မိတ်ဆွေကြီးရဲ့အိမ်ကို ဓားပြတိုက်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ သိရလို့ ဒီစာကိုရေးလိုက်ပါတယ်။ အခုလောက်ဆိုရင် မိတ်ဆွေကြီးဟာ ဓားပြခေါင်းဆောင် ကောင်းစံကို ကျိန်ဆဲနေမှာအမှန်ပဲ။ ကျိန်ဆဲမနေပါနဲ့ခင်ဗျာ။ အဲဒီကောင်းစံဆိုတာ ခင်ဗျားရဲ့သားအရင်းပါပဲ။ လောကကြီးမှာ ဒီလို မဖြစ်သင့်တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေ ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုတာတော့ မိတ်ဆွေကြီး သိမှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ရဲ့ မြစ်ဖျားခံရာကို စပြီးပြောရရင် ခင်ဗျားဟာ အရေးပိုင်မင်းရာထူး ရတုန်းက မကျွေးပ်ကြီးထိုးပြီး အလှူကြီးတစ်ခုကျင်းပခဲ့တာကို မှတ်မိပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအလှူမှာ ခင်ဗျားမိန်းမဖိတ်ထားလို့ လာပြီးစားတဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မောင်းထုတ်ပြီး အရှက်ရအောင်လုပ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီလူက ငန်းမြွှေလို အပြိုးအမှတ်ကြီးတဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်လေတော့ ခင်ဗျားရဲ့သားလေးကို ခိုးယူသွားတယ်လေ။

အဲဒီသားကလေးဟာ အခု ခင်ဗျားအိမ်ကို ဖိတ်စာမပို့ဘဲ ရောက်လာတဲ့ ဓားပြခေါင်းဆောင် ကောင်းစံပေါ့ဗျာ။ ဒီဘဝမှာဖြင့် ခင်ဗျားက ကျွေးပ်ကို တစ်ကြိမ် အရှက်ရစေခဲ့တယ်။ ကျွေးပ်က ခင်ဗျားကို ပြန်ပြီး ဒုက္ခပေးတယ်။ ကျေပါပြီ မိတ်ဆွေ။ ဒါပေမယ့် ကျွေးပ် နောက်ဆုံးပြောချင်တာကတော့ လက်စားချေခြင်းဆိုတာ တိရစ္ဆာန်လောကရဲ့

http://www.cherrythitsar.org

အမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်တယ်။ လူတွေအနေနဲ့ မလုပ်သင့်ဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွေးကတော့ မသိလို့ လုပ်မိခဲ့ပြီ။ ကျွေးမှားသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ကျခဲ့ပြီ။ အမှန်တရားဆိုတာမျိုးကလည်း နောက်ကျတတ်တဲ့သဘောရှိတာယ် မဟုတ်လား။ ဝင့်ကြွေးလို့ပဲသဘောထားလိုက်ပါတော့ မိတ်ဆွေကြီးဦးပြည့်ဝခင်ဗျား။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းအစိတ်ကျော်က

သင်၏ရုန်သူ

*****

http://www.cherrythitsar.org

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ကောင်းတုံနှင့် သူ၏အိမ်ဧဟာ

မောင်ကောင်းတုံလည်း ထောင်ကလွတ်လာသည့်အခါ၌ ၎င်း၏ဆရာကြီးထံသို့ သွားလေ၏။ ဆရာကြီးသည် မောင်ကောင်းတုံကို တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း အားရဝမ်းသာဖက်၍ ကြိုဆိုလေ၏။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ မောင်ကောင်းတုံရာ။ ကဲ. . ဆိုစမ်းပါဦး။ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာတွေလုပ်မယ်စိတ်ကူးသလဲ လူကလေး"

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ကောင်းတုံက. .

"ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ တကယ်ရှိတာကိုပြောရရင် ကျွန်တော့်အတွက် ဘာမှမလုပ်ချင်တော့ဘူး။ သူတစ်ပါးကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်ချင်တယ်။ အဲဒါ အမှန်အတိုင်းပဲဆရာကြီး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"သူများစားဖို့ ထမင်းအိုးတည်မလို့လား။ သိပ်ပြီး အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့စိတ်ကူးပဲ။ မင်းဟာ သစ်ပင်ဖြစ်သွားပြီ။ အသီးပဲသီးမယ်။ ကိုယ့်အသီး ကိုယ်မစားတော့ဘူး။ မင်းဟာ မြစ်ကြီးဖြစ်သွားပြီ။ မြစ်ကြီးဆိုတာ သူတစ်ပါးအတွက် ရေတွေစီးပေးမယ်။ သူကတော့ ရေမသောက်တော့ဘူး။ သိပ်ကောင်းတာပဲ. . ။ လောကကြီးက တကယ်လိုအပ်တဲ့ လူသားဖြစ်သွားပြီ။ မင်းဦးနှောက်ထဲမှာ ကိုယ့်အတွက်ဆိုတဲ့ အောက်တန်းကျတဲ့ စိတ်ကူးမျိုး မရှိတော့ဘူး။ တကယ့်ကို သန့်ရှင်းသွားပြီ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ လူကလေးရာ။ မင်းရဲ့ကိုယ်နဲ့စိတ်ကို လောကကြီးကို ပုံအပ်လိုက်ပြီ။ ဒါကြောင့် မင်းဟာ လောကကြီးနဲ့တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် မင်းဟာ သေးသေးကလေးမဟုတ်တော့ဘူး။ လောကကြီးနဲ့အတူပဲ ကြီးမားသွားပြီ။ ငါ ထင်ပါတယ်။ မင်းဟာ သူတော်ကောင်းဖြစ်သွားပြီ။ ငါ လိုချင်တဲ့ သူတော်ကောင်းဆိုတာ ဒါမျိုးပဲ။ သူတစ်ပါး အတွက် တော်တဲ့၊ ကောင်းတဲ့လူကိုပြောတာ။ အဲဒီလို မင်းစိတ်ကို မင်းအတွက်မဟုတ်ဘူးလို့ ပစ်ချလိုက်တဲ့အခါမှာ မင်းရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ လူကလေး"

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဦးလောစံက နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်မေးလေတော့၏။

"အဲဒီလိုဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့နေ့မှာပဲ ကျွန်တော့်ရင်ဟာ ပေါ့သွားတယ်။ လောကကြီးဟာလည်း လှပသွားတယ်။ ကျွန်တော့်မျက်စိထဲမှာ ဒုက္ခသည်တွေကို မြင်လာတယ်။ သူတို့ကို အကူအညီပေးချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အထူးသဖြင့် မိဘမဲ့ဖြစ်နေတဲ့ကလေးသူငယ်တွေရဲ့ဒုက္ခ ကို ပိုမြင်လာတယ်။ သူတို့တစ်တွေအတွက် ကူညီဖြေရှင်းပေးချင်တဲ့စိတ်တွေပေါ်လာတယ်။ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။ အခက်အခဲတွေ့နေတဲ့သူတွေကိုကူညီဖို့ ကျွန်တော်ဟာ အဆင်သင့်ဖြစ်သွားပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ အကူအညီတောင်းတဲ့လူ မဟုတ်တော့ဘူး။ အကူအညီပေးတဲ့လူ ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီအတွက် အသက်သေမယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်တော်သေဝံ့ပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ ရဲရင့်သွားပြီ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်မဟုတ်တော့ဘူး။ သူတစ်ပါးဟာလည်း သူတစ်ပါးမဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်ဖြစ်သွားပြီ"

ဟု မောင်ကောင်းတုံ့ကပြောလိုက်ရာ ဦးလောစံသည် ထိုင်ရာ မှထ၍ ခါးကိုညွှတ်ကာ အရိုအသေပြုလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဆရာကြီး"

ဟု မောင်ကောင်းတုံက မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဦးလောစံက. .

"မင်းဟာ ရိုသေထိုက်သူဖြစ်သွားပြီ။ တပည့်မဟုတ်တော့ဘူး။ ဆရာ ဖြစ်သွားပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တွေ့ရှိသွားပြီ။ ဒါဟာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါလည်းပဲ ကြိုးစားနေတုန်းပဲ။ မရသေးဘူး။ မင်းတို့ငါတို့မှာက ငါ, ငါတွေအများကြီးဖြစ်နေတာ။ အဲဒီအထဲက ငါအစစ်ကို ရှာဖို့ဆိုတာ သိပ်ပြီးခက်တယ်။ အတုတွေက ရှေ့ကကာနေတယ်။ အဲဒါကို တွေ့ရှိသွားတဲ့လူဟာ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် ဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး။ လုပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ သူ တစ်ပါးအတွက်ပဲဆိုတာပဲရှိတော့တယ်။ သူတစ်ပါးအတွက် ဆိုရင် ငရဲပြည်ကိုတောင် လေချွန်ပြီးသွားနိုင်တဲ့လူတွေ ဖြစ်တယ်ကွ။ မင်းဟာ အဲဒီလိုဖြစ်သွားပြီ။ တကယ်လွတ်ချ နိုင်သူဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် မင်းကို ငါက လေးစားတာ။ မင်းဟာ တပည့်အဆင့်က လွတ်မြောက်သွားပြီ။ မင်းဟာ ဆရာဖြစ်သွားပြီ။ မင်းဟာ သစ်ပင်ဖြစ်သွားပြီ။ မင်း ဟာ မြစ်ကြီးဖြစ်သွားပြီ။ မင်း ဘာလုပ်မလဲ။ အကုန်ဖြစ်မှာပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

မင်းလုပ်သမျှဟာလည်းပဲ မင်းအတွက်မှ မဟုတ်ဘဲ။ လုပ်ပေတော့။ တစ်ခါတုန်းက မင်း ငှါဆီကိုပေးထားတဲ့ ငွေသုံးသောင်းရှိတယ်။ အဲဒီငွေကို ငါတစ်ပြားမှမသုံးဘူး။ သိမ်းထားတယ်။ အဲဒီငွေအတွက် မင်းလည်း အပြစ်ခံပြီးပြီ။ ငါလည်း အပြစ်ခံပြီး ပြီ။ ဒီငွေကို ဘယ်ကိုမှ ပြန်ပေးလို့လည်း ဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ မင်းယူသွားပါ။ မင်းရဲ့မွန်မြတ်တဲ့လုပ်ငန်းမှာ အသုံးချပါ”

ဟု ဦးလောစံက ပြောလိုက်လေ၏။

မောင်ကောင်းတုံသည် ဦးလောစံထံ၌ တစ်ပါတ်ခန့်နေပြီးလျှင် အကူအညီလိုသူတို့အား အကူအညီပေးရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခရောက်နေသူကို ကူညီရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ခရီးထွက်ခဲ့လေ၏။ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ညောင်ရွှေမြို့သို့ရောက်လျှင် နောင်ဘိုဟူသောအရပ်၌ နေထိုင်ကာ မိဘမဲ့သောကလေးများအား ရှာဖွေ၍ ၎င်းတို့၏မိဘရင်း သဖွယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်လေ၏။

မောင်ကောင်းတုံသည် လွန်စွာကြီးမားသော တဲကြီးတစ်လုံးကို ထိုးထား၏။ မိဘမဲ့ကလေးများသည် တစ်စထက်တစ်စ ရောက်ရှိလာကြကုန်၏။ ကလေးများမှာ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးဖြစ်၏။ တချို့အလွန်ငယ်၏။ တချို့မှာ လူပျိုပေါက်အရွယ်ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ကောင်းတုံသည် နည်းနည်းကြီးသောကလေးများကို ခိုင်းသင့်သည့်အလုပ်များခိုင်း၍ ငယ်သောကလေးများအား ၎င်း ကိုယ်စား စောင့်ရှောက်စေ၏။ ၎င်းကမူ ယာခင်းများဝယ်ယူ၍ အလုပ်လုပ်ရလေ၏။

ကလေးကြီးများသည် မောင်ကောင်းတုံ၏လုပ်ငန်းများကို ဝိုင်းဝန်းကူညီကြ၏။ ကျောင်းထားသင့်သောကလေးများကို ကျောင်းထားပေး၏။ လက်မှုပညာသင်သင့်သောကလေးများကို လက်မှုပညာသင်ပေး၏။ ငွေရှာသောလုပ်ငန်း၌ သုံးသင့်သောကလေးများကိုသုံး၏။

ကလေးတိုင်းလိုလိုသည် မောင်ကောင်းတုံအား 'အဖေကြီး' ဟုခေါ်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဒေသရှိ လူအပေါင်းသည်လည်း ကလေးများကဲ့သို့ပင် မောင်ကောင်းတုံအား အဖေကြီးဟု ခေါ်ကြကုန်၏။

မောင်ကောင်းတုံကား ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် အဖေကြီးဖြစ်၍ နေရှာလေ၏။ ကလေးသုံးယောက်၏ဖခင်တစ်ယောက်ပင်လျှင် ပင်ပန်းစွာ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရ၏။ မောင်ကောင်းတုံမှာကား ကလေးငါးဆယ်ကျော်၏ဖခင်ကြီး သို့မဟုတ် အဖေကြီးဖြစ်၍နေသောကြောင့် မည်မျှပင်ပန်းမည်ကို တော်ရုံတန်ရုံလူအဖို့ တွေးဝံ့မည်မဟုတ်ပေ။

နောင်ဘိုရွာကလေး၌ကား. .

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"အဖေကြီးအိမ်ကို သွားချင်လို့ပါ။ တဆိတ် လမ်းကလေး ပြပေးပါ"

ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြောလာကြားခဲ့၏။ ထိုသူအား မောင်ကောင်းတုံ၏အိမ်သို့ နှုပ်ချေးတွဲလောင်းနှင့်ကလေးသူငယ်ကအစ ကောင်းမွန်စွာလမ်းညွှန်ပြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသတည်း။

(ဤကား ကောင်းဘွိုင်ဇာတ်လိုက်နှင့်တူသော မောင်ကောင်းတုံဆိုသူနှင့် ၎င်းလွန်စွာလေးစားသည့် ၎င်း၏ဆရာကြီးဦးလောစံ၏ အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံ ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

စက်ရှင်တရားသူကြီးဟောင်း

ဦးကံသာ)

http://www.cherrythitsar.org

သေတ္တာကလေး အလုခံရပြန်ပြီ

စက်ရှင်မင်းကြီးဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သော ကျွန်ုပ် ဦးကံသာသည် မောင်ကောင်းတုံဆိုသည့် လူငယ်ကလေးပြောပြချက်များအား မှတ်စုစာအုပ်တွင် ရေးသွင်းမှတ်သားလိုက်လေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ရေးမှတ်ရသနည်းဆိုမူ နောင်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မှတ်တမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားမည်ဟု ကြံရွယ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဂင်းမောင်ကောင်းတုံသည် ကျွန်ုပ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေး မဥ္ဇူသာနှင့်လည်းကောင်း လွန်စွာရင်းနှီးခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရလေတော့၏။ မောင်ကောင်းတုံ၏ ဆန်ကုန်သည်လုပ်ငန်းသည်လည်း သိသိသာသာအောင်မြင်လာလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးမဥ္ဇူသာသည် အသက်အစိတ်တင်းတင်းပြည့်သောနေ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေတော့၏။ ထိုအခါ၌

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် သမီးကလေး မည္ဗျာသာအား ၎င်း၏ဖခင်အရင်းဖြစ်သူ မောင်ဘိုးတူအပ်နှံသွားသည့် 'သေတ္တာနီ' ကလေးကို ပေးအပ်၍ သော့ဖွင့်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သမီးကလေးအား. .

"သမီးလေးရေ. . ။ ဒီကနေ့ဟာ သမီးကလေး အသက်အစိတ်တင်းတင်းပြည့်တဲ့နေ့ပဲ။ အဲဒါကြောင့် သမီးကလေးကို ဖေဖေက သေတ္တာနီကလေးအပ်ရမယ်လေ"

ဟုပြောဆိုလိုက်ရာ သမီးကလေးသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့်. .

"ဖေဖေရယ်. . ။ ဖေဖေပြောတဲ့သေတ္တာနီကလေးကို သမီးသိချင်လို့ စောင့်လိုက်ရတာ။ ဒီနေ့တော့ သိရတော့မယ်ပေါ့"

ဟု ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပြောရှာလေ၏။

"အေး. . သိရတော့မယ်ကွယ်။ အခု မကြာခင်ကို သမီးလက်ထဲ ဒီပစ္စည်းအပ်တော့မှာပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောဆိုလိုက်လျှင် မည္ဗျာသာက. .

"ဖေဖေရယ်. . ။ သမီး ရေခိုးပါရစေဦး။ ဖေဖေရဲ့ အဖိုးတန်အမွေပစ္စည်းကို လက်ခံရမယ်ဆိုတော့ ကျကျနန ရေမိုးခိုး၊ ဖြိုးလိမ်းဝတ်ဆင်ပြီးမှ လက်ခံပါရစေ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဆိုလေ၏။

"ခိုးလေ သမီး. . ။ အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ပါ။ ဖေဖေ့ မိတ်ဆွေကြီး ဝတ်လုံတော်ရဦးအုံ့သန်းကိုတောင် ခေါ်ရဦးမယ်။ ဒီလူကြီးကလည်း အခုလာခဲ့မယ်ဆိုတဲ့စကားကို ပြောပြီးတာတောင် တစ်နာရီလောက်ကြာမှ လာတတ်တဲ့လူကြီး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောဆိုလိုက်ရာ မဣုသာက. .

"ဟို အသားမည်းမည်း ဝတ်လုံကြီးကို ပြောတာလား"

ဟု မေးလေ၏။

"ဟုတ်တယ်သမီး။ အသားမည်းပေမယ့် ပတ္တာမြားခဲဆိုတာ အဲဒီလိုလူမျိုးကို ပြောတာပဲကွယ့်။ တရားခွင်မှာမျှား တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် သူနှိုင်းငါနှိုင်း အပြိုင်ကြိုရတဲ့ နေရာမျိုးမှာ သူဟာ အသားနက်သလောက် စကားနက်အောင် ပြောတတ်တယ်ကွယ့်။ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်ရှိပါပေ့ကွယ်။ တစ်ဖက်ကို ပြန်လှန်မေးခွန်းထုတ်တဲ့နေရာမျိုးမျှား တစ်ဖက်လူအဖြေရခက်အောင်၊ အကျပ်ဆိုက်အောင် မေးတတ်ပါပေ့ကွယ်။ ဖေဖေ တရားသူကြီးလုပ်လာတဲ့ သက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ အဲဒီဝတ်လုံကြီးနဲ့ မကြာခဏ အလုပ်

http://www.cherrythitsar.org

လုပ်ခဲ့ရတယ်ကွယ်။ ဥပဒေပိုင်ရှုကတ်အိုးကွဲကြီးတစ်ယောက်ပါပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးက. .

“ဥပဒေဘက်က တော်မတော်တော့ မသိဘူးဖေဖေ။ အသားကတော့ တော်တော်မည်းတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“သူဝတ်ထားတဲ့ တိုက်ပုံအနက်ထက်တောင် သူ့အသား ကပိုပြီးနက်လိမ့်မယ် ထင်တယ်ကွယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့နှလုံးသားက ဖြူပါတယ်ကွယ်။ တစ်ခါက ဖေဖေဟာ အမှတ်မထင်ဆိုသလို လုပ်လိုက်တဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုဟာ သူ့ရဲ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို ထိခိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်ကွယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဖေဖေ့ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကတည်းကိုက ဒီလူဟာဖြင့် လူကောင်းတစ်ယောက်ပေပဲလို့ သူ့ကိုအမှတ်ပြည့်ပေးထားတယ်ကွယ်။ ကဲ. . ကဲ. . သမီး ကလေးလည်း ရေချိုးလိုက်ဦး။ ဖေဖေလည်း ဝတ်လုံတော်ရကြီးကို ခေါ်လိုက်ဦးမယ်”

ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်သဖြင့် မချိုသာသည် ရေချိုးခန်းသို့ဝင်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆန်စက်မှ မန်နေဂျာမောင်စိန်ညိုကိုခေါ်၍

http://www.cherrythitsar.org

ဦးအုံးသန်းဆီသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။ မျှားမကြာမီ၌ပင် မောင်စိန်ညို ရောက်လာပြီးလျှင်. .

"အခုပဲလာခဲ့မယ်လို့ပြောလိုက်ပါတယ်ဦးလေး"

ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

"ဒီလိုဆိုရင် နောက်တစ်နာရီကျမှ သူရောက်လာတော့ မှာပဲ"

ဟု စိတ်တွင်း၌ မှတ်ချက်ချမိလေ၏။

မချုသာသည် ရေမိုးခိုး ဖြိုးလိမ်းပြင်ဆင်၍ နေလေ၏။

တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ပွဲနေပွဲထိုင်သွားသကဲ့သို့ ဝတ်စားပြင်ဆင်၍ မချုသာသည် ကျွန်ုပ်၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထို့နောက်. .

"ဦးအုံးသန်းတစ်ယောက်တည်းလားဖေဖေ။ တခြားလူတွေကိုရော ခေါ်ထားသေးလား"

ဟု မေးလေ၏။

"မဟုတ်ဘူးကွယ်။ ဖေဖေနဲ့ တရားဆွေးနွေးဖက် ဓမ္မမိတ်ဆွေတွေလည်း ရောက်လာကြလိမ့်မယ်။ သူတို့အား လုံး (၅) ယောက်ပေါ့ကွယ်။ မန်နေဂျာမောင်စိန်ညိုနဲ့ဆို ရင် (၆) ယောက်ပေါ့။ ဖေဖေတို့သားအဖပါဆိုရင် (၈) ယောက်ပေါ့ကွယ်။ အဲဒီတော့ ကော်ဖီရှစ်ခွက် ဖျော်ရမယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မည္သာသည် ကော်ဖီဖျော်ရန် နောက်ဖေးသို့ ဝင်သွားလေတော့၏။

မျှားမကြာမီ၌ပင် ကျွန်ုပ်၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေလေးဦး ရောက်ရှိလာ၏။ တစ်နာရီတိတိ ပြည့်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး ဦးအုံးသန်း ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"နောက်ကျလှချည်လား ဦးအုံးသန်းရယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးအုံးသန်းက. .

"နောက်ကျတဲ့လူ မိန်းမချောချောရကြေးဆိုရင် ကျုပ်ရပြီ ပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ဦးအုံးသန်း နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေများအား သမီးကလေး မည္သာကို အမွေ ပေးမည်ဖြစ်၍ မိတ်ဆွေတို့အား ခေါ်ယူကြောင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဦးအုံးသန်းက. . .

"မိဘဝတ္တရားတွေထဲက ဝတ္တရားတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လိုက်တာပေါ့ဗျာ။ ဦးကံသာကပေးမယ့်အမွေဆိုတော့ နည်းမှာမဟုတ်ဘူး။ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဆိုတော့ မည္သာတော့ ပွတာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

မည္ကၖသာလည်း ကော်ဖီ၊ မုန့်၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ရေနွေးကြမ်း စသည်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က သံသေတ္တာနီကလေးကို ကျွန်ုပ်၏အိပ်ခန်းအတွင်းမှ သွား၍ယူလိုက်လေ၏။ သေတ္တာကလေးမှာ သံဖြင့်ပြုလုပ်ထားပြီး အနီရောင်ဆေးများ သုတ်၍ထား၏။ သေတ္တာကလေး၏အလျားမှာ တစ်တောင်ခန့်ရှိ၍ အနံမှာ တစ်ထွာခန့်ရှိပြီး ပြက်မှာလည်း တစ်ထွာသာသာခန့်ရှိသော ခုံးခုံးလုံးလုံးသဏ္ဌာန်ရှိလေ၏။

မည္ကၖသာအပါအဝင် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေများသည် ကျွန်ုပ်၏လက်တွင်းမှ သေတ္တာနီကလေးကို လှမ်း၍ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ် လည်း သေတ္တာနီကလေးကို လူအားလုံး၏အလယ်ရှိစားပွဲခုံပေါ် သို့ ‘ဂွပ်’ ခနဲတင်လိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင်. .

“တစ်ယောက်မှမလှုပ်နဲ့။ အကုန်လုံး ပစ်သတ်လိုက်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သောအသံကို ကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ကြည့်လိုက်ရာ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးဖြစ်ပါလျက် မျက်နှာကို ပဝါစည်း၍ ရုပ်ဖျက်ထားသော ဓားပြလေးဦးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သေနတ်များဖြင့်ချိန်၍ လက်မြှောက်ခိုင်းလိုက်ပြီးလျှင် စားပွဲပေါ်မှ သေတ္တာနီကလေးအား တစ်ယောက်သောဓားပြက လာရောက်ကောက်ယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအား လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ခြင်း၊ ပါးစပ်ကိုအဝတ်စည်း

http://www.cherrythitsar.org

ခြင်း စသော ဓားပြတို့၏ပြုလုပ်ဖွယ်ရာများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြ ပြီးလျှင် ထွက်သွားကြကုန်၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးကပ် အောင်ရှေ့သွားကြ ပြီးလျှင် ဓားပြများချုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများကို အချင်းချင်း ဖြေပေး ရန် ကြိုးစားနေကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင် တစ်စုံတစ်ယောက် ခြံဝင်း အတွင်းသို့ဝင်လာသံကို ကြားရလေ၏။ ထို့နောက် ထိုသူသည် အိမ်ခန်း ဆီသို့ဝင်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏အဖြစ်ကိုကြည့်၍ မျက်လုံးပြူးသွား လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြေးလာပြီးလျှင် ပါးစပ်ကိုချည်ထား သောအဝတ်ကိုဖြေပေးရင်း. .

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဦးလေး"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံ ကို တိုတိုနှင့်လိုရင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။ ထိုသူလည်း ကျန်သောလူများ ၏ ကြိုးများကိုပါ လိုက်လံဖြေပေးလေ၏။ ထိုသူကား ကျွန်ုပ်တို့ သားအဖ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော ကောင်းဘွိုင်ဇာတ်လိုက်နှင့်တူသည့် မောင်ကောင်းတုံပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ မောင်ကောင်းတုံလည်း. .

"သေသေချာချာ ပြောစမ်းပါဦး ဦးလေးရ။ ဘယ်လိုဖြစ် တာတုံး"

ဟု မေးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း. .

http://www.cherrythitsar.org

"စောစောတုန်းကတော့ ဦးသမီး မဣာသာကို အသက်အစိတ်ပြည့်ရင် အမွေပေးစရာရှိလို့ ဟောဒိုက ဦးလေးရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို ဖိတ်ကြားထားလိုက်တာပဲ။ အဲဒီအမွေပစ္စည်းကလေးကို ဦးလေးထိန်းသိမ်းလာတာ နှစ်အစိတ်ရှိပြီကွယ်။ အဲဒီအကြောင်းကိုတော့ ဟောဒိုက ဦးလေးရဲ့ မိတ်ဆွေတွေရော၊ သမီးလေးမဣာသာကိုပါ အသေးစိတ်မပြောရသေးဘူး။ ဒီစကားကို အခု ဦးလေးပြောရမှာပဲ။ဒီစကားကိုပြောဖို့ကိစ္စဟာ လွယ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ဦးလေးအနေနဲ့လည်း မပြောရက်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ဦးလေးရဲ့ သမီးကို ဒီစကားပြောရမယ့်ရက် နီးလာလေလေ၊ ဦးလေးဝမ်းနည်းလေပဲဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့သမီးကလေးမဣာသာဟာ တကယ်ကတော့ ဦးလေးသမီးအရင်း မဟုတ် ဘူးကွယ့်"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကြားရသူအပေါင်း 'ဟာ' ခနဲ 'ဟင်' ခနဲ ဖြစ်ကြလေ၏။ မဣာသာမှာမူ ပါးစပ်အဟောင်းသားကလေး ဖြစ်သွားပြီးလျှင် မျက်ရည်များ တတွေတွေစီးကျလာလေ၏။ ထို့နောက်. .

"တကယ်ပြောတာလား ဖေဖေ။ သမီးရဲ့အူတွေ၊ အသည်းတွေတော့ ပြောင်းပြန်လန်ကုန်ပါပြီ။ သမီးကို ကျီစားတာ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြန်၍မေးရှာလေ၏။

"သမီးကလေး အဲဒီလိုမယုံမှားစိုးလို့ ဟောဒီက ဖေဖေ့မိတ်ဆွေ လူကြီးလူကောင်းတွေကို သက်သေအရာထားပြီး ပြောတာပေါ့သမီးရယ်"

ဟု အစချီကာ ကျွန်ုပ်သည် စက်ရှင်တရားသူကြီးအဖြစ်နှင့် မောင်ဘိုးတူအား တစ်သက်တစ်ကျွန်းအပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သည်မှအစ မောင်ဘိုးတူ သေတ္တာကလေးနှင့် မချိုသာကို တရားရုံးခ၌ အပ်နှံသွားပုံ၊ သေတ္တာနီကလေးနှင့် မချိုသာ အိမ်သို့ရောက်ရှိသည့်နေ့၌ပင် ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် သားကလေးတစ်ယောက်မျက်နှာမြင်ပုံ၊ သေတ္တာနီကလေးကို အလိုရှိနေသော ဘမှန်ဆိုသည့် လူဆိုးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ထံ၌ လာရောက်ခြိမ်းခြောက်တောင်းယူပုံ၊ ကျွန်ုပ်က ထိုသေတ္တာနီကလေးကိုမပေး၍ ထိုလူဆိုးက လက်စားချေသောသဘောဖြင့် ကျွန်ုပ်၏သားကလေးကို ခိုးယူသွားပုံတို့ကိုပါပြောပြရာ ကျွန်ုပ်၏သမီးလေး မချိုသာသည် ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးရင်း နားထောင်နေလေ၏။ ကျန်သောမိတ်ဆွေများမှာလည်း ကျွန်ုပ်ပြောပြသော အဖြစ်အပျက်များကို စိတ်ဝင်စားလွန်းသဖြင့် တုတ်တုတ်မျှပင်မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်၍နားထောင်နေကြလေ၏။ အဖြစ်အပျက် ပြီးဆုံးသွားသောအခါ၌မူ ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး ဦးအုံးသန်းက. .

http://www.cherrythitsar.org

"တော်တော်ဆန်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပဲ။ စာရေးကောင်းတဲ့ သူတစ်ယောက်ယောက်ကများ ဒီအကြောင်းကို ဝတ္ထုရေး လိုက်ရရင်ဗျာ. . "

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဦးအုံးသန်းက ဓားပြတိုက်ခံ ရခြင်းအတွက် ဂါတ်သို့သွား၍ အမှုဖွင့်သင့်ကြောင်း အကြံပေးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဂါတ်သို့သွားကာ ဓားပြတိုက်ခံရပုံကို ပြောပြ ၍ အမှုဖွင့်ခဲ့ကြလေတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေများမှာ ၎င်းတို့၏အိမ်သို့ အသီးသီးပြန်သွားကြလေ၏။ ကျွန်ုပ် အိမ်သို့ရောက်သည့်အခါ၌ပင် မချိုသာသည် ငိုကြွေးလျက်ရှိလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ကိုဖက်ကာ. .

"ဖေဖေရယ်. . ။ အမွေပစ္စည်းတွေ ဓားပြလက်ထဲပါသွား တာ သမီး ဝမ်းမနည်းပါဘူး။ သမီးဟာ ဖေဖေ့သမီးအရင်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ သိပ်ကိုဝမ်းနည်းသွား တာပဲ။ ပြီးတော့ အားလည်းငယ်သွားတယ်"

ဟု သနားစဖွယ် ပြောလေ၏။

"သမီးကလည်းကွယ်. . ။ အမှန်ကို ဖွင့်ပြောရမယ့်အချိန် ရောက်လို့ ဖေဖေကပြောရတာပဲ။ ဖေဖေ့အဖို့မှာတော့

http://www.cherrythitsar.org

သမီးကို မွေးစားသမီးလို့တောင် မထင်မှတ်မိပါဘူးကွယ်။ သမီးအရင်းလို့ပဲထင်နေတာပါ။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ သမီးရယ်”

ဟု ချော့မော့ရလေ၏။

ထိုနေ့တွင် စိတ်မကောင်းသဖြင့် ကျွန်ုပ်ရော၊ ကျွန်ုပ်၏ သမီးကလေးပါ ညစာကိုပင် မစားဖြစ်တော့ပေ။ ညကိုးနာရီထိုးသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးက အခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်အား ကော်ဖီနှင့်မုန့်များ လာရောက်ချပေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

“ကော်ဖီထပ်ဖျော်ဦးကွာ။ မောင်ကောင်းတုံကိုလည်း တိုက်ရမယ်”

ဟုဆိုသဖြင့် မချုသာလည်း ကော်ဖီနှင့်မုန့်များကို ထပ်မံ၍ စီမံပြန်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် နောက်ဖေး တည်းခိုဆောင်၌ တယောထိုးနေသော မောင်ကောင်းတုံအား ခေါ်လိုက်လေ၏။ မောင်ကောင်းတုံလည်း ရောက်၍လာပြီးလျှင်. .

“အမိန့်ရှိပါ ဦးလေး။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေး မချုသာသည် ကျွန်ုပ်၏အနီးသို့ရောက်လာလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

http://www.cherrythitsar.org

"သမီးကလေးရေ။ ။ ခဏလာထိုင်ပါဦးကွယ်။ အရေးကြီး စကား ပြောစရာရှိလို့"

ဟု ဆိုသဖြင့် သမီးကလေးမဏ္ဍာသာသည် ကျွန်ုပ်၏အနီးဌ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မောင်ကောင်းတုံ့အား။ ။

"ဒီလို မောင်ကောင်းတုံ့ရဲ့။ အဖြစ်အပျက်ကိုတော့ မနက်က ဦးလေးပြောပြလို့ မင်းသိပြီးပြီမဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ဦးလေးမှာက သမီးကလေးမဏ္ဍာသာကို အမွေပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ သေတ္တာနီကလေးကို လွှဲအပ်ပေးဖို့တာဝန်က ရှိနေတယ်ကွ။ ဒီပစ္စည်းလေးဟာ သိပ်ပြီးအန္တရာယ်များတယ်။ တခြားလူတွေရှေ့မှာ အပ်လို့တော့ အပိုပဲ။ မောင်ကောင်းတုံ့ရှေ့မှာအပ်မှ သင့်တော်လိမ့်မယ်။ မောင်ကောင်းတုံ့ဟာ သူ့ရသတ္တိနဲ့ပြည့်စုံတယ်။ တိုက်ခိုက်ခုခံတတ်တဲ့ပညာတတ်တယ်။ အဲဒီတော့ မင်းရှေ့မှာအပ်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ကောင်းတုံ့က။ ။

"အဲဒီပစ္စည်းကလေးက ဓားပြတွေလက်ထဲ ပါသွားပြီပဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"မဟုတ်ဘူးကွ မောင်ကောင်းတုံ့ရ။ မဏ္ဍာသာအသက်အစိတ်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဒီပစ္စည်းကို ဦးကအပ်လိမ့်မယ်လို့ အတိ

http://www.cherrythitsar.org

အကျသိထားတဲ့လူတွေက လာပြီးလုချင်လုမှာ မဟုတ်လား ကွ။ အဲဒါကိုတွေးမိလို့ တကယ့်သေတ္တာအစစ်နဲ့ဆင်တူတဲ့ သေတ္တာနီကလေးတစ်လုံးလုပ်ပြီး မနက်က ထုတ်လာတာ။ ဦးထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒါကိုသေမတတ်လိုချင်နေတဲ့လူ တွေက ဝင်ပြီးလုသွားကြတယ်လေ။ သူတို့ရသွားတာက အတုကြီးကွ။ အခု ဦးလေးအပ်မှာက အစစ်ကွ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ လုံခြုံစွာဘက်ထား သော သံသေတ္တာနီကလေးကိုထုတ်ယူပြီး စားပွဲပေါ် ၌ချလိုက်ပြီးလျှင်. .

“တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျသွားတဲ့ မောင်ဘိုးတူကို ပေးထား တဲ့အာတိအတိုင်းပဲ မျှော်သာအသက်အစိတ်တိတိပြည့်တဲ့နေ့မှာပဲ ဦးလေးဟာ ဒီပစ္စည်းကို လွှဲအပ်ပေးနိုင်ပြီ။ ဒါ ကြောင့် ဦးလေးရဲ့ကတိလည်း တည်ပါပြီ။ ဟိုလူဆိုးတွေ လည်း ဦးလေးလုပ်ထားတဲ့ သေတ္တာအတုကို အစစ်မှတ် လို့ ယူပြီး ဝေးရာကိုသွားကြပါပြီ။ အဲဒီတော့ သူတို့ အန္တရာယ်လည်း ကင်းသွားပြီ။ ကဲ. . သမီးလေး ဖွင့်ကြည့် ပေတော့။ ဘာတွေလဲဆိုတာ ဖေဖေလည်း မသိဘူး။ ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်လည်း သိချင်တာအမှန်ပဲ။ ဖွင့်ပေတော့ကွယ်”

ဟုပြောဆိုကာ ဖဲကြိုးအနီဖြင့်ချည်နှောင်ထားသော သော့ကလေးကို

မဣသာ၏လက်သို့ကျွန်ုပ်က အပ်နှံလိုက်လေတော့၏။

မဣသာသည် သော့တံကို သော့ပေါက်အတွင်းသို့ထည့်၍ လှည့်လေတော့၏။ သို့ရာတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖွင့်ပိတ်ခြင်းမပြုခဲ့သောကြောင့် သော့ပေါက်အတွင်း၌ သံချေးများကိုက်နေသဖြင့် ဖွင့်၍ မရဘဲ ရှိနေ၏။ ထိုအခါ မောင်ကောင်းတုံ က မဣသာ၏ဦးခေါင်းမှ ဆံညှပ်ကိုတောင်းယူ၍ သော့ပေါက်အတွင်းရှိ သံချေးများကို ထိုးထုတ်ပြီးလျှင် မဣသာအား တစ်ဖန် ဖွင့်ခိုင်းလိုက်ရာ မဣသာလည်း သော့ပေါက်အတွင်းသို့ သော့တံကိုထိုး၍ တအားလှည့်လိုက်လေ၏။ သော့အတွင်းမောင်းတက်ကလေးသည် 'ချောက်' ခနဲ မြည်၍ သော့ပွင့်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ မဣသာသည် သေတ္တာ၏အဖုံးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မ,ကိုင်၍ ဖွင့်လိုက်လေတော့၏။ အတွင်း၌မူ သေတ္တာနှင့် အံကျ တိုင်းဖြတ်ထားသော စက္ကူများကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုစက္ကူများ၏အပေါ်၌ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် လူငယ်သုံးဦးသည် တစ်ဦး၏လည်ပင်းကို တစ်ဦးဖက်၍ထားကြပုံ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။ ထိုလူငယ်သုံးဦး၏ဓာတ်ပုံအနက် ယာဘက်အစွန်ဆုံးမှပုံမှာ ဓာတ်ပုံကူးစဉ်က ဟိုင်ပိုဆေးများ စင်ကြယ်အောင်မပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် မျက်နှာနေရာတွင် ကွက်၍နေသဖြင့် ရုပ်မပေါ်ဘဲရှိလေတော့၏။ ထိုဓာတ်ပုံ၏

http://www.cherrythitsar.org

အောက်ခ္ခမူ ပုံစာအဖြစ် ဝဲမှယာသို့ဟုရေးထားပြီးလျှင် အောက်ပါ နာမည်သုံးခုကို တွေ့ရလေ၏။

ဘမျိုး၊ ဘိုးတူ၊ ဘယ်သန်ဘမှန်

မဗ္ဗုသာသည် ထိုဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား လှမ်း၍ပေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဓာတ်ပုံကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်ရာ အလယ်မှလူကို ကောင်းစွာမှတ်မိလေ၏။ ထို့ကြောင့်. .

"သမီးရေ. . . အလယ်ကလူကတော့ သမီးရဲ့ဖေဖေ မောင်ဘိုးတူဆိုတာပဲကွယ်"

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏သမီးလည်း ဓာတ်ပုံကို တစ်ဖန်ပြန်ယူ၍ ၎င်း၏ဖခင်ဆိုသူအား သေချာစွာကြည့်လေ၏။ ထို့နောက်. .

"အဓိပ္ပာယ်ကိုပြောပါဦး ဖေဖေရဲ့"

ဟု မေးလေ၏။

"ဖေဖေစဉ်းစားလို့ရသလောက်ကတော့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် တွဲပြီးရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံပေါ့ကွယ်။ ဘယ်ဘက် အစွန်ဆုံးကလူရဲ့ နာမည်ကတော့ မောင်ဘမျိုးပေါ့။

http://www.cherrythitsar.org

အလယ်ကလူကတော့ သမီးရဲ့ဖေဖေ မောင်ဘိုးတူပေါ့။ ဟိုဘက်အစွန်ဆုံးက လူကတော့ ပုံပျက်နေတာဆိုတော့ ရုပ်ဖမ်းလို့မရတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေမှတ်မိတာကတော့ ဖေဖေ့ဆီမှာ ဒီသေတ္တာနီကလေးကို မရမကလာပြီးတောင်းတဲ့လူပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလူရဲ့နာမည်ဟာ ဘမ္ဘန်တဲ့ကွယ့်။ ဖေဖေဟာ အဲဒီသေတ္တာနီကလေးကို မပေးလိုက်တဲ့အတွက် သမီးထက် နှစ်ရက်ပဲငယ်တဲ့ သမီးမောင်ကလေးကို ဆေးရုံမှာတက်ပြီး ခိုးသွားတဲ့လူဟာ သူပဲဖြစ်ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သမီးကလေးက။ ။

“တော်တော်ရက်စက်တဲ့ လူကြီးပဲနော်။ အဲဒီမောင်လေးဟာ ဘယ်မျှားရောက်သွားပြီလဲ မပြောတတ်ဘူးနော်။ သနားပါတယ် ဖေဖေရယ်။ သမီးကတော့ ဖေဖေ့ဆီကို ရောက်လို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေရတယ်။ ပညာလည်းသင်ခဲ့ရတယ်။ ဖေဖေရဲ့မေတ္တာကြောင့် ခြေမွေးမီးမလောင်၊ လက်မွေးမီးမလောင် နေရတယ်။ အဲဒီ မောင်လေးဆိုတာတော့ ဒီလူဆိုးကြီးက ဖမ်းသွားပြီး နှိပ်စက်မှာပဲ။ သတ်ချင်တောင် သတ်ပစ်ကြမှာပဲ”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် မောင်ကောင်းတုံအား ဓာတ်ပုံကို ပေးရင်း. .

"ကြည့်ပါဦး ကိုကောင်းတုံရယ်. . ။ တကယ့်အဖြစ် အပျက်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုထက် ဆန်းကြယ်တယ်ဆို တာ မချေတော့ ယုံသွားပြီ"

ဟု ပြောလေ၏။ မောင်ကောင်းတုံလည်း မချေသာပေးသော ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ရှုပြီးလျှင် မချေသာ၏လက်သို့ ဓာတ်ပုံပြန်အပ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဓာတ်ပုံအောက်မှ အထပ်လိုက်ထည့်ထားသော စာရွက်များကို တစ်ရွက်ချင်းယူ၍ ဦးကံသာနှင့်မောင်ကောင်းတုံတို့လည်း ကြားရစေရန် အသံထွက်၍ ဖတ်ပြလေတော့သတည်း။

"သမီးကလေး. . .

သမီးကလေး လူပြည်၊ လူ့လောကရောက်ရှိပြီး နှစ်နာရီတိတိ အချိန်မှာပဲ ဖေဖေဟာ ဒီစာကို ရေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဖေဖေ ဟာ အကျဉ်းထောင်ကြီးတစ်ခုအတွင်းက အင်မတန်ကျဉ်းကျပ်တဲ့ အခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုအတွင်း ကျရောက်နေပါတယ်။

မကြာခင်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ တရားသူကြီးမင်းက သေ ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ တစ်သက်တစ်ကျွန်းအပြစ် ဒဏ်ကိုဖြစ်စေ၊ အမိန့်ချမှတ် တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖေဖေဟာ အဲဒီအမိန့်ကို စောင့်မျှော်နေ ရတယ်။

http://www.cherrythitsar.org

ဖေဖေ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ သမီးကလေးကို အဲဒီ စက်ရှင်တရားသူကြီးကို အပြီးအပိုင်မွေးစားဖို့ အပ်နှံရစ်ခဲ့ဖို့ပါပဲ။ သမီးရဲ့မေမေဟာလည်း သမီးကိုမွေးပြီး မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အသက်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ သမီးကလေးကိုထားခဲ့ဖို့ ဆွေမျိုးဆိုလို့ တစ်ယောက်မှမရှိပါဘူး။ တကယ်လို့ ဖေဖေဟာ တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ကို ကျွတယ်ဆိုရင်တောင်မှ သမီးကလေးနဲ့ တွေ့ရဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ သေဒဏ်ကျွတယ်ဆိုရင်တော့ လုံးဝကို မျှော်လင့်စရာမရှိတော့ဘူး။

ဒါကြောင့် သမီးကလေးကို စက်ရှင်တရားသူကြီးမင်း ဦးကံသာရဲ့လက်အတွင်းမှာ အပ်နှံသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီစက်ရှင်တရားသူကြီးမင်းဟာ ကတိသစ္စာတည်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုးရှိတယ်လို့ ဖေဖေသိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီလိုစီစဉ်ခဲ့တာပဲ။

အခု ဖေဖေရဲ့စာကို သမီးဖတ်နေတဲ့အချိန်မှာ သမီးရဲ့အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိတိ ပြည့်နေပါပြီ။ ဒီအချိန်ကို ဘာကြောင့်ဖေဖေရွေးချယ်ရသလဲဆိုတော့ ဖေဖေမှာခဲ့ချင်တဲ့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိလို့ပဲ။

အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သမီးရှေ့မှာရောက်နေတဲ့ သံသေတ္တာနီကလေးကိစ္စပဲ။ ဖေဖေနဲ့ အခြားလူနှစ်ဦးဟာ အလွန်ဝေးလံပြီး သွားရန်လည်း အလွန်ခက်ခဲတဲ့နေရာကနေ အဲဒီသေတ္တာကလေးကို ယူခဲ့ကြ

http://www.cherrythitsar.org

တယ်။

ဖေဖေရဲ့ဆန္ဒကတော့ ဒီသေတ္တာကလေးကို သူ့နေရာသူ့ပြန်ပြီးထားချင်တယ်။ ကျွန်နှစ်ယောက်က သဘောမတူကြဘူး။ အဲဒီလိုပြန်ထားမှလည်း ဖြစ်မယ်ကွယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဖေဖေတို့ကမတရားယူခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ပြန်ထားဖို့ကိစ္စမှာ ဖေဖေ့အနေနဲ့ မစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ဘူး။ သမီးကလေးကို အားကိုးရမှာပဲ။

ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ဒီပစ္စည်း ကလေးကို သူ့နေရာသူ ပြန်ထားပေးပါ။ သမီးဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ အဲဒီကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ဖို့ လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် လောကကြီးမှာ သူရသတ္တိနဲ့ပြည့်စုံပြီး လူတစ်ဖက်သားရဲ့အကျိုးကို အသက်စွန့်ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ ယောကျ်ားကောင်း၊ ယောကျ်ားမြတ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်သမီး။ သူတို့ဟာ ရွက်ပုန်းသီးတွေဖြစ်လေတော့ လူတွေဟာ သူတို့အကြောင်းကို မသိကြဘူး။ သေသေချာချာလေ့လာပြီး ရှာဖွေမှ အဲဒီလို ကျောက်ကောင်းတစ်စေ့နဲ့တူတဲ့ လူမျိုးကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ တွေ့ပြီဆိုရင် သူ့ရဲ့အကူအညီနဲ့ သေတ္တာနီကလေးကို သူ့နေရာသူ ပြန်ပို့ပေးပါသမီး။

တကယ်လို့များ သမီးအနေနဲ့ ငါ့အဖေဟာ သေဒဏ်ကျခါနီး၊ တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျခါနီးလို့ စိတ်တွေကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး

http://www.cherrythitsar.org

မှာချင်တာတွေ မှာခဲ့တယ်လို့ ထင်ရင်တော့ လူသူမနီးတဲ့ မြစ်ချောင်းထဲမှာ ဒီပစ္စည်းကိုပစ်လိုက်ပါ။ အမှန်ကိုပြောရရင်တော့ ဒီသေတ္တာနီကလေး သူ့နေရာသူ့ပြန်မရောက်သရွေ့ ဖေဖေဟာ သေဆုံးပြီးသည့်တိုင်အောင် မကျွတ်မလွတ်ရပါစေနဲ့လို့ ကျိန်တွယ်ခဲ့တယ်။

ဖေဖေထင်ပါတယ်။ တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျရင် ဖေဖေဟာ အသက်ရှည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်သက်တစ်ကျွန်းမှာ ဖေဖေနဲ့ မတည့်တဲ့ ရန်သူတွေ ရှိချင်ရှိနေမယ်။ ဖေဖေ အဲဒီကိုရောက်သွားခဲ့ရင်လည်း သူတို့ဟာ ဖေဖေ့အသက်ကို လုပ်ကြံကြမှာပဲ။ ဒါကြောင့် စက်ရှင်တရားသူကြီးမင်းဟာ ဖေဖေ့ကို သေဒဏ်အမိန့်ကိုပဲချချ။ ကျွန်းဒဏ်ကိုပဲချချ တကယ်တော့ ဖေဖေ့အတွက် သေဒဏ်ကြီးပါပဲကွယ်။

ဒါကြောင့် သမီးလေး ဒီစာကိုဖတ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဖေဖေဟာ လူလောကမှာ မရှိတော့ဘူး။ သမီးကလေးက အဲဒီပစ္စည်းကလေးကို ဖေဖေမှာတဲ့အတိုင်း ပြန်မပို့ဘဲနဲ့တော့ ယောင်လို့မှားတောင် အမှုမဝေပါနဲ့သမီး။ ဖေဖေ သာမုမခေါ်နိုင်ဘူး။

ပြန်ပို့ပြီးမှ အမှုဝေပါ။

သမီးရဲ့ဖေဖေ

မောင်ဘိုးတူ

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

မချူသာသည် ထိုစာကိုဖတ်ပြီးနောက် မျက်ရည်များ တတွေ့တွေ့စီးကျလာ၏။ ထို့နောက် ထိုစာရွက်အား ကျွန်ုပ်လက်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာရွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည့် တစ်ခဏာ၌ပင် မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ။ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထ၍ သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာရွက်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် မောင်ကောင်းတုံ့အား ဖတ်ရှုရန် ပေးလိုက်ပြန်လေ၏။ မောင်ကောင်းတုံ့ကမူ. .

"မဖတ်တော့ပါဘူး ဦးလေးရယ်။ မချူသာဖတ်ပြလို့ ကြားရပြီးမှပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည်သုံးယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ကျန်သောစာရွက်များကို ဖတ်ရှုကြပြန်လေ၏။ ကျန်သောစာရွက်များမှာမူ လက်ရေးလက်သားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရေးပုံရေးနည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း လွန်စွာအချိန်ကျလှပေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျန်သောစာရွက်များသည် အချိန်ယူ၍ရေးသားထားသော စာရွက်များဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ထိုစာများအား သားရေပြားအနက်နှစ်ချပ်နှင့်ပင်ညှပ်၍ စာအုပ်သဏ္ဌာန် ချုပ်ထားသေး၏။ စောစောက မချူသာဖတ်ပြခဲ့သောစာရွက်မှာမူ ထိုသားရေစာအုပ်၌မပါဘဲ စာအုပ်ပေါ်၌ သီးသန့်တင်ထားသော စာရွက်ဖြစ်သည့်အပြင် လက်ရေး

http://www.cherrythitsar.org

မှာလည်း လွန်စွာသော့၍ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မောင်ဘိုးတူ သည် ထိုစာရွက်အား နောက်ဆုံးအနေနှင့် အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ ရေး သားခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာရှိလေသည်။

ထို့နောက် မည္ဆုသာသည် သားရေပြားနှစ်ချပ်နှင့် ပူ၍ချုပ်ထား သော စာရွက်များ (စာထုပ်) ကို အထပ်လိုက်ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထိုစာရွက်များအောက်တွင် သေတ္တာနှင့် အံကိုက်တိုင်း၍ ပြုလုပ်ထားသော မီးကြိုးပြားလေးကို တွေ့ ရလေတော့၏။

ထိုမီးကြိုးပြားများ၏အပေါ်၌ လွန်စွာ နက်မှောင်သော ဆေး တစ်မျိုးဖြင့် ဟိန္ဒူလိုလို၊ ကုလားစာလိုလိုစာများ ပြွတ်သိပ်နေအောင် ရေးထားသည်ကို တွေ့ရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမီးကြိုးပြားများ၌ စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ သားရေအနက်ပြားနှစ်ချပ်ဖြင့်ချုပ်ထားသည့် စာထုပ်ကြီးကိုသာလျှင် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိပေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

"သမီးကလေး မောပါတယ်ကွယ်။ သမီးရော၊ မောင် ကောင်းတုံပါကြားအောင် ဖေဖေက ဖတ်ပြမယ်။ ဖေဖေ မောတော့ တစ်ခါ မောင်ကောင်းတုံက ဖတ်လိမ့်မပေါ့။

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ကောင်းတုံမောတော့ တစ်ခါ သမီးကလေးက တစ်လှည့်ဖတ်ပေါ့။ ဒီလောက် အထူကြီးကို တစ်ထိုင် တည်းနဲ့ တစ်ယောက်တည်းက ဖတ်ရမယ် ဆိုတာတော့ တယ်ပြီးမလွယ်လှဘူးကွယ်။ ပေး.. ပေး.. ဖေဖေ စ,ဖတ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မချုသာသည် စာထုပ်ကြီးအား ကျွန်ုပ်လက် သို့ပေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း စားပွဲပေါ် သို့ချ၍ သားရေဖုံးကိုဖွင့် လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေတော့၏။

မောင်ဘိုးတူ မှတ်တမ်း

ကျွန်ုပ်သည် ထိုစာရွက်ကို လှန်လိုက်ပြန်ရာ အခြားသော စာမျက်နှာအသစ်၌ လွန်စွာခန့်ညားသောလက်ရေးဖြင့် **‘နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ’** ဟူသော ရတနာတွယ ပဏာမဖြင့် မှတ်တမ်းကို စ၍ဖွင့်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

(ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏မှတ်တမ်းဌ မောင်ဘိုးတူ၏မှတ်တမ်းကို အစမှ အဆုံးတိုင် ကူးရေးထားရန် ဆန္ဒရှိ ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘိုးတူ ၏မှတ်တမ်းကို တစ်လှည့်စီဖတ်ရှု ကြပြီးနောက် ပြီးဆုံးသွားသော အခါ၌ သမီးကလေးမချုသာထံ တွင် အခွင့်တောင်း၍ ထိုမှတ်တမ်း အား ကျွန်ုပ်၏ မှတ်တမ်းကြီးထဲ တွင် အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ရေးကူးခဲ့လေ တော့သတည်း။

စက်ရှင်တရားသူကြီးဟောင်း

ဦးကံသာ)

http://www.cherrythitsar.org

အဘိုးနှင့်တူသူ မောင်ဘိုးတူ

ကျွန်ုပ်မောင်ဘိုးတူသည် မိုးရိုးအားဖြင့် အင်းဝဘုရင်မင်းမြတ်များလက်ထက် ရွှေတိုက်စိုး မိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ် တစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဘိုး၊ ဘေး၊ ဘီ၊ ဘင်၊ ဘောင်၊ ဘွတ်များ သည် မှူးကြီး၊ မတ်ကြီး၊ အရာကြီး၊ အထူးကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ အနီးဆုံးကို ဆိုရပါမူ ပြိတိသျှအစိုးရများ အုပ်ချုပ်သည့်အချိန်၌ပင် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည်ပင် တိုက်သူကြီးမျှသော ရာထူးကို ရသေး၏။

ကျွန်ုပ်ဆိုလိုသည်ကား ကျွန်ုပ်၏မိုးရိုး သည် မြန်မာစစ်စစ်များ ဖြစ်ကြပြီးလျှင် အဆင့် အတန်းအားဖြင့်လည်း မိုးကြီးဆွေကြီးများ ဖြစ်ကြလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်မှာ တိုက်သူကြီးဦးမင်းဖြစ် ၏။ ကျွန်ုပ်၏မိခင်မှာမူ ငွေခွန်ကြီးသမီးဖြစ် ၏။ အမည်မှာ မမယ်အိမ်ဟူ၏။ ကျွန်ုပ်၏အဘိုး (ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ ဖခင်) မှာ မြန်မာမင်းလက်ထက် လက်ဖက်ရည်တော် ဆက်လူပျိုသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။ အရပ်အမောင်းကောင်း၏ ဟူ၏။ လက်ဝှေ့လက်ပန်း ကောင်းစွာသတ်တတ်၏ဟု ဆို၏။ ကျွမ်းထိုး တိုင်တက် လွန်စွာကျွမ်း၏ဟု ဆို၏။ ရေကူးရေငုပ်ကျင်လည်၏ဟု ဆို၏။ ဤ သည်ကား အကြမ်းဘက်ကစွမ်းခြင်းဖြစ်၏။ အနု ဘက်ကမူ အတီး အမှုတ်ကို မြန်မာသုံးတူရိယာ သာမဟုတ်။ အင်္ဂလိပ်သုံးဘင်ခရာအထိ တတ် ၏ဟု ဆို၏။ သီချင်းဆိုလည်း လွန်စွာကောင်း ၏။ ပန်းချီဆေး ရေးအတတ်ဌလည်း ပန်းချီတော် ဆရာချုံတို့ကိုယ်တိုင်က ချီးမွမ်း၍ အရေးတယူလုပ်ရသည် ဆို၏။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်၏အဘိုးထက် အသက်အရွယ်ကြီးသောသူ တို့မှာ "လူပျိုတော်သား မောင် မြို့ဟာ စွယ်စုံဆင်လိုပဲကွယ်။ အဘက် ဘက်က စွမ်းဆောင်နိုင်ပါပေသည်" ဟူ၍ ချီးမွမ်းကြရသောဟူ၏။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ဖခင်တိုက်သူကြီးဦးမင်း ကဲ့သို့ မိန်းမနား ကပ်၍ အေးအေးဆေးဆေးနေ တတ်သူမဟုတ်ဘဲ ဟိုစပ်စပ် သည်စပ်စပ် လိုက် စားတတ်သောဝါသနာကြောင့် အကြမ်းဘက် ရော၊ အနုဘက်ကပါ အစွမ်းပြနိုင်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က "ဒီကောင် ငါ

http://www.cherrythitsar.org

တို့လို အေးအေးနေမယ့်ကောင်စား မဟုတ်ဘူး။သူ့အဘိုးလူပျိုတော်သားဦးမြို့နဲ့ တယ်ပြီးတူတာ ကိုး” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “အရပ်အမောင်းကလည်း ဘိုးအေအတိုင်းပါပဲ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုတတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ‘အဘိုး နှင့်တူသူ မောင်ဘိုးတူ’ ဟူ၍ အနွတ္တာအမည် ခေါ် စမ္ပတ်ပြုကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးသည် ကျွမ်းထိုး တိုင်တက် အတတ်မျှလောက်ကိုသာ ကျွမ်းကျင်၏။ ကျွန်ုပ် မှာမူကား ဘားအတတ်၊ မျက်လှည့်အတတ်ကို ပါ သင်ယူလေ့ကျက်ထားပြီးဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်အား ကျွမ်းထိုး တိုင်တက်၊ ဘားမျက်လှည့်အတတ်ကို ကျွမ်းကျင်သည်ဟူ၍ ပြောဆိုမှသာလျှင် ကျွန်ုပ်အား ခြီးမွမ်းရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ် အဘိုးမှာ မြန်မာတူရိယာနှင့် မျက်နှာဖြူတို့၏ ဘင်ခရာအတတ်မျှလောက်ကိုသာ တတ်ကျွမ်းသော် လည်း ကျွန်ုပ်မှာမူ စန္ဒရား၊ ဘင်ဂျို ဂီတာ၊ တယော၊ လက်ဆွဲတာဂျာ မှအစ ကျွမ်းကျင်စွာတီး မှုတ်နိုင်ရုံမျှမက ကိုယ်တိုင်လည်း သီချင်းဆို တတ်သည့်အပြင် ကိုယ်တိုင်လည်း သီချင်းရေး နိုင်လောက်အောင် ကဗျာဉာဏ်၊ ဂီတဉာဏ် ရှိပေ၏။

ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်အဘိုးထက် ကျွန်ုပ်က သာသောအချက်မှာ ကျွန်ုပ်အဘိုးက ရှင်ဘုရင် ၏ လက်ဖက်ရည်ဆက် လူပျိုတော်သားရာထူးမျှ လောက်ကိုခံမင်၍ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ တစ်သက်ပတ် လုံး အမှုထမ်းခဲ့သည်

http://www.cherrythitsar.org

ဟု သိရ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ ကား အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ခုနစ်တန်းအောင်သည့် နှစ်ကပင် ဖခင်ကြီး၏မျက်နှာနှင့် လက်ထောက် မြို့အုပ်ရာထူးကို ပေးသော်လည်း မက်မောခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် လယ်ယာချောင်း မြောင်း မြောက်များစွာ ပိုင်ဆိုင်ရကား ကျွန်ုပ် အား မြေပိုင်ရှင် သူကြွယ်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် လူတုံ့ခန်းဝါ၌ ထည်ထည်ဝါဝါကြီးနေနိုင်စေရန် မကြာ ခဏသွန်သင်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဖခင် ကြီး၏ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ အပ်တို တစ် ချောင်းကိုမျှ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ။ မက်လည်း မမက်မောခဲ့ပေ။ ဤသို့ ရာထူးကိုလည်းမမက်၊ ပစ္စည်းကိုလည်းမမက်ဟုဆိုလျှင် မည်သည့်အရာ ကိုမက်မောပါသနည်းဟု ကျွန်ုပ်အား မေးစရာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မက်မော သည့်အရာကား ရာထူး မဟုတ်။ ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ပေ။စွန့်စားခြင်း သာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။

သူတစ်ပါးတို့မရောက်မပေါက်ဖူးသော နေရာသို့ရောက်ပေါက် လို၏။ သူတစ်ပါးတို့ မစွန့်စားဝံ့သောနေရာများ၌ စွန့်စားချင်၏။ တစ်နေရာတည်း၌ အခြေတကျနေထိုင်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်လုံးဝမနှစ်သက် ပေ။ မြန်မာစကား၌ ရိုးရိုး ကုပ်ကုပ်ဟု သုံးစွဲလေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု အာမခံနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကုပ်ကုပ်နေခြင်းကိုမူကား ကျွန်ုပ် လုံးဝမနှစ်သက်ပေ။ ထို့ကြောင့်

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် ရိုး ကား ရိုး၏။ ကုပ်ကား မကုပ်ပေ။ ရိုးခြင်းနှင့် ကုပ်ခြင်း ကိုလည်း ဆွေမျိုးညီအစ်ကိုမောင်နှမ တော်သည်ဟု ကျွန်ုပ်မထင်မှတ်ပေ။ ဤကား ကျွန်ုပ်၏ပဋိသန္ဓေစိတ် ဖြစ်သကဲ့သို့ စုတေစိတ် လည်း ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ (၁၀) တန်း အောင်သည်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သော်လည်း မျက်နှာဖြူအစိုးရထံတွင် အလုပ်လုပ်မိ မည်စိုး သဖြင့် ထို့ထက်ပို၍ မသင်တော့ဘဲ ဆယ်တန်း အောင်သည်နှင့် ပင် ပညာရေးကိုရပ်ဆိုင်းခဲ့လေ ၏။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌ စာသင်ခန်း၌ သင် ကြားခဲ့ရသောပညာများသည် လူ့လောကကြီး၌ ထိုက်ထိုက်တန်တန်အသုံးဝင်လိမ့်မည်ဟု မယုံ ကြည်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီးထံ ခွင့်တောင်း၍ ရန်ကုန်မြို့သို့သွား ရောက်ပြီးလျှင် ရန်ကုန်မှတစ် ဖန် ပင်လယ်ကူးသဘော်များဖြင့် ထိုင်း၊ စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ဘော်နီယို၊ သီဟိုဠ် စသောနိုင်ငံများ သို့ လိုက်ပါခဲ့လေတော့၏။ ထိုအချိန်က စက်ဖြင့် သွားသောသင်္ဘောများ ရှိသော်လည်း လွန်စွာမှ နည်းသေး၏။ ရွက်သင်္ဘောများသာလျှင် ပင်လယ်ပြင်၌ တွင်ကျယ်၍နေကြလေ၏။

ထိုသို့ ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းခြင်း အလုပ်မှာ မြန်မာလူမျိုးများနှင့် မသက်ဆိုင် သကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင်

http://www.cherrythitsar.org

'ကုပ်' ၏မနေတတ်သော မြန်မာအမျိုးသား လူ ငယ်နှစ်ဦးကိုမူ ပင်လယ်ပြင်ခရီးခွ သိကျွမ်းခင် မင်ရလေတော့၏။ ၎င်းတို့မှာ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် သင်္ဘောသားများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ထိုသူတို့မှာ တစ်ဦးက ရုံးစာရေးကြီး၏သား မောင်ဘမျိုးဖြစ် ၍ ကျန်တစ်ဦးမှာမူ မိဘမျိုးရိုးအတိအကျ မပြောနိုင်သည့် မောင်ဘမှန်ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မိဘများကလည်း ဥစ္စာခန ကောင်းတင်းကြွယ်ဝ၏။ အလုပ်လုပ်လိုပါက လည်း မြို့အုပ်ဝန်ထောက် စသောအလုပ်မျိုးကို ခပ်လွယ်လွယ်ပင်ရနိုင်၏။ သို့ရာတွင် 'ကုပ်' ၏ မနေချင်သောကြောင့် သင်္ဘောသားအဖြစ်ဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ခွ ခြေဆန့်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနှစ်ဦးမှာမူ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ ရုံးစာရေးကြီးဖြစ်သူ၏သား မောင်ဘမျိုးဆိုသူ မှာ ကျောင်းစာ လေးတန်း၊ ငါးတန်းမျှလောက်သာ သင်ဖူး၏။ ၎င်း၏ဖခင်သည်လည်း ဒူလာ ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ **'စာရေးသေ အမွေမရ'** ဟူသောစကားအတိုင်း မောင်ဘမျိုး မှာ မည်သည့်အမွေအနှစ်မျှမရဘဲ မျက်နှာငယ် စွာဖြင့် မိထွေးအိမ်၌ နေရလေ၏။ (မောင်ဘမျိုး ၏မိခင်မှာ မောင်ဘမျိုးငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့၏ဟု ဆိုသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မောင်ဘမျိုးသည် စားရ မ့ဲသောက်ရမ့ဲဖြစ်ကာ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်၍ လာလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ဘမှန်မှာမူ မိဘမဲ့တစ်ဦး ဖြစ်ပေ ၏။ ဘကြီးဖြစ်သူ ဇာတ်သမားတစ်ဦးနှင့် နေထိုင် သည်ဟု သိရလေ၏။ ၎င်း၏ဘကြီး ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သွားသောအခါ၌ ဘုန်းကြီးကျောင်း ၌ ကပ်ရပ် နေထိုင်လေ၏။ ထိုဘုန်းကြီးမှာလည်း ခွေးအလွန်ချစ်တတ်သောဟူ ၏။ မောင်ဘမှန် အား ခွေးများနှင့်အတူ ကျောင်းအောက်၌ ကျွေးမွေး ထားလေ၏။ ထိုဘုန်းကြီးသည် မူလအစ၌ သထုံမြို့၌နေထိုင်သော် လည်း နောင်တွင် ရန် ကုန်မြို့၊ ပုဇွန်တောင်ရပ်ရှိ ကျောင်းတစ်ကျောင်း သို့ ပြောင်းရွှေ့လာလေ၏။ ထိုသို့ပြောင်းရွှေ့ လာရာတွင် ၎င်း၏ခွေး များကိုပါ သယ်ဆောင် လာလေ၏။ ခွေးများနှင့်အတူ မောင်ဘမှန် လည်း လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ထိုဘုန်း ကြီးကျောင်း၌ပင် အတော်အတန်အရွယ်ရောက် သည်အထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် နောင် တွင် အရက်ဆိုင်၌ အမြည်းရောင်းသော မပိုက်ဆိုသည့် မုဆိုးမကြီး တစ်ဦးထံသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ထိုမိန်းမကြီးနှင့်ပင် လင်မယား အရာ ရောက်ကြ လေတော့၏။

၎င်းမောင်ဘမှန်သည် အမြည်းရောင်း ရင်း အရက်ကို စိတ် တိုင်းကျ သောက်ကာနေ လေ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် အမြည်းရောင်းသော မိန်းမ ကြီးနှင့်ကွဲကာ ရွက်သင်္ဘောပေါ် သို့ လိုက်ပါလာ ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ပွဲဦးထွက် စွန့်စားခန်း

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပွဲဦးထွက်စွန့် စားခန်းကို မှတ်တမ်းတင်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စွန့်စားခန်း မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ရောင်းရင်းကြီး မောင် ဘမှန်၏ စွန့်စားခန်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသားသည် ရွက်သင်္ဘော ကြီးတစ်စင်းမှ အခြားသောရွက်သင်္ဘောကြီး တစ်စင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အလုပ်လုပ်ကြရလေ၏။ ပြောင်းရွှေ့ရသည့်အကြောင်းမှာ ပထမသင်္ဘော တွင် ဝက်သားလည်းမစား၊ လွန်စွာမှလည်းအယူ သီးသော သင်္ဘောသားများနှင့် အလုပ်လုပ်ရ သည်ကို မပျော်ပိုက်သဖြင့် သုံးယောက်သားတိုင် ပင်ကာ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်တို့ပြောင်းရွှေ့လိုက်ပါမည့်ရွာက သင်္ဘောအသစ်၏အမည်မှာ 'ပိုက်ပါ' ဟူ၍ဖြစ် ၏။ သင်္ဘော၌ ကက်ပတိန်ခေါ် မာလိန်မှူး၏အမည်မှာ 'စပဲရိုး' ဟူ၍ဖြစ်၏။ သင်္ဘောသား တစ်ဝက်ကျော်ကျော်မှာလည်း ပေါ်တူဂီလူမျိုး များသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသင်္ဘော၏ ထူးခြားချက်မှာ သင်္ဘောထွက်ခါနီး၌ ကက်ပတိန်သည် သင်္ဘောဦးပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ အရက်အိုး ကလေးတစ်အိုးကို ကုန်သည်အထိသောက်ပြီး လျှင် တစ်တောင့်ထိုးသေနတ်ဖြင့် ကောင်းကင် သို့ 'ဒိုင်း' ခနဲပစ်ဖောက်လေ့ရှိလေ၏။

ထိုအခါတွင် သင်္ဘောလည်းကမ်းမှခွာ၏။ သင်္ဘောသားအားလုံးလည်း အရက်အိုးများဆွဲယူ ၍ အရက်သောက်ခြင်း၊ အော်ခြင်း၊ ဟစ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြလေတော့၏။ ကမ်းနှင့်ဝေးသောနေရာ သို့ရောက်လျှင် အနက်ရောင်ပေါ်တွင် အဖြူ ရောင်ဖြင့်ရေးထားသော 'အရိုးခေါင်း' တံဆိပ် အလံကြီးကို တင်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏သင်္ဘောတွင် ရွက်တိုင်သုံး တိုင် ပါရှိ၏။ ပုံစံအမျိုးမျိုးသော ရွက်ပေါင်းများ စွာ ရှိ၏။ ရွက်ကြိုးများမှာလည်း အမြောက်အမြားရှိပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘောသားများကို ကက်ပတိန် ကတိုက်ရိုက်ခိုင်း စေသည်မဟုတ်ပေ။ 'တိုက်ဂါး' ခေါ် လက်ဖတင်နှင်

http://www.cherrythitsar.org

ကွန်မင်ဒါတစ်ဦး ကသာ အမိန့်ပေးခိုင်းစေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ၛင်းတိုက်ဂါးသည် အရပ်လည်းမြင့်၍ အသံ လည်းကျယ်၏။ အသားလည်းနက်၏။ ရက် လည်း လွန်စွာရက်စက်လေသည်။ ဦးနှောက်ကို အားကိုးခြင်းမပြုဘဲ ကျာပွတ်ကိုသာအားကိုးလေ ၏။ သဘော်သားများကို စကားဖြင့် သေသေချာ ချာပြောခြင်းမပြုဘဲ ကျာပွတ်ဖြင့်သာ လျှင် ရိုက် လေ့ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးလည်း ထိုတိုက်ဂါးကြီး၏ အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်ကာ အလုပ်လုပ်ရင်း ရွက် များနှင့် ရွက်ကြိုးများကို အလွတ်ရအောင် ကျက် မှတ်ရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ကျက်မှတ်ရ သနည်းဆိုမူ 'တိုက်ဂါး' ကြီးက မည်သည့်ရွက်ကို တင်၊ မည်သည့်ရွက်ကိုချ၊ မည်သည့်ကြိုးကိုတင်၊ မည်သည့်ကြိုးကိုလျှော့ဟူ၍ ညွှန်ပြခိုင်းစေသည်မဟုတ်ပေ။ 'ရွက်' အမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရွက် ကြိုး၏အမည်ကို လည်းကောင်း အသံနက်ကြီး ဖြင့် အော်ဟစ်လေ့ရှိ၏။ ဥပမာ. .

ပထမရွက်တိုင်၏ တတိယမြောက်ရွက် ကို တင်စေလိုသည် ဆိုအံ့။

"ပထမရွက်တိုင်၊ တတိယရွက်ကို တင်"

ဟု ဆိုလျှင် လူတိုင်းနားလည်၏။ လုပ် လည်း လုပ်တတ်ကြ၏။ အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် အော်လျှင်လည်း သဘော်သားအားလုံးသည် ထို

http://www.cherrythitsar.org

မျှအင်္ဂလိပ်စကားကို နားလည်ကြသည်ချည်းဖြစ် ပေ၏။ သို့ရာတွင် တိုက်ဂါးကြီးသည် ထိုသို့ စီကာပတ်ကုံးပြော၍ ခိုင်းသည်မဟုတ်။ သူသည် အသံနက်ကြီးဖြင့်. .

"ဖိုးတော့ အပ်"

ဟူ၍သာ အော်ဟစ်လေ၏။ ၎င်းနှင့်တွဲ ဖူးသောသင်္ဘောသား များမှာမူ ၎င်း၏အမိုယာယ် ကို သိကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးမှာမူ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင် ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေကြ လေ၏။ ၎င်း၏ 'ဖိုးတော့ အပ်' ဆိုသည့်အမိုယာယ်မှာ (Four Upper Top Sail) ပထမရွက်တိုင်၏ တတိယမြောက်ရွက်ကို 'အပ်' ဆိုသည် မှာ တင်ပေတော့ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထို နည်းအတိုင်းပင် အလယ်ရွက်တိုင် ၏ အောက်ဆုံး ရွက်မကြီးကို တင်ရန်ကိုလည်း 'မိန်းအပ်' ဟူ၍ သာ ခိုင်းစေတတ်လေ၏။ ၎င်း၏ဆိုလိုချက်မှာ လည်း 'မိန်းဆေး' (Main Sail) ရွက်မကြီးကို 'အပ်' တင်တော့ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသားမှာ ထိုသင်္ဘောသို့ရောက်ခါမှပင် အူ ကြောင်ကြောင်ဖြစ်ကာ ရွက်များ၊ ကြိုးများသာ လျှင် မကပေ။ သင်္ဘော၏ အစိတ်အပိုင်းများကို ပါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ကျက်မှတ်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကျက်မှတ်ခဲ့ရ သော သင်္ဘောရွက်များ၊ ရွက်ကြိုးများနှင့်ဆိုင်သော အခေါ်အဝေါ်များ ကို အောက်တွင် ပုံနှင့်တကွ ရေးသားထားပေသည်။

http://www.cherrythitsar.org

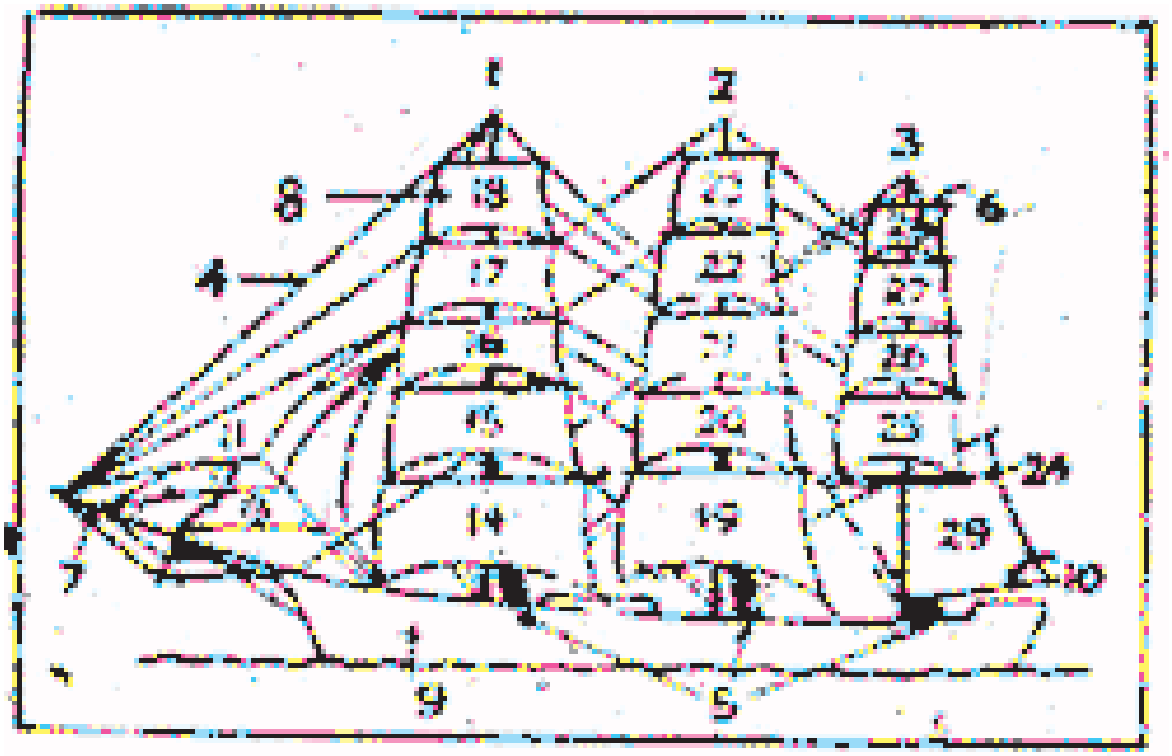

၁။ ဖိုးမတ်

၂။ မိန်းမတ်

၃။ မစ်ဇင်မတ်

၄။ စတေး

၅။ ရှရောင်း

၆။ ယဒ်

၇။ ဘိုးစပရစ်

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

၈။ စကွဲယားဆေး

၉။ ယား

၁၀။ ဘုမ်း

၁၁။ အောက်တားဂျစ်

၁၂။ အင်နားဂျစ်

၁၃။ ဖိုးတော့မတ်စတေးဆေး

၁၄။ ဖိုးဆေး

၁၅။ ဖိုးလိုးဝါးတော့ဆေး

၁၆။ ဖိုးအပ်ပါးတော့ဆေး

၁၇။ ဖိုးလိုးဝါးတော့ဂါလင့်ဆေး

၁၈။ ဖိုးအပ်ပါးတော့ဂါးလင့်ဆေး

၁၉။ မိန်းဆေး

၂၀။ မိန်းလိုးဝါးတော့ဆေး

၂၁။ မိန်းအပ်ပါးတော့ဆေး

၂၂။ မိန်းလိုးဝါးတော့ဂါးလင့်ဆေး

၂၃။ မိန်းအပ်ပါးတော့ဂါးလင့်ဆေး

၂၄။ ခရော့ဂျက်

၂၅။ မစ်ဇင်လိုးဝါးတော့ဆေး

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

၂၆။ မစ်ဇင်အပ်ပါးတော့ဆေး

၂၇။ မစ်ဇင်လိုးဝါးတော့ဂါးလင့်ဆေး

၂၈။ မစ်ဇင်အပ်ပါးတော့ဂါးလင့်ဆေး

၂၉။ စပင့်ကာ

ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်ဂါးကြီး၏ အခေါ် အဝေါ်များကို နားရည်ဝသွားသောအခါ၌ ကျွန်ုပ် တို့အဖို့ နေရထိုင်ရ လုပ်ရကိုင်ရသည်မှာ အချိုး ကျ၍ လာလေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဘောကြီး သည် လောင်ဂျီတွင်ဒီဂရီ အားဖြင့် (၁၀၀) ရှိ၍ လတ္တီတွင်ဒ်အားဖြင့် (၅၀) ကျော်ခန့်ရှိသောနေရာတွင် ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းကို တွေ့ရှိ၍ ဆိုက် ကပ်လေ၏။ ကက်ပတိန်၏ အမိန့်အရ ကျွန်း ပေါ် တွင်စခန်းချကာ ရက်အနည်းငယ်ခန့် နားနေကြခြင်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ခရီးဆက် မသွားဘဲ နားနေသည်ကို သိလိုလှသော မောင် ဘမှန်သည် ကက်ပတိန်ထံ မယောင်မလည်ချဉ်း ကပ်၍ စုံစမ်းမေးမြန်း၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန် က ယခုတစ်ရက်နှစ်ရက် အတွင်း၌ပင် လေမုန်တိုင်း အပြင်းအထန်ကျဖွယ်ရာရှိကြောင်းသိရ၍ ကျွန်း၌ခိုကပ်နေကြောင်း မောင်ဘမှန်အားပြော ပြလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က လေမုန်တိုင်း ကျမည်ကို မည်သို့မည်ပုံသိသနည်းဟု ကက်ပတိန် အားမေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန်က မောင်

http://www.cherrythitsar.org

ဘမှန်အား ၎င်း၏အခန်းတွင်းသို့ ခေါ် သွားပြီးလျှင် အိုးတစ်အိုးကိုပြ ရာ ထိုအိုးအတွင်း ၌ မြောက်များစွာသောပင်လယ်မျှော့တို့ကို တွေ့ ရလေ၏။ ကက်ပတိန်က မောင်ဘမှန်အား. .

"ဒီအကောင်တွေ သိပ်ပြီးလှုပ်လှုပ် ရှားရှားဖြစ်ရင် နှစ်ဆယ့် လေးနာရီ အတွင်း မုန်တိုင်းကျတယ်ကွ။ နည်းနည်းပါးပါး လှုပ်ရှားရင်တော့ မိုးအကြီးအကျယ်ရွာတယ်။ အခု ဒီကောင်တွေ လှုပ်ရှားနေပြီ။ ငါ့ အထင် ပြောရရင်တော့ မုန်တိုင်း ကျလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကျွန်း မှာ မုန်တိုင်း ဒဏ်ခံရတာပဲ"

ဟု ပြောပြလေ၏။ မောင်ဘမှန်လည်း ကက်ပတိန်ထံမှ ကြား ရသောစကားကို ကျွန်ုပ် နှင့်မောင်ဘမိုးအား လာရောက်၍ပြောလေ ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမိုးက. .

"မုန်တိုင်းကျမှာမို့ ကျွန်းပေါ် နားရ တော့လည်း ကျုပ်တို့ အဖို့အနားရ တာပေါ့ မောင်ဘမှန်ရယ်။ မဟုတ် ရင်တော့ တိုက်ဂါးကြီးက အော် လိုက်ငေါက်လိုက်နဲ့ ခိုင်းလိုက်တာ မျှားဗျာ။ ရှေးခေတ် အီဂျစ်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တွေအတိုင်း ပါပဲ။ ကျုပ် တို့သုံးယောက်လည်း စုတ်ပြတ်နေ တာ လူရုပ် တောင် မပေါ်တော့ပါ ဘူး"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ညည်းတွားလေ၏။

မျှားမကြာမီ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘောသား အားလုံးသည် ကျွန်းပေါ် သို့ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ် ရာ တိုက်ဂါးကြီးက ရွက်ဖျင်တဲမျှားထိုးရန် အမိန့် ပေးလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရွက်ဖျင်တဲ မျှားကို မြေ၌ကပ်လျက် ထိုးကြလေ၏။ တိုက်ဂါး ကြီးသည် တဲမျှားကို လိုက်လံစစ်ဆေးပြီးနောက် တစ်လုံးလျှင် သုံးယောက်နေရန်၊ ထိုသုံးယောက်အနက် နှစ်ယောက်သောသူက အိပ်လျှင် တစ် ယောက်သောသူက ကင်းစောင့်ရန် မှာကြားလေ ၏။ ထို့နောက် သင်္ဘောတွင်ပါလာသော တောဆိတ်နှစ်ကောင်ကို သတ်၍ တံစို့ထိုးပြီးလျှင် အုပ်စုနှစ်စုခွဲပြီး ကင်စေလေ၏။

အရက်အို၊ အရက်စည်များကိုလည်း သင်္ဘောပေါ်မှ ချစေလေ၏။ ညပိုင်းသို့ရောက် လျှင် တောဆိတ်ကြီးနှစ်ကောင်လည်း ကောင်းစွာကျက်ပြီဖြစ်သည့်အပြင် ၎င်းတို့အဆီများကို လည်း မီးတောက်မီးလျှံအရောင်ဖြင့် မြင်ရသော အခါ စားချင်စဖွယ်ပင် ဖြစ်နေလေ၏။ ထိုအခါ ၌ ကက်ပတိန်က အရက်ကို ကြိုက်သလောက် သောက်၍ ဆိတ်သားကင်ကို ကြိုက်သလောက် စားကာ ကြိုက်သလို အော်ဟစ်မြူးတူးပျော်ပါး နိုင်ကြောင်း ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အရက် နှင့် တောဆိတ်ကင်ကိုမြည်း၍ အော်ဟစ်မြူးတူး ကြကုန်၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထို့နောက် ကက်ပတိန်ကိုယ်တိုင်က သုံး ယောက်လျှင် တစ်ဖွဲ့ကျ ဖွဲ့ထားသောအဖွဲ့များမှ မဲလိပ်တစ်လိပ်စီနှုန်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မဲ ပေါက် သောအဖွဲ့မှ သုံးယောက်သည် မိမိတို့လူမျိုး အလိုက် က,လေ့ရှိ သောအကဖြင့် ကျန်သောသူ များအား ဖျော်ဖြေရမည်ဟု အမိန့်ထုတ် လေ၏။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့များလည်း ကိုယ်စားလှယ်များ ရွေးချယ်ကာ မဲနှုန်းကြလေတော့၏။ ထိုသို့မဲနှုန်း ရာတွင် အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့သည် မဲပေါက် လေတော့၏။ ထိုမဲပေါက်သော အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့မှာ ဂေါ်ရင်ဂျီသုံး ယောက် အဖွဲ့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်အဖွဲ့ ဖြစ် ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဂေါ်ရင်ဂျီ သုံးယောက်အဖွဲ့ သည် ကြေးလင်ဗန်းကလေးကို တုတ်ဖြင့် တနောင် နောင်ခေါက်ကာ ဂေါ်ရင်ဂျီအကကို ကပြလေ တော့၏။

ရင်းတို့ကပြစဉ်အတွင်း ကျွန်ုပ်က မောင် ဘမျိုးအား. .

"ကျုပ်တို့အလှည့်ရောက်ရင် ဘာ တွေဆိုပြီး ဘာတွေက ကြမှာတုံးဗျ"

ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်ဘမျိုးက. .

"မပြောတတ်ပေါင်ဗျာ။ ကျုပ်လည်း မကတတ်ပါဘူး"

ဟု ညည်းညူလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင် ဘမှန်က. .

"ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ဗျာ။ ဒါ လောက်တော့ ကျုပ်ဖြစ် ပါတယ်။ တစ်ခိုင်လုံးရှေ့သီချင်းကို ခင်ဗျား တို့က ဆိုပြီး

http://www.cherrythitsar.org

လက်ခုပ်တီးပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က ကပါ့မယ်။ အဲဒါ တစ်ပင်တိုင်အကပေါ့ ကိုယ့်လူတို့ရဲ့။ ကျုပ် ဘကြီးက ဇာတ်မင်းသားကြီးဗျ။ အဲဒီတစ်ပင်တိုင်အကမှာတော့ ဝိတ် ပဲ ဗျို့။ ကျုပ်ကောင်းကောင်းဖြစ်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောရာ မောင်ဘမျိုးက. .

“ဟုတ်မှလည်းလုပ်ပါ ကိုဘမှန်ရာ”

ဟု ဆိုသဖြင့် မောင်ဘမှန်က. . .

“ကတ္တဲ့အခါကျတော့ ကြည့်ပေါ့ဗျာ။ သီချင်းကိုတော့ သွက်သွက်ကလေး ဆိုပေးဗျ။ လက်ခုပ်ကလေးလည်း ညီညီတီးပေးကြ။ ဒီသီချင်းမျိုးက တစ်ယောက်ဆိုသံကြားရင် ကျန်တဲ့ လူတွေဟာ သီချင်းဆိုချင်သလိုလို ကချင်သလိုလို သီချင်းမျိုးဗျ”

ဟု အားတက်သရော ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် ဂေါ်ရင်ဂျီအဖွဲ့၏အကသည် ပြီးဆုံးသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အလှည့်သို့ ကျ ရောက်လာလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမျိုး လည်း သီချင်းဆို၍ လက်ခုပ်တီးပေးကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အဆိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ခုပ်သံမှာ အတော်ပင် ညီညွတ်လေ၏။ မောင်ဘမှန်မှာ လည်း သီချင်းကို အသံဝါကြီးနှင့် အော်၍အော် ၍ဆိုရင်း

http://www.cherrythitsar.org

တစ်ပင်တိုင်အကကိုကလေ၏။ မောင် ဘမှန်က,သည်ကို ကြည့်ရ သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌ ၎င်း၏ဘကြီးသည် ဇာတ်မင်း သားဖြစ် သည်ဆိုသည့် စကားကို ခြွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်သွားလေတော့၏။ မောင်ဘမှန်သည် အပျော်ကနေသည်ဟူ၍မထင်မှတ်တော့ဘဲ ၎င်း တတ်ကျွမ်းသော သဘင်ပညာကို အစွမ်းပြနေ သည့်အလား အစွမ်းပြ ၍ ကပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း သီချင်းဆို၏။ လက် ခုပ်တီးလေ၏။ ကျွန်ုပ် တို့ ဆိုပြီးသည့်အပုဒ်ကို မောင်ဘမှန်က တစ်ထပ်ကျော့၍ ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လက်ခုပ်တီးပေးရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ က. .

"ဂေါ်ဖီ. . ဂေါ်ဖီ. . ပင်မင်း×. . အင် ကြင်း. . ရှော့ါ. . "

ဆိုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မောင်ဘ မှန်က. .

"ဂေါ်ဖီ. . ဂေါ်ဖီ. . ပင်မင်း. . အင် ကြင်း. . ရှော့ါ. . "

ဟု တစ်ကျော့ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့က. .

"ရင့်မာ. . "

ဟု ဆိုလျှင် မောင်ဘမှန်ကလည်း. .

"ရင့်မာ. . "

ဟု တစ်ကျော့ထပ်၍ ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့က. .

"ကြိုင်. . ခိုင်. . မြိုင်လုံးရယ်"

ဟု ဆိုလျှင်လည်း မောင်ဘမှန်က. .

"ကြိုင်. . ခိုင်. . မြိုင်လုံးရယ်"

ဟု တစ်ကျော့ထပ်၍ ဆိုသည်ချည်း ဖြစ် ၏။ သီချင်းစာသား ပုဒ် ပြီးသွားသောအခါ၌ တီး လုံးပုဒ်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ပါးစပ်နှင့်ပင်. .

"တိန့်. . နိမ်. . တိန့်. . နိမ်. . တူနယ်. . တူနယ်"

ဟူ၍ ပြုလုပ်ကာ လက်ခုပ်ကို တီးပေးရ လေ၏။ ထိုအခါကျမှ ပင် မောင်ဘမှန်သည် ကွေး နေအောင် ကလေတော့၏။ တောင်ရှည် ပုဆိုး မရှိသောကြောင့် စောင်ကြီးကို တောင်ရှည်ပုဆိုး ကဲ့သို့ ခါးခ်ိပ်ကာ ကလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏အဆို နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပါးစပ်ဆိုင်းလည်း အတော် အသင့် နေရာကျပေ၏။

မောင်ဘမှန်၏ အကမှာမူကား သင်္ဘော သားမလုပ်ဘဲ ဇာတ် မင်းသားလုပ်လျှင် မင်းသား ကြီးဦးဖိုးစိန်ကို မမီသည်ပဲထားဦးတော့။ အတော် အတန်မင်းသားမျိုးကိုမူ အကအရာ၌ မရှုံးနိုင် ဟု ကျွန်ုပ်ရော၊ မောင်ဘမျိုးကပါ ခန့်မှန်းမိကြ လေ၏။

မောင်ဘမှန်လည်း ကြိုးစား၍ စိတ်ပါဝင် စားစွာ ကလေ၏။ ကျွန်ုပ် တို့သည် မောင်ဘမှန် ၏အကာ၌ နစ်မျောနေကြစဉ်တွင်ပင် ကျွန်ုပ် တို့ ၏ဆရာ တိုက်ဂါးကြီးသည် ၎င်း၏ကျာပွတ်ကြီး ကို လေထဲတွင်

http://www.cherrythitsar.org

'ဖြောင်း' ခနဲရိုက်လိုက်လေတော့ ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အပါအဝင် သဘော်သားအားလုံး တို့သည် အံ့သြစွာ ကြည့်ရှုနေကြလေတော့၏။ မောင်ဘမှန်သည်လည်း က,ရင်းနှင့်ပင် ဆတ် တင့်ငံ့ ရပ်လိုက်ရလေ၏။ ကက်ပတိန်သည်ပင် လျှင် သစ်သားအရက်စည်ပေါ် ၌ထိုင်၍ အရက် သောက်နေရင်း တိုက်ဂါးကြီးကိုကြည့်လိုက်လေ ၏။ တိုက်ဂါးကြီးသည် ကျာပွတ်ကို နောက်တစ် ချက် လေထဲတွင် 'ဖြောင်း' ခနဲရိုက်လိုက်ပြီး နောက်. .

"တော်ပြီ. . ။ ငါဟာ အတော့်ကို သည်းခံပြီး မင်းတို့ရဲ့ အကကိုကြည့်ခဲ့တယ်။ ဒါလောက် မျက်စိနောက် တဲ့အကမျိုး ငါ့တစ်သက်မှာ ဘယ် လူမျိုးကတာကိုမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ မင်းတို့လူမျိုးရဲ့အကဟာ မျောက် တစ်ကောင်လို မျက်စိနောက်ဖို့ကောင်းပြီး အနူတစ်ယောက်လို သနားဖို့ကောင်းတဲ့ အကမျိုးပဲ။ ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေ ကုပ်ပြီး ကွေးနေတယ်။ ပြီးတော့ ခုန်လည်း ခုန်တယ်။ ငါ လုံးဝ သည်းမခံနိုင် ဘူး။ မင်းတို့ရဲ့ သနားစရာ၊ မျက်စိ နောက်စရာ ကောင်းတဲ့ အကကို တော်ပြီ။ ရပ်လိုက်တော့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း လွန် စွာစိတ်ဆိုးကြရလေ ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သဘင်ပညာကို ဤမျှမိုချိုးမျှစ်ချိုးပြောခြင်းအတွက်

http://www.cherrythitsar.org

လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေ၏။မောင်ဘမှန်ကမူ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ဘက် သို့ လှည့်ကာ. .

"ကျုပ်တို့သီချင်း မဆုံးသေးဘူး။ ဆက်ပြီးဆိုပါ။ ဆက်ပြီး တီးပါ။ ကျုပ် ဆက်ပြီးကမယ်။ သီချင်းမဆုံးမချင်း ကမယ်။ သီချင်းဆုံးရင်တော့ ရပ် လိုက်မယ်။ ဒီအတွင်းမှာတော့ သိကြားမင်းက မိုးပေါ်ကဆင်းလာ ပြီး ရပ်ပါဆိုတာတောင် ကျုပ်တို့ မရပ်ကြနဲ့။ ဒါဟာ ကျုပ်တို့သုံး ယောက်ကိုတင် စော်ကားတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့တစ်မျိုးသား လုံး ဘိုး ဘေးဘီဘင် ထိန်းသိမ်း လာတဲ့သဘင်အမွေအနှစ်ကို စော် ကားတာဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်လူတို့ ဆိုကြပေတော့"

ဟု တပ်လှန့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင် ဘမျိုးလည်း. .

"ကြိုင်. . မြိုင်. . ခိုင်လုံးရယ်. . ခိုင်လုံးရယ်. . မ္မွေး"

ဟု ဆိုကာ ပါးစပ်ဆိုင်းနှင့် လက်ခုပ်တီး ကြလေ၏။ မောင်ဘမှန် လည်း ၎င်း၏တောင် ရှည်ပုဆိုး စောင်ကြီးကို မ,ကာ မ,ကာ ကလေ တော့၏။

"ဖြောင်း"

ကျာပွတ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး နောက် တိုက်ဂါးကြီး က. .

http://www.cherrythitsar.org

"ရပ်ပါဆိုတာ မရပ်ဘူးလား"

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ မောင်ဘမ္ပန် က ဆက်၍ကလေ၏။

"ဖြောင်း"

ကျာပွတ်သံထွက်ပေါ်လာပြန်၏။ ပြီးလျှင် တိုက်ဂါးကြီး၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

"ငါအမိန့်ပေးနေတယ်။ ဒါ နောက် ဆုံးပဲ။ ရပ်လိုက်ပါ"

မောင်ဘမ္ပန်သည် မရပ်ဘဲ ဆက်၍က လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ပါးစပ်ဆိုင်း တီးမြည်းတီး ပေးနေကြလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း ကျာပွတ် ကို လေထဲတွင်မရိုက်တော့ဘဲ ကနေသောမောင် ဘမ္ပန်အား လှမ်း၍ရိုက်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်လည်း 'ဝုန်း' ခနဲ နေရာမှထလိုက်ကြ လေ၏။ မောင်ဘမ္ပန်မှာမူ တိုက်ဂါးကြီး၏ကျာ ပွတ်ကို လက်ဖြင့်ဖမ်း၍ ဆွဲထားလိုက်လေ၏။ ထို အခါ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"မင်းကို ငါကရပ်ခိုင်းနေတာ။ ဘာ ဖြစ်လို့ မရပ်တာလဲ"

ဟု ဟိန်းဟောက်လိုက်လေ၏။

"ကျုပ်တို့ဟာ မဲပေါက်လို့ ကတာပဲ။ ကချင်လို့ကတာမှ မဟုတ်ဘဲ"

ဟု မောင်ဘမ္ပန်က ပြန်၍ပြောလိုက်လေ ၏။

"ငါက အမိန့်ပေးနေတာ။ မင်း နား မလည်ဘူးလား"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု တိုက်ဂါးကြီးက မေးလေ၏။

"မင်းအမိန့်ဟာ အရှုးတစ်ယောက် လို အမိန့်မျိုးပဲ။ အခုပဲ က,ပါလို့ အမိန့်ပေးတယ်။ အခုပဲ ရပ်ပစ်ပါ လို့ပြောတယ်။ ငါတို့မနာခံနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ ငါတို့လူမျိုးရဲ့သဘင်ပညာ ကို မင်းဟာ စော်ကားတယ်။ အဲဒီ အတွက် အနှုးအညွှတ် တို့သုံး ယောက်ကို ပြန်ပြီးတောင်းပန်ပါ။ မတောင်းပန်ဘူး ဆိုရင်တော့ တို့သုံးယောက်က မင်းကိုတိုက်ခိုက်ရ လိမ့်မယ်"

ဟု မောင်ဘမ္ပန်က ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ် နှင့် မောင်ဘမျိုးက. .

"ဟုတ်တယ်. . ဟုတ်တယ်။ တို့မခံဘူး"

ဟု ညာသံပေး၍ အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ သစ်သား အရက်စည်အား ရာဇပလ္လင်အမှတ်နှင့်ထိုင်နေသောသဘော်ကက်ပတိန် လည်း ထိုင်မနေတော့ဘဲ ထ၍လာပြီးလျှင်. .

"ငါတို့သဘော်မှာ ဥပဒေရှိတယ် ကွ။ အဲဒါက ဘာလဲဆို တော့ ဘယ် ကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အမိန့်ကိုနာခံရ မယ်။ တကယ် လို့ အမိန့်ပေးတဲ့လူ ဟာ တရားသဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ညစ် ပတ် ပြီး အမိန့်ပေးခဲ့ရင်တော့ အဲဒီ အမိန့်ပေးတဲ့လူကို ရာထူးက ဖြုတ် ချရမှာပဲ။ အဲဒီလို ရာထူးကဖြုတ်ချ ဖို့ကိစ္စမှာလည်း ငါနဲ့မဆိုင်ဘူးကွ။ အမိန့်ပေးခံရတဲ့လူနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်။ အခု

http://www.cherrythitsar.org

ကိစ္စမှာ တိုက်ဂါးကြီးပေးတဲ့ အမိန့်ဟာ တရားသဖြင့် ဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရမှာ အင် မတန်ခက်နေ တယ်။ အဲဒီတော့ သင်္ဘောသားအားလုံးကို မေးမယ်။ သင်္ဘောသားအများစုက အမိန့်ဟာ တရားသဖြင့်ဖြစ်တယ် လို့ ထောက်ခံ ခဲ့ရင် မင်းတို့သုံးယောက်ကို တိုက် ဂါးကြီးက ကြိုက်သလိုဆုံးမခွင့်ရှိတယ်။ သင်္ဘောသား တစ်ဝက်တိတိ ကဖြစ်စေ၊ အများစုကဖြစ်စေ တိုက်ဂါးကြီးရဲ့အမိန့်ဟာ မတရား ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင်တော့ တိုက်ဂါး ကြီးကို မင်းတို့ သုံးယောက် ဖြုတ် ချခွင့်ရှိတာပေါ့။ ဖြုတ်ချခွင့်ရှိတာပေါ့ ဆိုတာ ဒီအတိုင်းဖြုတ်ချလို့မရဘူး။ သူနဲ့တိုက်ခိုက်ရမယ်။ သုံး ယောက် နဲ့ တစ်ယောက်တော့ တိုက်ခိုက်ခွင့် မပေးနိုင်ဘူး။ တစ်ယောက် တစ် ယောက်ချင်းပဲ တိုက်ခိုက်ခွင့်ပေး မယ်။ မင်းတို့သုံးယောက်ထဲက တစ် ယောက်ယောက်က တိုက် ခိုက်ပါ။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း သူ့အရင်ကလူ ကို ဒီနည်းနဲ့ ဖြုတ်ချခဲ့တာပဲ။ မင်း တို့လည်းပဲ ဒီအခွင့်အရေးကို ရပါ တယ်။ အခု မဲခွဲမယ်”

ဟု ဆိုကာ သင်္ဘောသားများဘက်သို့ လှည့်၍ . .

“တိုက်ဂါးကြီး မှန်တယ်ဆိုတဲ့လူ ဒီဘက်ကိုလာပါ။ မှား

http://www.cherrythitsar.org

တယ်ဆိုတဲ့လူ ဟိုဘက်ကိုသွားပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သင်္ဘောသားများသည် ဟိုရွှေ့သည်ရွှေ့ ပြုလုပ်ကြလေတော့၏။ အချို့ မှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကိုထောက်ခံပြီးကာမှ သူ၏ အဖော်သည် အခြားဘက်သို့ရောက်နေသော ကြောင့် တစ်ဖက်သို့ ပြန်၍ကူးသွားကြသကဲ့သို့တစ်ဖက်တွင်ရောက်နေသော သူများမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ကူးပြောင်းလာကြလေ၏။ အချို့သောသူများမှာလည်း မှားသည်မှန်သည် ကို မစဉ်းစားဘဲ ထိုင်နေရာမှ အခြားဘက်သို့ရွှေ့ရမည် ကို ပျင်းသောကြောင့် ထိုင်မြဲတိုင်းပင် ဆက်၍ထိုင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ သင်္ဘော သားနှစ်ယောက်မှာမူ အလယ်တွင်ရပ်နေသော ကြောင့် ကက်ပတိန်ကိုယ်တိုင်က ကုပ်ကိုဆွဲ၍ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့တစ်ယောက်၊ တိုက်ဂါးကြီး ဘက်သို့တစ်ယောက် တွန်းထုတ်လိုက်လေ၏။ ဤသို့ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကက်ပတိန်သည် လူများ ကိုရေတွက်ကြည့်ရာ တိုက်ဂါးကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သည် မဲအရေအတွက်ချင်း တူညီနေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန်က. .

“တစ်ဝက်စီဖြစ်နေတယ်။ တိုက်ဂါးကြီးကိုတိုက်ဖို့ မင်းတို့ သုံးယောက် ထဲက တစ်ယောက်ထွက်ခဲ့ပါ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဘမှန်က. .

“ကျုပ်တွယ်ချင်တယ်ဗျ”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောဆိုကာ အကျီကို ချွတ်လိုက်လေ ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် နှင့် မောင်ဘမျိုးက။ ။

"ခင်ဗျားရှုံးသွားရင်လည်း ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် တစ်လှည့် စီဝင်မယ် ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘ မှန်က။ ။

"ဘယ်ကလာ ရှုံးရမှာတုံး။ ကျုပ်တို့ မြန်မာ့ပညာ ဘယ်လောက်အစွမ်း ထက်တယ်ဆိုတာ ဒီကောင်ကြီးကို ပြခွင့်ရပြီဗျ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမျိုး က။ ။

"ဟုတ်ပ့ါမလား မောင်ဘမှန်ရယ်။ အလုံးအထည်အရပ် အမောင်းချင်း က ဆင်နဲ့ဆိတ်လိုကွာနေတာ။ နိုင် နိုင်ပ့ါ မလား"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

"သေချာပါတယ် မောင်ဘမျိုးရဲ့။ ကျုပ်က ကျုပ်ဦးလေး သင်ထားလို့ ဗန်တိုဗန်ရှည်ကောင်းကောင်းတတ်ပါတယ်ဗျ။ ကျုပ်ဦးလေးက ဗန်တို ဗန်ရှည် ဆရာကြီးပဲ။ သထုံတက် မှာ မသိသူ မရှိပါဘူးဗျာ။ ပြောနေ ကြာပါတယ်ဗျာ။ အခုပဲ ဒီကောင် ကြီးရဲ့မျက်လုံးကို ထိုးဖောက်ပစ်

http://www.cherrythitsar.org

လိုက်မယ်”

ဟု ဆိုကာ ကက်ပတိန်ဘက်လှည့်၍ ခါး ညွှတ် အရိုအသေ ပေးပြီးလျှင် လက်ခမောင်းကို တဖြောင်းဖြောင်းခတ်ရင်း တိုက်ဂါးကြီး ကို စိန် ခေါ်လိုက်လေတော့၏။

တိုက်ဂါးကြီးသည် ဘမှန်ကိုကြည့်၍ မခိုး မခန့် ပြုံးလိုက်လေ၏။ ၎င်း၏ အမူအရာမှာ မလောက်လေးမလောက်စား ကောင်ငယ်လေး တစ်ကောင်နှင့် တိုက်ခိုက်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ရှက်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးသည် ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး. .

“ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါကွာ”

ဟု မောင်ဘမှန်အား ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်း အခုပဲ သိရတော့မှာပဲ”

ဟု မောင်ဘမှန်က ပြောဆိုလိုက်လျှင် တိုက်ဂါးကြီးသည် မောင်ဘမှန်၏လည်ကုပ်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်လေတော့၏။ ၎င်း၏စိတ်ဌာလည်း ကြက်ကလေးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းသကဲ့သို့ လွယ် လွယ်ကူကူပင် ဖမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်လေ၏။ ထိုသို့ဖမ်းပြီးလျှင် လေထဲတွင် ကိုင်ပြောက်ကာ အနီးရှိကျောက်တုံးပေါ်၌ ရေအိုးကို ရိုက်ခွဲတိ သကဲ့သို့ ‘ဗွမ်း’ ခနဲ ရိုက်ခွဲချလိုက်မည်ဟုလည်း စိတ်ကူးထားလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းထင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာပေ။

http://www.cherrythitsar.org

ရင်းက ဘမှန်၏လည်ကုပ်ကို ဖမ်းကိုင် လိုက်သည့်တစ်ခဏာ မှာပင် မောင်ဘမှန်သည် အဖမ်းမခံဘဲ ငုံ့၍ရှောင်ကာ ရင်း၏ဝမ်းပိုက်အား လက်သီးဖြင့် နှစ်ချက်ဝင်၍ထိုးလေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် တိုက်ဂါးကြီးသည် ရင်းတွေး ထင်ထားသလောက် လွယ်ကူခြင်းမရှိသည်ကို ရိပ်မိသည့်အားလျှော်စွာ အနည်းငယ်ဝိရိယစိုက် ၍ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မောင်ဘမှန်၏ပခုံးကို 'ဆတ်' ခနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေတော့၏။ မောင်ဘမှန်လည်း ထိုကိုင်သောလက်နှစ်ဖက်အနက် တစ် ဖက်သောလက်ကို ဆွဲလိမ်၍ တိုက်ဂါးကြီးအား နာကျင်အောင်ပြုလုပ်လိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီး လည်း နာကျင်၍သွားသောကြောင့် ခြေဖျားကို ထောက်လိုက်လေ၏။ ထိုခဏာ၌ပင် မောင် ဘမှန် သည် တိုက်ဂါးကြီး၏ ကိုယ်လုံးအောက်သို့ ငုံ့၍ ဝင်ကာ တိုက်ဂါးကြီးအား ဆန်အိတ်ကိုထမ်း သကဲ့သို့ ထမ်းကာ မြေကြီးပေါ်သို့ 'ဗုန်း' ခနဲပစ် ချလိုက်လေတော့၏။

တိုက်ဂါးကြီးသည် မြေကြီးပေါ်သို့ ပက် လက်လန်၍ ကျသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကို ထောက်ခံသော သဘော်သားများသည် လက် ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ သြဘာပေးကြလေ၏။ တိုက် ဂါးကြီးဘက်မှ သဘော်သားများလည်း တိုက်ဂါး ကြီးအား အမြန်ပြန်၍ထရန် သတိပေးကြလေ ၏။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း ကဗျာကယာ လူးလဲ၍ ထ၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန်က. .

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"ဟော့ကောင်ကြီး. . ။ ကြည့်လည်း လုပ်ဦးနော်။ သူတို့က တော့ မင်းကို ညှာမှာမဟုတ်ဘူး။ စားဖို့ အခွင့်ရ ရင်တော့ မဆလာမဖြူးဘဲ စားပစ် ကြလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"ရပါတယ် ကက်ပတိန်။ ဒီကောင့် ကိုတော့ ဆိတ်ကင်သလို မီးဖိုမှာ ကင်ပစ်လိုက်မယ်"

ဟု ကြိမ်းဝါးကာ ပြန်၍နေရာယူလိုက် လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီး သည် မောင်ဘမှန်အား တစ်ချက်တည်းနှင့် အကွက်ကောင်းကို ဖမ်းရန် ကျားချောင်းသကဲ့သို့ ချောင်းနေလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က လက် ခမောင်းတဖြောင်းဖြောင်း ခတ်လိုက်ပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာကို အသံ ဝါကြီးနှင့် ရွတ်လိုက်လေတော့၏။

ကိစ္စိ၊ ကိစ္စိ၊ စလံ ပတ္တော
သတ္တ သီဟော၊ တယော နာဂေါ
အဇ္ဇမေဝ၊ စလံပတ္တော
ကိန္ဒုဘာက္ခော၊ ဘဝိသတိ။

ထိုအချိန်မှာပင် အကွက်ကောင်းကို ချောင်းနေသော တိုက်ဂါး ကြီးသည် မောင်ဘမှန် အား အတင်းဝင်ရောက် ထိုးကြိတ်တိုက်ခိုက် လေ တော့၏။ မောင်ဘမှန်လည်း ခုန်ပျံ၍ရှောင်လေ ၏။ တိုက်ဂါးကြီး

http://www.cherrythitsar.org

သည် လက်ချည်းဗလာသက် သက် တိုက်ခိုက်နေရာမှ အနီးရှိ သင်္ဘော သားတစ်ဦးထံမှ ပုဆိန်ကို ဆွဲယူကာ မောင်ဘမှန်၏ မျက်နှာသို့ တအား လွှဲ၍ ခုတ်ချလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ 'ဟာ' ခနဲ၊ 'ဟင်' ခနဲ ဖြစ်သွား ကြလေ၏။ မောင်ဘမှန်မှာမူ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ခြင်း အလျင်းမရှိဘဲ ရှောင်သည်ဆိုရုံမျှကလေး ရှောင်လိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီး၏ပုဆိန်သည် မောင် ဘမှန်၏နောက်ကျောက်ဘက်တွင်ရှိသော သစ်ပင်ကို ခုတ်မိကာ ပြန်နုတ်၍မရဘဲ ငြိနေလေ တော့၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမှန်သည် ခုန်၍ တိုက် ဂါးကြီး၏ ဘယ်ဘက် မျက်လုံးအား လက်ဖြင့် ကုတ်၍ ထုတ်လိုက်လေတော့၏။

တိုက်ဂါးကြီးလည်း တိရစ္ဆာန်ရိုင်းကြီးတစ် ကောင်ကဲ့သို့ အော် တွင်စွဲနေသော ပုဆိန်ကို လူအားဖြင့်ကိုင်၍ တစ် ကိုယ်လုံးခိုချကာ နုတ် လိုက်ပြီးလျှင် တိုက်ဂါးကြီး ၏မျက်နှာအား ပုဆိန်ဖြင့် တအားခုတ်ချ လိုက် လေတော့၏။

တိုက်ဂါးကြီးသည် တစ်ကိုယ်လုံးသွေးခြင်း ခြင်းနီကာ မြေပြင် ပေါ်၌ လူးလှိမ့်နေလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်သည် တိုက်ဂါးကြီး၏ ရင်ဝ အား ဖနောင့်ဖြင့်နင်းပြီးလျှင် ပုဆိန်ကိုမြှောက် ကိုင်၍ သင်္ဘောသား များဘက်သို့ လှည့်ကာ "အသေသတ်ပစ်ရမည်လော" ဟု မေးလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်တို့ကိုထောက်ခံသော သင်္ဘောသား များက "ကိစ္စတုံ့ပစ်ပါ" ဟု ဘာသာစကားအသီး သီးဖြင့် တောင်းဆိုကြလေ၏။ ကျန်တစ်ဖက် ကမူ မသတ်ရန် ပြောဆိုကြလေ၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန်က. . .

"အရှုံးပေးပြီဆိုရင်တော့ မသတ်ပါ နဲ့။ သူကိုယ်တိုင်က အရှုံးမပေးဘူး ဆိုရင်တော့ မင်းသဘောပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် တိုက်ဂါးကြီးအားမေးရာ တိုက်ဂါးကြီးက အရှုံး ပေးပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကာ သတိမေ့မြောသွား လေတော့၏။

ထိုအခါ နှစ်ဖက်သောသင်္ဘောသားများ သည် မောင်ဘမှန်အား ပွေ့ချီကာ တိုက်ဂါးကြီး ၏ရာထူးကို ချီးမြှင့်ကြလေ၏။ သင်္ဘောသားများ ကလည်း "နာမည်အသစ်တစ်ခု ပြောပါ" ဟု ဆိုလေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို မသိ သဖြင့် ပါးစပ်ထဲတွင် အော်မိအော်ရာ "စလံ ပတ္တော" ဟု အော်လိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ သင်္ဘောသားများ လည်း. .

"စလံပတ္တော. . စလံပတ္တော"

ဟု ဝိုင်းဝန်းအော်ကြလေတော့၏။ နောင် တွင်သိရသည်မှာ တိုက်ဂါးကြီး၏နာမည်အရင်း မှာ 'ကိုးမား' ဟူ၍ဖြစ်၏။ ၎င်းသည် 'ရှုက်တန်' ဟူသောကုလားကြီးကို အနိုင်သတ်၍ 'တိုက်ဂါး' ဟူသောဘွဲ့

http://www.cherrythitsar.org

ဖြင့် ရာထူးရလာခြင်းဖြစ်ပေ၏။ အခု လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏မောင်ဘမှန်အား သင်္ဘော သားများက နာမည်သစ်ကို တောင်းဆိုလေ၏။ မောင်ဘမှန်က ဘုမသိဘမသိနှင့် ၎င်း၏ပါးစပ် ထဲတွင်ရှိသော 'စလံပတ္တာ' ဟူသည့် စကားကို စွတ်ရွတ်အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည်ကိုပင် သင်္ဘောသားများသည် မောင်ဘမှန်၏ နာမည် ဘွဲ့ထူးသစ်ဟု ထင်မှတ်ကာ "စလံပတ္တာ. . စလံပတ္တာ" ဟု အော်ဟစ်ကြလေရာ ထိုအချိန်မှစ၍ မောင်ဘမှန်၏အမည်သည် 'ပိုက်ပါ' ရွက် သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ 'လက်ဖတင်နင် ကွန်မင်ဒါ စလံပတ္တာ' ဟူ၍ တွင်ရစ်လေတော့သတည်း။

လေမုန်တိုင်းကျပြီးနောက်

ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ဘမှန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ 'ဗိုက်ပါ' ရွက်သင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် ဒုတိယ အကြီးဆုံးရာထူးကို ရရှိလေတော့၏။ တိုက်ဂါး ကြီးမှာမူ မျက်နှာကိုလည်း ပုဆိန်ဖြင့် ကန့်လန့် ဖြတ်ခုတ်ခံရသည့်ပြင် မျက်လုံးတစ်ဖက်လည်း ကျွတ်ထွက်သွားသောကြောင့် ဝေဒနာကို သေ လုမျောပါး ခံစားရရှာလေတော့၏။ ထိုအချိန်၌ ပင် လေသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်ခိုက်လာလေ၏။ ထို့နောက် လေမုန်တိုင်း ကျလာလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်သည်. .

"မောင်ဘမ္ဘီးနဲ့မောင်ဘိုးတူရေ. . ။ ကျောက်ဆောင်ကြီးကြီးနားမှာ ဝပ် နေကြဟော့။ သစ်ပင်တွေလဲပြီး ပိ ကုန်လိမ့်မယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု လှမ်းရှု၍သတိပေးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမ္ဘီ လည်း ကျောက်ဆောင် ကြီးတစ်ခုကို အကာအကွယ်ယူ၍ ပြားပြား ဝပ် ကာ နေကြရလေ၏။ ကျွန်းပေါ်ရှိ သစ်ကိုင်းများ မှာ တဖြောင်း ဖြောင်းကျိုးလေ၏။ လှိုင်းလုံးကြီး များသည် ကျွန်းပေါ်သို့တိုင်အောင် လိမ့်၍လိမ့် ၍ တက်လာလေ၏။ တော်ရုံလူဆိုလျှင် သည်းခြေပျက် ဖွယ်ရာရှိ၏။ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး သည် မင်နီဆိုးထားသည့်အလား ရဲရဲနီနေလေ ၏။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလည်း မမြင်ကြရတော့ပေ။ တဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်းတိုက်ခတ်နေသော လေ မုန်တိုင်း၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသံ၊ တပြွန်း ပြွန်းတပြင်းပြင်း အသံထွက်ကာ လဲပြိုကျိုးပဲ့နေ သော သစ်ပင်များ၏အသံ၊ တဟည်းဟည်းမြည် ၍ ကျွန်းပေါ်သို့လိမ့်တက် လာသော လှိုင်းလုံး ကြီးများ၏အသံသည် တရစပ်ဖြစ်ပေါ်နေလေ ၏။

သင်္ဘောသားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ပင် လုံခြုံရာကို ရှာကြ၍ ပုန်းအောင်းနေကြပြီ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မောင်ဘမ္ဘန်၏အမိန့်ပေး နေ သံမှာမူ တစ်ချက်တစ်ချက်၌ ပေါ်ထွက်လာလေ ၏။ လေမုန်တိုင်း သည် တစ်နာရီခန့်တိုက်ခတ်ပြီး နောက် တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်၍သွား လေ၏။ ထို့နောက် မူလအတိုင်း ပြန်၍ဖြစ်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမ္ဘီးသည် အသာ အယာ ခေါင်းထောင်၍ကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့ တစ်လံလောက်နေရာတွင် မှန်အိမ်ကို ထွန်းညှိ ချိတ်ဆွဲ

http://www.cherrythitsar.org

လျှက် ကျောက်ဆောင်ကိုမှီကာ အေးဆေး စွာဆေးတံသောက်နေသော သင်္ဘောကက်ပတိန် ကို တွေ့ရလေတော့၏။ ထိုသင်္ဘောကက်ပတိန်၏ အထက်နားရှိ ကျောက်ဆောင်ပုလေးပေါ်၌ မူ ကျွန်ုပ်တို့၏မိတ်ဆွေကြီး မောင်ဘမှန်သည် အရက်ခွက်ကြီးကိုတစ်ဖက်၊ တောဆိတ်ပေါင်ကြီး ကိုတစ်ဖက် မြိန်ရှက်စွာစားသောက်နေသည်ကို အားရဖွယ်ရာ တွေ့ရ လေ၏။

များမကြာမီ၌ပင် သင်္ဘောသားများသည် ၎င်းတို့ပုန်းလျှိုးနေ သည့်နေရာများမှ အလျှိုလျှို ထွက်လာကြလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန် က သင်္ဘောသားများအား မီးများပြန်မွှေး၍ တော ဆိတ်ကင်များကို ဆက်လက်၍ မီးဖိုခ့ကင်ကာ လေမှုန်တိုင်းမကျမီကအတိုင်း ပျော်ရွှင်စွာ အရက် သောက်နေကြရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့၏။

သင်္ဘောသားများသည် မောင်ဘမှန်၏ အမိန့်အတိုင်း မီးဖိုများ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ကာ မီးမွှေးကြလေ၏။ ဖုန်များ၊ သဲများ ကပ်နေသော တောဆိတ်ကင်ကြီးများကိုလည်း ဆေးကြောကာ မီးဖိုခ့ ပြန်၍ကင်ကြ လေ၏။ ထို့နောက် အရက် စည်များကိုဖွင့်ကာ မူလအတိုင်း ပြန်လည်၍ အရက်သောက်ကြရင်း ထိုညကို ကုန်လွန်စေခဲ့ လေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရွက်သင်္ဘောကို သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ အနည်း ငယ်စောင်းရှိနေသည်မှအပ တစ်စုံတစ်ရာ ပျက် စီးသည်ကို မတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရလေ၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန်က. .

"ငါတို့လိုပဲ လေမုန်တိုင်းဒဏ်ကို ခံ အောင်းနေတဲ့သင်္ဘောတွေ ဒီအနား မှာ ရှိနေကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ လက်နက်တွေကို အသင့်ပြင်ထား ပါ။ ပထမဆုံးတွေ့တဲ့သင်္ဘောဟာ ငါတို့ရဲ့ လာဘ်ဦးလာဘ်ဖျားပဲ။ သူ့ ကိုအလွတ်ခံလို့မဖြစ်ဘူး။ အရအမိ တိုက်ခိုက်ရမှာပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။ ကက်ပတိန်ပြောပြီး နောက် မောင်ဘမ္ပန် ကလည်း သင်္ဘောသားအား လုံးအား သင်္ဘောပေါ် သို့တက်ရန်၊ လက်နက် ကိုယ်စီဆွဲကိုင်ထားရန် အမိန့်ပေးလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောသားများလည်း သင်္ဘော ပေါ် သို့ တက်ကြလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင် ဘမျိုးမှာမူ မောင်ဘမ္ပန်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍. .

"ဘယ်လိုလဲ မောင်ဘမ္ပန်ရဲ့။ ကျုပ် တို့သင်္ဘောက ဘာဖြစ်လို့ တခြား သင်္ဘောကို တိုက်ခိုက်ရမှာတုံး"

ဟု မေးရာ မောင်ဘမ္ပန်က. .

"ခင်ဗျားတို့ အခုထိ မရိပ်မိကြသေး ဘူးလား"

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

"ဘာကိုရိပ်မိရမှာတုံး မောင်ဘမှန် ရဲ့"

ဟု ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးက မေးမြန်းကြလေ၏။

"ကျုပ်တို့သဘော်ဟာ ရိုးရိုးကုန် သည်သဘော် မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ပင် လယ်ဓားပြသဘော်ကြီးပဲ. . ။ ဒါ ကြောင့် ဒီပေါ်မှာ လူကြီးရွှေတာ တခြားသဘော်တွေရဲ့ထုံးစံနဲ့ မတူဘူး လေဗျာ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ် ယောက် အသေအလဲသတ်ပုတ်ခိုင်း တယ်မဟုတ်လား။ ဒီလိုသတ်ပုတ် ပြီးမှ လူကြီး နေရာရွှေတဲ့သဘော် ကို ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာတွေ့ဖူးလို့ လဲ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမျိုး နှင့် ကျွန်ုပ်က. .

"ပင်လယ်ဓားပြသဘော်ဖြစ်ကြောင်း မောင်ဘမှန် ဘယ် အချိန်က စပြီး ရိပ်မိခဲ့တာတုံး"

ဟု မေးရာ မောင်ဘမှန်က. .

"ဒီသဘော်ကြီး စပြီးထွက်ကတည်း က ရိပ်မိတာပါဗျာ။ သဘော်ဦးမှာ ကက်ပတိန်က အရက် တက်ပြီး သောက် တယ်။ မိုးပေါ် ကို သေနတ် တစ်ချက်ထောင်ဖောက်ပြီးမှ ကမ်း ကခွာတယ်။ ပြီးတော့လည်း ပင်လယ်ထဲရောက်လို့

http://www.cherrythitsar.org

တင်ထားတဲ့ အလံကိုလည်း ကြည့်ဦးလေဗျာ။ အရိုးခေါင်း တံဆိပ်ကြီးမဟုတ်လား”

ဟု ပြောလေတော့၏။

“ကျုပ်တို့ကတော့ ခုကျမှပဲ ခင်ဗျား ပြောပြလို့ သိရပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ် တို့ဟာ လူကောင်းကနေ ဓားပြ ဖြစ်ရဦးတော့ မှာပေါ့။ တော်တော် ကြာ ထောင်တွေဘာတွေ ကျနေပါဦး မယ်ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန် က. .

“ပင်လယ်ထဲမှာ ပုလိပ်မရှိပါဘူးဗျ။ ပြီးတော့လည်း ကျုပ် တို့ကနိုင်နေ သရွှေ့ ထောင်ထဲကိုမရောက်ပါဘူး ဗျ။ ရှုံးလို့ အဖမ်းခံရရင်တော့ တခြား သဘော်ကဖမ်းသွားပြီး သူတို့ သက် ဆိုင်ရာတိုင်းပြည်ရဲ့ ထောင်ထဲမှာ ထည့်ထားမှာပေါ့ ဗျာ။ အဲဒါတွေ ကို တွေးပြီး ကြောက်မနေစမ်းပါနဲ့။ ထောင် ထဲမှာလည်း ဘီလူးတွေ၊ သရဲတွေ ရှိနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ကျုပ်တို့၊ ခင်ဗျားတို့လို လူတွေပဲ ရှိနေတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် မောင်ဘမှန်သည် ရွက်များ လွှင့်ရန် အမိန့်ပေး လိုက်ရာ သဘော်သားများ သည် သက်ဆိုင်ရာရွက်ကြီးများကို ဆွဲတင်

http://www.cherrythitsar.org

ကြ လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ရွက်သင်္ဘောကြီးလည်း ကျွန်းကလေး အနီးမှ ပင်လယ်ပြင်သို့ တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာခဲ့လေတော့၏။

သုံးနာရီခန့် ရွက်လွှင့်ပြီးနောက် သင်္ဘော ကက်ပတိန်သည် ၎င်း၏မှန်ပြောင်းရှည်ကြီးဖြင့် တစ်နေရာသို့လှမ်းကြည့်ပြီး မောင်ဘမှန် အား. .

"လက်ဖတင်နင် စလံပတ္တော. . ။ သင်္ဘောတွေ့ပြီ။ ဘယ်ဘက်ကို တည့်တည့်ချီးပြီး လိုက်ပေတော့"

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ စလံပတ္တော အမည်ခံ မောင်ဘမှန်လည်း သင်္ဘောသားများ အား ရွက်ကြီးများ အလျှော့အတင်းလုပ်ရန် အမိန့်ပေးပြီးလေ၏။ ပဲ့ကိုင်သူလည်း ဘယ်ဘက် သို့ တည့်တည့်ကွေ့၍ ပေးလေ၏။

ထိုသို့ကွေ့လိုက်သောအခါ၌ လေကြောင်း ကျသဖြင့် သင်္ဘောသည် အရှိန်ပြင်းစွာပြေးလေ ၏။ များမကြာမီ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် 'ရိုစီဖရင်း' ဟု အမည်ပေးထားသော ကုန်သည်ရွက်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း အနီးသို့ ရောက်ရှိကြလေတော့၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမှန်သည် ရှည်ရှည် ကောက်ကောက်ဓားကြီး ကိုကိုင်မြှောက်၍ တစ် ဖက်သင်္ဘောပေါ် သို့ မည်သို့မည်ပုံတိုက်ခိုက်ရ မည်တို့ကို ညွှန်ကြားနေလေတော့၏။ ထိုသို့ညွှန် ကြားနေစဉ်၌ပင်

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘောသည် 'ရိုစီ ဖရင်း' သင်္ဘောနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ကပ်မိလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်သည် တစ်ဖက်သင်္ဘောပေါ် သို့တက်ရန် ဓားကြီးကိုကိုင်မြောက်၍ အမိန့်ပေး လေ၏။ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ဖက်သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ် သို့ခုန်တက်၍ တစ်ဖက်သင်္ဘော သားများအား ဓားဖြင့်ခုတ်ထစ်လေ၏။

ကုန်သည်သင်္ဘောမှ ခရီးသည်များသည် ကယ်ပါယူပါ တစာစာ အော်ဟစ်ကြလေတော့ ၏။ မောင်ဘမှန်သည် 'ရှရောင်း' ဟုခေါ်သည့် ရွက်တိုင်၌ ဆိုင်းချိတ်ထားသော ကြိုးလှေကားမှ တွယ်၍ ရွက်တိုင်ဖျားသို့တက်ကာ ကုန်သည် သင်္ဘောမှအလံကို ဓားဖြင့်ခုတ်ချလိုက်ပြီးနောက် ကြိုးတစ်ချောင်းကိုခိုး၍ ထိုသင်္ဘော၏ကက်ပတိန် ရှိရာသို့ လွှဲ၍ကူးသွားပြီးလျှင် ကက်ပတိန်၏ လက်တွင်းမှ သေနတ်ကို ခြေဖြင့်ကန်ထုတ်လိုက် ပြီးနောက် ကက်ပတိန်၏လည်မျိုအား ဓားဖြင့် ထောက်ကာ လက်နက်ချရန် အမိန့်ထုတ်ခိုင်း လေတော့၏။

သင်္ဘောကက်ပတိန်လည်း သူ၏လူများ အား လက်နက်ချရန် အမိန့်ပေးရလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ မောင်ဘမှန်သည် ၎င်း၏သင်္ဘော သားများအား ရန်သူများ၏လက်နက်များကို ယူ၍ ရေထဲသို့ပစ်ချရန်နှင့် ခရီးသည်များထံမှ ရွှေငွေ များကိုယူရန် အမိန့်ပေးလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

ဘုန်းကြီးကျောင်းအောက်တွင် ခွေးများ နှင့်အတူ ကြီးပြင်းခဲ့ရသော၊ အရက်သည်မုဆိုးမ ကြီးနှင့် ညားကာ အရက်ရောင်းခဲ့သော မောင် ဘမှန်သည် စစ်သူကြီးတစ်ဦးပမာ တိုက်ပွဲ၌အုပ် ချုပ်စီမံသွားပုံကို အံ့သြမိလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ခရီးသည်များထံမှ လက်ဝတ်လက်စား ရွှေငွေရတနာများကို သိမ်းဆည်းယူငင်ကြရလေ ၏။ 'ဗိုဒို' ဟုခေါ်သည့် ပေါ်တူဂီပင်လယ်ဓားပြ တစ်ဦးကမူ ပစ္စည်းကိုယူရုံမျှမက လူများကိုပါ ရက်စက်စွာရိုက်နှက်နေလေ၏။

ဗိုဒိုသည် လူများကိုရိုက်နှက်ရင်း ကျွန်ုပ် အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ မုတ် ဆိတ်မွေးဖြူဖြူရှည်ရှည်ကြီးနှင့် ကုလားအဘိုးကြီးအား လှမ်း၍ရိုက်မည်အပြုတွင် ကျွန်ုပ်က အဘိုးကြီးရှေ့မှ မားမား ရပ်၍. .

"မရိုက်ပါနဲ့။ သူ့ဆီမှာ ဘာမှ ပါမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသက်လည်း ကြီး ပါပြီ။ မလုပ်ပါနဲ့"

ဟု ပြောရာ ဗိုဒိုသည် ကျွန်ုပ်အား ဓားဖြင့် ခုတ်မည်ဟု ရွယ်လိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ရောက်နေသော မောင် ဘမျိုးက ၎င်း၏နံကြား ကို လက်သီးဖြင့် ဝင်၍ထိုးလိုက်ရာ ဗိုဒို၏ဓားသည်ချွမ်ခနဲလွတ်ကျသွားလေ၏။ ထို့နောက် ဗိုဒိုသည် ဓားကိုပြန်

http://www.cherrythitsar.org

ကောက်ပြီးနောက် ရှေ့သို့ ထွက်သွားကာ တခြားသောခရီးသည်များကို ရိုက်နှက်နေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကာကွယ်ပေးလိုက်သော မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးနှင့်အဘိုးကြီးကကျွန်ုပ်အား မော့၍ ကြည့်လိုက်၏။ ၎င်း၏မျက်လုံးများသည် ကျွန်ုပ်အား 'ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ်' ဟု ပြောနေပုံရ လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ပင်လယ်ဓားပြများသည် ပစ္စည်း များကိုယူပြီးသည့်နောက် မိမိတို့သင်္ဘောဘက်သို့ ပြန်၍ရောက်သောအခါ၌ မောင်ဘမှန်က သင်္ဘော ကို ရွက်လွှင့်၍ ထွက်ခွာရန် အမိန့်ပေးလေတော့ ၏။ ထိုအခါ သင်္ဘောကက်ပတိန်သည် သင်္ဘော ဦးရှိ ရာဇတိုင်အနီးသို့သွားကာ အရက်အိုးလေး တစ်အိုးကို ကုန်သည်ထိသောက်ပြန်၏။ အရက် ကုန်သောအခါ၌ သေနတ်ကို မိုးပေါ်သို့ထောင် ၍ 'ဒိုင်း' ခနဲပစ်ဖောက်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါကျ မှပင် သင်္ဘောသည် စတင်၍ထွက်ခွာလေတော့၏။ သင်္ဘောစတင်ထွက်သည်နှင့် မောင်ဘမှန် သည် သင်္ဘောသားများအား အရက်သောက်ခွင့် ပေးလိုက်လေတော့၏။ မောင်ဘမှန်လည်း အရက်အိုးတစ်လုံးကို မ,၍ သောက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပင်လယ်ဓားပြလှေကြီးသည် ပျော်ရွှင်မြူးတူးစွာ ဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းဘက်သို့ ရွက်လွှင့်ခဲ့လေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

သီဟိုဠ်ကျွန်းအနီးသို့ ရောက်သောအခါ၌ မောင်ဘမှန်နှင့် ကက်ပတိန်တို့သည် ဓားပြတိုက် ၍ရခဲ့သော ရွှေငွေရတနာပစ္စည်းများကို ခွဲဝေ ခြင်း ပြုလေတော့၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ သည် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ အစဉ်တစိုက် ရွှက်လွှင့်ခဲ့ကြလေ၏။

ရိုးရိုးသားသား ကုန်ပစ္စည်းသယ်ယူရောင်း ချသည်လည်းရှိ၏။ အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဓားပြတိုက်သည့်အခါလည်း တိုက်၏။ သို့ရာတွင် ကုန်ပစ္စည်းကို ရိုးရိုးသားသားသယ်ယူရောင်းချ ခြင်းအလုပ်ကိုမူ ဟန်ပြသက်သက်လုပ်၏။ ပင် လယ်ဓားပြလုပ်ငန်းမှာမူ ပင်မလုပ်ငန်းကြီးဖြစ် ပေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပင်လယ် ဓားပြအဖြစ်ဖြင့် ပင်လယ်ထဲ၌ နှစ်နှစ်ကျော် ကျော်ကျက်စားပြီးနောက် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသားသည် ကက်ပတိန်ထံ ခွင့်ပန်၍ ရန်ကုန်၌ပင် ကျန်ရစ်ခဲ့ ကြလေတော့၏။

ရန်ကုန်သို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မောင်ဘမှန်သည် ၎င်းနှင့် ညားဖူးသော အရက်သည် မပိုက်ဆိုသည့် မိန်းမကြီးထံသို့ သွားလေ၏။ သို့ ရာတွင် မပိုက်မှာ မြင်းလှည်းသမားကောင်လေး တစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျနေပြီဖြစ်ရကား မောင်ဘမှန်ကိုမြင်လျှင် “နင်လိုကောင်

http://www.cherrythitsar.org

မျိုးကို မသုံးဘူးဟဲ့” ဟု မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ပြောလွှတ်လိုက်လေ ၏။ ထိုအခါ လူကြမ်းစိတ်ကြမ်းဖြစ်သော မောင် ဘမှန်သည်. .

“ခင်ဗျားကိုသနားလို့လာတွေ့တာ။ မိန်းမရှားလို့လာတွေ့တာမဟုတ် ဘူး။ ငွေပေးရင် မိန်းမရတယ်။ တစ်နာရီ တစ်ယောက်လည်း ရ တယ်။ ဆယ့်ငါးမိနစ် တစ်ယောက် လည်း ရတယ်”

ဟုဆိုကာ ထိုမိန်းမကြီးထံမှ ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် နေ့ရှိသရွေ့ ပြည့်တန်ဆာမများဖြင့်သာ ပျော်ပါး ၍နေလေတော့၏။ နောက်ဆုံးတွင် ပြည့်တန် ဆာခေါင်းလုပ်သော မိန်းမကြီးနှင့် ခင်မင်သွား ကာ ထိုအိမ်၌ ပင် အပြီးအပိုင်နေလေတော့၏။

မောင်ဘမှိုးမှာမူ ၎င်းအပေါ်၌ လုံးဝ ကြင်နာခြင်းမရှိသော ၎င်း၏မိထွေးအား အိမ် တစ်လုံးဆောက်ပေးလေ၏။ ၎င်း၏မိထွေးလည်း မောင်ဘမှိုးထံ၌ ရှေ့ငွေပစ္စည်းပစ္စယ အတော် များများပါကြောင်း ရိပ်စား မိလျှင် ၎င်း၏ညီမ နှင့်မျှား၍ မောင်ဘမှိုးပင်လယ်ဓားပြလုပ်၍ ရရှိလာ သောပစ္စည်းများကို တစ်ပြားမကျန် ချုချ လိုက်သည်ဖြစ်ရာ မောင်ဘမှိုး သည် ဖြူခါပြာခါ ကျ၍သွားလေတော့၏။

နောက်ဆုံး၌ ၎င်းသည် ၎င်း၏မိတ်ဆွေ ကြီး ကိုခွေးကြီးဆိုသူ ၏ထမင်းဆိုင်၌ စားပွဲထိုး လိုလို ပန်းကန်ဆေးလိုလို အလုပ်မှုဖြင့် နေ့စဉ်

http://www.cherrythitsar.org

ကြံ့တွေ့ရမည့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဒုက္ခကို ဖြေရှင်းရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်မှာမူကား 'သူခိုးရွှေရ တပြပြ' ဆို သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ် ၌ပါလာသော ရွှေငွေကျောက် သံပတ္တာများများကို ကတ္တီပါအိတ်တစ်လုံး ၌ထည့်ကာ စိန်ကုန်သည်၊ ကျောက်ကုန်သည်၊ ကျောက် ပွဲစားပကေးကြီး တစ်ဦး၏ဂိုက်ဖမ်းကာ စိန်ဘာဘူ တန်းသို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းသွားရောက်၍ အရောင်း အဝယ်ပြုလုပ်နေလေ၏။

ကျောက်မျက်ရတနာပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ နကန်းတစ်လုံးမျှနားမလည်သော ကျွန်ုပ် အား ရတနာကုန်သည်၊ ရတနာပွဲစားထီး၊ ရတနာ ပွဲစား၊ ရတနာပွဲစားနပုလ္လိုင်တို့၏ ဝိုင်းဝန်းလိမ် ညာခြင်းကို ခံရလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် 'ဗိုက်ပါ' ခေါ် ပင်လယ်ဓားပြ ရွက်သင်္ဘောကြီးဖြင့် လိုက်ပါစီးပွားရှာခဲ့သော ပစ္စည်းတန်ဖိုး၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံကိုသာ ကျွန်ုပ် ရရှိ လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် 'သူခိုးလက်မှ သူဌက်လု' ဆို သော မြန်မာစကားပုံ ၏ မှန်ကန်ပုံကို ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာသဘောပေါက်ရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျန်သောငွေကလေးဖြင့် ဗဟန်းရေတာရှည် ဘက်၌ အိမ်လေးတစ်လုံးကို ဆလာမီဌားရမ်းနေထိုင်ကာ အရောင်း အဝယ် အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြည့်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်

http://www.cherrythitsar.org

လုပ်သမျှလုပ်ငန်းများ၌ မြတ်စွန်း သည်ဟူ၍ မရှိဘဲ အစဉ်သဖြင့်လိုလို အနှုတ်ပေါ်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်၏ လက်ကျန်ငွေကလေးသည် နွေး လျက်ခံရသော ထန်းလျက်ခဲကဲ့သို့ လုံးပါးပါး ခြင်းသို့ ရောက်ရှိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တွင် မည်သို့မည်ပုံလုပ် ကိုင်ရမည်ကို မတွေး တတ်အောင်ရှိသဖြင့် ပင် လယ်ပြင်သို့ထွက်ရန် စိတ်ကူးရမိလေ၏။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုပင် ရေဝန် မင်းကြီးရုံးသို့သွား ရောက်ကာ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်း ၌ ဆိုက်ကပ်နေသော သင်္ဘောများ၏ အမည် များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသင်္ဘောများ ထွက်မည့် ရက်စွဲများကို လည်းကောင်း ဖတ်ရှုကာ သင်္ဘော သားလိုမလို စုံစမ်းရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်စုံစမ်းသမျှသော သင်္ဘောများ သည် သင်္ဘောသား အပြည့်အစုံပါသည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်သင်္ဘောကမျှ ခေါ်ယူခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ နဂိုက စွန့်စားလိုသော ကျွန်ုပ် သည် ယခုအခါ စိတ်အားငယ်သကဲ့သို့ ရှိလာ လေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ရေဝန်မင်းကြီး ရုံ၏ ကြော်ငြာသင်ပုန်းကို ဖတ်ရှုပြီး ပြန်လာ သောအခါ ဝမ်းဗိုက်၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာကို ခံစားရသဖြင့် လက်ဖက်ရည်သောက် မည်ဟု အကျီအိတ်ကို စမ်းလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ အကျီအိတ်၌ ပိုက်ဆံဟူ၍ ချူးတစ်ပြားပင်မရှိ တော့ကြောင်း သတိပြုမိသောအခါ ဝမ်းနည်း ခြင်းဖြစ်မိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ အားငယ်ခြင်းတို့ဖြင့် လျှောက်လာခဲ့ရာ မောင်ဂို မာရီလမ်းထိပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှလာသော လူတစ်ယောက်နှင့် တိုက်မိ လေတော့၏။ အရှိန်ပြင်းစွာတိုက်မိသောကြောင့် ထိုသူ၏မျက်မှန်သည် ပြုတ်ကျ၍ ကိုင်းကိုးသွား လေ၏။ ထိုသူလည်း မျက်မှန်ကိုကောက်ယူ လိုက်ပြီးနောက်. .

"မနေ့ကမှဝယ်လာတဲ့မျက်မှန်ဗျာ။ ကိုင်းကိုးသွားပြီ။ အဲဒါကတော့ လျော်မှုဖြစ်မယ်ဗျို့"

ဟု ထိုသူက ပြောလေ၏။

"ကျုပ်လည်း ကျုပ်လမ်းလာတာပဲ ဗျာ။ ခင်ဗျားလည်း ခင်ဗျားလမ်း လာတာပဲဗျာ။ နှစ်ဦးနှစ်ဝ မမြင် ကြလို့ တိုက်မိတာ ဘယ်အတွက် ကြောင့် လျော်ရမှာတုံး။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကိုလျော်ဖို့မပြောနဲ့။ ကျုပ် မှာ ဒီမနက် ထမင်းစားဖို့တောင် အခက်ကြုံနေတာဗျ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူလည်း ကျွန်ုပ်၏ စကားဆုံးသည်ကို မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ကျွန်ုပ် အား ထီးဖြင့်ရိုက်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နဂို ကပင်စိတ်ညစ်လာသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏မျက်နှာ ကို လက်သီးဖြင့် အဆက်မပြတ်ထိုးနှက်လေတော့ ၏။

ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်၏လက်သီးဒဏ်ကို မခံ နိုင်ဘဲ ဖင်ထိုင်၍

http://www.cherrythitsar.org

လဲကျလေတော့၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်၏အကျီကို ဆုပ်ကိုင်ထား သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်အကျီပါ မြင်၍မကောင်း အောင် ပြုစုတ်ကုန်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာမှ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်း စသောဝေဒနာများကိုခံစားရင်း ဆက် လက်၍လျှောက်လာရာ စပတ်လမ်းထိပ်သို့ရောက် သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်သွားမည့်လမ်းတည့်တည့်တွင် ထုပ်ဆီးတိုးသည့်အလား လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်း၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်အား လမ်းပိတ်ထားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်အား ဒုတိယအကြိမ် ဒေါသထွက် အောင်ပြုလုပ်သော ထိုသူ၏မျက်နှာအား မော့၍ ကြည့်လိုက်မိလေ၏။ ထိုသူသည် အသက်ခြောက် ဆယ်အရွယ်ခန့်ရှိ ကုလားအဘိုးကြီးတစ်ဦးဖြစ် ပေ၏။ ၎င်း၏ ဆံပင်များသည် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၍ နေ၏။ သို့ရာတွင် လွန်စွာရှည်လျားလှပေ၏။ ထိုသူ၏ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများသည် လည်း ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေပြီ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအရာများသည်လည်း ရှည်လျားလှဘိ၏။

"ဒီမှာ အဘိုးကြီး။ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ် သွားမယ့်လမ်းကို ပိတ်ရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ အဘိုးကြီးသည် ၎င်း၏ ခါးဘ၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ရှည်ရှည်လုံးလုံးသင်္ဘောနှာခေါ် အိတ်ကလေးအတွင်း

သို့ လက်သွင်း၍ တစ်စုံတစ်ခုသောပစ္စည်းကို နှိုက်ယူလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်အား ရန်မူရန်အတွက် တစ်စုံတစ်ခုသောလက်နက်ကို နှိုက်ယူလိုက်သည်ဟု တွေးမိသောကြောင့် နောက် သို့ခြေတစ်လှမ်း ခုန်၍ ဆုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းအား တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ကိုယ်နေဟန်ထား အသင့် ပြင်လိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ အဘိုးကြီးသည် အိတ်အတွင်းမှ နှိုက်ယူလိုက်သောပစ္စည်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်ကာ သီချင်းဆိုလေ၏။

၎င်းကိုင်ထားသော အရာဝတ္ထုမှာလည်း တေးသံစုံများ ထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။ ထို အခါ ကျွန်ုပ်သည် ထိုပစ္စည်းအား ဒုတိယအကြိမ် ဂရုစိုက်၍ကြည့်လိုက်ရာ လက်ဆွဲဘာဂျာတစ် လုံးဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမုတ်ဆိတ်ဖြူနှင့်အဘိုးကြီး ၏ လုပ်ပုံကိုကြည့်၍ အံ့ဩနေလေ၏။ မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးသည် ကျွန်ုပ်အားကြည့်ရှုခြင်း မပြုဘဲ လက် ဆွဲဘာဂျာကိုဆွဲရင်း သီချင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရာသီဆို၍နေလေတော့၏။ သီချင်း၏အဓိပ္ပာယ် ကို ကျွန်ုပ်မသိပါ။ သို့ရာတွင် နားထောင်ရသည် မှာ လွန်စွာနားအရသာရှိလှပေ၏။ အဘိုးကြီး သည် သူတောင်းစားကြီး ဖြစ်တန်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ထံတွင် ပိုက်ဆံ တောင်းလိုခြင်း ကြောင့် လမ်းပိတ်ကာ သီချင်းဆို၍ ပိုက်ဆံ တောင်းခြင်း

http://www.cherrythitsar.org

ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် က. . .

"အဘိုးကြီးရေ. . ။ ခင်ဗျားကိုပေး ဖို့လည်း မရှိဘူး။ ကျုပ်စားဖို့လည်း မရှိဘူး"

ဟု ပြောဆိုကာ အဘိုးကြီးအား ကွေ့ ရှောင်၍ လျှောက်လေ၏။ သို့ရာတွင် မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးသည် ကျွန်ုပ်သွားမည့်ဘက်သို့ လိုက်၍ ပိတ်ကာ သီချင်းဆိုလေ၏။

"ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ။ ကျုပ်မှာ ခင် ဗျားကိုပေးဖို့မပြောနဲ့။ ကျုပ်စားဖို့ တောင် တစ်ပြားမှ မရှိပါဘူးလို့ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က အော်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ အဘိုးကြီးက မြန်မာစကားနှင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်လေတော့၏။

"ကျုပ်ကိုပေးဖို့မရှိတာ ကိစ္စမရှိပါ ဘူး။ သင်စားဖို့တောင် မရှိဘူးဆို တာ အံ့သြစရာပါပဲ။ သင်တို့ယင် လယ်ကားပြတွေ ယူသွားတဲ့ ရွှေတွေ ငွေတွေဟာ မနည်းပါဘူး။ အဲဒါ တွေ ဘယ်ကိုရောက်ကုန်ပြီလဲ"

ကျွန်ုပ်လည်း မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး၏စကား ကြောင့် လန့်ဖျပ်၍ သွားလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ငေါက်လိုက်လေ၏။

"ကျွန်ုပ်ကို သင်မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်ုပ်ကို ပေါ်တူဂီဓားပြ တစ်ယောက် ရိုက်မယ်လို့ လုပ်တုန်းက သင်ကကာကွယ်ပေးလိုက်တာလေ။ သင်မေ့နေပြီထင်တယ်။ လေမုန်တိုင်းကျပြီးနောက်တစ်နေ့မှာ သင် တို့လှေကြီးက ကျွန်ုပ်တို့လှေကြီးကို ဓားပြတိုက်ခဲ့တယ်လေ"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက အပ်ကျမပ်ကျ ပြောလိုက်လေ၏။

"သြော်. . မှတ်မိပြီ. . မှတ်မိပြီ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

"လာပါလေ. . ။ သင်ဟာ ကျွန်ုပ် ကို ကျေးဇူးပြုဖူးပါတယ်။ သင့်ကို ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြီးကျေးဇူးပြုစမ်း ပါရစေ။ ရော့. . ဟောဒီလက်ဆွဲ ဘာဂျာကိုလည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့လက် ဆောင်အဖြစ် ယူထားလိုက်ပါ"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား လက်ဆွဲဘာဂျာကို ပေးပြီးနောက် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် စပတ်လမ်း အတွင်းရှိ 'ဘရာမင်' ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ခေါ်သွားလေတော့၏။ ထမင်းဆိုင်သို့ ရောက်သော အခါ၌ နှစ်ယောက်သား ထမင်းစားကြလေ၏။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ၌လည်း

http://www.cherrythitsar.org

ထိုဆိုင်တွင်ရှိ သော မုန့်အချိုများကို မှာ၍ကျွေးလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သုံးစွဲရန်အတွက်ဟုဆို ကာ ငွေငါးဆယ်ကို ပင် ကျွန်ုပ်၏အိတ်တွင်းသို့ ထည့်ပေးလိုက်သေး၏။

"ဒီမှာအဘိုးကြီး. . ။ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားကြပြီ၊ ဒါပေ မယ့် တစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကို တစ်ယောက် မသိကြသေးဘူး။ နာ မည်လေးဘာလေး ပြောပါဦး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ရယ်မောရ. .

"ကျွန်ုပ်ကို အားလုံးက မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးလို့ပဲ ခေါ်ကြပါတယ်။ အဲဒီ အတိုင်းပဲခေါ်ပေါ့။ သင့်ရဲ့နာမည် ကိုလည်း ပြောစမ်းပါဦး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ကျုပ်နာမည်က မောင်ဘိုးတူလို့ ခေါ်ပါတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကလည်း နာမည်ကို ပြောပြရ လေ၏။

"ဒီလိုဆိုတော့ အတော့်ကို ရင်းနှီး သွားကြပြီပေါ့"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကပြော၍ အချိုမုန့် တစ်တုံးကို ကောက်ယူ၍ ဝါးနေလေတော့၏။

"ရင်းနှီးပါပြီ. . ။ ကျုပ်ရဲ့အလုပ် အကိုင်ကိုတော့ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး သိရပြီပဲ။ ကျုပ်ဟာ သင်္ဘောသား တစ်ယောက်ပဲ။

ပင်လယ်ဓားပြ သင်္ဘောမှာလိုက်မိတဲ့အတွက် ကျုပ် ဟာ ပင်လယ်ဓားပြတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး ရဲ့ အလုပ်အကိုင်ကိုလည်း ပြောပါဦး”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရလေတော့၏။

“ကျွန်ုပ်ဟာ ဆေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ် လှည့်ပတ်လည်သွားလာနေတာကတော့ မသေဆေးကို ရှာနေတာပဲ”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“မသေဆေး. . ဟုတ်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်က ထပ်မံ၍မေးလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်တယ်. . မသေဆေး။ အဲဒီ ဆေးမျိုး မရှိဘူးထင်လို့ လား”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“အသက်ရှည်ဆေးကို ပြောတာ လား”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍မေးလိုက်မိလေ၏။

“အဲဒီလိုခေါ်မယ်ဆိုရင်လည်း ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မသေဆေး လို့ခေါ်တာက ပိုကောင်းပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အသက်က နည်းနည်းရှည်မှာမှ မဟုတ်ဘဲ။

http://www.cherrythitsar.org

အများကြီးကို ရှည်မှာ။ နှစ်ပေါင်း ထောင်နဲ့ချီပြီးနေနိုင်တဲ့ ဆေးမျိုးကို ကျွန်ုပ်ပြောတာ”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“ရှိနိုင်ပါ့မလား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“သင်မယုံဘူးလား”

ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍မေးလေ၏။

“မယုံလို့မေးတာပေါ့ မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးရယ်။ ယုံရင် ဘာဖြစ်လို့ထပ် ပြီးမေးမှာလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

“ကောင်းတယ်. . ကောင်းတယ်။ သင်ဟာ သိပ်ပြီးရိုးသားတာပဲ။ မယုံ တာကို မယုံဘူးလို့ ကျွန်ုပ်ကို ပွင့် ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောတယ်။ ဟန် မဆောင်ဘူး။ ဒီအချက်ဟာ ရိုး သားမှုကို ပြတာပဲ။ သင့်ကို ကျွန်ုပ် တစ်ခုပြောမယ်။ အသက်ရှည်တဲ့ ဆေးနည်းလောက်ကတော့ အများ ကြီးရှိပါတယ်။ ဘယ်မှာပဲရှာရှာ ရ နိုင်တာပဲ။ လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်း မှာ သူ့နည်းနဲ့သူ အသက်ရှည်ဆေး တွေရှိကြတယ်။ မြန်မာလို အသက် ရှည်ဆေးပေါ့။ ပါဠိလိုတော့ အာယုဝဍ္ဎနလို့ ခေါ်

မလား မသိဘူး။ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ 'အယ်လီဇား' လို့ ခေါ်တယ်လေ။ ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူးတဲ့ မြောက်မြားစွာသော အသက်ရှည် ဆေးနည်းတွေထဲက နည်းတစ်ခု ကိုပြောပြမယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ တစ်ခါ တုန်းက ပနားမားဒေသကိုရောက် ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ရွာတစ်ရွာက အဘိုးအိုအဘွားအိုတွေဟာ အလွန်ကိုအသက်ရှည်တာကိုတွေ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့ရဲ့ အသက်ရှည်ဆေး နည်းကို မေးကြည့်တော့ သူတို့ဟာ သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ မကြာခဏစား လေ့ရှိတဲ့ နာနတ်သီးရဲ့ အရည်ကို နေ့တိုင်းလိုလို သောက်တာပဲ။ ဒါ ပေမယ့် နာနတ်သီးတစ်လုံးလုံးက အရည်ကို ယူတာမဟုတ်ဘူး။ နာ နတ်သီးရဲ့အသားတွေကို နွားကျွေး ပစ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့လွှင့်ပစ်ခဲ့တဲ့ အခွံနဲ့ အူတိုင်လိုဟာမျိုးတွေကို ထု ထောင်းပြီး အရည်ညှစ်တယ်။ အဲ ဒီအရည်ကို နေ့တိုင်းသောက်ကြလို့ အသက်ရှည်တာလို့ ဆိုကြတယ်။ အသက်တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ်အဘိုး အိုတစ်ယောက်ဟာ လူငယ်တစ် ယောက်လိုပဲ လှေထိုးလွှတိုက်လုပ် နေတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အသက်ကလေးတစ် ရာ့နှစ်ဆယ်ကျော်ရှည်စေဖို့ ဘုရား သခင်ဆီမှာ နားပူအောင်ဆုတောင်း နေကြရတယ်။ သူတို့ရဲ့နည်း

http://www.cherrythitsar.org

ဟာ မဟုတ်ဘါဘူးလို့မပြောနိုင်ဘူး။ ဟိုး . ရေပြင်အေသ တစ်ခုကို လည်း ကျွန်ုပ်ရောက်ဖူးသေးတယ်။ အဲဒီမှာ လည်း အသက်တစ်ရာ ကျော်တွေ မနည်းဘူးပဲ။ ဘာလို့ အသက်ရှည်တာလဲလို့မေးကြည့် တဲ့အခါ သူတို့ဟာ ဟင်း ကို ဘယ် တော့မှ အမွှေးအကြိုင်နဲ့ မချက်ဘဲ ရေလုံပြုတ်တွေ စားလေ့ရှိလို့အသက် ရှည်တယ်လို့ ပြောပြန်တယ်။ နောက် ပြီး သင်တို့မြန်မာလူမျိုးမှာလည်း အသက်ရှည်ဆေးတွေ အများကြီး ပဲရှိတယ်လေ။ ရွှေပြာကို စားရင် အသက်ရှည် တယ်လို့အဂ္ဂိရတ်ဆရာ တွေက ယုံကြည်နေကြတယ်မဟုတ် လား။ ပြီးတော့ ငုပင်ရဲ့ ပဉ္စင်းပါး ရယ်၊ အုန်းနဲ့ပင်ရဲ့ ပဉ္စင်း ပါးရယ်၊ ဗျားရည်ရယ်၊ ဆ,တူပေါင်းပြီး တစ် နေ့ ဆီးကင်း တစ်လုံးစာ စားရင် အသက်ရှည်တယ်လို့ ပြောကြသေး တယ်။တကယ်အသက်ရှည်စာယ်မရှည်ဘူးလို့တော့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့် ဒီစကားကိုပြောတယ် ဆိုတာ ကျွန်ုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ထုပ်ထာ တခြားအပင် တွေ လိုမဟုတ်ဘူး။ တခြားအပင်တွေ က သင်းသတ်တယ် ဆိုတာ အပင် ရဲ့ပတ်ပတ်လည်မှာရှိတဲ့ အခေါက် တွေကို လျှောက်ပြီးခုတ်ထားတာ ကို ပြောတာ။ ဘယ်အပင်မဆို

သင်းသတ်လိုက်ရင် သေသွားတာ ပဲ။ ဌပင်ကတော့ သင်းသတ်လို့ မသေဘူး။ ပြီးတော့ အုန်းနဲ့ပင်ဆို တာ အသက်ဘယ်လောက်ပဲရှိရှိ အရွက်တွေဝေဝေဆာဆာနဲ့ အစဉ်နုပျိုနေတယ်။ ပျားရည်ဆိုတာ ကတော့ ဘယ်လောက်ပဲကြာကြာ ထားထား ပုပ်မသွားတဲ့ပစ္စည်းတစ် မျိုးပဲ။ အဲဒီတော့ မသေတဲ့အပင် ရယ်၊ မအိုတဲ့အပင်ရယ်၊ မပုပ်တဲ့ ပစ္စည်းရယ်ကို အကြောင်းနိမိတ် ဓာတ်ယူပြီး အသက်ရှည်ဆေးလို့ယူဆကြတာပါ။ ကျွန်ုပ်ပြောချင် တာကတော့ အသက်ရှည်ဆေး တွေ အများကြီးပါ။ အဲဒါကို မလို ချင်ပါဘူး။ မသေဆေးကို လိုချင် တာ။ ကျွန်ုပ် အခု ကောင်းကောင်းသတင်းရပြီ။ အဲဒီကို ကျွန်ုပ်သွား ချင်တယ်”

ဟု ရှည်လျားစွာပြောပြလေ၏။

“စကားဆိုတာ ယုတ္တိရှိအောင် ပြောမယ်ဆိုရင် ပြောလို့ရပါတယ် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစကားဟာ ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မယ်။ မှန်ချင်မှလည်း မှန် မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

“သင်ဟာ သိပ်ပြီးရိုးသားတယ်။ သင့်စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်ုပ် ကိုဖွင့်ပြောပုံရတယ်။ အဲဒီအတွက် ကျေးဇူး

http://www.cherrythitsar.org

တင်ပါတယ်။ သင်ဟာ မသေဆေးကို မလိုချင်ပါဘူး။ သင် ဟာ ရွှေပဲလိုချင်တာပါ”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“အဲဒါတော့ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး မှား ပြီ။ တကယ်ကတော့ ကျုပ်ဟာ ရွှေ ကို မလိုချင်ဘူး။ ငွေကိုလည်း မလို ချင်ဘူး။ စွန့်စွန့်စားစား သွားလာ လုပ်ကိုင်နေရရင် ကျေနပ်တာပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

“သင်ဟာ သိပ်ပြီးရိုးသားတယ်။ သင့် စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ အတိုင်း ကျွန်ုပ်ကိုဖွင့် ပြီးပြောပုံရတယ်။ သင်ဟာ စွန့်စား ခြင်းကိုအလိုရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်နဲ့ အတူ စွန့်စားပါလား”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“ဘာဖြစ်လို့ စွန့်စားရမှာလဲ မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးရဲ့။ ကျုပ်က မှ မသေ ဆေးကို မလိုချင်တာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

“သင်ဟာ သိပ်ပြီးရိုးသားတယ်။ သင့် ရဲ့စိတ်မှာ ရှိတဲ့ အတိုင်း ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြတယ်။ သင်က မသေဆေးကို အလိုမရှိရင် မယူနဲ့ပေါ့။ သင်အလို ရှိတဲ့ စွန့်စားခြင်းကို ရမယ်လေ။ ပြီးတော့ သင့်တစ်သက်မှာ ထိုင်ပြီး စားလို့

မကုန်အောင် ရွှေတွေ၊ ငွေ တွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ရ မယ်”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က။ ။

“အဲဒါကဘယ်မှာလဲ။ ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲ”

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြုံးလျက် ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ပြီးလျှင်။ ။

“သမုဒ္ဒရာထဲမှာပဲ။ ကျွန်းတစ်ကျွန်း ရှိတယ်။ အဲဒီကျွန်းရဲ့ နာမည်က ဘာလဲလို့ ကျွန်ုပ်အတိအကျမပြော နိုင်ဘူး။ ရှိတာတော့ အမှန်ပဲ။ အဲဒီ ကျွန်းမှာ နွားတွေအများကြီးရှိ တယ်။ အဲဒီနွားတွေဟာ အတော်ကိုထွား ကျိုင်းပြီး အပြေး လည်း အတော် ကိုသန်တယ်။ မြင်းကိုတောင် နိုင် အောင် ပြေးနိုင်တဲ့ နွားမျိုးတွေပဲ။ အဲဒီကျွန်းကနွားတွေ ပြေးနေပုံ၊ အစာစားနေပုံ၊ တစ်ကောင်နဲ့တစ် ကောင် ဝှေနေပုံ ပန်းခြို ကားတွေ၊ ပန်းပုရုပ်တွေ ကျုပ်တွေ့ဖူးတယ်။ ရလည်း ရဖူး တယ်။ နွားပုံစံတွေ ကြည့်ရတာ အိန္ဒိယပြည်၊ ဆင်း ပြည်နယ်၊ ရှေးအခေါ် သိန္ဓပြည် နယ်ပေါ့။ အဲဒီက သိန္ဓနွားက သိန္ဓော နွားနဲ့ အတော်ကို တူနေ တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီကျွန်း က ကျွန်း သားတွေဟာ သားရေပြားပေါ်မှာ ဆေးနဲ့ပန်းခြီရေးလေ့

http://www.cherrythitsar.org

ရှိတယ်။ အဲဒီ ပန်းချီကားတွေထဲမှာ ကျွန်ုပ်တွေ့ ဖူးတဲ့ ပန်းချီကားတိုင်းလိုလိုကို ဆို လိုတာပဲ။ ဟိန္ဒူလို ဘိမသေနီ ခေါ် တဲ့အပင်တွေ အမြဲတမ်းပါတယ်။ မြန်မာလို အဲဒီ အပင်ကို ဖုံးမသိန် လို့ခေါ်မလား မဆိုနိုင်ဘူး။ အဲဒါ ကြောင့် ကျွန်ုပ်က အဲဒီကျွန်းကို 'ဘိမသေနီဒီပ' 'ဖုံးမသိန်ကျွန်း' လို့ ကျွန်ုပ်နည်း၊ ကျွန်ုပ်ဟန်နဲ့ အမည် ပေးထားတယ်။ အဲဒီကျွန်းကိုရောက် ဖူးတဲ့သူက အတော်ကိုနည်းတယ်။ လေမုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် သင်္ဘော ပျက်ပြီး မျောသွားတဲ့ သင်္ဘောသား တချို့ ရောက်ဖူးတယ်။ ကျွန်းသား တွေက ကယ်ဆယ်ပြီး ပြုစုစောင့် ရှောက်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ် တို့သွားလာလို့ရတဲ့ အနီးဆုံးကျွန်း တစ်ကျွန်းကိုပို့ပြီး ပြန် သွားလေ့ရှိတယ်။ ရောက်ဖူးတဲ့ သင်္ဘောသား တွေရဲ့ ပြော ပြချက်အရဆိုရင် ကျွန်းသားတွေဟာ လူရိုင်းတွေ မဟုတ် ဘူး။ သင်တို့ကျွန်ုပ်တို့ဆက်တောင် ယဉ်ကျေး ချင်ယဉ်ကျေး နေ မလားမဆိုနိုင်ဘူး။ စားပုံသောက် ပုံကလည်း သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့အတိုင်း ပဲ။ နွားသားကလွဲပြီး ကျွန်တဲ့အသားတွေ ဟာ သင်တို့နဲ့အတူတူပဲ။ ပြော တဲ့စကားကလည်း အတော် ကိုရှေး ကျတယ်။ အဝတ်အစားတွေက လည်ခဲသင်တို့

ကျွန်ုပ်တို့လိုပဲ ကျကျ နန ဝတ်နိုင်စားနိုင်ကြတယ်။ ယက်ကန်းအတတ်လည်း သင်တို့ကျွန်ုပ် တို့ထက် ပိုပြီး ခေတ်နောက်မကျ ဘူး”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

“အဲဒီကျွန်းက ဘယ်နိုင်ငံရဲ့ ပိုင် နက်ထဲမှာ ပါနေတာတုံး မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးရဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

“ဘယ်နိုင်ငံရဲ့ ပိုင်နက်ထဲမှာမှ မပါ ဘူး။ သူဟာ သမုဒ္ဒရာထဲက ကျွန်း ကလေးတစ်ကျွန်းပဲ။ မရောက်ဖူး သေးတဲ့လူကို ပြောရတာက ဒီကျွန်း ကလေးရဲ့အကြောင်းက ဒဏ္ဍာရီလို ဖြစ်နေတာပဲ။ ယုံကြည်ဖို့ အင်မတန် ခက်ခဲပါတယ်။ အဲဒီမှာ မသေဆေး ရဲ့သဲလွန်စကို တွေ့နိုင်မယ်။ ဘာ ကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ရောက်ဖူးခဲ့တဲ့ သင်္ဘောသားတွေရဲ့ ပြောပြချက် အရဆိုရင် အသက်တစ်ထောင် ရှည်နေတဲ့ မိန်းမချောလေး တစ် ယောက် ရှိတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ ကျွန်းသားတွေဟာ တခြားတိုင်း ပြည်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ်မရှိကြလေတော့ သူတို့ကျွန်းမှာရှိတဲ့ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ၊ ကျောက်သံပတ္တ မြားတွေဟာ သူတို့အတွက် အများကြီးပိုလျှံနေတယ်။ သန္တာ

တွေ၊ ပုလဲ တွေဆိုတာလည်းမနည်းဘူး။ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ အလွန်ရှားပါးပါတယ်ဆို တဲ့ 'သီလဂုတ်ကြောင်' ဆိုတဲ့ ကျောက် မျိုးတွေဟာလည်း အဲဒီကျွန်းမှာ ထွက်တယ်ဆိုပဲ။ နောက်တစ်ခုက တော့ မြတွေလည်း အများကြီးပဲ တဲ့။ ဒါ တွေ ထားလိုက်ဦး။ အဲဒီ ကျွန်းဟာ လူဦးရေတိုးပွားနှုန်း အတော်ဘိုနည်းတယ်။ ကျွန်းဟာ အတော်လေးကြီးတယ်။ လူကနည်း နည်းလေးရှိတာယ်။ အဲဒီမှာ တစ်ခု ထူးဆန်းတာ က အုပ်ချုပ်တဲ့ဘုရင် လည်း မရှိဘူး။ အမှုလည်းမရှိဘူး။ တစ်ကျွန်းလုံးဟာ မိဘနှစ်ပါးက ဆင်းသက်လာတဲ့ ညီ အစ်ကိုမောင် နှမအရင်းတွေလိုပဲ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ် ချစ်ခင်ခင် နေကြတယ်။ နောက်တစ်ခုထူးဆန်းတာ ရှိသေး တယ်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး သဘော်သားတစ်ယောက် သဘော် ပျက်ပြီး အဲဒီကိုရောက်သွားခဲ့တယ်။ သူ ဟာ ငါးနှစ်လောက် အဲဒီမှာနေခဲ့ တယ်။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီကျွန်း သားအတော် များများဟာ အင်္ဂလိပ် စကားနဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကို ဖတ်တတ် ကြတယ်ဆိုပဲ။ ပြီးတော့ ဂျပန်တစ် ယောက်လည်း အဲဒီကို ရောက်သွား ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းကလည်း သူတို့ဟာ ဂျပန် စကားနဲ့ ဂျပန်စာကို သင်လိုက်တယ်"

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။ ထို အခါ ကျွန်ုပ်က။ ။

"မယုံနိုင်စရာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံး၍။ ။

"သင်ဟာ သိပ်ပြီး ရိုးသားတယ်။ သင့်စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ အတိုင်း ကျွန်ုပ် ကိုပြောပြတယ်။ သင်မယုံချင် နေ ပါ။ နောက်တစ်ခု ပြောပါရစေဦး။ အဲဒီကျွန်းကို မြန်မာတစ် ယောက် လည်း ရောက်သွားဖူးသေးတယ်။ အဲဒီကိုရောက် သွားတဲ့လူကတော့ အပေါင်၊ ကျွဲခြံဘက်က လှေသူကြီး ကိုအောင်ဖေလို့ ပြောတာပဲ။ အဲဒီ လှေသူကြီး ရောက်သွား တဲ့အတွက် လည်း ကျွန်းသားအတော်များများ ဟာ မြန်မာ စကားကို တတ်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ မင်္ဂလသုတ်ကိုတောင် တတ်တဲ့လူတွေ ရှိနေတယ်။ ပြီး တော့ လှေသူကြီးကိုအောင် ဖေဟာ လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦးလည်း ဖြစ် လေတော့ လက် ဝှေ့ထိုးတဲ့အတတ် လည်း ကျွန်းသားတွေ အားလုံး လောက် နီးနီးတတ်ကြတယ်။ လက် ဝှေ့ကောင် မကြာခဏ လုပ်ကြ တယ်ဆိုပဲ။ လက်ဝှေ့ရဲ့စည်းကမ်း ကလည်း သင်တို့မြန်မာ တွေရဲ့ လက်ဝှေ့စည်းကမ်းအတိုင်းပဲ"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ယုံရမှာတော့ ခပ်ခက်ခက်ပဲ မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးရေ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

"သင်ဟာ သိပ်ပြီး ရိုးသားတယ်။ သင့်စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ အတိုင်း ကျွန်ုပ် ကိုပြောပြတယ်။ သင်မယုံရင်တော့ ဟောဒီ မှာ ပစ္စည်းကလေးတစ်ခုပါ တယ်။ အဲဒီကျွန်းသားတွေရဲ့ အနှစ် တစ်ထောင်က လက်ရာပဲ"

ဟု ဆိုကာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ၎င်း၏ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို နှုတ်ယူ ၍ စားပွဲပေါ် သို့ တင်လိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် ထို အထုပ်တွင်ချည်နှောင်ထားသောကြိုးစကိုဖြေ၍ ပတ်ထားသော အဝတ်ကို ဖြုန်လိုက်ရာ အတွင်း မှ လွန်စွာနက်မှောင်သော သစ်ကနက် သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသည့် သေတ္တာကလေးတစ်လုံး ထွက် ၍လာလေ၏။ သေတ္တာလေး၏ အရွယ်ပမာဏ မှာ အမြင့်အားဖြင့် တစ်မိုက်ခန့်ရှိ၍ ပြက်အား ဖြင့်လည်း တစ်မိုက်ခန့်ရှိပြီးလျှင် အလျားမှာ တစ်ပေခန့်ရှိလေ ၏။ သေတ္တာ၏ အဖုံးပေါ် တွင် နွားနှစ်ကောင်ဝှေနေပုံကို ထုလုပ်ထား လေ၏။ ထိုနွားနှစ်ကောင်၏ဘေးဘဲလည်း 'ဖုံးမသိန်' ပင် မျှားကိုပါ ရောနှောထုလုပ်ထားလေ၏။ သေတ္တာ ၏ကိုယ်ထည် ဘေးပတ်ပတ် လည်ဘဲလည်း နွား မျှားပြေးနေပုံ၊ လူမျှား နွားစီးနေပုံ၊ နွားမျှား အုပ် လိုက်ဖွဲ့၍နေပုံ၊ နွားသားအမိ ရေသောက်နေပုံ စသည်တို့ဖြစ်၏။

ပန်းပုလက်ရာမှာလည်း လွန်စွာပြောင် မြောက်လှပေ၏။ သို့ရာတွင် သေတ္တာကလေးမှာ အတော်အတန်ဆွေးမြည့်နေပြီဖြစ်၏။ အချို့နေ ရာများတွင် မီးကျွမ်းထားသောအရာများကိုတွေ့ ရလေ၏။ အချို့နေရာများ၌မူ ပွန်းပဲ့နေသော ဒဏ်ရာများကို တွေ့ရလေ၏။

"ကဲ. . သင်ယုံပြီလား။ ဒီသေတ္တာ ဟာ အဲဒီကျွန်းသားတွေ လုပ်တာ ပဲ။ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်လောက် ကလက်ရာလို့ ဆိုတယ်။ သူ့ကို စမ်း သပ်ဖို့က လွယ်ပါတယ်။ အခုလာမယ့် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း ပြပွဲနဲ့ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း လေလံပွဲတစ်ခု ဂျူးအမျိုးသားကြီး တစ်ယောက်က ဂျူဗလီဟောမှာ ပြုလုပ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့မှ ဟောဒီ သေတ္တာနက်ကလေးကို လေလံတင်ကြည့်လိုက်တာပေါ့။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းသမားတွေဟာ ပစ္စည်းကိုမြင်ရုံနဲ့ သက်တမ်းဘယ် လောက်ရှိပြီဆိုတာ အနီးကပ်ဆုံး ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရှေး ဟောင်းပစ္စည်းဟုတ်မဟုတ် စမ်းသပ်တဲ့နည်းတွေကလည်း အမြောက် အများရှိတာယ်။ သူ တို့ပါးစပ်ကနေ ပြီးတော့ ဒီသေတ္တာကလေးဟာ အသက် ဘယ်လောက်ရှိလာပြီလို့ ပြောလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ သင် ယုံကြည်ပေတော့"

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။ ထို အခါ ကျွန်ုပ်က။ ။

"မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း သာ မှန်ရင်တော့ ကျုပ်က စွန့်စား ပြီး အဲဒီကျွန်းကို အရောက်သွား မှာပဲ။ ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေ မောင်ဘမ္ဘီ နဲ့ မောင်ဘမှန်ဆိုတာလည်းရှိသေး တယ်။ သူတို့ကိုပါခေါ်သွားရမယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

"သူတို့ကို အခုကတည်းက အကျိုး အကြောင်းပြောပြထား ပါ။ ကျွန်ုပ် ပြောတဲ့ 'ဘိမသေနီဒီပ' ဆိုတဲ့ကျွန်းဟာ တကယ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီ သေတ္တာကလေးဟာ အဲဒီကျွန်းကို ရောက် သွားတဲ့ သင်္ဘောသားတစ် ယောက်ဆီက ရခဲ့တာပဲ။ အဲဒီ သင်္ဘောသားဟာ ဘုံဘေမှာနေ တယ်။ သူဟာ ကျွန်းက ပြန်လာပြီး အတော်ကို ချမ်းသာနေတယ်။ နောက်တော့ လောင်းကစားလုပ် တာနဲ့ မဲ့သွားတာ။ ကျွန်ုပ်ပြောချင်တာ ကတော့ သင့်ရဲ့မိတ်ဆွေတွေ ကိုတွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြော ပြထားပါ။ ဒီသေတ္တာကလေးကို လည်း သင်ပဲယူသွား ပါ။ ပြီးတော့ ဂျုဗလီဟောက လေလံပွဲကို သွား ပြီးလေလံ တင်ကြည့်ပါ။ ကျွန်ုပ် လည်း ရောက်လာခဲ့မယ်။ အဲဒီမှာ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း ဒီသေတ္တာ ကလေးဟာ ရှေးဟောင်း

ပစ္စည်း တစ်ခု ဖြစ်နေပြီဆိုရင်တော့ ကျွန်ုပ် တို့ သွားကြဖို့ပဲ။ အဲဒီတော့ အခု သင်နဲ့ ကျွန်ုပ် လမ်းခွဲတော့မယ်။ သင်လိုရာ ကိုသွားပါ”

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီသေတ္တာကလေးကိုလေလံတင် တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ တန်ဖိုး ဘယ်လောက်ကစပြီး စျေးခေါ်ရမလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“ငါးထောင်က စပြီးခေါ်ပါ”

ဟု မဆိုင်းမတွ ပြန်၍ပြောလေ၏။

“ခင်ဗျားသေတ္တာအစုတ်ကို ဘယ် လိုလူမျိုးက ငွေငါးထောင် ပေးမှာ တုံးဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“အစုတ်ကိုကြိုက်တဲ့လူက ဒီပစ္စည်း အစုတ်ကို ငွေငါးထောင် မက ပေး ပါလိမ့်မယ်။ သင်နားမလည်လို့ပါ။ တချို့လူဟာ စုတ်မှကြိုက်တယ်။ ကဲ. . ကျွန်ုပ်သွားမယ်”

ဟု ဆိုကာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ထွက် သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း လက်ဆွဲဘာဂျာတစ်ဖက်၊ သစ်ကနက်သား သေတ္တာကိုတစ်ဖက်ကိုင်ကာ ဗဟန်းဘက်ဆီသို့ပြန်ခဲ့လေတော့သတည်း။

❖ ❖ ❖

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

လေလံပွဲ

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးပေးခဲ့သော သိန္နောန္တားရုပ်များပါ သည့် သစ်ကနက်သေတ္တာကလေးကို ယူဆောင်ကာ ဂျူဗလီဟောလေလံပွဲဆီသို့ ထွက်ခဲ့လေ တော့၏။ လေလံပွဲကို ဂျူးအဘိုးကြီးတစ်ယောက် က ခေါင်းဆောင်၍ ကျင်းပနေလေ၏။ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု လေလံတင်၍ ရောင်းချ နေလေ၏။ ကုလားဒိန်လေးတစ်ယောက်က မောင်းကြီးကို 'တဒ္ဒု' ထု၏။ ဂျူးကြီးက ပစ္စည်းတန်ဖိုးကို အင်္ဂလိပ်-မြန်မာနှစ်ဘာသာဖြင့် ကြေ ညာချက်ထုတ်နေလေ တော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သေတ္တာကလေးကို လွယ် အိတ်၌ ထည့်၍လွယ်ကာ လေလံပွဲ၏ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် မယောင်မလည် ရပ်၍နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်မလှမ်းမကမ်းနေ ရာလောက်တွင် မော် တော်ကားတစ်စီး ရပ်ထားလေ၏။ မော်တော် ကား၏နံဘေး၌ ဥရောပဝတ်စုံကို ကောင်းစွာ

http://www.cherrythitsar.org

ဝတ်စားထားသော လူတစ်ယောက်သည် ကား ကိုမှီ၍ ရပ်နေလေ၏။ ထိုသူ၏အနီးတွင် အဝတ် အစားနွမ်းနွမ်းပါးပါးနှင့်လူတစ်ယောက် ရပ်နေ လေ၏။ မော်တော်ကားကိုမှီ၍ ရပ်နေသောသူ က အဝတ်အစားနွမ်းနွမ်းပါးပါးနှင့်သူအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်လေ၏။

"လုပ်စမ်းပါဦး ကိုဖူးညိုရဲ့။ ခင်ဗျား ကတော့ ဗဟုသုတ အိုးကြီးဆိုတော့ မေးရဦးမယ်။ အခုလို စျေးပြိုင် ရောင်းတာ ကို 'လေလံ' လို့ခေါ်တယ်ဗျ။ ဒီစကားဟာ ဘာစကားတုံးဗျ။ မြန်မာစကားအစစ်တော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါဘူးဗျာ။ ပေါရာဏ လား၊ ပါဠိပျက်လား။ လုပ်စမ်းပါ ဦးဗျာ "

ထိုအခါ ဦးဖူးညိုဟု အခေါ်ခံရသူက. .

"ဒီလို ကိုစိန်သွေးရဲ့။ ဒီစကားဟာ ပေါ်တူဂီစကားကနေ ဆင်းသက် လာတဲ့ ဟိန္ဒူစကားဗျ။ ပေါ်တူဂီလို 'လိုင်လို' လို့ခေါ်တယ်ဗျ။ ဟိန္ဒူလို တော့ 'နီလန်' လို့ခေါ်တယ်ဗျ။ မြန်မာတွေဟာ တခြားလူမျိုးတွေ ရဲ့ဝေါဟာရကို ဆွဲယူသုံးစွဲတဲ့အခါ မှာ တစ်ခါတလေ 'န' ငယ်နေရာ မှာ 'လ' ကို အသုံးပြုပြီး အသံပြောင်း တတ်တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီ တော့ 'နီလန်' ဆိုတဲ့စကားကို 'လီလန်'လို့သုံးတာပေါ့ဗျာ။ 'လီလန်' ကနေ 'လေလံ' ဖြစ်သွားတာပေါ့"

http://www.cherrythitsar.org

ထိုအခါ ကိုစိန်သွေးဆိုသူက ပြုံးလျက်. .

"'လန်ကွတ်တီ' ဆိုတာကရောဗျာ။ မြန်မာစကားလား၊ ဘာစကားတုံး ဗျ။ ဒါလေးပြောပြပြီးရင် လက်ဖက်ရည်သွား ပြီးသောက်ကြတာပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"'လန်ကွတ်တီ' ဆိုတာ 'လိုင်ကြေ' ဆိုတဲ့ သသ်ကရိုက် စကားက ဆင်း သက်လာပုံရတယ်ဗျ။ လိလင်ကို ဖုံ စရာ အဝတ်လို့အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ 'လိုင်ကြေ' ကနေ 'လိင်ဂေါ့' လို့ ပြောင်းလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီကနေမှ 'လန်ကွတ်တီ' လို့ ပြောင်းသွားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

ဟု ကိုဖူးညိုက ရှင်းပြလေ၏။

"အေးဗျာ။ ခင်ဗျားကတော့ တယ် လည်းသိတာကိုး။ ပညာ ရှိပြစ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ ကဲ. . လက်ဖက်ရည် သွားသောက် တာပေါ့။ မသောက် ခင် ကျုပ်တပည့်ကို မှာခဲ့ရဦးမယ်"

ဟု ဆိုကာ ကိုစိန်သွေးသည် လေလံပွဲ တွင် အာရုံစိုက်နေသော ၎င်း၏တပည့်ကို လှမ်း ၍ခေါ်ကာ. .

"ဟေ့ကောင် မောင်ဆွေ။ ငါအပြင် ခဏသွားဦးမယ်။ ဟော ဟိုမှာ ငွေ အိတ်။ မင်းယူထား။ ငါပြန်မလာသေးခင်မှာ

http://www.cherrythitsar.org

ဟောဟိုက ကြေးရေ တကောင်းကြီးကို လေလံပစ်ရင် မလွတ်စေနဲ့။ ငါသွားမယ်”

ဟု မောင်စိန်သွေးက မှာကြားကာ ကိုဖူးညိုအားခေါ်၍ အပြင် သို့လျှောက်သွားလေ၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်၏အနီးမှ ဖြတ်သွား သောအခါ ကိုဖူးညိုဆိုသူသည် ကျွန်ုပ်အား ‘ဆတ်’ ခနဲလှည့်ကြည့် လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်ကအကြည့် ဖြင့် မျက်နှာချင်းဆုံမိသွားလေ၏။ ထိုအခါ ကို ဖူးညိုက. .

“ဟေ့. . မင်း မောင်ဘိုးတူ မဟုတ်လား”

ဟု မေးလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မောင်ဘိုးတူပါ”

ဟု ပြန်၍ဖြေရာ. .

“မင်း ငါ့ကို နှုတ်မဆက်ဘူးလား”

ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

“ခင်ဗျာ. . ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ၎င်းကိုဖူးညိုသည် စိတ် ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့်. .

“မင်းက ငါ့ကို မမှတ်မိဘူးတဲ့လား ကွ။ အံ့ပါရဲ့။ မင်းတို့ ဆယ်တန်းဖြေမယ့် ညက မင်းသူငယ်ချင်း မောင်စိန်ဝင်းကို

http://www.cherrythitsar.org

အကြောင်းပြုပြီး မင်းနဲ့ မောင်စိန်ဝင်းကို တစ်ညလုံး ငါက စာလာပြပေးခဲ့ရတာလေကွာ”

ဟု ပြောလိုက်သည့်အခါကျမှပင် ကျွန်ုပ် လည်း အားနာခြင်း၊ စိတ်မကောင်းခြင်း စသော ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရင်း. .

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ဆရာရယ်။ ကျွန် တော် တကယ်မမှတ်မိလို့ ပါ။ အခု တော့ မှတ်မိပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက ဆရာရဲ့ဝတ်ပုံ စားပုံနဲ့ အခုနဲ့ အပုံ ကြီးကွာခြားနေတာကိုး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုက. .

“လခွမ်း. . ။ အဲဒီတုန်းက ငါက ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက်ကို ပိုးပန်းနေတာကိုးကွ။ အဲဒီတော့ လည်း ဝတ်ပုံ စားပုံက သပ်ရပ်ပေ မပေါ့ကွာ။ အဲဒီကျောင်းသူလေး လည်း ယောက်ျားယူသွားရော ငါ လည်း မိန်းမယူချင်စိတ်ကုန်ပြီး ပညာရှိလုပ်ချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာ တော့တာပဲဟေ့။ အဲဒီလို ပညာရှိလုပ်ချင်စိတ်လည်း ပေါ်လာရော လူလည်း တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ပြီး လိုက်လာတော့တာပဲဟေ့။ တကယ့် ပညာရှိ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတဲ့ အခါမှာ သူတောင်းစားနဲ့မျှားတူ နေမလား မဆိုနိုင်ဘူး”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဆရာကိုဖူးညိုက ရယ်ကာမောကာ ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုစိန်သွေးဆိုသူက. .

"ကဲပါ ကိုဖူးညိုရယ်. . ။ ခင်ဗျား တပည့်ကိုလည်း ကျုပ်က လက် ဖက်ရည်သောက် ဖိတ်ပါတယ်။ လိုက်ခဲ့ပါ"

ဟု ဆိုသဖြင့် ဆရာကိုဖူးညိုလည်း ကျွန်ုပ်အား လက်ဖက်ရည်သောက်ခေါ်လေ၏။ ကျွန်ုပ် လည်း အားနာနာနှင့်ပင် လိုက်သွားရလေ၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ ၌ ကိုစိန်သွေးဆိုသူသည် လက်ဖက်ရည်များ၊ မုန့် များ၊ စီးကရက်များကို မှာလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ဆရာကိုဖူးညိုက. .

"ကိုစိန်သွေးရေ. . ။ ဟောဒါ ကျွန် တော် တစ်ညစာသင်ပေးခဲ့ဖူးတဲ့ မောင်ဘိုးတူပဲ"

ဟု မိတ်ဆက်ပေးလျှင် ကိုစိန်သွေးက သိ ကျွမ်းရသည်ကိုပင် ဝမ်းသာကြောင်း သွက်လက် စွာပြောလေ၏။ ထို့နောက် ဆရာကိုဖူးညိုကပင်. .

"မောင်ဘိုးတူရေ. . ။ ဟောဒါ ကို စိန်သွေးတဲ့ကွ။ သူဟာ ဌက်တော် တံဆိပ် အထည်ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦး သူတော်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသား ပေါ့ကွာ။ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူး။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို ဒိုင်ခံဝယ် ပြီး စုတော့တာပဲ။

http://www.cherrythitsar.org

သူ့အိမ်ရဲ့ဧည့်ခန်း မှာ (၁၄) ရာစုလောက်က ပစ္စည်း ဟောင်း တွေနဲ့ချည်း တန်ဆာဆင် ထားတယ်ကွ။ ပစ္စည်းဟောင်းဆို တာကလည်း မင်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ ကွာ။ ပစ္စည်းသစ်ထက် အဆပေါင်း များစွာ စျေးကြီးတာမဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ သူ့အိမ်ရဲ့ ဧည့်ခန်းမှာ အလှပြထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေရဲ့ တန်ဖိုး ချည်းပဲ သုံးသိန်းကျော်ဖိုး လောက် ရှိတယ်ကွ။ နိုင်ငံခြားမှာ ဆိုရင်တော့ ဒီဧည့်ခန်းမျိုးဟာ ကြွားဖို့အလွန်ကောင်းပေါ့ ကွာ။ တို့တိုင်းပြည်မှာကတော့ အဟောင်း ရဲ့တန်ဖိုးကိုမသိ ကြလေတော့ ပစ္စည်းအဟောင်းအမြင်းတွေကို ဒီလောက် တောင် စျေးကြီးပေးဝယ် တာဟာ ရူးလို့ပဲလို့ ကိုစိန်သွေး ကိုပြောကြတာပေါ့ကွာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုစိန်သွေးက. .

“အဲဒီလိုပြောကြတဲ့လူတွေထဲမှာ ကျွန်တော့်အဖေကတော့ နံပါတ် တစ်ပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ဖက်ရည် နှင့်မုန့်များ ရောက် လာသဖြင့် စားသောက်ကြ လေ၏။ ထိုသို့စားသောက်ရင်း ဆရာကိုဖူးညို က ကျွန်ုပ်အား. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဟော့. . မောင်ဘိုးတူ။ မင်းကကော ဘာကိစ္စနဲ့ ပစ္စည်း ဟောင်းလေလံပွဲ ကို လာရတာတုံးကွ"

ဟု မေးလေ၏။

"ဒီလိုပါ ဆရာ။ ကျွန်တော်လည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခု လေလံ တင်မလို့ လာခဲ့တာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုစိန်သွေးဆိုသူ၏ မျက်နှာသည် သားကောင် အနံ့ရသော မုဆိုးကဲ့သို့ ပျာယီးပျာယာ ဖြစ်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်း က. .

"ဘာပစ္စည်းလဲဗျ. . ဘာပစ္စည်းလဲဗျ"

ဟု အင်မ်းမရမေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် က. .

"ဟောဒီမှာဗျာ. . ငွေငါးထောင်နဲ့ လေလံတင်ဖို့ ပစ္စည်း တစ်ခု ပါပါ ရဲ့"

ဟု ဆိုကာ လွယ်အိတ်အတွင်း၌ အဝတ် နှင့်ပတ်၍ထားသော မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး၏ သေတ္တာ ကလေးကို စားပွဲပေါ် သို့တင်လိုက်ရာ ကိုစိန်သွေး သည် အဝတ်ထုပ်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ဖြေ၍ကြည့် ပြီးလျှင် သေတ္တာကို မြင်တွေ့သွားသောအခါ၌ ၎င်း၏မျက်နှာသည် နေရောင်၌ လက်လိုက်သော မှန်ကဲ့သို့ 'ဝင်း' ခနဲဖြစ်၍ သွားလေတော့၏။

"ဒီပစ္စည်းကိုလားဗျာ. . ငါးထောင်တည်းနဲ့လေလံတင်

http://www.cherrythitsar.org

မှာ။ ဒါလောက် တောင်လည်း လျှော့ဈေးမလုပ်ပါနဲ့ မိတ်ဆွေရာ။ စပြီးခေါ်ကတည်းက တစ်သောင်းလောက်တော့ ခေါ်ပါ ဗျာ”

ဟု ကိုစိန်သွေးက ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းကပင် ထိုယစ္စည်း၏ ရာဇဝင်အကြောင်းကို မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး ပြော ပြထားသည့် ‘ဘီမသေနိဒိပ’ ခေါ် ဖုံးမသိန်ကျွန်း ၏အကြောင်းကို ပြောပြရာ မောင်စိန်သွေးသည် ကုလားထိုင်မှ ထိုင်နေရင်း ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်ကာ. .

“မိတ်ဆွေကြီး မောင်ဘိုးတူရယ်။ အဲဒီကျွန်းကို ခင်ဗျားတို့ သွားရင် ကျုပ်ကိုလည်း ခေါ်ပါဗျာ။ ကျုပ်က တော့ သွားဖို့ ခရီးစရိတ် တာဝန်ယူ ပါတယ်”

ဟု ကိုစိန်သွေးကပြောလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လေလံပွဲဆီ သို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

လေလံပွဲသို့ရောက်သောအခါ၌ ကိုစိန် သွေး၏တပည့်မောင်ဆွေ ဆိုသူသည် ရှေးဟောင်း ကြေးရေတကောင်းကြီးကိုပိုက်လျက် ဆီးကြိုနေ လေ၏။ ထိုအခါ မောင်စိန်သွေးက. .

“ဘယ်လောက်နဲ့ ရလိုက်တာတုံး”

ဟု မေးရာ မောင်ဆွေက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ရှစ်ထောင်နဲ့ရလိုက်တာ ဆရာရဲ့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ရှေး ဟောင်းပစ္စည်းဝယ်ယူရာ၌ နှမြောတွန့်တိုခြင်း မရှိလှသော မောင်စိန်သွေးသည်ပင် ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါးဖြင့်ဖိ၍. .

"အလိုလေး. . မျှားလှချည်လားကွာ။ ငါက သုံးလေးရာ လောက်ပဲ မှန်း ထားတာကွ။ အတော့်ကို မျှားသွား တာပဲ ဟေ့"

ဟု ပြောလေ၏။ ၎င်း၏တပည့်ကျော် မောင်ဆွိကလည်း. .

"ဆရာရယ်. . ဒီဟာကြီးက နှယ်နှယ် ရရမဟုတ်ဘူးဆိုပဲဗျ။ အလောင်း ဘုရားရဲ့ယောက္ခမ ရေသောက်တဲ့ ရေကရား ဆိုပါလား"

ဟု ပြောလေ၏။

"အဲဒါ မင်းကို ဘယ်သူကပြောတာတုံး"

ဟု မောင်စိန်သွေးက ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

"ဘယ်သူကပြောရမှာတုံးဆရာရဲ့။ အဲဒီဂျူးကြီးက အဲဒီ လိုကြေညာ တာပဲ"

ဟု မောင်ဆွိက ပြန်၍ပြောရာ မောင်စိန်သွေးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"သူကတော့ သူ့ပစ္စည်းကို ရောင်း ရအောင်လို့ သူ့ပါးစပ်ထဲ ရှိဘာ တွေ လျှောက်ပြီးပြောတာပေါ့ကွာ။ အလောင်းဘုရား ရဲ့ ယောဂ္ဂမ သောက်တာလား၊ အလောင်းဘုရား ရဲ့မယား ပါသား သောက်တာလား၊ သူတောင်းစားသောက်တာ လား ဘယ်သူက အတိအကျသိနိုင်မှာတုံး။ မင်းနှယ် . . အံ့ပါရဲ့။ အေး လေ. . ဒါပေမယ့် မင်းမှာ အပြစ် မရှိပါဘူး။ ငါက ဒီပစ္စည်းကို လက် မလွတ်စေနဲ့လို့မှာခဲ့တာကိုး။ ကဲ. . ကဲ. . တို့မှာလည်း ငွေက အဲဒါ လောက် ပါတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အိမ် ကိုလိုက်ယူဖို့ ကျွန်ကြီးကိုခေါ်ပြီး ပြောဦးမှ"

ဟု ဆိုကာ မောင်စိန်သွေးသည် လေလံ ပွဲဆီသို့သွား၍ ကျွန်ကြီး အား. .

"ဝမ်းမိနစ်ပိလိ(စ်)"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ကြီးလည်း မောင် စိန်သွေးအနီးသို့ရောက် လာလေ၏။ မောင်စိန် သွေးလည်း ငွေအလုံအလောက်ပါမလာကြောင်း၊ ဌက်တော်ကုမ္ပဏီသို့ လိုက်၍ယူပါမည့်အကြောင်း ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ကြီး က. .

"ရပါတယ်. . ရပါတယ်။ မယုံရ မယ့်လူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ။ မစ္စတာ စိန်သွေးတို့က ကျုပ်ရဲ့လေလံပွဲကို အမြဲတမ်းအား

http://www.cherrythitsar.org

ပေးနေတဲ့လူတွေပဲ။ ကျုပ်အနေနဲ့က ဒါလောက်တော့ လိုက်လျှောရမှာပေါ့”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်စိန်သွေး က. .

“ဟောဒီမိတ်ဆွေဆီမှာ တစ်သောင်း နဲ့ စပြီးဈေးခေါ်မယ့် ပစ္စည်းလေး တစ်ခုပါလာတယ်ဗျ။ အဲဒါ ခင်ဗျား လေလံ တင်ပေးစမ်းပါ။ ကော်မရှင်ခ ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျူးကြီးသည်. .

“ဘယ်မလဲ ပစ္စည်း”

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လွယ်အိတ် အတွင်းမှ သေတ္တာ ကလေးကိုထုတ်၍ ဂျူးကြီး၏ လက်သို့အပ်လိုက်လေ၏။ ဂျူးကြီးလည်း သေတ္တာ ကိုပတ်ထားသောအဝတ်ကို ဖြေ၍ကြည့်ပြီးလျှင်. .

“ရပါတယ်. . ရပါတယ်။ အခုပဲ တစ်သောင်းတန်ပွဲကို ဖွင့်လိုက် မယ်။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး။ ဒီပစ္စည်း က နှစ်ဘယ် လောက်ရှိပြီလဲ။ ဘယ် အရပ်ကလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

“နှစ်ကတော့ တစ်ထောင်ကျော် လောက်တော့ ရှိပါပြီ။

သမ္ဒဒ္ဒရာထဲ က 'ဘီမသေနီဒီပ' ဆိုတဲ့ ကျွန်းက ပစ္စည်းပါ။ အဲဒီကျွန်းမှာက. . "

ဟု ကျွန်ုပ်က အသေအချာရှင်းပြမည်ဟု အစပျိုးလိုက်ရာ ဂျူးကြီးက လက်ဝါးကိုကာပြ ၍. .

"တော်ပြီ. . တော်ပြီ။ ဒါလောက်ဆို ကျေပ်လုပ်တတ်ပြီ။ အင်မတန်လှပ တဲ့ ရာဇဝင်လေးတစ်ပုဒ် ခင်ဗျား ကြားရ လိမ့်မယ်"

ဟု ဆိုကာ လေလံပွဲဆီသို့ ပြန်၍ သွားပြီး လျှင် ၎င်း၏တပည့် အား မောင်းကိုတွင်တွင်ထု စေလျက် ပွဲလှန်လိုက်ပြီးလျှင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြောလေ၏။

"လေလံပွဲလာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း ကို မြတ်နိုးကြကုန်သော လူယဉ် ကျေးအပေါင်းတို့ခင်ဗျာ။ မိတ်ဆွေ တို့ဟာ အလွန်ကို ကံကောင်းကြပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လေလံပွဲကို ကမ္ဘာ လှည့်ပြီးပြန်လာတဲ့ 'အာကီရို လောဂျစ်' တစ်ယောက် ရောက်လာ ပါတယ်။ သူဟာ သမ္ဒဒ္ဒရာအလယ် မှာ ရောက် ပေါက်ရန် ခဲယဉ်းလှတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို အောက်စဖို့စ် တက္ကသိုလ်က တာဝန်ပေးချက်အရ သွားရောက်လေ့လာခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီ ကျွန်းရဲ့နာမည်ကတော့ ဘီမသေနီဒီပလို့

http://www.cherrythitsar.org

ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီကျွန်းမှာ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက ဘီမ သေနီမင်းကြီး အုပ်ချုပ်စိုးစံတော် မူခဲ့ပါတယ်။ သက္ကရာဇ်အားဖြင့် ပြောရရင် အေဒီ (၁၀၄၄) ခုနှစ်က ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်ကို မြန်မာပြည်နဲ့ နှိုင်းစာပြောရရင်တော့ မြန်မာပြည် မှာ အနော်ရထာမင်းကြီး အုပ်ချုပ် စိုးစံနေတဲ့ အချိန်ပါပဲ။ အဲဒီ ဘီမ သေနီမင်းကြီးဟာ ငယ်စဉ်က နွားမကြီးတစ်ကောင်က စောင့်ရှောက် မွေးမြူခဲ့ရတဲ့ မိဘမဲ့တစ်ဦးဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ နွားများ ကို အလွန်ပဲမြတ်နိုးတော်မူပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဘီမသေနီမင်းကြီးရဲ့ သားတော်တစ်ပါးဟာ ဖောင်စကြာ နဲ့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရင်း လေ မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် သားတော်ရဲ့ ဖောင်ဟာ မြန်မာပြည်ကိုရောက်ရှိ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အနော် ရထာမင်းကြီးဟာ ဘီမသေနီရဲ့ သားတော်ကို ကောင်းမွန်စွာစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ သားတော်က လည်း အနော်ရထာမင်းကြီးကို ပါ လာတဲ့ ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြား တွေကို ဆက်သခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ တော့ အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ သူ့ရဲ့လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်ကြတဲ့ ကျွန်စစ်သား၊ ငထွေရှု၊ ငလုံးလက် ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီးတို့

http://www.cherrythitsar.org

ကို အရပ်လေး မျက်နှာ စေလွှတ်ပြီး ပန်းပုကျော် တစ်ဦးစီ ရအောင်ရှာဖွေရမယ်လို့ ခိုင်းစေလိုက်ပါတယ်။ သူကိုယ် တိုင် လည်း မြင်းတစ်စီးနဲ့ ပန်းပုကျော် တစ်ဦးကို ရှာဖွေခဲ့ပါ တယ်။ တစ်နှစ် ကျော်ကြာတဲ့အခါမှာ ၎င်းတို့လေး ယောက် စလုံးဟာ ပန်းပုကျော်တစ် ဦးစီပါခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုပါခဲ့ တော့ မှ ဘီမသေနီမင်းကြီးရဲ့သားတော် စီးလာတဲ့ဖောင် က သစ်ကနက်တုံး တစ်တုံးကိုဖြတ်ပြီး သေတ္တာလေး တစ် လုံး လုပ်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီ သေတ္တာကလေးရဲ့ လေးဘက် လေး တန်မှာရော၊ အဖုံးပေါ်မှာရော ပန်းပုဆရာတစ်ဦးကို အရုပ်တစ်ခု စီ ထွင်းထုခိုင်းပါတယ်။ ဟောဒီမှာ ကြည့်ပါ ခင်ဗျာ။ (သေတ္တာကို ကိုင် မြောက်လျက်) အဖုံးပေါ်က ပန်းပု လက်ရာကတော့ အနော်ရထာ မင်းကြီးကိုယ်တော် တိုင် ရှာလာတဲ့ ပန်းပုဆရာရဲ့ လက်ရာပါခင်ဗျာ။ ဟောဒီ ဘေးကတော့ ကျန်စစ်သား ရှာလာတဲ့ ပန်းပုဆရာရဲ့ လက်ရာ ခင်ဗျာ။ ဟောဒါကတော့ ငထွေရှု ရဲ့ပန်းပုဆရာ ရဲ့ လက်ရာပါခင်ဗျ။ ဟောဒါကတော့ ငလုံးလက်ဖယ်ရဲ့ ပန်းပုဆရာခင်ဗျ။ ညောင်ဦးဖီးရဲ့ ပန်းပုဆရာ လက်ရာ ခင်ဗျ။ ဟော ဒီသေတ္တာကလေးကို ကမ္ဘာလှည့် 'အာကိရိ

http://www.cherrythitsar.org

လောဂျစ်' တစ်ဦးက သက် စွန့်ကြီးပမ်း ပြန်လည်ရယူခဲ့ပါတယ်။ ဟောဒီသေတ္တာကလေးကို အခု လေလံတင်ပါမယ်ခင်ဗျာ။ မင်္ဂလာရှိသောစျေးကတော့ တစ် သောင်းခင်ဗျ။ ကဲ. . စပြီးခေါ်မယ်။ တစ်သောင်းခင်ဗျ။ ဒီပစ္စည်း မိုးကကံထိုက်မှ ရမှာနော့။ ဒီတစ် ခါလွဲသွားရင် နောက်ထပ် (၁၀) ဘဝရှာရင်တောင် ဒီပစ္စည်းမျိုးမရ နိုင်ဘူး။ တစ် သောင်းခင်ဗျ"

ဟု အော်လိုက်ရာ မျက်နှာဖြူတစ်ယောက် က တစ်သောင်းပေးမည်ဟု အော်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဂျူးကြီးက. .

"တစ်သောင်းတစ်ကြိမ်ပါခင်ဗျ။ တစ်သောင်းနှစ်ကြိမ်ခင်ဗျ။ ကဲ. . နှစ်ကြိမ်ရှိပြီခင်ဗျ"

"ဒူ"

ဟု မောင်းထုလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပန် ချာပီတစ်ဦးက. .

"သောင်းတစ်ထောင်"

ဟု ဝင်၍ စျေးတက်ပေးလိုက်ရာ ဂျူးကြီးက. .

"သောင်းတစ်ထောင် တစ်ကြိမ်"

ဟုအော်လိုက်လေ၏။

မောင်းကိုလည်း 'ဒူ' ခနဲထုလိုက်လေ၏။ ထို့နောက်. .

"သောင်းတစ်ထောင် နှစ်ကြိမ်"

ဟု အော်လိုက်ပြန်၏။

ထိုအခါ မျက်နှာဖြူက. .

"သောင်းနှစ်ထောင်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဂျူးကြီးလည်း. .

"သောင်းနှစ်ထောင် တစ်ကြိမ်"

ဟု အော်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက်. .

"သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကြိမ်"

ဟု အော်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ပန်ချာပီသည် တစ်ထစ်ချင်း လိုက်၍ မနေတော့ဘဲ. .

"သောင်းငါးထောင်ပေးမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

ဂျူးကြီးလည်း. .

"သောင်းငါးထောင် တစ်ကြိမ်"

"သောင်းငါးထောင် နှစ်ကြိမ်"

ဟု အော်လိုက်သော်လည်း မျက်နှာဖြူ သည် တုတ်တုတ်မျှ

http://www.cherrythitsar.org

မလှုပ်ဘဲငြိမ်ချက်သားကောင်းနေသည်ကိုတွေ့လျှင်မျက်နှာဖြူဘက်သို့. .

"ဘယ်လိုလဲမိတ်ဆွေ. . ။ ငွေသုံး ထောင်တည်းနဲ့ အရှုံးပေးတော့မှာ လား။ ငွေငါးထောင်နဲ့တစ်ကျပ်ဆို ရင်တောင် ခင်ဗျားကသာသွားမှာ နော"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မျက်နှာဖြူသည် ပခုံး နှစ်ဖက်ကို 'ဆတ်' ခနဲ တွန့်ပြလိုက်လေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အရှုံးပေးလိုက်ပြီဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအခါ ဂျူးကြီးသည်. .

"အနော်ရထာမင်းစောလက်ထက် က ပစ္စည်းကို ဟောဒီ ခေါင်းပေါင်း ရှည်နဲ့ မိတ်ဆွေကြီးက ထိုက်ထိုက် တန်တန် ဆွတ်ခူးသွားပါပြီခင်ဗျာ"

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဂျူးကြီးသည် တစ်ရာ လျှင်နှစ်ဆယ်နှုန်းဖြတ်ကာ ငွေသုံးထောင်ယူလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ငွေ သောင်းနှစ်ထောင်သာ ပေးလေတော့၏။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ဂျူးကြီးအား. .

"ကော်မရှင်ကလည်း မျှားလှချည်လားဗျာ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျူးကြီးက၊ ၊

"ဟောဒီ မစ္စတာကိုစိန်သွေးရဲ့ မျက်နှာနဲ့ အပုံကြီးလျှော့ယူ လိုက် တာပါ။ ခင်ဗျားဟာ အခုလို မျက် နှာသိတစ်ယောက် ပါမလာဘူးဆိုရင် ကျုပ်က ကော်မရှင်တစ်သောင်း ရ အောင်ယူရမယ်။ ခင်ဗျားက ငါးထောင်ပဲရမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"အမြတ်ကလည်း ယူလှချည်လား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ထပ်ဆင့်၍ ပြောလိုက်လေ ၏။ ထိုအခါ ဂျူးကြီး က၊ ၊

"ကျုပ်ဟာ ဂျူးလူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မေ့သွားပြီ ထင်တယ်"

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က၊ ၊

"သဘောပေါက်ပါပြီဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

ထိုအချိန်၌မှာပင် မြင်းလှည်းတစ်စီး ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် မြင်းလှည်းပေါ်မှ လူဝကြီး တစ်ဦး ဆင်း၍လာလေ၏။ ထိုလူဝကြီးသည် ကို စိန်သွေးအား စားတော့ဝါးတော့မည်ကဲ့သို့ ကြည့်ရှုကာ၊ ၊

"ဒီမှာ ပစ္စည်းဟောင်းလေလံပွဲရှိ တယ်ဆိုတာကို သိတာ

http://www.cherrythitsar.org

နဲ့ ချက်ချင်း ငါလိုက်လာတာကွ။ မင်း ဘယ် လောက်ဖြန်း တီး ပြီးပြီလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

“ဟောဟို ကြေးရေတကောင်းတစ် ခုပဲ ဝယ်ရပါတယ် ဖေဖေရယ်။ ကျွန်တော်ဟာ တခြားသူဌေးသား တွေလို အရက်လည်းမသောက် ဘူး။ ဖဲလည်းမရိုက်ဘူး။ မိန်းမ လည်း မလိုက်ဘူး။ ဝါသနာပါတဲ့ ပစ္စည်းအဟောင်းလေး ဘာလေး ဝယ်တာကလွဲပြီး ဘာများ မဟုတ် တာ လုပ်နေ လို့လဲဖေဖေရယ်”

ဟု ကိုစိန်သွေးက ပြန်၍ပြောလေ၏။

“အေး. . အရက်သောက်၊ မိန်းမ လိုက်၊ ဖဲရိုက်တဲ့ သူဌေး သားတွေက တော်သေးတယ်ကွ။ ပစ္စည်းဟောင်း ဝယ်တဲ့ ကောင်က အဆိုးဆုံးပဲ။ ဟို ကောင်တွေက မင်းလောက် ပိုက်ဆံ မကုန်ဘူးကွ။ မင်းကမ္ဘ တကယ် အောက်တန်းကျ တဲ့ကောင်။ လူ မသုံးတဲ့ ပစ္စည်းအဟောင်းအမြင်း အစုတ် အပြတ်တွေကို မတန်တဆ ဈေးနဲ့ ဝယ်တယ်ဆိုတာ နွားမို့လို့ ပေါ့ကွ။ အဟောင်းအစုတ်ကို သုံးတယ်ဆိုတာ သူတောင်းစားမှ သုံး တာကွ။ မင်းလိုကောင်တစ်ကောင်

မွေးထားရတာ ဖွတ်တစ်ကောင်ကို မွေးထားရတာထက် တောင်ဆိုးသေး တယ်။ ငါက မစားရက်မသောက် ရက်နဲ့ ချမ်းသာအောင် လုပ်လာ တယ်။ မင်းက ဖြုန်းပစ်တယ်။ ကဲ ပါ။ . ငါ့အလုပ်ခန်းကို လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာကိုဖူးညိုကိုပါ ထိုလူကြီးက။ .

“မင်းတို့ကကော စိန်သွေးရဲ့အပေါင်း အသင်းတွေပဲ မဟုတ်လား။ တစ် ပါတည်း လိုက်ခဲ့ကြပါ”

ဟု ပြောဆိုကာ လူဝကြီးသည် မြင်းလှည်း ပေါ်သို့ပြန်၍တက်သွားလေ၏။ ကိုစိန်သွေးမှာ ခန့်ညားထည်ဝါလှသော ၎င်း၏မော်တော်ကား ပေါ်သို့တက်ကာ ကျွန်ုပ်နှင့်ဆရာကိုဖူးညိုအား

“တစ်ဆိတ်ကလေး လိုက်ခဲ့ကြစမ်း ပါဗျာ”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကားကြီး ပေါ်သို့ တက်ကြလေ၏။ ကိုစိန်သွေးသည် ကား ကို ‘ဝူး’ ခနဲမောင်းထွက်ကာ မြင်းလှည်းကို ကျော် သွားလေ၏။ ထိုသို့ကျော်သွားသည့်အခါ၌ မြင်း လှည်းပေါ်မှ လူဝကြီးအား လက်ပြနှုတ်ဆက် လေ၏။ ထိုအခါ လူဝကြီးက။ .

“အမျိုးယုတ်ကလေး”

ဟု လှမ်း၍ပြောလိုက်ရာ စိန်သွေးက။ .

“ဘမျိုးဘိုးတူဆိုတာမျိုးလား မပြောတတ်ပါဘူး”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြန်လည်၍ပြောလိုက်ရာ ကိုစိန်သွေး ၏ဖခင် လူဝကြီးလည်း ဒေါသထွက်ကာ မြင်း လှည်းသမားထံမှ ကျာပွတ်ကို ဆွဲယူ၍ ကိုစိန်သွေးအား ကျာပွတ်ဖြင့် 'ရွှမ်း' ခနဲ လှမ်း၍ရိုက် လိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကိုစိန်သွေး၏ကားမှာ လျှင်မြန်လွန်းအားကြီးသဖြင့် ကိုစိန်သွေးကိုမရိုက်မိဘဲ ကား၏နောက်မြီးကိုသာ 'ဖြန်း' ခနဲ ရိုက်မိ လေတော့၏။

ထိုအခါ၌ ဂျူပလီဟော၏ဂိတ်ပေါက်တွင် စောင့်နေသောပုလိပ်က တွေ့မြင်သွားရာ အဘိုး ကြီးထံသို့ လာပြီးလျှင်. .

"ဒီမှာအဘိုးကြီး။ လူကြီးလူကောင်း ရဲ့ မော်တော်ကားကို ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့လက်မနေနိုင်၊ ခြေမနေ နိုင် ကျာပွတ်နဲ့ လှမ်းပြီးရိုက်ရတာ လဲ။ ခင်ဗျား ဂါတ်တဲလိုက်ခဲ့ပါ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ သိပ်ပြီးခက်တာပဲ။ လူတစ်ဖက်သား ကောင်းစားတာ ကို နည်းနည်းမှ မရှုဆိတ်ဘူး။ သူ့ ကုသိုလ်နဲ့သူ မော်တော်ကားစီးရ တာ စီးပါစေပေါ့ဗျာ။ ကိုယ်က ကား မစီးနိုင်လို့ မြင်းလှည်းစီးရပြီပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေ မွေးနေရတာလဲ အဘိုးကြီးရယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ လူဝကြီးလည်း လွန်စွာ စိတ်ဆိုးလာပြီးလျှင်. .

http://www.cherrythitsar.org

"အဲဒီလူကြီးလူကောင်းဆိုတဲ့ကောင် က ငါ့သားကွ။ နားလည်း မလည် ဘဲနဲ့ မင်းက လျှောက်ပြောမနေနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်မှပင် ပုလိပ်လည်း ရှက် ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ထွက်သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မော်တော်ကားကြီးမှာမူ ထို အဖြစ်အပျက်ကို မလှမ်းမကမ်းမှကြည့်ရှုရ၍ ဌက် တော်ကုမ္ပဏီရုံးခန်းဆီသို့ ဆက်လက်မောင်းနှင်ခဲ့လေ၏။ ရုံးခန်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ကိုစိန် သွေးသည် ပြာတာတစ်ဦးကိုခေါ်ယူကာ ဘိလပ် ရည်များ စီမံစေလေ၏။ ထို့နောက်. .

"အမောပြေ သောက်ကြဦး"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဧည့်ခံလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘိလပ်ရည်သောက်ပြီးသော အခါ လူဝကြီး၏မြင်းလှည်း ရောက်လာလေ၏။ လူဝကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်လာ၍. .

"ကျုပ်ဟာ ဌက်တော်ကုမ္ပဏီရဲ့ပိုင် ရှင် သူဌေးဦးသူတော်ပါပဲဗျာ။ မောင်ရင်တို့မိတ်ဆွေ စိန်သွေးဟာ ကျုပ်ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားပါပဲ။ ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝတုန်းကလည်း ဖြုန်းလိုက်တာ မပြောပါ နဲ့တော့။ ကျောင်းကထွက်လာပြန် တော့လည်း မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ဖြုန်းနေပြန်

http://www.cherrythitsar.org

ပါပြီ။ တစ်ဆိတ်ကလေး မောင်ရင်တို့က ဝိုင်းပြီးပြောပေး စမ်းပါ။ ဒီခေတ်ကြီးဟာ ငွေသိပ် ရှားတယ်။ ဒါကိုဒီကောင်က မသိ ဘူး”

ဟု စကားအစချီလိုက်သောအချိန်၌ပင် ပစ္စည်းဟောင်းရောင်း သောကျွန်းကြီးလည်း ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်စိန်သွေး က. .

“ဖေဖေရယ်. . ။ အရေးမကြီးတဲ့စကားတွေ နောက်မှပြော စမ်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဟောဒီမိတ်ဆွေ ကျွန်းအမျိုးသား ကြီးဆီက ကြေးရေ တကောင်းကြီးတစ်ခု ဝယ်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီငွေကလေးတော့ ရှင်း ပေးလိုက်ပါ ဖေဖေရယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးသူတော်က. .

“ဘယ်လောက်ရှင်းပေးရမှာလဲ”

ဟု ကျွန်းကြီးအား မျက်နှာထိမျက်နှာထား နှင့် မေးလိုက်လေ၏။

“မမျှားပါဘူး။ ရှစ်ထောင်တည်းပါ”

ဟု ကျွန်းအဘိုးကြီးက ပြောလေ၏။

“အမယ်လေးဗျာ. . ။ ဒီကြေးရေ တကောင်းကိုလား။ ငွေ ရှစ်ထောင် ပေးရမှာလား”

ဟု ဦးသူတော်ကြီးသည် ရင်ဘတ်ကို လက်ဝါးဖြင့်ဖိ၍ ပြောလေ ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဒီကြေးရေတကောင်းက နှယ်နှယ် ရရတကောင်း မဟုတ်ဘူး သူဌေး မင်းရဲ့။ အလောင်းဘုရားယောက္ခမ သောက်တဲ့ ရေတကောင်းဗျ"

ဟု ဂျူးကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

"အလောင်းဘုရားရဲ့ ယောက္ခမပဲ သောက်သောက်၊ ယောက္ခထီးပဲ သောက်သောက်၊ ရေတကောင်း ဟာ ရေတကောင်းပါပဲ။ ဒီထက် ဆယ်ဆမကကောင်းတဲ့ ကြွေရေတကောင်းမှ ငွေတစ်ဆယ်ပဲ ပေး ရပါတယ်။ ခင်ဗျားလိုချင်ရင် ရိုး ကုမ္ပဏီမှာ အခုပဲ လိုက်ပြီးဝယ်ပေး လိုက်ပါ့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျူးကြီးက. .

"သူဌေးမင်းပြောတဲ့ ကြွေရေ တကောင်းဆိုတာ ဒီထက်ကောင်း ချင် ကောင်းမှာပါ။ ဒါပေမယ့် အလောင်းဘုရားယောက္ခမသောက် တဲ့ ရေတကောင်း မဟုတ်ဘူးဗျ။ အဲဒီတော့ တစ်ဆယ်မဟုတ်ဘူး။ နှစ်ကျပ်နဲ့ရမယ်ဆိုရင်တောင် ကျုပ် က မလိုချင်ပေါင်ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးသူတော်လည်း လွန် စွာစိတ်ဆိုး၍ ချက်လက်မှတ်စာအုပ်ကို ထုတ်ပြီး လျှင် ငွေရှစ်ထောင်တန်ချက်လက်မှတ်

http://www.cherrythitsar.org

တစ်စောင် ရေးသားပေးလိုက်လေတော့၏။ ထို့နောက် မောင်စိန်သွေး ဘက်သို့ လှည့်ကာ. .

"ဟော. . ဖွတ်ကောင်။ မင်းမျက်နှာ ငါမကြည့်ချင်ဘူး။ အခု ထွက်သွား။ ကဲ. . သူ့အပေါင်းအသင်းဖြစ်တဲ့ မောင်ရင် တို့လည်း ဖွတ်ကောင် တွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ သွားကြပေ တော့"

ဟု ဆိုကာ သူ့ဌေးကြီးဦးသူတော်သည် ၎င်း၏သားကိုသာမက ကျွန်ုပ်တို့ကိုပါ ရက်စက် စွာ မောင်းထုတ်လိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဦးသူတော်၏အခန်းတွင်း မှ ထွက်၍လာကြ လေ၏။ အပြင်သို့ရောက်လျှင် ကိုစိန်သွေးက. .

"ဆောရီးပဲဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား တောင်းပန်လေ၏။ထို့နောက်. . .

"ဘယ်ကို လိုက်ပို့ပေးရမလဲ"

ဟု ပြောရာ ကျွန်ုပ်က ရေတာရှည်လမ်း သို့ လိုက်ပို့ပေးရန် ပြောသဖြင့် ကိုစိန်သွေးလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား ၎င်း၏မော်တော်ကား ဖြင့်ပင် ရေတာရှည်လမ်းသို့ လိုက်၍ပို့လေ၏။ လမ်း၌ လည်း ကိုစိန်သွေး သည် ရှေ့ဟောင်းပစ္စည်းများ အကြောင်းကို မမောနိုင်မပန်းနိုင် ပြောဆို

http://www.cherrythitsar.org

လာ လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သွားမည့် 'ဖုံးမသိန်' ကျွန်းသို့ လည်း ၎င်းအနေ နှင့် စရိတ်စကအကုန်အကျခံ ကာ လိုက်ပါမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း တဖွဖွ ပြောလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ ရေတာ ရှည်လမ်းရှိအိမ်ကလေး ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေ ၏။ ထိုသို့ရောက်ရှိသွားသည့်အခါ၌ အိမ်ရှေ့ ဗာဒံပင်အောက်ဆီ၌ စိတ်အေးလက်အေးထိုင် လျက်ရှိသော မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးကို တွေ့ရလေ တော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"ဘယ်လိုလဲမုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး။ လေ လံပွဲကို လာမယ်ဆို။ ဘာဖြစ်လို့ မလာတာလဲ"

ဟု မေးလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

"မလာဖြစ်တဲ့အကြောင်းကလေး ရှိလို့ပေါ့ မောင်ဘိုးတူရာ။ ကျုပ် မလာဖြစ်သော်လည်း သင့်အနေနဲ့ ထိခိုက်မှု မရှိဘူးမဟုတ်လား"

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

"နေစမ်းပါဦး. . ။ ကျုပ်အိမ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေတာ တုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ကျွန်ုပ်စုံစမ်းထားတာ ကြာပါပြီ။ ဒါတွေကိုမေးမနေပါနဲ့။ ဟိုသေတ္တာ ကလေးကို ဘယ်လောက်ရခဲ့သလဲ"

ဟု မေးရာ ကျွန်ုပ်က. .

"တစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရခဲ့တယ်ဗျ"

ဟု ဆိုကာ ငွေသောင်းနှစ်ထောင်ကို မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးအား ပေးလိုက်လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးသည် ငွေသောင်းနှစ်ထောင်အား သုံးထောင် စီ ပုံလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ပုံပြီးလျှင်. .

"စား၊ ရင်း၊ စု၊ လျှူလို့ လူကြီးတွေ ပြောလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီ တော့ သုံး ထောင်ကို သင်စားဖို့ယူပါ။ ဟော ဒီသုံးထောင် ကို သေတ္တာကလေးရဲ့ အရင်းအဖြစ် ကျွန်ုပ်ကယူမယ်။ နောက်သုံးထောင်ကို စုဖို့ သင်ပဲယူ ပါ။ ဟောဒီသုံးထောင် ကိုတော့ လျှူ ပစ်ပါ။ လျှူပစ်ပါဆိုလို့ တခြားကို သွားမလျှူ နဲ့။ ဟောဒီမိတ်ဆွေဟာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးပုံရတယ်။ သူ့ကိုပဲ လျှူလိုက်ပါ"

ဟု ပြောဆိုကာ မုတ်ဆိတ်ဖြူသည် ဆရာ ကိုဖူးညိုအား ငွေသုံး ထောင်ကို ရက်ရောစွာ ပေး လိုက်လေတော့၏။

ပညာရှိ ဆရာကိုဖူးညိုလည်း တုန်ယင် သောလက်များဖြင့် ငွေ သုံးထောင်ကို ယူ၍. .

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ။ ကျုပ်တစ် သက်မှာ အများဆုံး ကိုင်ဖူးတဲ့ ငွေ ပါပဲ။ ထမင်းလခပေးဖို့ကြွေးကျန် တာလည်း နှစ်လရှိပါပြီ။ မျက်နှာ ငယ်ငယ်နဲ့ စားနေရတာ။ ဒီနေ့ တော့ ရတနာပုံကြီးဆိုက်ပါပြီ"

ဟု ပြောရှာလေ၏။ ပညာရှိ ကိုဖူးညို လည်း အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကိုစိန်သွေးအားညွှန်ပြ၍. .

"မုတ်ဆိတ်ကြီးရေ. . ။ ကျွန်တော် တို့နဲ့အတူ ဖုံးမသိန် ကျွန်းကို ဟော ဒီမိတ်ဆွေလည်း လိုက်ချင်တယ် တဲ့။ သူက စရိတ်စကအကုန်အကျ ခံမယ်လို့ ပြောနေတယ်။ သူ့ကို ခေါ် ခဲ့ရမလား"

ဟု မေးရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

"သေမှာမကြောက်တဲ့လူမှန်ရင် ရတတ်သမျှ အကုန်သာ ခေါ်ခဲ့ပေ တော့။ ဒီ့ထက်အရေးကြီးတာက သင့်ရဲ့မိတ်ဆွေ ဟိုးပင်လယ်ဝေးပြ နှစ်ကောင် ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ သူ တို့ကိုခေါ်ပြီး သွားဖို့လာဖို့ အကျိုး အကြောင်းပြောတော့ လေ"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"သူတို့ကိုရှာဖို့က သိပ်မခက်ပါဘူး။ မော်တော်ကားတစ်စီး ငှားပြီး ရန်ကုန်မြို့အနှံ့စုံစမ်းရင်တော့ တွေ့ ကောင်းပါရဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုစိန်သွေးက။ ။

"မဟုတ်တာပဲ မောင်ဘိုးတူရယ်။ ဘာဖြစ်လို့ မော်တော်ကားတစ်စီး ငှားရမှာတုံး။ ကျုပ်မှာ ကားပါလာ တဲ့ဥစ္စာပဲ။ ကျုပ်ကားနဲ့ ရှာပေးမှာ ပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

"နေရာကျတာပေါ့။ အခုပဲရှာကြရအောင်"

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လေးဦးသည် ကိုစိန်သွေး၏မော်တော်ကားဖြင့် မောင်ဘမျိုးနှင့် မောင်ဘမှန်တို့အား ရှာကြလေ၏။

မျှားမကြာမီ၌ပင် ခရစ်လမ်းဘက်ရှိ ကို ခွေးကြီး၏ထမင်းဆိုင်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ထမင်းဆိုင်ရှေ့တွင် မော်တော်ကားကိုရပ် ပြီးလျှင် ထမင်းဆိုင်အတွင်းသို့ဝင်ကြလေ၏။ ထို အခါ စားပွဲထိုးလုပ်သော မောင်ဘမျိုးက။ ။

"ဝင်ကြပါခင်ဗျာ။ ။ ဝင်ကြပါ။ ဘာ ဟင်းနဲ့ သုံးဆောင်ကြမလဲခင်ဗျာ။ ကြက်သားဟင်း၊ ဝက်သားဟင်း၊ ဆိတ်ကလီစာ၊ အမဲနှပ်၊ ငါးရှဉ့် ကျပ်တိုက်၊ ငါးသလောက်ပေါင်း၊

http://www.cherrythitsar.org

ငါးမြင်းဟင်း၊ ငါးပိကြော်၊ ချဉ်ပေါင် ကြော်၊ ပဲပြုတ်ကြော် အစုံရှိပါတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

“တောဆိတ်ကင်နဲ့ အရက်ပဲ လိုချင်တယ်ဗျာ။ ရမလား”

ဟု မေးလိုက်ရာ စားပွဲထိုးမောင်ဘမျိုး လည်း ကျွန်ုပ်အား ‘ဆတ်’ ခနဲမော့ကြည့်လိုက်ပြီး လျှင်. .

“အလို မောင်ဘိုးတူပါလား”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီမှာမောင်ဘမျိုး။ ထမင်းစားမလို့လာကြတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကို ခေါ်မလို့ လာကြတာ။ ကဲ. . လာ။ သွားကြမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမျိုး လည်း လက်တွင်ကိုင်ထားသောစားပွဲသုတ်သည့် အဝတ်အား ‘ဖုတ်’ ခနဲပစ်ချလိုက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် နှင့်လိုက်ရန် ဟန်ပြင်လေတော့၏။ ထိုအခါ ၎င်း ၏ဆိုင်ရှင် ကိုခွေးကြီးဆိုသူက. .

“ဘယ်ကိုလိုက်သွားမှာတုံး”

ဟု မေးလေ၏။ မောင်ဘမျိုးကလည်း. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဘယ်ကိုသွားမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ကိုပြောပြလို့ဖြစ်မလား ဗျာ။ ကိုယ့် နေရာ ကိုယ်နေစမ်းပါဗျာ"

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လျှင် ကိုခွေးကြီးကလည်း. .

"ရတယ်. . ရတယ်. . လိုက်သွား။ ဒီတစ်ခါတော်ရင်တော့ ပြန်မလာခဲ့နဲ့။ လက်ဆေးရေတောင်မသောက် ရဘူးမှတ်"

ဟု ပြောလေ၏။ မောင်ဘမ္ဘီးကလည်း ကိုခွေးကြီးအား လှည့်၍မျှပင်မကြည့်ဘဲ ကျွန်ုပ် တို့နှင့် လိုက်ခဲ့လေ၏။။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ငါးဦးသည် မောင် ဘမ္ဘန်နေထိုင်ရာ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းအိမ်ကို ရှာဖွေကြရလေတော့၏။ နေရာအတော်များများကိုရှာဖွေပြီးနောက် တာမွေလေးတွင်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာခေါင်း၏ အိမ်လိပ်စာကို ရရှိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့မော်တော်ကားသည် ထိုအိမ် ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသော အခါ၌ ခေါင်းလုပ်သူက ဆင်းလာပြီးလျှင် ကြိုဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုအိမ်ပေါ် သို့တက်သွားလေ၏။ ထိုအိမ်ပေါ်ရှိ ပြည့်တန်ဆာမသုံးလေးဦးက ပြိတီတီနှင့် နှုတ် ဆက်ကြလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"မောင်ဘမ္ဘန် ဒီမှာရှိသလား"

ဟု မေးရာ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းက ကွင်း ထဲတွင် သီးသန့်ထိုးထားသော တဲကလေးတစ် လုံးအား ညွှန်ပြလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်တို့ငါးဦးလည်း ထိုတဲဆီသို့သွားကြ လေ၏။ တဲအတွင်း သို့ဝင်လိုက်သောအခါ၌ ကွပ် ပျစ်ပေါ်တွင် တုံးလုံးလဲ၍နေသော မောင်ဘမှန် ကို တွေ့ရလေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် အရိုးပေါ် အရေတင်သည့် တိုင်အောင် ပိန်ခန်းနေလေ၏။ ၎င်းကိုမြင်လိုက်ရသည်နှင့်ပင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ဝေဒနာကို ခံစားနေရကြောင်း သိသာပေ၏။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမျိုး ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း. .

"ကျုပ်ကတော့ မှားမိပြီ မောင်ဘိုး တူနဲ့မောင်ဘမျိုးတို့ရေ။ ကျုပ်လမ်း စဉ်ကို မလိုက်ကြလေနဲ့"

ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"ခင်ဗျားလမ်းစဉ်ကို လိုက်မလို့ လာကြတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ လမ်းစဉ်ကို ခေါ်သွားမလို့ လာကြတာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန်က. .

"ခင်ဗျားတို့က ဘယ်ကိုသွားကြမလို့တုံး"

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

"ကျုပ်တို့က ပင်လယ်ပြင်ကို ပြန် ပြီးထွက်မယ်လေ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် မောင်ဘမှန်သည် အားငယ်သော လေသံဖြင့်. .

http://www.cherrythitsar.org

"ကျုပ်ကိုလည်း ကြည့်ပါဦးဗျာ။ ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လိုက်နိုင်မှာ တုံး"

ဟု ပြောရှာလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"ကျုပ်နေတဲ့အိမ်ကို ခင်ဗျားကို ခေါ်သွားမယ်လေ။ ပြီးတော့ ဟိုမှာ ဆေးကုပေးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန်က. .

"ဝမ်းသာလိုက်တာမောင်ဘိုးတူရာ"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အားခိုရှ် ထလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမှိုးလည်း ၎င်းအားတွဲကာ တဲအပြင်သို့ထုတ်လေ၏။ တဲအပြင်သို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကားဆီသို့သွားကြလေ၏။ ထိုအခါ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းသည် မောင်ဘမှန် အား. .

"ဟေ့. . မောင်ဘမှန်။ ဘယ်ကိုသွားမလို့တုံး"

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ ဘမှန်က. .

"ဘယ်ကိုသွားမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ကိုပြောရမှာလားဗျ။ ခင်ဗျားက ဘာကောင်မို့လို့ စစ်လားဆေးလား လုပ်ရတာတုံး"

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ပြည့်တန်ဆာ ခေါင်းလည်း သဘောကျစွာရယ်မောရ. .

"ခေါ်သွားကြပါ မိတ်ဆွေတို့ရာ။ ဒီ ကောင်ကြီးရှိရင် လာဘ်တိတ်တယ် ဗျ။ သူ့ကိုမြင်တာနဲ့ ပျော်ချင်ပါး ချင်တဲ့လူတွေ တောင် မပျော်ပါးနိုင် တော့ဘဲ သံဝေဂရကုန်ကြတော့တယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မောင်ဘမှန်အား မော် တော်ကားဖြင့်တင်ဆောင်ကာ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ ရေတာရှည်လမ်းဆီသို့ခေါ်ခဲ့လေတော့၏။ အိမ် သို့ရောက်သောအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက သူ့ဆေး ကုပေးမည်ဟုဆိုကာ မောင်ဘမှန်၏အနာအား ရေနွေးဖြင့် ဖန်ရည်ဆေးပြီးလျှင် ဆေးထည့်ပေး လေ၏။ စားဆေးများလည်း ကျွေးလေ၏။

မောင်စိန်သွေးသည် ကျွန်ုပ်တို့အားကြည့်ကာ. .

"ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့က ပျော်စရာပဲဗျ။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ခရီးထွက်ရရင်တော့ အတော့်ကိုပျော်မှာပဲဗျာ"

ဟု ပြောလေ၏။ ဆရာကိုဖူးညိုကလည်း ထိုစကားကို ထောက်ခံသောအားဖြင့်. .

"အစစ်ပဲဗို့။ ခေါ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် လည်း လိုက်ချင်ပါ့ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ကျွန်ုပ် ပြောပြီးပါပကောလား။ သေမှာမကြောက်တဲ့လူ ဆိုရင် မည် သူမဆို လိုက်နိုင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုကလည်း

"လိုက်မယ်ဗျာ"

ဟု ကတိပေးလိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက် ဆရာကိုဖူးညိုနှင့် ကိုစိန်သွေး တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အားနှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွား ကြလေတော့၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးမှာမူ မောင် ဘမှန်အား ဆေးကုသရန်ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နေခဲ့လေတော့ သတည်း။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ကောင်းစွာဆေးကု ပေးခဲ့ရာ မောင်ဘမှန်၌ စွဲကပ်လျက်ရှိသော ရောဂါသည် ပျောက်ကင်း၍ တစ်လအတွင်း၌ ပင် ကောင်းစွာနာလန်ထသောဟူ၏။ အချက် အပြုတ်ကောင်းလှသော မောင်ဘမ္ဘီးက ကောင်း မွန်သောဟင်းလျှာများကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ချက် ပြုတ်ကြော်လှော်ကျွေးသည်ဖြစ်ရာ မောင်ဘမှန် သည် မူလခွန်အားများ ပြန်လည်ရရှိလာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာမူ အာဟာရတည်းဟူသော အစွမ်း ကြောင့် မူလခွန်အားထက် နှစ်ဆမျှတိုးတက် လာကြလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ထိုသို့ ခွန်အားများ တိုးတက်လာခြင်း အတွက် ကျေနပ်၍ ဟော်တယ်ပြီး ပြီးရှိကြလေ၏။ မောင်ဘမျိုးသည် မှန်ရှေ့၌ မကြာခဏရပ်ကာ. .

"အခုမှ ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်လုံးကိုယ် ပေါက်က အချိုးကျတော့ တယ်ဗျာ"

ဟု ပြောလေ၏။ မောင်ဘမှန်မှာလည်း ၎င်း၏ကြွက်သားဆိုင်များကို မကြာခဏညှစ်၍ ခွန်အားကို စမ်းသပ်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ အိမ် ရှေ့ဘဲဝင်တွင် ရိန်းဘားကွင်းနှစ်ကွင်းချိတ်ဆွဲ ကာ မျောက်တစ်ကောင်၏ပေါ့ပါးခြင်းကို အတု ယူ၍ လေ့ကျင့်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် ခွန်အားရူးများ ဖြစ်နေကြလေ၏။

ထိုအဖြစ်ကိုကြည့်ကာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး က. .

"လက်ရုံ့အားကို၊ လျှေထိုးလွှတိုက် ဆိုတဲ့စကားဟာ သင်တို့သုံးယောက် နဲ့ ကောင်းကောင်းကြီး ပတ်သက် နေပြီ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန် က. .

"ပင်လယ်ထဲမှာ ခွန်အားမရှိရင် ဒုက္ခရောက်မယ်ဗျ။ ခင်ဗျားလည်း ကျုပ်တို့ခွန်အားကို မှီခိုရမှာပါ။ အပြစ်မတင်ပါနဲ့"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးက. .

"ကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားကိုအပြစ်တင် သည်မဟုတ်။ ခွန်အား

ရှုနေသော သင်တို့၏ ရှုမှိုက်ခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ် ချနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤလောကဌ် ခွန်အားသည် အကြောင်းမဟုတ်။ ဉာဏ်အားသာလျှင် အကြောင်း ဟုတ်၏။ ဆင်ကိုကြည့်လော့။ ဆင် သည် လူထက် အဆပေါင်းတစ် ထောင်ခန့် အားကြီး၏။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ ခိုင်းစေချက်ကိုသာ ခံရလေ၏။ ခွန်အားသည် ဘာအသုံး ကျသနည်း။ သင်တို့လည်း မှိုက်မဲ သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခွန်အားကို လွန်စွာမက်မောနေကြ သည်။ သင်တို့သုံးယောက်သည် ဆင်လို အားရှိကောင်းရှိလာမည်။ ထို့နောက် မြည်းသတ္တဝါကဲ့သို့ ဉာဏ်ထိုင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ သုံးယောက်စလုံးကား ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသောသူများဖြစ်ကြသည်။ ဉာဏ်နည်းခြင်းသည် အရာရာ နည်းခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဉာဏ်မရှိခြင်း သည် အရာရာမရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သမုဒ္ဒရာ အတွင်းရှိ ဘီမသေနီဒိပကျွန်းသို့ရောက်ရှိပြီးနောက် ရွှေငွေအမြောက် အများရရှိကာ ပြန်လာကြသည်ထား ဦး။ သင်တို့သည် မူလကအတိုင်း ပြန်လည်၍ မွဲတေကုန်ကြလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦးသတ်ဖြတ် ကြလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး၌ သင်တို့အားလုံး သေကုန်

http://www.cherrythitsar.org

ကြလိမ့်မည်။ ဤ သည်မှာ သင်တို့၏ ဇာတ်ထုပ်၊ ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ သင်တို့သည် ထို့ထက်ပို၍ ထွန်းကားမည့်သူများ မဟုတ်ကြ။ သင်တို့၌ ခွန်အားရှိခြင်းသည် ကျွဲရိုင်းတစ်ကောင်၌ အတောင်ပေါက်ခြင်းနှင့်တူ၏။ လူ့လောကအား အကျိုးပြုနိုင်လိမ့် မည်မဟုတ်။ ဖျက်ဆီးရုံသာ ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ထိုကျွန်းသို့သွား၍ မသေဆေးကို ရှာဖွေမည်။ သင်တို့မှာမူကား ဉာဏ် ပညာ မရှိသောကြောင့် ဥစ္စာရှုးရှုး ကာ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားများ ကို အဟုတ်ကြီးထင်မှတ်ပြီး သယ် ဆောင်လာကြလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ် သည် ထိုကိစ္စအတွက် ကြိုတင်၍ ဆုတောင်းလိုသည်မှာ အပြန်ခရီး ၌ မုန်တိုင်းကျပြီး ရွက်သင်္ဘောကြီး ပျက်စီးပါစေသတည်း။ ထိုသို့ပျက် စီးသောအခါ၌ ကျွန်ုပ် အသက် ရှင်ရန်အတွက် ပျဉ်ချပ်ကောင်း ကောင်း ရရှိပါစေသတည်း။ ထို ပျဉ်ချပ်ပေါ် ၌လည်း ကမ်းသို့မရောက်မချင်း ကျွန်ုပ်စားနိုင်ရန် အတွက် စားနပ်ရိက္ခာနှင့် သောက် ရေ အလုံအလောက်ပါပါစေသတည်း။ သင်တို့သုံးဦးမှာကား မည်သည့်ဖက် တွယ်စရာကိုမျှမရှာဘဲ သမုဒ္ဒရာ ဆားငန်ရေ အတွင်း၌ ငါး၊ လိပ်၊ မကန်းတို့၏ရန်ဖြင့် မရှုမလှသေဆုံး

http://www.cherrythitsar.org

ပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ်အဖို့မှာ မူကား ကမ်းသို့ရောက်ပြီး နောက် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် အနည်းဆုံးထား၍ အသက်ရှည်ပါစေသတည်း။ သင်တို့မှာမူကား ထိုကျွန်းမှ ခွာခဲ့ပြီး မကြာမီအတွင်း၌ပင် ဇိုဝိန်ချုပ်ပါ စေသတည်း။ ထိုသို့ ဇိုဝိန်ချုပ်ပြီး နောက်လည်း မဟာအဝီစိငရဲ၌ အနှစ်ရှစ်သောင်း ကျခံရပါစေ သတည်း။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား အနှစ် တစ်ထောင် ကျော် အသက်ရှည်ပြီး နောက် သေလွန်ရသည် ရှိသော်လည်း ဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်ပါစေ သတည်း”

ဟု ရှည်လျားစွာရေရွတ်၍ သူ့အတွက်ဆု တောင်းကာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ကျိန်ဆဲလေတော့ သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသည်. .

“ခင်ဗျားကို အခုကတည်းက လည် ပင်းညှစ်သတ်လိုက်ရင် ကောင်း မယ်ထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“အသက်အရွယ်ကြီးသော ကျွန်ုပ် အား ဤကဲ့သို့စော်ကား စွာပြောဆိုခြင်းအတွက် သင်တို့သည် ပြိတ္တာကဲ့ သို့ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးစေသတည်း။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား လှပသောမြင်းရတနာကို ရပါစေသတည်း”

ဟု ပြောပြန်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က။ ။

"ခင်ဗျားကြီးဟာ မုတ်ဆိတ်မွေးဖြူ သလောက် စိတ်ထား အတော်ညစ် တဲ့ အဘိုးကြီးပဲ။ ကျုပ်ကို ဆေးကု သပေး ထားတဲ့ ဆရာမိုးလို့သာပါ ဗျာ။ တခြားလူဆိုရင်တော့ ခေါင်း တခြား၊ ကိုယ်တခြား ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီလိုမဖြစ်ခင်မှာ လည်း ခင်ဗျား ရဲ့မုတ်ဆိတ်မွေးကို မီးမြိုက်ပစ်လိုက် မယ်"

ဟု ပြောရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

"အသက်အရွယ်ကြီးသော ကျွန်ုပ် အား ဤသို့ကြိမ်းမောင်း ခြင်းအတွက် သင်တစ်ဦးတည်း မြွေဆိုးသုံးကောင် အကိုက် ခံရပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ် မှာမူကား လှပသော မိန်းမ ရတနာ လာဘ်လာဘကြီးနှင့် ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက်ကြီး ကြုံတွေ့ရပါစေသတည်း"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမျိုးက။ ။

"ဒီအဘိုးကြီးကို ခေါ်သွားလို့မဖြစ် ဘူးထင်တယ် မောင်ဘိုး တူ။ သူဟာ သူတော်စင်တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး။ သူ့ မျက်နှာက ဆိတ်နဲ့တူတယ်။ သူ့မုတ်ဆိတ်မွေးတွေက ဆိတ် ရဲ့မုတ် ဆိတ်မွေးတွေလိုပဲ။ တကယ်လို့ ခေါ်သွားရရင်

http://www.cherrythitsar.org

လည်း အစာရေစာပြတ် တဲ့အခါမှာ တောဆိတ်အမှတ်နဲ့ သူ့ကို မီးကင်ရမှာပဲ။ ဒါကြောင့် အခု ကတည်းကိုက အလွန် မွှေးကြိုင်တဲ့ အပွန်းမဆလာ သုံးထုပ်လောက် ဝယ်ထား မှဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး ကလည်း မောင်ဘမ္ဘီ ကိုကြည့်ကာ. . .

“အသက်ကြီးသော ကျွန်ုပ်အား ဆိတ်သတ္တဝါနှင့် တူသည် ဟု ပြော သောအပြစ်အတွက်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ကျွန်ုပ် အား တောဆိတ် ကဲ့သို့ မဆလာဖြူး၍ မီးကင်စားမည် ဟု ကြိမ်ဝါးသည့်အတွက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သင်သည် သူတစ် ပါး၏ ကလိထိုး၍ သတ်ဖြတ်ခြင်း ကို ခံရပါစေ သတည်း။ ကျွန်ုပ်မှာမူ မသေဆေးကို ချောမောစွာရပါစေ သတည်း”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် လည်း မနေသာတော့ သဖြင့်. . .

“ဒီမှာမုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး. . ။ လူငယ် တွေနဲ့ ခရီးသွားရမယ့် ဥစ္စာ။ ကိုယ် က လူကြီးပဲဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့ နှိုင့် ထက်စီးနင်း ပြောနေရတာတုံး။ သည်းခံမှပေါ့။ ကျုပ်တို့ဟာ တစ်

လမ်းလုံး ခင်ဗျားကိုပြုစုသွားမယ့် ခင်ဗျားရဲ့မြေးလေးတွေ လို သဘော ထားမှပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုဆိုရင် ခရီးတစ် လျှောက်လုံး စိတ်ချမ်းသာ၊ လက်ချမ်းသာ သွားရတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

“အသက်အရွယ်ကြီးသော ကျွန်ုပ် အား အဆမတန် အသက်အရွယ် ငယ်သောသင်က လူကြီးကဲ့သို့ ဆုံးမ သြဝါဒပေးသောအပြစ်ကြောင့် သင်သည် အဆမတန်အသက်ကြီးသောမိန်းမနှင့် ညားပါစေသတည်း။ ထို မိန်းမမှာလည်း အရွယ်လွန်မှ ကလေးတစ်ယောက် မချိမဆံ့ မွေး ရပါစေသတည်း။ မွေးပြီးသွားလျှင် လည်း သင်သည် မုဆိုးဖိုဖြစ်ရပါ စေသတည်း။ သင်၏ကလေးလည်း သူတစ်ပါးလက်သို့ရောက်ပါစေ သတည်း။ သင်၏ကလေးအား လက်ခံသောသူလဲ သူ၏သားသမီး အရင်းဆုံးရှုံးပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ် မှာမူကား အစဉ်သဖြင့် ချမြိန်သော အရသာများ ရရှိပါစေသတည်း။ သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော အသံများ ကြားရပါစေသတည်း။ လှပတင့်တယ်သော အဆင်းကို မြင်ရပါစေသတည်း”

ဟု ပြောပြန်လေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသည် အဘိုး ကြီးအား စကားနှိုင်လုံ့၍ မပြောနိုင်တော့ဘဲ ဝိုင်း ဝန်းရယ်မောကြလေတော့သည်။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

"သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား စိတ်ဆိုးကြသလော"

ဟု မေးလေတော့၏။

"ဆိုးတာပေါ့ဗျာ။ ဒါလောက်ကျိန် ဆဲတဲ့လူကိုမှ စိတ်မဆိုးရင် ဘယ်သူ့ကို စိတ်ဆိုးရမှာတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

"သင်တို့နည်းနည်းပါးပါး စဉ်းစား ဖို့ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်၏ခြီး မွမ်းခြင်းဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်၏ကျိန်ဆဲ ခြင်းဖြစ်စေ၊ နှစ်ခုစလုံးသည် လေ ချည်းသက်သက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆုပ်ကိုင်၍ ရစေကောင်းသော အရာ မျှား မဟုတ်ပါ။ ဘယ်အတွက်စိတ် ဆိုးရမည်နည်း"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးအနက် မောင်ဘမှန်က။ ။

"သင်မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည်ကျွန်ုပ် တို့အား စိတ်ညစ်အောင်လုပ်သော ကြောင့် မုတ်ဆိတ်မွေးတစ်မျှင် လျှင် မြွေဆိုးတစ်ကောင်နှုန်းဖြင့် ဝိုင်းဝန်းကိုက်ပါစေသတည်း။ ထို

သို့ကိုက်ပြီးနောက်လည်း ချက်ချင်း မသေဘဲ အဆိပ်တက်သောဝေဒနာ ကို နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်တိတိ ခံစား ရပါစေသတည်း”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“လေမျှသာဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အနေ နှင့် သင့်အား စိတ်ဆိုးဖွယ်ရာမရှိ”

ဟု ပြောလေတော့၏။

ထို့နောက် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးနှင့် ကျွန်ုပ် တို့သုံးဦးသားသည် တစ်လှည့်စီ ကျိန်ဆဲတမ်း ကစားနေကြလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဟော်ရှင် စွာ နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ ဆောင်းဦးပေါက်အချိန် သို့ ရောက်သောအခါ၌ ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်ကြရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏အစီအစဉ်များမှာ ကြိုရာရွက် သင်္ဘောဖြင့် ပီနံသို့ လိုက်ပါသွားကြမည်။ ပီနံသို့ ရောက်သောအခါကျမှပင် ကိုစိန်သွေးက ရွက် သင်္ဘောတစ်စီးကို ဝယ်ယူမည်။ ထိုသို့ဝယ်ယူပြီး နောက် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးပြောသည့်ကျွန်းအား ရှာမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ထိုအစီအစဉ်ကို အားလုံးကလည်း သဘောတူ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွက် သင်္ဘောအဝင်ကိုစောင့်မျှော်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့လိုက်

ပါခဲ့ဖူးသော ဗိုက်ပါဆိုသည့်သင်္ဘော ရောက်ရှိ လာလေတော့၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုက်ပါသင်္ဘော ကက်ပတိန် မစ္စတာစပ်ဂိုးနှင့် သွားရောက်တွေ့ ဆုံကြရာ မစ္စတာစပ်ဂိုးက ကျွန်ုပ်တို့အား လှိုက် လှဲစွာကြိုဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကွဲကွာခဲ့သည် မှာ ငါးနှစ်နီးပါးပင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မစ္စတာစပ်ဂိုးက ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း တစ်ခုသောဒီဇင်ဘာ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ရွက် သင်္ဘောနှင့် လိုက်ပါခဲ့ကြလေတော့၏။

ကက်ပတိန်စပ်ဂိုးသည် သင်္ဘောဦးဌ အရက်သောက်၍ သေနတ်ဖောက်လေ၏။ ထို အခါ၌ သင်္ဘောသည် ကမ်းမှခွာခဲ့လေတော့၏။ သင်္ဘောသားအများအပြားလည်း အရက်သောက် ကာ ပျော်ရွှင်ကြလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်သည် သင်္ဘောသားများအား အရက်ခွက်များကို ဝေ၍ ဝေ၍ ပေးနေလေ၏။ ထိုအချိန်၌ သင်္ဘောကုန်းပတ်တိုက်သော လူကြီး တစ်ယောက်သည် မောင်ဘမှန်ထံသို့ အရက် လာ၍တောင်းသဖြင့် မောင်ဘမှန်က အရက် ထည့်ပေးရင်း ကြည့်လိုက်ရာ ထိုလူကြီးသည် မျက်လုံးတစ်ဖက်အား သားရေပြားအုပ်ထားပြီး မျက်နှာ၌လည်း ကြီးမားသောအမာရွတ်ကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် တိုက်ဂါးကြီးဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိ လေတော့၏။

သင်္ဘောပေါ်၌လည်း သင်္ဘောသားဟောင်း တချို့သာကျန်၍ အများအပြားမှာ သင်္ဘောသား သစ်များ ဖြစ်ကြပေသည်။

သင်္ဘောတွင် မောင်ဘမှန်လုပ်ကိုင်ခဲ့သော လက်ထောက်ခေါင်း ဆောင်နေရာ၌လည်း ပေါ် တူဂီတစ်ယောက် လုပ်ကိုင်နေလေ၏။ ထိုသူ၏ အမည်ထူးမှာ 'အိုးဂါးကြီး' ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ အိုးဂါးကြီးသည် မောင်ဘမှန်၏သတင်းကိုကြား ရသောကြောင့် မောင်ဘမှန်အား လွန်စွာ ဂရုစိုက်လေ၏။ မောင်ဘမှန်ကမူ မသိလိုက်မသိ ဘာသာဖြင့် ခိုင်းစေ သမျှကို လုပ်ကိုင်လေ၏။

ကိုစိန်သွေးနှင့် ဆရာကိုဖူးညိုတို့မှာ ပင်လယ်ခရီးကို အဆန်း တကြယ်ဖြစ်၍ နေကြလေ ၏။ မောင်ဘမှန်၊ မောင်ဘမိုးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသားများအဖြစ် လိုက်ပါခဲ့ကြခြင်းဖြစ် ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကိုစိန်သွေးနှင့် ဆရာကိုဖူးညို တို့သုံးဦးမှာ သင်္ဘောစီးခပေး၍ ခရီးသည်များ အဖြစ်ဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'အိုးဂါး' ဆိုသည့် လက်ထောက်ခေါင်း ဆောင်သည် ကိုစိန်သွေး အား အကြောင်းမဲ့ မျက်မုန်းကျိုး၍ နေပုံရလေ၏။ အိုးဂါးသည် ကိုစိန်သွေးတို့သုံးဦးအား သင်္ဘောခန်းအတွင်းမှ အရက်စည်များကို သယ်၍ ခိုင်းလေ၏။

ထိုအခါ ကိုစိန်သွေးက ၎င်းသည် သင်္ဘောသားမဟုတ်။

http://www.cherrythitsar.org

သဘော်စီးခပေး၍ လိုက်ခဲ့သော ခရီးသည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မလုပ်နိုင်ဟုပြောလေ ၏။ အကယ်၍ ပြုလုပ်ပေးစေချင်လျှင် သဘော်စီးခကို ပြန်၍ပေးရမည်ဟု ဆို၏။ အိုးဂါးကြီး သည် ကိုစိန်သွေးအား မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ရိုက် နှက်မည်ပြုလုပ်၏။ ကိုစိန်သွေးလည်း ပြန်လည် ၍ ထိုးကြိတ်ရန် အဆင်သင့်ပြင်ထား၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုကြည့်ကာ မောင်ဘမှန်က. .

"ကျုပ်တို့သူဌေးသားကလည်း အလာကြီးပါလားဗျ။ သတ္တိတော့ မခေဘူးနော်"

ဟု ပြောရာ မောင်ဘမျိုးက. .

"မျိုးရိုးသန့်ရင် သတ္တိကောင်းပါတယ်ဗျ"

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

လက်ထောက်ခေါင်းဆောင် အိုးဂါးကြီး သည် မုတ်ဆိတ်ဖျားကြီးအား ခိုင်းစေပြန်သည်။ မုတ်ဆိတ်ဖျားကြီးကလည်း ကိုစိန်သွေးပြောသကဲ့သို့ ပြန်၍ပြောရာ အိုးဂါးကြီးက ထိုးကြိတ်ရိုက် နှက်မည် ပြုပြန်၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖျားကြီးက လည်း. .

"မိုးကြိုးပစ်ခံရမယ့်ကောင်. . လာလေကွာ"

ဟု ဆိုကာ ပြန်လှန်ခုခံရန်အတွက် တုတ် တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားလေ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့ရသောကို ဘမှန်က။ ။

"မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကလည်း မခေပါလား။ သတ္တိကတော့ ရှိတယ်နော်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမျိုးက။ ။

"အသက်က ကြီးပြီဆိုတော့ သေ မထူးနေမထူးပဲဗျာ။ သတ္တိက ပေါ် လာတော့တာပေါ့"

ဟု ပြောလေ၏။

အိုးဂါးကြီးသည် ဆရာ ကိုဖူးညိုအား။ ။

"ဟော့။ ။ မျောက်လိုကောင်။ အရက် စည်တွေသယ်ရမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"ကျွန်တော်က အားမရှိပါဘူးခင်ဗျာ"

ဟု ကိုဖူးညိုက အသနားခံလေ၏။

"မလိုချင်ဘူး"

ဟု ဆိုကာ ကျာပွတ်ဖြင့် 'ရွှမ်း' ခနဲရိုက် လိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုက။ ။

"ကြောက်ပါပြီခင်ဗျာ။ ။ ကြောက်ပါ ပြီ။ ဆရာကြီးခိုင်းတာ လုပ်ပါတော့ မယ်"

ဟု ပြောဆိုကာ ငိုယိုလေ၏။ ထိုအခါ အိုးဂါးကြီးသည် ဆရာ

http://www.cherrythitsar.org

ကိုဖူးညို၏လည်ကုပ်ကို ကိုင်ဆွဲ၍ ခေါ်သွားကာ သင်္ဘောဝမ်းပေါက်အတွင်းသို့ ဆင်းခိုင်းလိုက်လေတော့၏။ ထို အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့နေရသော မောင်ဘ မှန်က. .

"ဟော့. . မောင်ဘိုးတူရယ်။ ငါတို့ ပညာရှိက တယ်လည်း သတ္တိက နည်းပါလားကွာ။ အိုးဂါးကြီးက ကုပ်ကိုဆွဲပြီး ခေါ်သွားပြီ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမျိုး က. .

"သတ္တိနည်းတာပေါ့ဗျာ။ သူက ပညာရှိဆိုတော့ ပညာတွေက များ နေတယ်လေဗျာ။ ဟဲ. . ဟဲ. . ပညာရှိသတိဖြစ်ခဲ့ဆိုတဲ့ စကားပုံ ဟာ မှန်မယ်မထင်ပါဘူးဗျ။ ပညာရှိ သတ္တိ ဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ"

ဟုပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရယ်ရသေး တော့၏။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမင်းစား ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခြောက်ဦးသည် ဆုံကြလေ တော့၏။ ထိုအခါ ကိုစိန်သွေးက. .

"ဟိုရောက်ရင် သင်္ဘောက ဝယ်လို့ လွယ်ပါ့မလား"

ဟု မေးလေ၏။

"ကျုပ်ကတော့ သင်္ဘောမဝယ်ချင် ဘူး။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ချင်တယ်"

ဟု မောင်ဘမှန်က ပြောလေ၏။

"ကိုယ်ပိုင်လုပ်နေရင် ရက်တွေ သိပ်ပြီး ကြာကုန်မှာပေါ့ဗျာ။ လွယ်တဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်ဘဲ"

ဟု ကိုစိန်သွေးက ပြန်၍ပြောလေ၏။

"ကိုယ်ပိုင်လုပ်မယ်ဆိုတာ သဘော်ာ တည်မှာကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်တွေဆီကလုပြီး ဒီသဘော်ာ ကြီးကို ယူသွားမယ်လို့ ပြောတာ"

ဟု မောင်ဘမှန်ကပြောလိုက်ရာ မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

"သိပ်ပြီးတရားသဖြင့်ကျတဲ့အလုပ် ပဲ။ ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်မယ် ဆိုရင် အကောင်းဆုံးပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

ဆရာ ကိုဖူးညိုကမူ. .

"ဟုတ်မှလည်းလုပ်ကြပါဗျာ။ ကျုပ်တို့က ခြောက်ယောက် တည်းရယ်။ အကုန်လုံး သေကုန်ကြလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"အဲဒီလို ကြောက်တတ်လို့ ခင်ဗျား ပညာရှိဖြစ်နေတာပဲ"

ဟု မောင်ဘမှန်က ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရယ်မော ရသေးတော့၏။

ထို့နောက် ထမင်းစားပြီးသည်နှင့်တစ် ပြိုင်နက် မောင်ဘမှန်

http://www.cherrythitsar.org

သည် ကပ္ပတိန်၏ အကျီ အဝတ်အစားများကို လျှော်ဖွပ်ပေးပါရစေဟု ဆို၊ ကာ လျှော်ဖွပ်ပေးလေ၏။ အဝတ်အစားများကို နေလှန်းပေးလေ၏။ ကက်ပတိန်၏အခန်းတွင်း သို့ဝင်ကာ ကြမ်းတိုက်ပေးလေ၏။ ကက်ပတိန်၏ အိပ်ရာကို သိမ်းဆည်းပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှက်သင်္ဘောကလေးလည်း ကျွန်းတစ်ကျွန်းအနီး သို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့ ၏။ ကျွန်းမှာ အလွန်သေးငယ်လှ၏။ လူနေ နိုင်သောကျွန်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ ထိုနေရာသို့အရောက်တွင် မိုးသည်းထန်စွာရွာ၍ လေလည်း ပြင်းထန်စွာတိုက်လေ၏။ လျှပ်စီးများလက်၍ မိုးများထစ်ချုန်းကာ မိုးကြိုးများလည်းတချွင်ချွင် ပစ်ခတ်နေလေ၏။ ဆရာကိုဖူးညြှာမှာမူ ကြောက် လန့်သွား၍ မျောက်မောင်းမကဲ့သို့ မျက်နှာကို ဝှက်ကာ ဝပ်၍နေလေ၏။

ထိုအချိန်၌ သေနတ်သံ 'ဒိုင်း' ခနဲကြားရ၍ ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ဘမှန်သည် သေနတ်ကို ကိုင်လျက် မိုးပေါ် သို့ပစ်ဖောက်လိုက်ကြောင်း သိရလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းသည် ကက်ပတိန် အား သေနတ်ဖြင့်ချိန်၍ အမိန့်ပေးနေလေ၏။

အိုးဂါးကြီးလည်း ကက်ပတိန်အားကူညီရန် သွားလေ၏။ သို့ရာတွင် လမ်းတစ်ဝက်အရောက် ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က အိုးဂါးကြီးအား ရိုက် ချလိုက်လေတော့၏။ ထိုသူမှာ မျက်စိတစ်ဖက် လပ် တိုက်ဂါးဆိုသူ

http://www.cherrythitsar.org

လူဘီလူးကြီးဖြစ်ပေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ကက်ပတိန်အား သေနတ်ဖြင့် ချိန်၍ သင်္ဘောကိုလုယူခြင်းဖြစ်၏။ ကက်ပတိန် ၏တပည့်များသည် ခုခံရန် ကြိုးစားသေး၏။ သို့ရာတွင် မျက်စိတစ်ဖက်လပ်တိုက်ဂါးကြီးက ဆီးကြို၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ချည်းဖြစ်ရာ မလှန် နိုင်အောင် ရှိလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်က တိုက်ဂါးကြီးအား သင်္ဘော ကို ကျွန်ုပ်ခ်ကပ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း ကျန်သောသင်္ဘောသားများကို အမိန့်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝိုင်းဝန်း ၍ လုပ်ကိုင်ကြရလေ၏။ သင်္ဘောသားအချို့က ခုခံသေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တိုက်ဂါးကြီးတို့ ပူးပေါင်းကာ တိုက်ခိုက်ခဲ့သောကြောင့် မခုခံ နိုင်တော့ဘဲ ရှိလေ၏။

သင်္ဘောကြီးလည်း ကျွန်ုပ်ခ်ကပ်မိလေ၏။ ထိုအခါ ကုန်းဘောင်ထိုး၍ ကက်ပတိန်ရော၊ သင်္ဘောသားများကိုပါ သင်္ဘောပေါ်မှဆင်းရန် မောင်ဘမှန်က အမိန့်ပေးလေ၏။ ၎င်းတို့သည် အမိန့်အတိုင်း ဆင်းကြရလေတော့၏။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ခြောက် ယောက်နှင့် တိုက်ဂါးကြီး သာလျှင် ရှိလေတော့ ၏။

> "ကျုပ်တို့အားလုံးပေါင်းမှ ခုနစ် ယောက်တည်းရှိတယ်။ ပင်လယ် ထဲမှာ ဒီခုနစ်ယောက်တည်းနဲ့ သွား လို့ဖြစ်ပါ့မလား"

ဟု ဆရာကိုဖူးညိုက မေးလေ၏။

"သင်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးကြောက် လန့်ရတယ်ဆိုတာကို လေ့လာထား တဲ့ ပညာရှိတစ်ယောက်ပေပဲ"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။ ထိုအခါဆရာကိုဖူးညို က။ ။

"ပညာရှိတဲ့လူဟာ တွေးတတ်တယ် ဗျ။ တွေးတတ်တဲ့လူ တိုင်း ကြောက် တတ်တယ်ဗျ။ ကြောက်လန့်ခြင်း ဟာ တွေးတောခြင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေ သလို ပညာရှိခြင်းနဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျုပ်ဟာ ပညာ ရှိမဖြစ်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာရမှာပဲ"

ဟု မောင်ဘမှန်က ပြောပြီးလျှင် ကုန်း ဘောင်ကိုဆွဲတင်ခိုင်း၍ လူခုနစ်ယောက်တည်း နှင့်ပင် ရအောင်သွားမည်ဟုဆိုကာ ကျွန်းမှ ခွာ လေတော့၏။

မောင်ဘမှန်သည် သဘော်ဦး၌ အရက် အိုးကလေးတစ်အိုး ကုန်အောင်သောက်၍ မိုး ပေါ်သို့ သေနတ်ကို ထောင်၍ဖောက်လိုက် လျှင် သဘော်သည် စတင်၍ရွက်လွှင့်လေတော့၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက အားလုံး အရက် သောက်ကြရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ ဆရာကိုဖူး ညိုသည် ခွက်ကိုကိုင်၍ အရက်ယူရန်အတွက် အစောဆုံးပြေးသွားလေ၏။ ထို့ကြောင့် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

"ပညာရှိကတော့ အရက်ကို တယ် ပြီးကြိုက်ပါလား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုက. .

"မူးယစ်ခြင်းဟာ ပညာရှိရဲ့ပစ္စည်း ဖြစ်တယ်ဗျ။ လောကကြီးက ဒုက္ခ တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတယ်ဆိုတာ ပညာရှိဟာ ကျန်တဲ့လူထက် ပိုပြီး သိတယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ မူးယစ်ခြင်း၌ ပုန်းအောင်းဖို့ပညာရှိဟာ အမြဲ တမ်းကြံဆနေတယ်ဗျ"

ဟု ပြောဆိုကာ အရက်ခွက်ကိုယူ၍ မော့ လေ၏။ ထိုအခါ သွေးအတော်အတန်ပူသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကိုဖူးညိုသည် ရဲစိတ်ဝင် လာလေတော့၏။

"သမုဒ္ဒယောသမင်းသားဟာ သမုဒ္ဒရာကို တစ်ယောက်တည်း ဖြတ်ခဲ့တယ်လို့ကြားဖူးတယ်။ ကျုပ် တို့က ခုနစ်ယောက်တောင်ပဲ။ ဘာ ဖြစ်လို့မဖြစ်ရမှာတုံး။ ရွက်တိုင်သုံး တိုင်ရှိတယ်။ မောင်ဘမျိုးက ရွက်တိုင် တစ်တိုင်ကို တာဝန်ယူပြီး အလုပ် လုပ်။ တိုက်ဂါးကြီးက အလယ်ကရွက်တိုင်တစ်တိုင်ကို တာဝန်ယူ။ နောက်ဆုံးရွက်တိုင်ကို

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ဘိုး တူက အပိုင်စားယူထား။ မောင်ဘမှန်က မှန်ပြောင်းတစ်လက်နဲ့ကျွန်း ကိုကြည့်။ ကက်ပတိန်ရဲ့အလုပ်ကို လုပ်။ ကိုစိန်သွေးကတော့ တောက် တိုမည်ရလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရမယ်။ ရေပက်တာတို့၊ ကုန်းပတ်တိုက်တာ တို့ပေါ့ဗျာ။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ထမင်းချက်”

ဟု အလုပ်တာဝန်များ ခွဲဝေနေလေတော့၏။

ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

“ဒီမှာ မောင်ဖူးညိုရဲ့။ အဲဒီအထဲ မှာ မင်းအတွက် ဘာလုပ်ရမယ်ဆို တာ မပါပါလား”

ဟု ပြောလျှင် ကိုဖူးညိုက. .

“အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျား မုတ်ဆိတ် မွေးတွေ ဖြူနေတာပေါ့။ ကျုပ်ဟာ ပညာရှိတစ်ယောက်ပဲ။ ဒီသင်္ဘော ပေါ် ကိုကျုပ် လိုက်ပါလာတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ခြောက်ယောက်စလုံးက တစိမ့်စိမ့်တွေးပြီး ဂုဏ်ယူနေရမှာ ဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးက ဆရာ ကိုဖူးညို၏ကျောကုန်းအား ကျာပွတ်နှင့် ရွှမ်းခနဲ ရိုက်လိုက်ပြီးလျှင်. .

“ထမင်းချက်”

ဟု စေခိုင်းလိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါကျ မှပင် ဆရာကိုဖူးညို သည်. .

"ချက်ပါ့မယ်ဗျာ. . ချက်ပါ့မယ်"

ဟု ဆိုကာ မီးဖိုဆီသို့ ပြေးလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ၎င်း၏အဖြစ်ကိုကြည့် ကာ ရယ်မောကြလေ တော့၏။ ထိုနေ့ နံနက်စာ ကို ဆရာကိုဖူးညိုကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်လေ တော့ ၏။ ပညာရှိချက်ပြုတ်သည့် ထမင်းဖြစ်၍လော မပြောတတ်ပေ။ စား၍မရအောင် ပျော့ပြိုနေ လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကိုစိန်သွေးက. .

"ဆရာသမားရယ် ထမင်းကလည်း ပျော့လှချည်လားဗျာ"

ဟု အပြစ်တင်လိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညို က. .

"မိန်းမကို အရွယ်လွန်ပြီးကာမှ ခိုး မွမ်းရမယ်တဲ့ဗျ။ အစား အစာကို လည်း ကြေညက်ပြီးကာမှ ခိုးမွမ်း ရမယ်တဲ့ဗျ။ အဲဒီတော့ မြန်မြန်ခိုး မွမ်းနိုင်အောင် ပျော့ပျော့ကလေး ချက်ထားတာ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဆရာကိုဖူးညို၏ထမင်းမှာ လွန်စွာပျော့ ၏။ ဆိတ်သားဟင်း မှာမူ ဝါး၍မရအောင်မာလေ ၏။ မောင်ဘမျိုးသည် ဆိတ်သားကိုဝါး ရင်း. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဆိတ်သားကလည်း မာလှချည် လား ဆရာကိုဖူးညိုရဲ့"

ဟု အပြစ်တင်လိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညို က။ ။

"အသားတကာတို့ဆွင် ဆိတ်သား သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏ လို့ဥတု ဘောဇနကျမ်းမှာ ဆိုထားတယ်။အဲဒီလို အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့အသား ကို မတရားသဖြင့် မီးမြှိုက် အပူ တိုက်ဖို့ မသင့်တော်ပါဘူး။ ဒါ ကြောင့် နွေးတယ်ဆိုရုံလေးမှာ ချ လိုက်တာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဟင်းချိုကလည်း ခါးလိုက်တာဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က အပြစ်တင်လိုက်ပြန်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုက။ ။

"ညံ့လှချည်လား ငါ့တပည့်ရယ်။ ပညာရှိဟာ အခါးကြိုက်တယ်ကွ။ ငါ့ကိုချက်ခိုင်းနေသရွေ့တော့ ဟင်း တွေအားလုံး ခါးနေမှာချည်းပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် တိုက်ဂါးကြီးသည် ဆရာကိုဖူးညို၏ ကျောကုန်းအား 'ရွှမ်း' ခနဲရိုက် လိုက်ပြီးနောက်။ ။

"နောက်ကို ဒီလိုမချက်နဲ့။ ကောင်း ကောင်းချက်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညို က။ ။

http://www.cherrythitsar.org

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ. . ကောင်းပါ ပြီ။ နောက်ကို ဒီလို မဖြစ်စေရပါ ဘူး"

ဟု ကျိုးနွံစွာ ကတိပေးလိုက်လေတော့ ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ဆရာကိုဖူးညိုသည် ထမင်း ချက်ကောင်းတစ် ယောက် ဖြစ်သွားလေတော့ ၏။

ဂင်းချက်ပြုတ်သော ထမင်းဟင်းများမှာ လည်း လွန်စွာစား၍ ကောင်းသောဟူ၏။ ထို့ ကြောင့် မောင်ဘမှန်က. .

"ဆရာကိုဖူးညိုရယ်. . ။ တိုက်ဂါး ကြီးကလည်း ကျာပွတ်နဲ့ တစ်ချက် ရိုက်လိုက်ရော ခင်ဗျားရဲ့ ထမင်း ချက်တဲ့လက်ရာ တွေဟာ အပုံကြီး ပြောင်းသွားတာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကိုဖူးညိုက. .

"ဒီကောင်ကြီးက ကျာပွတ်နဲ့ရိုက် တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပညာသုံးခွင့် မရတော့ဘူး။ အခု ခင်ဗျားတို့စား သောက်နေကြရတာ တွေဟာ တကယ်ပြောရရင် ကျုပ် လေ့လာထားတဲ့ပညာ တစ်စက်မှ မပါဘဲ ချက်ပြုတ်ထား တာတွေ ဖြစ်တယ်ဗျ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ. . ။ ဆရာ့ ပညာတွေမပါဘဲ

http://www.cherrythitsar.org

အတော်ကို စား လို့ကောင်းပါတယ်။ ဆရာ့ရဲ့ပညာ ဗဟု သုတတွေအားလုံးနဲ့ ပေါင်းစပ် လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ပျက်စီး ကုန်တော့တာပဲခင်ဗျာ။ ထမင်းဟာ ခွေးအန်ဖတ်ကို ဖြစ်သွားတယ်။ ဟင်းဟာ ကျောက်ခဲတုံးလိုမာသွားတယ်။ ဟင်းချိုဟာ ဆားခါးလိုဖြစ် သွားတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဆရာ ရယ်. . ရိုးရိုးပဲချက်ပါ။ ဆရာ့ပညာ တွေ မထည့်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီလိုသာ ကျုပ်ဟာ ပညာကိုအသုံး မချဘဲ နေရမယ်ဆိုရင် ကြာရင် ကျုပ်ဉာဏ်တွေ တုံးကုန်မယ်”

ဟု ဆရာကိုဖူးညိုက ဒေါ်နှင့်မာန်နှင့်ပြောလေ၏။

“တုံးကုန်ရင် အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ။ မြန်မြန်တုံးမယ့်နည်းလမ်းကို ရှာပါ ဆရာရယ်”

ဟု မောင်ဘမ္ပန်က တောင်းပန်လေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရွက်သင်္ဘောကြီး သည် သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ ချာလည်ချာလည်နှင့် ရွက်လွှင့်နေလေတော့၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးညွှန် ပြသောကျွန်းများကို တစ်ကျွန်းပြီးတစ်ကျွန်းသွား ရောက်ရှာဖွေလေ၏။ အမှန်အားဖြင့် မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးသည်လည်း နေရာအတိအကျ

သိသည် မဟုတ်။ ၎င်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ထင်မှတ်သော နေရာများကို သာ ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်၏။ နေရာ လည်း အတိအကျမသိ။ အပြောကျယ်လှသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မျက်ကန်း လမ်းလျှောက်ဆိုသောစကားကဲ့သို့ စမ်းတဝါးဝါး ရှိလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၌ပါလာသော စားနပ် ရိက္ခာများမှာလည်း တစ်စတစ်စ လျော့ပါးလာပြီ ဖြစ်၏။ သောက်ရေအတွက်လည်း အခက်အခဲ ရှိလာပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်နေရာ သို့ ရောက်ရှိနေသည်ဟုလည်း မသိကြ။ မည် သည့် ဘက်သို့ သွားနေသည်ဟူ၍လည်း အတပ် မပြောနိုင်ဘဲလျက် ခရီးသွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ လူများသည် အချင်းချင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ငြူစူ၍ လာလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်ကမူ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအား ပင်လယ်ထဲတွင် ချ၍ သတ်ပစ်မည်ဟု ကြိမ်းဝါး ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကလည်း မောင်ဘမှန်အား အရှင်လတ်လတ် မြေကွဲ၍ မျိုရန် ကျိန်ဆဲ၏။ ဆရာကိုဖူးညို့ကလည်း တိုက်ဂါးကြီးအား မေတ္တာ ပို့လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးကမူ ကျာပွတ်ဖြင့်ရိုက်၏။ ကိုစိန်သွေးနှင့် မောင်ဘမျိုးလည်း စကားများကြ လေ၏။ ဤသို့လျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မချေမငံ ဖြစ်လာ၏။ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ နေလာ ခဲ့ရာမှ စည်းလုံးညီညွတ်ရန်အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

တစ်ညသ၌ မုန်တိုင်းအနည်းငယ်ကျနေ ၏။ သပိတ်လုံးခန့်ရှိသော နီနီရဲရဲမီးလုံးကြီးတစ် လုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ရွက်လှေအနီး၌ လိပ်ပြာပျံ သကဲ့သို့ ပျံသန်းနေလေ၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးက ဆရာကိုဖူးညိုအား။ ။

"မောင်ဖူးညို။ ။ ဘာကြီးတုံး"

ဟု မေးလေ၏။

ဆရာ ကိုဖူးညိုလည်း ထိုမီးလုံးကြီးအား သေချာစွာကြည့်၍။ ။

"အင်မတန် ကြီးမားတဲ့ မီးခဲကြီး တစ်ခဲ ပျံနေတာပဲဗျာ။ တခြားဘာ မှ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး။ မီးခဲပျံ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

"ကြံကြီးစည်ရာကွာ။ မီးခဲပျံရယ်လို့ မကြားဖူးပါဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"မကြားဖူးရင်လည်း အခုကြားဖူး ပြီမဟုတ်လား။ ဗဟု သုတအသစ် ပေါ့။ မီးခဲဆိုသည်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ လိပ်ပြာကဲ့သို့ပျံတတ်သည်ဟူ၍ တွံသင်္ဘတ်ဆိတ်ဖြူသည် ဂဏာဟိ မှတ်လော့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် နီနီရဲရဲမီးလုံးကြီးသည် အလယ်ရွက်တိုင်၏ထိပ်

http://www.cherrythitsar.org

ဖျားခ္ခ လိပ်ပြာများ နား သက့ဲသို့ နားလေတော့၏။ ထိုသို့နားမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရွက်တိုင်ကြီးသည် စတင်မီးကျွမ်း လေတော့၏။ ထိုမီး လုံးကြီးနားသည့်နေရာမှ အစပြု၍ မီးကျွမ်းပြီးလျှင် ပွဲညှက်ရည်ကဲ့သို့ ပျစ် ခွဲခွဲအရည်များ ရွက်တိုင်ထိပ်ဖျားတစ်လျှောက် စီးကျလာလေ၏။ ထိုအရည်များသည် သင်္ဘော ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက်လုံးခ္ခ တစ်စတစ်စ များ ပြားလာလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုအရည်များကို မည်သည့် အရည်များဖြစ် ကြောင်း မသိသဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ ရှောင်ကွင်းကြလေ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ထို အရည်များကို မရှောင် နိုင်ဘဲ ထိမိကြလေတော့ ၏။ ထိုသို့ထိမိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အင်အား များကုန်ခန်းကာ လေဖြတ်သူကဲ့သို့ပျော့ခွေသွား ကြကုန်၏။ မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးမှာမူ ကြောက်လန့် လွန်း၍ မည်သည့်ဘုရားကို ရှိခိုးသည်မသိ ရှိခိုး နေလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် တိုက်ဂါးကြီးကို သတိရမိသဖြင့် .

"တိုက်ဂါးကြီး. . တိုက်ဂါးကြီး"

ဟု ဟစ်အော်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးသည် ကြောက်လန့်လွန်း၍ ချောင်ကလေးတစ်ချောင် ခ္ခ ပုန်းအောင်းနေလေ၏။ ထိုနေရာမှ ကျွန်ုပ် အား ပြန်လည်၍ထူး၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းအနားသို့ လူးလှိမ့်၍ သွားလေ ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"တိုက်ဂါးကြီး. . ကျုပ်တို့ကိုကယ်ပါဦး"

ဟု ပြောရာ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"ငါမကယ်နိုင်ဘူး။ သိပ်ပြီးကြောက် ဖို့ကောင်းတယ်။ သင်နားမလည် ဘူးလား။ ဒီဥစ္စာ ပင်လယ်စုန်းလို့ ခေါ်တယ်။ ရွက်တိုင်ခုတ်ပြီး ရေထဲ ကိုပစ်ချရမယ်။ ငရုတ်သီးညှော်တွေ အများကြီးလုပ်ရမယ်။ သင့် ဟာသင် လုပ်ပေတော့။ ငါတော့ ကြောက်တယ်"

ဟု ဆိုကာ ပုန်းမြဲပုန်းနေလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှိသမျှခွန်အား ဖြင့် ပုဆိန်ကိုရှာဖွေကာ ရွက်တိုင်၏အရင်းမှ ခုတ်ဖြတ်ကြည့်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်မှာ ခွန် အားမရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ပုဆိန်ချက်သည် အရာမျှပင် မထင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မီးဖိုရှိရာသို့ သွားကာ မီးဖိုတစ်ခုပြုလုပ်ပြီးလျှင် ငရုတ်သီးတောင့်များ ကိုယူ၍ ရွက်တိုင်ဆီသို့ပြန်လာကာ ရွက်တိုင် အောက်ခြေ၌ ငရုတ်သီးများကို မီးရှို့လေ၏။

ထိုအခါကျမှပင် ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ကူး တစ်ခု ပေါ်လာ၏။ ထိုစိတ်ကူးမှာ ရွက်တိုင်ကြီး အား မီးရှို့ပစ်ရန်ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရေနံ ဆီအဝတ်များကိုအသုံးပြုကာ ရွက်တိုင်၏အရင်း မှ မီးတိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ရွက်တိုင်ကြီးသည် မီးစွဲလောင် ကာ သင်္ဘောကြမ်းပြင်သို့ ကူးပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ကြမ်းပြင်ကိုမီးစွဲရန် အလိုမရှိသောကြောင့် ရေဖြင့်ငြိမ်းသတ်ရပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ကြမ်းပြင် ၌ မီးမစွဲဘဲ ရွက်တိုင်၌သာ မီးစွဲလေတော့၏။ ထိုသို့မီးစွဲပြီးလျှင် ရွက်တိုင်ကြီးသည် ပင်လယ် တွင်းသို့ ဝုန်းခနဲကျိုးကျသွားလေတော့၏။

ရွက်တိုင်ထိပ်တွင် နားရှိနေသော မီးလုံး ကြီးလည်း ပုံတက် ကာ အခြားသောရွက်တိုင်သို့ ကူးပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုရွက်တိုင်ကို ရှေ့ နည်းအတိုင်း မီးရှို့ပြန်လေ၏။ ထိုရွက်တိုင်လည်း ပင်လယ်တွင်းသို့ ကျိုးကျပြန်လေ၏။ မီးလုံးကြီး လည်း ကျန်သောရွက်တိုင်သို့ ကူးပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ထပ်မံ၍ပြုလုပ်ရပြန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏လူများမှာမူ ကျွန်ုပ်အား ကူညီ ခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ အတုံးအရုံးလဲနေကြပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာလျှင် ကြိုးစား၍ ရွက်တိုင်များကို မီးရှို့ရလေ၏။ ထိုရွက်တိုင်လည်း မီးကျွမ်း၍ ပင်လယ်တွင်းသို့ ဝုန်းခနဲပြိုကျလေ ၏။ ထိုအခါ၌မူ မီးလုံးကြီးသည် ပုံတက်ခြင်းမပြုနိုင်တော့ဘဲ ရွက်တိုင်နှင့်အတူ ပင်လယ်တွင်း၌ ပျောက်ကွယ်၍သွားလေတော့၏။

ထိုအချိန်ကျမှပင် လဲ၍နေသော ကျွန်ုပ် ၏လူများလည်း အသီးသီးထ၍ လာနိုင်ကြလေ တော့၏။ ကုန်ခန်းခဲ့သော ခွန်အားများကို

http://www.cherrythitsar.org

လည်း ပြန်လည်ရရှိကြသောဟူ၏။ ထိုအခါ၌ မောင်ဘမှန်သည် အရက်အိုးကလေးကိုယူ၍ သင်္ဘောဦး၌ အရက်ကိုသောက်ကာ သေနတ်ကိုဖောက် လေ၏။ သေနတ်ကို ဖောက်ပြီးနောက်. .

"ကဲ. . ကျုပ်တို့လူတွေ သင်္ဘောပေါ် မှာ ရွက်တိုင်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ရွက်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ရောက် ချင်တဲ့နေရာကိုရောက်ပြီး မှောက် ချင်တဲ့နေရာမှာ မှောက်ပေတော့ မယ်။ ဘယ်ကိုသွားပါ။ ဘယ်မှာ ရပ်ပါတော့လို့အမိန့်ပေးလို့လည်း မရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီသင်္ဘော မှာ ကက်ပတိန်မလိုတော့ဘူး။ ကျုပ် လည်း ရာထူးပြုတ်ပြီ။ ခင်ဗျားတို့ လည်းလုပ်ချင်ရာလုပ်၊ ကျုပ်လည်း လုပ်ချင်ရာ ကိုလုပ်တော့မယ်။ ဘာ မှမထူးတော့ဘူး"

ဟု ဆိုကာ သင်္ဘောဦးဘက်သို့လှည့်ကာ မာန်ပါပါဖြင့် အောက်ပါမန္တန်ကို အသံနက်ကြီးဖြင့် ရွတ်လိုက်လေတော့၏။

"ကိဉ္စိ စလံပတ္တော
သတ္တ သီဟော တယော နာဂေါ။
အဇ္ဇမေဝ စလံပတ္တော
ကိန္နုဘာကော္ခာ ဘဝိဿတိ"

ထိုသို့ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် မောင်ဘမှန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့

လာလေ၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ် ဖြူကြီးက. .

"ဘာတွေ ရှုတ်နေတာတုံးကွ။ အဓိပ္ပာယ်လေးဘာလေး ပြောပါဦး"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဗျ။ ကျုပ်ဘကြီးသင်ပေးထားတဲ့မန္တန်ပါ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အရင်တစ်ခါ မျက်ခုံးလှုပ်တုန်းက ခြသေ့ကြီးခုနစ်ကောင်နှင့် ဆင် ပြောင်ကြီးသုံးကောင်ကို ငါစားခဲ့ရတယ်။ အခုတစ်ခါ မျက်ခုံးလှုပ် ပြန်ပြီ။ ဘာတွေစားရဦးမလဲ မသိဘူးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်ဗျ"

ဟု မောင်ဘမှန်ကပြောရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက. .

"တော်တော်ကောင်းတဲ့ဟာပဲ။ ကိုယ်စားရဖို့ချည်းပဲ ရေးထားတဲ့ မန္တန်ပဲ။ ကျုပ်ကတော့ အားကြီး သဘောကျသွားပြီ။ အဲဒီအထဲမှာ ပါတဲ့ **'စလံပတ္တော'** ဆိုတဲ့ စာလုံးကို အဓိပ္ပာယ်ပြောစမ်းပါဦး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"**စလံပတ္တော** ဆိုတာ မျက်ခုံးလှုပ် တာကိုပြောတာ "

ဟု မောင်ဘမှန်ကပြောပြီးနောက် ၎င်းကပင်. .

"တိုက်ဂါးကြီးတစ်ယောက် မမြင်ပါလား"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးသည် ပုန်း အောင်းနေရာမှ ထွက်လာပြီးလျှင်. .

"ကက်ပတိန်စလံပတ္တော။ ကျွန် တော် ဒီမှာ ရှိပါတယ်။ ဘယ်မှ လျှောက်မလည်ပါဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရွက်သင်္ဘောမှာမူ သင်္ဘော နှင့်မတူတော့ဘဲ မြစ်ထဲတွင်မျောနေသော ဇလုံ ပန်းကန်ကဲ့သို့ မျောချင်ရာသို့ မျောပါနေလေ၏။ အရှေ့ဘက်သို့မျောနေရာမှ အနောက်ဘက်သို့ မျောလေ၏။ တစ်ဖန် တောင်ဘက်သို့မျောချင် လျှင် မျောပြန်၏။ ကျယ်ပြောလှသော သမုဒ္ဒရာ ၏အတွင်း၌ ရွက်တိုင်မရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ငုံးတိတိရွက်သင်္ဘောကလေးသည် အရပ်လေးမျက် နှာသို့လွှင့်မျောနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်မှာမူ မည်သည့်အရပ်သို့ ရောက်ရှိ နေသည်ကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိတော့ဘဲ အစာ ငတ်၍ သေမည့်အချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဘော ပျက်၍ သေမည့်အချိန်ကိုလည်းကောင်း စောင့် မျှော်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

ဆရာ ကိုဖူးညိုမှာမူ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ထမင်းတစ်နပ်ချက်၍ ကျွေးလေ၏။ ထိုထမင်း တစ်နပ်မှာလည်း တစ်ယောက်လျှင် လေးလုတ်ခန့်သာ စားရလေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် မည်သည့်ဘုရားထံတွင်

http://www.cherrythitsar.org

ဆုတောင်းသည်မသိ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆုတောင်းနေလေ၏။ ကိုစိန်သွေးမှာမူ. .

"ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေရခါနီးကာ မှ ဒီပင်လယ်စုန်းရှုပ်တာနဲ့ မရတော့ ပါဘူးဗျာ။ ဒီလိုသာ မဖြစ်ဘူးဆို ရင် ကျုပ်ဧည့်ခန်းမှာ ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းကို တင်းကျမ်းဖြစ်နေမှာပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

ဆရာကိုဖူးညြိုနှင့် တိုက်ဂါးကြီးမှာမူ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ဘုတ်တလုတ်တောက်တဲ့ဖမ်း တမ်း ကစားနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်ဘမျိုး မှာလည်း 'ဒယ်ဒီ' ခေါ်ကြေး ကျားထိုင်ထိုးနေကြလေ၏။

မောင်ဘမှန်သည် သင်္ဘောဦးသို့ တက်ကာ သူ၏ 'စလံပတ္တာ' မန္တန်ကြီးအား နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း ရွတ်လေ၏။ ၎င်းရွတ်ပြီးသည့်အခါတိုင်း ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည်. .

"ခြေသော့ကြီးခုနစ်ကောင်နဲ့ ဆင်ပြောင်ကြီးသုံးကောင်ကို စားရပြီဟေ့"

ဟု နောက်ပြောင်ကြကုန်၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ရိက္ခာသည် သုံးရက်စာမျှ သာ ရှိလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်သည် ၎င်း၏ထုံးစံအတိုင်း 'စလံပတ္တာ' ကို ရွတ်ပြီး နောက်. .

http://www.cherrythitsar.org

"ခင်ဗျားတို့အားလုံး လေးလေး နက်နက်နားထောင်ကြပါ။ ရိုက္ခာ ဟာ သုံးရက်စာပဲရှိတော့တယ်။ သုံးရက်ပြည့်ရင် ကုန်ပြီ။ အဲဒီအခါ မှာ ကျုပ်တို့နောက်ထပ်ငါးရက် လောက် သည်းခံကြပါ။ အဲဒီငါး ရက်အတွင်းမှာမှ ကျုပ်တို့သင်္ဘော ဟာ ဘယ်ကျွန်းကိုမှမရောက်ခဲ့တူး ဆိုရင် ဟောဒီရာဇတိုင် နားမှာ ကျုပ် ကိုယ်ကျုပ် ဓားနဲ့လှီးပြီးသေမယ်။ (ဓားကို မြှောက်ပြလျက်) အဲဒီအခါ မှာ ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်ကောင်ကြီး ကို ရေ ထဲမပစ်ပါနဲ့။ အတုံးအတုံးလှီးပြီး နေလှန်းထားပါ။ ကမ်းကိုမတွေ့ မချင်း နည်းနည်းချင်းမီးကင်စား သွားကြပါ။ ဆရာကိုဖူးညိုရဲ့ ချက် ပြုတ်ပုံနဲ့ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့အသား ဟာ စားလို့မြိန်ကြပါလိမ့်မယ်။ စား ကာစမှာ ညှီချင်ညှီ မယ်။ မဆလာ ကို အသုံးပြုပါ။ အားမနာကြပါနဲ့။ ရဲရဲစား ပါ။ ဒါဟာ ကျုပ်ရဲ့အလှူ တစ်ခုပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စိတ် မကောင်းဖြစ်ရလေ ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးမှာမူ. .

"အင်း. . တစ်သက်လုံး မစားဖူးတဲ့ လူသားတော့ စားရ တော့မှာပဲ။ စိတ်ချပါ။ သင့်ရဲ့အသားကို တခြား လူ မစား ချင် နေပါစေ။ ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းစားပါ့မယ်။ အခုလို

http://www.cherrythitsar.org

လျှုဒါန်းတဲ့အတွက်လည်း ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ အရက်နည်းနည်းကျန် သေးတယ်ဆိုရင်တော့ အတော်ပါ ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမျိုးက။ ။

“ခင်ဗျားဟာဘီလူးပဲ။ ကိုယ့်အချင်း ချင်းပဲဗျာ။ မလွှဲသာလို့ စားရတဲ့ အခါကျတော့လည်း စားပေါ့။ အခု တော့ ခင်ဗျား ဥစ္စာက မစားရခင် ကတည်းက သွားရည်က တမျှား မျှားနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

“သင် ဘာနားလည်သလဲ။ သူဟာ အစာမစားတာ ကိုးရက်ရှိပြီ။ သင် တို့သတိမပြုမိကြဘူး။ ကျွန်ုပ်တော့ ကောင်းကောင်းသတိပြုမိတယ်။ သူဟာ ဥပုသ်စောင့်နေတာ။ ဒီနေ့ သူ့ဥပုသ်ပြည့်သွားပြီ၊ အဲဒါကြောင့် သူဟာ သစ္စာဆိုတာ။ မကြာခင်မှာ လေမှုန်တိုင်းကျမယ်။ ကျုပ်တို့ကျွန်း တစ်ကျွန်းကို ရောက်လို့မ်မယ်။ ဒါ ကြောင့် သူ့ရဲ့သစ္စာ အမိဌာန် ပိုပြီး လေးနက်အောင် စားမယ်လို့ ကျွန်ုပ် ကပြောနေတာ”

ဟု ဆိုလေ၏။

မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး ပြောသည့်စကားသည် မှန်ကန်၍ သွားလေ၏။ သို့တည်းမဟုတ် တိုက်ဆိုင် ၍ သွားလေတော့၏။ စကားပြောနေ

http://www.cherrythitsar.org

စဉ်ဌပင် မအံ့မမှိုင်းဘဲလျက် မိုးသည် တဖြုန်းဖြုန်း တဖြင်းဖြင်း ရွာချ လေ၏။ လေသည်လည်း ပြင်းထန်စွာ တိုက်လေ၏။ ထို့နောက် လေမုန် တိုင်းကျလေ တော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် သင်္ဘောကြမ်း ပြင်မှာ ပြားပြားဝပ်၍ နေကြလေ၏။ အရပ် ဆယ်မျက်နှာလုံးသည် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်၍ နေလေ၏။ လျှပ်စီးလက်လိုက်သောအခါကျမှပင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တွေ့ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် လျှပ်စီးလက်သောအခါ၌ မောင်ဘမှန် ကို ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် ကြောက်လန့် ခြင်းမရှိဘဲ ရာဇတိုင် ကိုမှီ၍ တည်ငြိမ်စွာထိုင်နေ သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ လေမုန်တိုင်းသည် ပြင်း ထန်စွာ တိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပေါ် သို့ မြောက်တက်သွား ကြ၏။ တစ်ဖန် ပြန်၍ကျကြ ၏။ ဘေးသို့စောင်း၍ တစ်ဖန် ပြန်၍တည့် ပြန် ၏။ ဣန္ဒြေရစွာထိုင်နေသော မောင်ဘမှန်သည် လည်း လဲကျ၏။ သတိလစ်သွားပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ကိုင်စရာများကို ကိုင်တွယ်၍ ကုတ် ကတ်ကာ နေကြလေသည်။ ထိုလေမုန်တိုင်းသည်လည်းကောင်း၊ မိုးသည် လည်းကောင်း၊ မည်မျှကြာသည်အထိ ကျွန်ုပ်တို့ အား ဒုက္ခပေးနေခဲ့သည် မသိပေ။ ကျွန်ုပ်သတိ ရသောအခါ၌ ကျောက်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်တစ်လုံးပေါ် သို့ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေ ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် မျက်လုံး ကို ဖြည်းညင်းစွာဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ လေးဘက်လေးတန်အကာရှိ၍ အမိုးမရှိသော အဆောက် အအုံအတွင်းသို့ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ လေ၏။ အမိုးမရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်အား နေပူခြင်းမရှိပေ။ ထိုလေးဘက်လေးတန်အကာအရံ အတွင်း၌ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော သစ်ပင် တို့သည် လွန်စွာကောင်းသောအမိုးများ ဖြစ်ကြပေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ခုတင်ဘေးမှအစပြု၍ ကျောက် တုံးများစီထားသော လူသွားလမ်းကလေးကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုလူသွားလမ်းကလေး၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လှပသောပန်းပင်ကလေးများ စနစ်တကျစိုက်ပျိုးထားသည်ကိုလည်း သတိပြုမိ လေ၏။ မွှေးကြိုင်သောပန်းရနံ့များသည် ကျွန်ုပ် အား လန်းဆန်းစေလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဦးခေါင်း ကိုထောင်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ခြေရင်း၌ လူတစ်ယောက်မတ်တတ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ထိုသူအား. .

"ကျုပ် အခု ဘယ်ကိုရောက်နေတာ တုံး။ ကျုပ်လူတွေ ဘယ်မှာတုံး"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်အား လက်ကာပြ၍ ထွက်သွားလေ၏။ တစ်အောင့်မျှ ကြာလျှင် ထိုသူနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်ပါလာ လေ၏။ နောက်မှပါလာသောသူသည် စကားပြန်ဖြစ်တန်ရာ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုလူအား ကျွန်ုပ်က. .

"ကျုပ် အခု ဘယ်ကိုရောက်နေတာ တုံး။ ကျုပ်လူတွေက ဘယ်မှာတုံး"

ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုသူက ပြုံး၍ အောက် ပါစကားလုံးကို တစ်လုံးချင်းပြောလေ၏။

"မိတ်ဆွေဟာ ဦးအောင်-ဖေ-လူ မျိုး-ပဲ။ ခင်-ဗျား-လူ-တွေ-အား- လုံး-ရှိ-ပါ-တယ်။ စိတ်-ညစ်-ခြင်း- မ-ရှိ-ပါနဲ့"

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူအား စိန်းစိန်းကြည့် ၍. .

"ကျုပ်ဟာ ဦးအောင်ဖေလူမျိုး မဟုတ်ဘူး။ မြန်မာလူမျိုးပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

"အား-ပါး-အ-လွန်-မြန်-တယ်။ ဖြည်း-ဖြည်း-ပြော-ပါ"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ခင်ဗျားတို့ ဘာလူမျိုးတွေတုံး။ ဒီ နေရာဟာ ဘာလို့ခေါ်တုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးပြန်လေ၏။

"ကျွန်ုပ်-တို့-လူ-မျိုး-မ-ဟုတ်-ဘူး။ အ-သက်-ရှည်-တဲ့-မိန်း-က-လေး ကို-စောင့်-တဲ့-လူ-တွေ"

ဟု တစ်လုံးချင်းပြောပြန်လေ၏။

"ကျွန်းဟာ ဘာကျွန်းတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးပြန်လေ၏။

"အ-သက်-ရှည်-တဲ့-ကျွန်း"

ဟု ထိုသူက ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် က. .

"ခင်ဗျားအဖေ ရှိသလား"

ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုသူက. .

"ဖ-ခင်-ကို-ပြော-တာ-လား"

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

"ဟုတ်တယ်. . ။ ဖခင်ကိုမေးတာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ထိုသူက. .

"ဖ-ခင်-ကျွန်ုပ်-ငယ်-စဉ်-က-သေ ပြီ"

ဟု ပြောလေ၏။

"အသက်ရှည်တဲ့ကျွန်းဆို။ ခင်ဗျား ဖခင်က ဘာဖြစ်လို့ အစောကြီးသေ ရတာတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

"အ-သက်-ရှည်-တာ-ကျွန်ုပ်-တို့- မ-ဟုတ်-ဘူး။ ကျွန်ုပ်-တို့-မင်း-သ မီး-လေး-ရှည်-တာ။ သူ-တစ်- ယောက်-ပဲ-အ-သက်-ရှည်-တယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ထိုသူက ပြန်၍ဖြေလေ၏။

"အဲဒီမင်းသမီးလေးဆိုတာ အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ. .

"နှစ်-ကို-ပြော-တာ-လား။ နှစ်-တစ်-ထောင်-ကျော်-ပြီ"

ဟု ထိုသူက ပြန်၍ဖြေလေ၏။

"ခင်ဗျား ဒီနေရာကနေ ဘယ်ကိုသွားသေးသလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ. .

"ကျွန်ုပ်-တို့-ဘယ်-ကို-မှ-မသွား- ဘူး။ ဒီ-ကို-ပဲ-လူ-တွေ-ရောက်-ပြီး-လာ-တယ်။ သူ-တို့-ဒီ-မှာ-အား-လုံး-သေ-တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီးထ၍ သွားလေတော့၏။

"ဒီကိုရောက်လာတဲ့သူတွေ ဘာဖြစ်လို့သေတာတုံး"

ဟု မေးရပြန်လေ၏။

"ဒီ-မှာ-ပဲ-နေတယ်။ နောက်-တော့-ဒီ-မှာ-ပဲ-သေ-ကြ-တယ်"

"သူတို့ မပြန်ကြဘူးလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

"ဒီ-ကို-ရောက်-ပြီး-ရင်-မ-ပြန်-ရ ဘူး။ ပြန်-မယ်-ဆို-ရင်-ကျွန်ုပ်-တို့ က-သတ်-တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ယောင်၍ 'စလံပတ္တော' ဟု အော်လိုက်မိလေတော့၏။ ထို အခါ ထိုသူက။ ။

"ခင်-ဗျား-ဟို-စ-လံ-ပ-တ္တော- လူ-မျိုး-လား"

ဟု မေးလေ၏။

"ဘာဖြစ်လို့ မေးတာတုံး။ ကျုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးဆိုတာ ပြောပြီးမှပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက။ ။

"ဟို-ဘက်-မှာ-ခင်-ဗျား-တို့-လူ- တွေ-ရှိ-တယ်။ သူ-တို့-လည်း-ပဲ-ဒီ- စ-လံ-ပတ္တော-ဆို-တာ-ကို-ပဲ-ဆို-နေ-ကြ-တယ်။ ဘာ-အဓိ-ပ္ပာယ်-လဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"စလံပတ္တောဆိုတာ စားမယ်လို့ပြောတာ။ စားစရာတစ်ခုခု ပေး ပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူသည် အပြင်သို့ ထွက်သွားပြီးလျှင် လွန်စွာလှပသော ရွှေခွက်ကြီး တစ်လုံးဖြင့် အသီးအနှံများကိုထည့်၍ ယူလာ လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းယူလာသောအသီး အနှံများအနက်မှ

http://www.cherrythitsar.org

တစ်ခုသောအသီးကို ယူ၍ စားရာ လွန်စွာချို၍ လွန်စွာမှလည်းမွေးသော အသီးဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအသီးတစ်လုံး ကို စားပြီးနောက် အဆာပြေ၍သွားကာ နေသာ ထိုင်သာ ရှိလေတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏မျက်လုံးများသည် နံရံဘက်ဆီသို့ကြည့် လိုက်ရာ နံရံ၌ကပ်၍ပေါက် နေသော 'ဖုံးမသိန်'ပင်နှင့်တူသော အပင် တချို့ ကို တွေ့ရခြင်းကြောင့် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးပြောသည့် ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ် စားမိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုစကားပြန်လုပ်သူနှင့်သာ လျှင် လေးဘက် လေးတန်အကာအရံ အဆောက် အအုံအတွင်း၌ နေရလေ၏။ ကျွန်ုပ် က ပျင်းသည် ဟုဆိုသောကြောင့် ထိုစကားပြန်က ကျွန်ုပ်ဆော့ ရန် အတွက် မျောက်တစ်ကောင် လာ၍ပေးထား လေ၏။ ထိုမျောက်သည် သစ်ပင်ပေါ် သို့တက် ၏။ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ချိုး၏။ ကျွန်ုပ်အား ပစ်ပေါက်၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အလစ်ပေး၍မနေရဲဘဲ မျောက်ကို ဂရုစိုက်၍ နေရလေ၏။ ကျွန်ုပ်အိပ် နေလျှင် ကျွန်ုပ်၏ဆံပင်ကိုဆွဲ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ် ကို ကုတ်ခြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စကား ပြန်အား. .

"သင်၏မျောက်ကို ပြန်ပြီးခေါ် သွားပါ။ သူဟာ သိပ်ပြီး ဆော့ တယ်။ ကျွန်ုပ်အပျင်းပြေရုံထက် ပိုပြီးတောင် ဆော့ သောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ဒုက္ခရောက်လျက်ရှိသည်"

ဟု ပြောရာ စကားပြန်သည် မျောက်ကို ပြန်၍ယူသွားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အပျင်းပြေစေရန် အတွက် ဆိတ်တစ်ကောင်ကိုလာ၍ထားပေးလေ၏။

ဆိတ်သည် ကျွန်ုပ်အား မကြာခဏ ပြေး ၍ဝှေ့၏။ ကျွန်ုပ်၏ အိပ်ရာပေါ် သို့တက်၍ အိပ် ရာခင်း၊ ခေါင်းအုံး စသည်များကို ဖျက်ဆီးပစ် ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က စကားပြန်အား ဆိတ် သည် အလွန်ဆော့ကြောင်း၊ အပျင်းမပြေသည့် အပြင် စိတ်ညစ်ရကြောင်းပြောရာ ထိုစကား ပြန်က. .

"မြွေကို အလိုရှိပါသလား"

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က အလိုမရှိ ကြောင်း ကဗျာကသီ ပြန်၍ဖြေရလေ၏။ သို့မဟုတ် ပါက မြွေများယူလာမည်ဖြစ်ပေသည်။ စကားပြန် သည် ကျွန်ုပ်က မြွေကိုအလိုမရှိကြောင်း ပြော သောအခါ၌ ဒူးရင်းသီးတစ်လုံးနှင့် နာနတ်သီး တစ်လုံးကို ရွှေလင်ပန်း၌ထည့်ကာ လာရောက် ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဒူးရင်းသီးကို ခွဲစိတ်စား သောက်လေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန်သည် ကျန် သောနာနတ်သီးကိုယူ၍ ထွက်သွားပြီးလျှင်. .

"အသင့်တော်ဆုံးလူကို ခေါ်ခဲ့မယ်"

ဟု ပြောသွားလေ၏။ ထိုနေ့၌ပင် ကျွန်ုပ် ထံသို့အသက်ငါးဆယ်

http://www.cherrythitsar.org

အရွယ်ခန့်ရှိ လူကြီးတစ် ဦး ခေါ်လာလေ၏။ ထိုလူကြီး၏ လက်၌လည်း လွန်စွာထက်သော ဓားလေးတစ်ချောင်း ပါလာလေ၏။

"ဘာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ စကားပြန်က. .

"ဆ-တ္တာ-သည်"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုဆတ္တာသည်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး များကို ကောင်းစွာရိတ် ပေးလေ၏။

"ကောင်း-ပါ-သ-လား"

ဟု စကားပြန်က မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း. .

"ကောင်းပါသည်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဆတ္တာသည်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ ဆံပင်ကို ဖြတ်ချလိုက် ပြီးလျှင် ခေါင်းတုံးတုံးလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်က တောင်းပန်သော်လည်း မရပေ။ ခေါင်းတုံးမှာ ဖန်ခေါင်းတုံးဟုခေါ်ရ လောက်အောင်ပင် ပြောင်ချောသွားလေ၏။

ထိုအခါ စကားပြန်က. .

"ကောင်း-ပါ-သ-လား"

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

http://www.cherrythitsar.org

"မဆိုးပါဘူး "

ဟု ပြောရာ ဆတ္တာသည်ကြီးသည် ကျွန်ုပ် အား အကျီခွတ် စေပြီးလျှင် ရင်ဘတ်မှအမွေးများ ကို ဓားဖြင့် တပြင်းပြင်းရိတ်ပြန်လေ ၏။ ကျွန်ုပ် မှာ ယားလွန်းသဖြင့် ကိုယ်ကို မတွန့်မိစေရန် သတိထားရ လေ၏။ အကယ်၍ တွန့်မိပါက လည်း ဓားမှာ လွန်စွာထက်သောကြောင့် ဒုက္ခ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ရိတ်ပြီးသောအခါ၌ စကားပြန်က. .

"ကောင်း-ပါ-သ-လား"

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါတွင် ကျွန်ုပ်သည် သည်းမခံနိုင်တော့ သဖြင့်. .

"မကောင်းဘူး"

ဟု အော်၍ပြောလိုက်ရာ စကားပြန်လည်း ဆတ္တာသည်ကြီးကို ခေါ်၍ ပြန်ထွက်သွားလေ၏။

ထို့နောက်ကျွန်ုပ်နှင့်အရပ်အမောင်းအလုံးအထည်အားဖြင့် မတိမ်းမယိမ်းရှိသော ခေါင်းတုံးနှင့်လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာလေ ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

"ဘာကြီးကို ခေါ်လာပြန်တာတုံး"

ဟု မေးလိုက်ရာ စကားပြန်က. .

"ခင်-ဗျား-ပျင်း-တယ်-ဆို-လက်-ဝှေ့-ထိုး-ဖို့-ခေါ်-ခဲ့-တာ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်၍ စကားမဆုံးမီ၌ပင် ထို ခေါင်းတုံးနှင့်လူသည် ကျွန်ုပ်မျက်နှာသို့ လက် သီးဖြင့် လှမ်း၍ထိုးလိုက်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ် လည်း မတတ်သာတော့သည့်အဆုံး၌ ထိုခေါင်း တုံးအား ပြန်၍ထိုး ရလေ၏။ ထိုသို့ထိုးရင်းနှင့် လည်း တော်ပြီ. . တော်ပြီဟု ပြောရ၏။ သို့ရာ တွင် ပြော၍လည်း မရပေ။ ထိုခေါင်းတုံးသည် ကျွန်ုပ်အား အလစ် မပေးဘဲ ထိုးကြိတ်တိုက်ခိုက် နေလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ပြန်၍ ထိုး ကြိတ်ရလေ၏။ စကားပြန်မှာမူ ပြန်၍ထွက်သွား ပြီ ဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းတုံးနှစ်ဦးသာလျှင် လွတ်လပ်စွာ သတ်ပုတ်နေကြရလေ ၏။ အတော် အတန် သတ်ပုတ်မိပြီးနောက် တစ်ဖက်သော ခေါင်းတုံး ၏ လက်သီးသည် ကျွန်ုပ်ခန္ဓာကိုယ်၏ ချက်ကောင်းသို့ တည့်တည့်ကြီး ထိုးမိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဖင်ထိုင်လျက် လဲရလေတော့သည်။

ထိုအခါကျမှပင် ထိုခေါင်းတုံးလည်း ထွက်သွားလေ၏။ နောက်တစ်နေ့၌လည်း ထို ခေါင်းတုံးပင် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ထိုနှက် သတ် ပုတ်ပြန်၏။ ထိုအခါ၌လည်း ကျွန်ုပ်သည် မှောက် လျက်လဲသွား သောကြောင့် ပြန်သွားလေ၏။

ထိုခေါင်းတုံးသည် ကျွန်ုပ်နှင့် နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း လာရောက် သတ်ပုတ်နေလေ၏။ ထိုသို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သတ်ပုတ်ခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ် မှာ တစ်နေ့တခြား လက်ရည်တက်လျက် ရှိ လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်

http://www.cherrythitsar.org

၏လက်သီးများသည် အထိုက် အလျောက် မာကျောလာလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အရှောင်အတိမ်း အတော်အတန်တတ်ကျွမ်းလာ ၏။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် လက်ဝှေ့ မထိုးတတ်သောလူပြိန်းတစ်ဦးမဟုတ်ပေ။ ငယ် စဉ်ကပင် ထိုပညာကို လေ့လာဖူး၏။ သို့ရာတွင် နောင်အခါ၌ အသုံးမပြုရသောကြောင့် ထိုပညာ ကို မေ့သက့ဲသို့ရှိလေ၏။ ယခုမူ ထိုခေါင်းတုံးက ကျွန်ုပ်အား လက်ဝှေ့ပညာကို ကောင်းစွာ နှေး၍ ပေးလိုက်ပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်လည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုပင် ကြိုး စား၍ ထိုးကြိတ်လေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ် သည် ထိုခေါင်းတုံးအား ဒူးဖြင့်တိုက်လိုက်ရာ ထိုသူသည် ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျသွားလေ၏။ ထို အခါ၌ ထိုသူသည် ထွက်သွားပြီးလျှင် ၎င်းထက် အလုံးအထည်အားဖြင့် ကြီးမားသော အခြား ခေါင်းတုံးတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာကာ ကျွန်ုပ် နှင့်သတ်ပုတ်စေလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုခေါင်း တုံးသစ်အား သုံးရက်တိတိရှုံးပြီးနောက်လေး ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကျွန်ုပ်က အနိုင်ရရှိခဲ့ လေ၏။ ထိုအခါ၌ ထိုခေါင်းတုံးသစ်လည်း ပြန်သွားပြီးလျှင် ၎င်းထက်တော်သော လက်ဝှေ့ သမားခေါင်းတုံးတစ်ဦး ခေါ်လာပြန်၏။ ကျွန်ုပ် လည်း ထိုခေါ်လာသူအား ထိုးကြိတ်ရပြန်လေ ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လက်ဝှေ့ပညာကို လေ့ကျင့်ရသက့ဲသို့ ရှိလာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်

၏ထိုးလုံးသတ်ပေါက်များသည်လည်း အံ့မခန်းတိုးတက်လာလေ၏။

တစ်လပြည့်မြောက်သောအခါ၌ စကား ပြန်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်. .

"မိတ်-ဆွေ-အ-ပျင်း-ပြေ-ပါ-ပြီ-လား"

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

"ဟုတ်ကဲ့. . ပြေပါပြီ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ စကားပြန်က. .

"ဒီ-လို-ဆို-ရင်-ပ-ညာ-ရှိ-နဲ့-တွေ့ ပါ-ဦး"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား ရေမိုးချိုး၍ အဝတ်သစ်၊ အစားသစ်များ လဲစေကာ လေးဘက်လေး တန်ကာရံထားသော ထောင်နှင့် လွန်စွာ အလား သဏ္ဌာန်တူသည့်နေရာမှ ကျွန်ုပ်အား ထုတ်၍ အခြားသော တစ်နေရာဆီသို့ ခေါ်သွားလေ၏။ ရေကန်လေးတစ်ကန်ကိုဖြတ်၍ ထိုးထားသော တံတားကလေးတစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ထို တံတားလေးကို ကျွန်ုပ်နှင့် စကားပြန်သည် ဖြတ် ကျော်ကြလေ၏။ တံတားလေးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် လွန်စွာစိမ်းလန်းစိုပြည်သော မြက်ခင်းပြင်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို မျက်ခင်းပြင်၌လည်း သေသေသပ်သပ်ဆောက်လုပ်ထားသော တဲအိမ် ကလေးတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရပြန်၏။ စကား ပြန်သည် ထိုတဲအိမ်တွင်းသို့ ၎င်း၏ကျွန်းစကား ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု လှမ်း

http://www.cherrythitsar.org

၍အော်လိုက်လေ၏။ ထို အော်လိုက်ခြင်းသည် ဝင်ခွင့်တောင်းခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။ တဲအတွင်းမှာမူ ကလေးငယ်တစ်ဦး ၏ ပြန်၍ဖြေသံကို ကြားရလေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန်လည်း တဲအတွင်းသို့ဝင်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နောက်မှလိုက်၍ဝင်ရလေ၏။ တဲအတွင်း ၌မူ လွန်စွာလှပသော မြက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်ကို ခင်းထားလေ၏။ ထိုမြက်ဖျာပေါ်၌ ကလေးသူငယ်တစ်ယောက် ထိုင်၍နေလေ၏။ စကားပြန် သည် ထိုကလေးသူငယ်အနီး၌ထိုင်ကာ ကျွန်ုပ် အားလည်း ထိုင်ရန်ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် စကားပြန်က ကလေးအား ချစ်ခင်ယုယစွာ နမ်းရှုပ်လိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောလိုက်ရာ ကလေးသည် ကျွန်ုပ်အားမော့ကြည့်လေ၏။ စကားပြန်က လည်း ကျွန်ုပ်အား. .

"မိတ်ဆွေ. . ။ ကျုပ်တို့ဆီမှာ သူ ဟာ ပညာရှိပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် လည်း ယောင်ယမ်း၍. .

"ပညာရှိကလည်းဗျာ. . ။ ငယ်လှချည်လား"

ဟု ပြောကာ ပြုံးလိုက်မိလေသည်။ ကလေးသည် ကျွန်ုပ် ပြောသောစကားကို စကား ပြန်အား မေးလေ၏။ စကားပြန်ကလည်း ထို ကလေးအား ကျွန်ုပ်၏ စကားများကို ဘာသာ ပြန်ပေးလေ၏။ ထို့နောက် ကလေးက ကျွန်ုပ် အားကြည့်၍ ၎င်းတို့၏ကျွန်းစကားဖြင့်ပင်

http://www.cherrythitsar.org

ပြော လေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန်က။ ။

"ဒီ-မှာ-မိတ်-ဆွေ။ ကျုပ်-တို့-ပ-ညာ-ရှိ-က-ပြော-နေ-ပါ-တယ်။ ပ-ညာ-ဟာ-ရေ-လို-မ-ဟုတ်-ဘူး တဲ့။ ရေ-က-တော့-အိုး-အ-ကြီး-ကြီး-ဆို-ရင်-အ-များ-ကြီး-ရှိ-ပြီး-အိုး-ငယ်-ငယ်-ဆို-ရင်-နည်း-နည်း-လေး-ပဲ-ရှိ-နိုင်-တယ်။ ပ-ညာ-က-တော့-ဒီ-လို-မ-ဖြစ်-နိုင်-ဘူး-တဲ့။ လူ-အ-ကြီး-ကြီး-ဆီ-မှာ-လည်း-နည်း-နည်း-လေး-ရှိ-ချင်-ရှိ-တာ-တဲ့။ လူ-ငယ်-ငယ်-လေး-ဆီ-မှာ-လည်း-အ-များ-ကြီး-ရှိ-ချင်-ရှိ-နိုင်-တာ-မျိုး-တဲ့။ အဲ-ဒါ-လောက်-ကို-တောင်-မ-စဉ်း-စား-မိ-ဘဲ-လူ-ငယ်-လေး-ဆို-ရင်-ပ-ညာ-နည်း-နည်း-လေး-ဖြစ်-မှာ-ပဲ-လို့-ထင်-နေ-တဲ့-သူ-ဟာ-အ-တော်-ကို-ပ-ညာ-နည်း-ရှာ-ပေ-တယ်-လို့-ပြော-တယ်"

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုကလေး၏ စကားကို အဓိပ္ပာယ်သိရသော အခါ၌ အတော်ကိုအံ့ဩ၍ သွားလေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း။ ။

"ပညာရှိလေးပြောတာ မှန်ပါပေ တယ်"

ဟု ဝန်ခံလိုက်ရလေတော့၏။ ထိုအခါ ပညာရှိလေးက ကျွန်ုပ် အား။ ။

"သင့်အတွက် ခဲရာခဲဆစ်ဖြစ်နေ သော ပုစ္ဆာများရှိလျှင် ကျွန်ုပ်အား မေးနိုင်ပါသည်"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုစကားကိုလည်း စကားပြန်က ကောင်း စွာဘာသာပြန်ပေးလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ထိုကလေးတို့သည် စကားပြန်၏အကူအညီဖြင့် အပြန်အလှန်စကား ပြောကြလေတော့၏။

"ဒီမှာ ကလေး. . ။ မင်းကို ဟောဒီ က စကားပြန်က ပညာ ရှိလို့ပြော တယ်။ အဲဒါ ဟုတ်သလား"

"ဒီမှာ လူကြီး. . ။ သင့်ကို ဟောဒီ စကားပြန်က လူဆိုး လို့ပြောနေပါ တယ်။ ဟုတ်သလား"

"ကျုပ်ဟာ လူဆိုးတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ ပင်လယ်ထဲမှာ ဒုက္ခ ရောက်နေတဲ့ ဒုက္ခသည်တစ်ယောက် သာဖြစ်တယ်။ အင်း. . တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ ကျုပ်ကိုဒုက္ခပေးတဲ့ လူနဲ့တွေ့ရင်တော့ ကျုပ်ဟာ လူဆိုး တစ်ယောက် ဖြစ်ချင် ဖြစ်သွားမလား မဆိုနိုင်ဘူး"

"ကျုပ်ဟာ ပညာရှိတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ မွေး ဖွားခဲ့တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ အင်း. . တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ ကျုပ်ကို ယုံယုံကြည် ကြည်နဲ့ ချဉ်းကပ်ပြီး မရှင်းမလင်း တာလေးတွေ မေးမြန်းတဲ့လူများ

ရှိခဲ့ရင်တော့ ကျုပ်ဟာ ရှင်းလင်း အောင်ဖြေကြားနိုင်လိမ့်မယ် ထင် ပါတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ ပညာရှိဖြစ်နေမလား မဆိုနိုင်ဘူး”

“ဒီလိုဆိုတော့ မင်းဟာ အမြတ်မား ပညာရှိမဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ခင်ဗျားလည်း အမြတ်မား လူဆိုးမှ မဟုတ်ဘဲ”

“တော်တော်သဘောကျဖို့ကောင်း တယ်”

“သဘောကျခြင်းဟာ ခင်ဗျားဆီမှာရှိတယ်”

“ဒါပေမယ့် မင်းလို ကလေးလေး တစ်ယောက်က ခုလို စကားကြီး စကားကျယ်တွေ ပြောနေတာကို တော့ ကျုပ် စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ် သလိုပဲ”

“မကျေနပ်ခြင်းဟာလည်း ခင်ဗျား ဆီမှာပဲရှိတယ်”

“မင်း. . ဘာကိုပြောနေတာလဲကလေး”

“ကျေနပ်ခြင်းရော၊ မကျေနပ် ခြင်းရော ခင်ဗျားဆီမှာပဲရှိတယ်။ သဘောကျတာရော၊ သဘောမကျ တာရော ခင်ဗျားဆီမှာပဲရှိတယ်။ ကောင်းတာရော၊ မကောင်းတာ ရော ခင်ဗျားဆီမှာပဲရှိတယ်။ အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားလုပ်နေတာပဲ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းနေတာ ပဲ။ ခင်ဗျားဟာ လူဆိုးကြီး ဖြစ်ချင် ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါ

http://www.cherrythitsar.org

လူကောင်းကြီးဖြစ်ချင် ဖြစ်နေပြန် ရော။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ပဲ။ ခင်ဗျားဟာခင်ဗျား လုပ်နေ တာ။ အဲဒီလို လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ကိုတော့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်မသိရှာဘူး။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ်ဘာမှန်းမသိတဲ့ လူကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်။ ခင်ဗျား ဟာ ခင်ဗျား မျက်စိလည်နေတယ်။ ခင်ဗျားဟာခင်ဗျား ရှုပ်ထွေးနေ တယ်။ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား လိမ် လည်လှည့်ဖြားနေတယ်။ အဲဒီနှစ် ခုရဲ့အကြားမှာ ခင်ဗျားပိတ်မိနေ တယ်။ ကျုပ်ပြောချင်တာကတော့ ဒါပဲ”

“ကလေး. . ။ မင်းပြောတာတွေ ကျုပ်နားမလည်တော့ဘူး။ အဲဒီ တော့ ကျုပ်ကို အခုလိုနားရှုပ်စရာ ကောင်းတဲ့ စကားတွေနဲ့ ဒုက္ခမပေး ပါနဲ့တော့။ ကျုပ်တို့က ရှေ့ကို ဘယ် လို ဖြစ်ကြမှာတုံး”

“ကျွန်းပေါ်ကို သင်တို့အားလုံး ဘယ်နှယောက် ရောက်လာကြ တာတုံး”

“အားလုံး ခုနစ်ယောက်ပါ”

“သင်တို့ ဒီကျွန်းက ရွှေတွေငွေတွေ နဲ့ တခြားပစ္စည်းတွေ ယူပြီး ထွက် ပြေးကြမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်စရာရှိလို့ လဲ”

http://www.cherrythitsar.org

"ထွက်ပြေးလို့ကော လွတ်နိုင်ပါ့ မလား"

"လွတ်ပါတယ်။ ဒီကျွန်းမှာက ကျုပ် အပါအဝင် ကျွန်းသား အားလုံး တစ်ရာ့ရှစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ အဲဒီ တစ်ရာ့ရှစ်ယောက်မှာ ကလေးက လေးဆယ်ရှိတယ်။ လူကြီးက မစွမ်း မသန်က ဆယ်ယောက်ရှိတယ်။ သန်သန်မာမာငါး ဆယ့်ရှစ်ယောက် ရှိတယ်။ အဲဒီသန်သန်မာမာငါး ဆယ့်ရှစ်ယောက်မှာ ယောကျ်ားက အစိတ်ပဲရှိတယ်။ ကျန်တာက မိန်းမ တွေချည်းပဲ။ သင်တို့ဟာ မလွှဲသာ မရှောင်သာ တိုက်ခိုက်ရမယ်ဆို ရင် လူအစိတ်နဲ့ပဲ တိုက်ခိုက်ရမှာ။ အဲဒီ လူအစိတ်ဟာလည်း ဒီကျွန်း ကလွဲပြီး ဘယ်ကိုမှမရောက် ဖူးကြ ဘူး။ အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ ခင်ဗျား တို့လောက် ပါးရည် နပ်ရည်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားတို့ လွတ်မြောက်သွားမှာပါ"

"ကျုပ်တို့ ပင်လယ်ထဲမှာ လေမုန် တိုင်းမိုးမလား"

"သင်ဟာ ကျုပ်ကို ဗေဒင်ဆရာလို မေးနေတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ဗေဒင် ဆရာမဟုတ်ဘူး။ အခု သင့်ကိုပြော ပြနေတာ တွေဟာ ဗေဒင်ဟော နေတာမဟုတ်ဘူး။ အကြောင်းတရား တွေကို ဆက်စပ်ပြီး အကျိုး တရားတွေကို ပြောပြနေတာ။

http://www.cherrythitsar.org

ဒါ ဟာ ပညာလည်းမဟုတ်သေးဘူး။ ရေနွေးအိုးတည်တာ လောက်ပဲ ရှိ သေးတယ်။ ရေနွေးအိုးတည်တဲ့ အခါမှာ မီးများများထိုးပြီး ရေများ များထည့်ရင် ရေဟာ မြန်မြန် မဆူ နိုင်ဘူးလို့သိတဲ့အသိလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဘာများ ဆန်းလို့တုံး”

“ကောင်းပါပြီ. . ကျုပ်ရှင်းပါပြီ။ နောက်ကိုလည်း မရှင်း တာရှိရင် မေးပါရစေ”

ထိုပညာရှိကလေးသည် ကျွန်ုပ်အား တစ် စုံတစ်ရာပြောဆို ခြင်းမရှိဘဲ ပြုံးပြလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း စကားပြန်အား. .

“ပညာရှိနဲ့ တွေ့ပြီးပါပြီ။ နောက် ထပ် ဘာနဲ့တွေ့ရဦးမလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ် အား. .

“လာခဲ့ပါ”

ဟု ဆိုကာ နေရာတစ်နေရာသို့ ခေါ်သွား လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းနောက်မှ လိုက်ပါသွား ရလေ၏။ လှပသော ပန်းချီများကို ဖြတ်သွား ရလေ၏။ သဘာဝကျောက်လှေကားတစ်ခုကို တက်၍ သွားရလေ၏။ အပေါ်သို့ရောက်လျှင် အိမ်တစ်လုံးကို တွေ့ရ လေ၏။ ထိုအိမ်တစ်လုံး ၏နောက်တွင် လှပသောပန်းခြံတစ်ခုလည်း ရှိ ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုပန်းခြံတစ်ခုအတွင်း၌ ကြီးမားသော ရေစည်ပိုင်းကြီးအထဲတွင် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ရေချိုးနေလေ၏။ လှပသောကျွန်းသူကလေးနှစ် ဦးသည် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအား ကြေး (ဂျီး) တွန်း ပေးနေလေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ထိုကျွန်း သူကလေးနှစ်ဦးအား မကြာခဏဆိုသလို ဖက် ယမ်းနမ်းရှုပ်နေလေ၏။ ၎င်း၏လက်များက လည်းကျွန်းသူကလေးနှစ်ဦး၏ ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့ အပြားကို ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်နေလေ၏။ မုတ် ဆိတ် ဖြူကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သတိရပုံပင် မပေါ်တော့ပေ။ ထို့ထက်ဆိုရပါမူ လောကကြီး တစ်ခုလုံးကိုပင် သတိရပုံ မပေါ်တော့ပေ။ သူ၏ မျက်နှာတွင် ဤကျွန်း၌ နေထိုင်ရခြင်းကို ကျေနပ်ပုံရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မျောက်နှင့်နေခဲ့ရ၏။ ဆိတ် နှင့်လည်း နေခဲ့ရ၏။ ခေါင်းတုံးပြောင်များနှင့် နေ့စဉ်သတ်ပုတ်ခဲ့ရ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးမှာကား ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ မဟာရာဂျာတစ်ဦး၏ စည်းစိမ်ကို ရရှိနေခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်၏စိတ် ထဲတွင် မနာလိုသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေ၏။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

"မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး"

ဟု လှမ်း၍အော်လိုက်လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးလည်း အလန့်တကြား ကျွန်ုပ်အား လှမ်း ၍ကြည့်လိုက်လေ၏။ ၎င်း၏မျက်နှာသည်

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ် အပေါ်၌ မကျေမနပ်ဖြစ်၍သွားလေ၏။

"သင်ဟာ ကိုယ့်နေရာမှာ ကိုယ် မနေဘဲ သူတစ်ပါးရဲ့နေရာ ကို ဘာ ဖြစ်လို့လာရတာတုံး။ သင်ဟာ ယဉ် ကျေးမှုမရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ပြီးလျှင် ရေစည်ပိုင်းအတွင်း မှထကာ မျက်နှာ သုတ်ပဝါကဲ့သို့ အဝတ်ရှည်ကြီး ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ပွတ်တိုက်နေ လေ၏။

"ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့အသက်ရှည်ဆေး ကို ရပြီလား။ အဲဒါကို မစဉ်းစားဘဲ ကောင်မလေးတွေနဲ့ လာပြီးမြူးနေ ရသလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ငေါက်လိုက်လေ၏။

"အသက်ရှည်ဆေးဆိုတာ အခု ကျွန်ုပ်တွေ့နေရတဲ့ အရာ ဝတ္ထုတွေ ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တော့ အခြားအသက်ရှည် ဆေးကို မရှာတော့ပါဘူး"

ဟု မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက ပြောလေ၏။ ထို အချိန်၌မှာပင် ကျွန်း သူကလေးနှစ်ဦးသည် အိမ် တွင်းသို့ဝင်သွားပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်မုန့်များကို ယူ လာကာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအား ကျွေးလေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးလည်း နွားနို့နှင့် မုန့်ကိုစားရင်း ကျွန်ုပ်၏စကားပြန်အား. .

http://www.cherrythitsar.org

"စကားပြန်ကြီး. . ။ သူ့ကို ဘာဖြစ် လို့ဒီကိုခေါ်လာရတာ လဲ။ ပြန်ခေါ် သွားပါ"

ဟု ပြောသဖြင့် စကားပြန်လည်း. .

"လာ. . သွားမယ်"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား အခြားနေရာသို့ ခေါ်သွားပြန်လေ၏။ ထိုနေရာမှာမူ လွန်စွာ သွားရခက်၏။ ကျောက်ဆစ်ကျောက်ခဲများသည် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး၌ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်နေသဖြင့် ဂရုစိုက်၍ သွားရလေ၏။ မြေ တိုက်ကလေးတစ်တိုက်သို့ ရောက်သောအခါ၌ ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ မြေတိုက်တွင်းသို့ ကြည့် ခွင့်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မြေတိုက်အတွင်း သို့ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ဘမှန်ကို တွေ့ရလေတော့၏။

မောင်ဘမှန်၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်အား ထိတ်တုံးများ ခတ်ထားလေ၏။ ၎င်း၏ရှေ့၌မူ ကျောက်ရေကန်ကလေးတစ်ခု ရှိလေ၏။ ၎င်း သည် ထိုကျောက်ရေကန်လေးမှရေကို ပုံးဖြင့် ခပ်သယ်၍ ၎င်းအနီးရှိ အခြားသောကျောက်ရေ ကန်ကလေးအတွင်းသို့ ထိုရေကို လောင်းထည့်ရလေ၏။ ပထမကျောက်ရေကန်သည် ဒုတိယ ကျောက်ရေကန်ထက် အနည်းငယ်နိမ့်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယကျောက်ရေကန်အတွင်းသို့ မောင်ဘမှန်လောင်းထည့်လိုက်သောရေများသည် ကျောက်မြောင်း

http://www.cherrythitsar.org

ကလေးမှတစ်ဆင့် ပထမကျောက် ရေကန်အတွင်းသို့ စီးဝင်သွားလေ၏။ ပထမ ကျောက်ရေကန်သည် ပြည့်မြဲ ပြန်ပြည့်ပြန် လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်းသားတစ်ဦးသည် ကျာ ပွတ်ဖြင့် မောင်ဘမှန်၏ကျောကို 'ရွှမ်း' ခနဲရိုက် လိုက်လေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ရေကို တစ်ဖန် ခပ်၍ လောင်းရပြန်လေ၏။ ထိုရေသည် ရှေးနည်း အတိုင်း မူလနေရာသို့ ပြန်လည်၍စီးဝင်သွား ပြန်လေ၏။ ရွှမ်းခနဲ အရိုက်ခံရပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဘမှန်၏အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ လွန်စွာသနားခြင်းဖြစ်မိလေ၏။ မောင်ဘမှန် သည် အရှင်လတ်လတ် ငရဲခံနေရသကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

"မောင်ဘမှန်"

ဟု လှမ်း၍ အော်လိုက်မိလေ၏။ မောင် ဘမှန်က ကျွန်ုပ်အား မော့ကြည့်ပြီးလျှင်. .

"အလို. . ကိုဘိုးတူပါလား။ ခင်ဗျား နေရထိုင်ရတာ ကျုပ်လောက် အရ သာရှိရဲ့လား"

ဟု လှမ်း၍မေးလိုက်လေ၏။ ၎င်းသည် စိတ်ပျက်ခြင်း၊ အားငယ်ခြင်း ဖြစ်ပုံမရပေ။

"ခင်ဗျားကိုခိုင်းထားတာ ဘယ်တော့မှမပြီးနိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ခိုင်းထားတာပဲ။ တော်တော်ရက်စက်တဲ့ ကျွန်းသားတွေပဲ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန် က၊ ၊

"သူတို့အလှည့်ပဲဗျာ။ လုပ်ပစေပေါ့။ ကျုပ်အလှည့်ပြန်ရောက်ရင်လည်း ဒီကောင်တွေ ဘယ်သက်သာလိမ့်မတုံး။ ကျွန်းတစ်ကျွန်းလုံး မီးနဲ့ကို တိုက်ပစ်မယ်"

ဟု ကြိုးဝါးလိုက်လေ၏။

"အစားအသောက်ကော ကောင်း ကောင်းစားရရဲ့လား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ မောင်ဘမှန်က၊ ၊

"ဘယ်ကောင်းမတုံးဗျာ။ အဲဒီ မကောင်းတာကိုတောင် ဝအောင် မကျွေးဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ ကိုဘိုးတူရယ်။ ဒီဝရဲကျွန်းကလွတ် အောင် ကျုပ်ကြံနေပါတယ်။ တစ်ခုခက်တာက အကြံကလေးပေါ် မလို လုပ်လိုက်၊ ကျောကို ကျာပွတ်နဲ့ အရိုက်ခံလိုက်ရနဲ့ဆိုတော့ အကြံကလေး ပျောက်ပျောက်သွားတယ်ဗျ။ စိတ်မပျက်ပါနဲ့ကိုဘိုးတူရယ်။ လွတ်မြောက်ရေးဆိုတာ လွတ်မြောက် ချင်တဲ့လူဆီကို တစ်နေ့ရောက်လာ တာပါပဲ"

ဟု ၎င်းကပင် ကျွန်ုပ်ကို အားပေးစကား ပြောလေ၏။

ထို့နောက် စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ်အား ထိုနေရာမှ ခေါ်ခဲ့ပြီး လျှင် အခြားသောနေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြန်လေ၏။ ထိုနေရာမှာ

http://www.cherrythitsar.org

လည်း တောင်ကုန်းကလေးတွင်ဖြစ်၏။ လှေကားထစ် သဖွယ်ပြုလုပ်ထားသော လမ်းကလေးပေါ်မှ ဖြတ်ကာ တောင်ကုန်းပေါ် သို့တက်ရလေ၏။ တောင်ကုန်းကလေးပေါ်တွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဆောက်ထားသော ရွှံ့အိမ်ကလေးတစ်လုံးတွေ့ ရလေ၏။ ထိုရွှံ့အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ၌ ချောင်း ကြည့်ပေါက်မှနေ၍ အတွင်းသို့ကြည့်ရန် စကား ပြန်က ကျွန်ုပ်အား လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ပြလေ ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ချောင်းကြည့်ပေါက်မှနေ၍ ကြည့်လိုက်လေ၏။ အတွင်း၌ကား ဖြူစင်သန့် ပြန့်၍ ဆံပင်လွန်စွာရှည်လျားသောမိန်းမတစ်ဦး နှင့် ပိန်ပိန်ကပ်ကပ် မည်းမည်းခြောက်ခြောက် နှိုင်လှသော ယောက်ျားတစ်ဦးတို့သည် အဝတ် ဗလာဖြင့် လွတ်လပ်စွာချစ်တင်းနှီးနှောနေသည် ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က စကား ပြန်အား မကြည့်လိုတော့ကြောင်း၊ တခြားနေရာ သို့သွားလိုကြောင်း လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြော လိုက်ရာ စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ်အား လည်ကုပ် မှကိုင်ကာ ချောင်းကြည့်ပေါက်အတွင်းသို့ ကျွန်ုပ် ၏ဦးခေါင်းကို ထိုးသွင်းကာ ကျွန်ုပ်မကြည့်လို သောအရာကို ကြည့်ခိုင်းလေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်က မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်ပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်မျက်စိပြန်၍ဖွင့်သောအခါ၌ မည်း ခြောက်ခြောက် ပိန်ကပ်ကပ်ယောက်ျားနှင့် ဖြူဖြူ လှလှမိန်းမတို့၏ အချစ်စမ်းရေလျှည်ရပ်တန့် သွားပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဆရာကိုဖူးညို"

ဟု လှမ်း၍ခေါ်လိုက်ရာ ကိုဖူးညိုသည် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် အဝတ်များကိုဝတ်လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား. .

"မင်းဟာ ငါ့တပည့်(၃၆) ယောက် ထဲမှာ အညံ့ဆုံးကောင်ပဲ။ ဒီကိုတာ ဖြစ်လို့လာရတာလဲ။ ကိုယ့်နေရာမှာ ကိုယ်နေပါလား။ မင်းတို့ သိပ် ပြီးခက်တဲ့ကောင်တွေ။ ယဉ်ကျေးမှု မရှိဘူး။ အခုထွက်သွား"

ဟု ကျွန်ုပ်အား မာန်မဲလေတော့၏။

"ဒီကျွန်းကပြန်ဖို့ နည်းနည်းမှမစဉ်း စားတော့ဘူးလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

"ဒါကြောင့် မင်းကို ညံ့တယ်လို့ပြော တာပေါ့။ အလုပ်လည်း မလုပ်ရဘဲ မိန်းမနှစ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ရထားတဲ့ ဒီလိုနေရာမျိုး နောက် ထပ် ဘယ်မှာရှိသေးလို့တုံး။ ငါက တော့ မလိုက်ဘူးမောင်။ မင်းတို့ ပြန်ချင်ပြန်ကြ"

ဟု ဆရာကိုဖူးညိုလည်း ကျွန်ုပ်အားပြော ဆိုကာ မောင်းထုတ်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် စကားပြန်အား တခြားနေရာ သို့ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်လေ၏။ စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ်အားခေါ်၍ အခြား

နေ ရာသို့ ပို့ပြန်လေ၏။ ထိုနေရာမှာလည်း ထောင် နှင့်လွန်စွာတူလေ၏။ နံရံလေးဘက်ကာရံထား ပြီးလျှင် အတွင်း၌ မြေကွက်လပ်တစ်ခု ရှိလေ၏။ ထိုမြေကွက်လပ်၏အလယ်၌ လူတစ်ယောက် သည် ထိုင်၍ သစ်တုံးကလေးတစ်တုံးကို ပန်းပု ထုနေသည်ကို နောက်ကျောဘက်မှ မြင်တွေ့ရ လေ၏။ ၎င်းထုနေသောပန်းပုရုပ်မှာ နွားရုပ်ဖြစ် လေ၏။ ၎င်း၏အနီး၌လည်း ၎င်းထုလုပ်ထား သော နွားရုပ်အမြောက်အများ ရှိလေ၏။ ၎င်းသည် နွားရုပ်ပုံကို အလွတ်ထုရသည်မဟုတ်။ နမူနာ ရုပ်ပုံတစ်ခုကို ကြည့်ရှု၍ မတူ,တူအောင် ထုလုပ် နေခြင်းဖြစ်လေ၏။ တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ၎င်း နေရာသို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာလေ ၏။ ထိုသူသည် ပန်းပုဆရာ၏လက်တွင်းမှ နွားရုပ် ကို ဆွဲယူကြည့်ရှု ပြီးလျှင် ခေါင်းကိုတွင်တွင်ယမ်း လေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'မတူဘူး' ဟု ငြင်းဆိုနေပုံ ရလေ၏။ ထို့နောက် ထိုသူက ပန်းပုဆရာ၏ ကျောအား ကျာပွတ်ဖြင့် 'ရှမ်း' ခနဲရိုက်လိုက်လေ ၏။ ပန်းပုဆရာလည်း. .

"အလိုလေး. . "

ဟု အော်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ပန်းပုဆရာမှာ ကျွန်ုပ် တို့၏မိတ်ဆွေကြီး ကိုစိန်သွေးဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

"ကိုစိန်သွေး"

ဟု ကျွန်ုပ်က လှမ်း၍ဟစ်အော်လိုက် လေ၏။ ကိုစိန်သွေး

သည် အသံလာရာဆီသို့ လှည့်ကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့မြင်သွားသော အခါ၌. .

"မောင်ဘိုးတူပါလား။ ကျုပ်တော့ အတော်ကို ဒုက္ခရောက်နေပြီဗျို့။ နေ့တိုင်း ကျာပွတ်နဲ့ တစ်ချက်တစ် ချက် အရိုက်ခံနေရတယ်။ အိမ်ကိုလည်း လွမ်းလှပါပြီဗျာ။ ဒီကျွန်း ပေါ်က ထွက်ပြေးလို့ရရင် အမြန်ဆုံးပြေးကြပါစို့"

ဟု ညည်းညူလေတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် က. .

"ကျုပ်လည်း ကြိုးစားပါ့မယ်ဗျာ။ စိတ်တော့ မပျက်ပါနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုစိန်သွေးက. .

"မြန်မြန်လုပ်ပါ မောင်ဘိုးတူရယ်"

ဟု အားကိုးတကြီး ပြောလေ၏။ ထို့နောက် စကားပြန်သည် အခြားနေရာတစ်ခုသို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်သွားပြန်လေ၏။ ထိုနေရာမှာ လည်း တောင်ကုန်းတစ်ခုပင်ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ထိုစကားပြန်နှင့် အတူ တောင်ကုန်းပေါ် သို့ တက်ကြလေ၏။ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ရှုံ့ ဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကလေးတစ်လုံး ကို တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် စကားပြန်သည် ထိုအိမ်အနီး သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ထို့နောက် စကားပြန်က ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ကျွန်ုပ် အား ကြည့်စေလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းပြော သည့်အတိုင်း ကြည့်လိုက်

http://www.cherrythitsar.org

ရာ လွန်စွာချောမော သော ကျွန်းသူလေးနှစ်ဦးသည် လွန်စွာ ထွားကျိုင်း သော လူကြီးတစ်ဦးအား ဆီမျှားဖြင့် ပွတ်သပ် လိမ်းနယ်ပေးနေသည် ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို လူထွားကြီးလည်း ကျွန်းသူလေးတစ်ဦး၏ခါးကို ဖက်ကာ 'တဟဲဟဲ. . ' နှင့် သဘောကျနေလေ၏။ ထိုလူထွားကြီးမှာ မျက်စိတစ်ဖက်လပ် 'တိုက်ဂါး ကြီး' ဆိုသူ ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

"တိုက်ဂါးကြီး"

ဟု ခေါ်လိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးသည် ကျွန်ုပ် အား စားတော့ ဝါးတော့မည်ကဲ့သို့ ကြည့်ရှုလိုက် ပြီးလျှင်. .

"မင်းက ဘာကိစ္စ ငုံနေရာကို လာ ရတာတုံး။ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်နေပါ လား။ မင်းဟာ တော်တော်ရိုင်းတဲ့ အကောင် ပဲ။ ယဉ်ကျေးမှု မရှိဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"မဟုတ်ပါဘူး တိုက်ဂါးကြီးရယ်။ ခင်ဗျား ဒီကျွန်းပေါ်မှာ တစ်သက် လုံး နေတော့မှာလား။ ပြန်ဖို့ စိတ် မကူးတော့ ဘူးလား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"မင်းဟာ အရူးပဲ။ ဘာမှမသိတတ် တဲ့ကောင်ပဲ။ ဒီလို

http://www.cherrythitsar.org

စည်းစိမ်မျိုးကို လိုချင်လို့ ငါဟာ ပင်လယ်ဓားပြ လုပ်ခဲ့တာကွ။ အခု ဒီစည်းစိမ်ကိုရ ပြီလေ။ ဘာဖြစ်လို့ အပင်ပန်းခံ တော့မတုံး။ ပင်လယ်ဓားပြ လုပ်ရတယ်ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘမ္ပန်လိုကောင်မျိုးနဲ့ တွေ့ရင် မျက်လုံးတစ်ဖက် ကျွတ်နိုင်တယ်။ မျက်နှာကို ပုဆိန်နဲ့ အခုတ်ခံရနိုင် တယ်။ ဒီမှာက ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိဘူး။ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် နဲ့ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ။ ငါဟာ နတ်ပြည်ကိုရောက်နေပြီ။ မင်းတို့ ပြန်ချင်ပြန်ကြပါ။ ငါ့ကိုမခေါ်ပါနဲ့”

ဟု ပြောဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား မောင်းထုတ် လိုက်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စကားပြန်နှင့် အတူ ထွက်ခဲ့လေ၏။

စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ်အား အခြားနေ ရာတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားပြန်လေ၏။ ထိုနေရာမှာ လည်း ထောင်နှင့်လွန်စွာတူလေ၏။ ကျွန်ုပ်အား ထိုထောင်နှင့်တူသောအဆောက်အဦ၏ အတွင်း သို့ပြတင်းပေါက်မှကြည့်ခိုင်းလေ၏။ အတွင်း၌ တွေ့ရသောအရာကား စားဖိုဆောင်ကြီး တစ်ဆောင် ဖြစ်လေသည်။

လွန်စွာကြီးမားသောမီးဖိုကြီးတွင် လူတစ် ယောက်သည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို အိုး ကြီးတစ်လုံးဖြင့်ချက်ပြုတ်နေလေ၏။ ထိုသူ

http://www.cherrythitsar.org

သည် ဆုံကြီးတစ်ဆုံအတွင်းသို့ ဟင်းချက်အမွှေးအကြိုင် မျှားကိုထည့်ကာ ကြီးမားသောကျည်ပွေ့ကြီးဖြင့် ထောင်းထုနေလေ၏။ ပြီးလျှင် ထိုအရာကို ဟင်း အိုးဌ့ဝစ်လေ၏။ ထိုအချိန်ဌ့ပင် လူတစ်ယောက် ဝင်လာပြီးလျှင် ဟင်းကိုမြည်းလေ၏။ ထို့နောက် ခေါင်းကိုတွင်တွင်ယမ်းလျက် ကျာပွတ်ဖြင့် 'ရှမ်း' ခနဲရိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ထမင်းချက်က ဟင်းအိုး အတွင်းသို့ ဆားမျှားခတ်လေ၏။ ဟင်းမြည်းသူ က ထပ်၍ မြည်းကာ သဘောကျသွားလေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် အပြင် သို့ထွက်သွားလေ၏။ မျှားမကြာမီဌ့ပင် လူတစ်ယောက်ဝင်လာပြန်၏။ ဟင်းကို မြည်းပြန်၏။ ပြီးလျှင် ရုံ့မဲ့ကာ ထမင်းချက်အား ကျာပွတ်ဖြင့် 'ရှမ်း' ခနဲရိုက်ပြန်လေ၏။ ထိုအခါ ထမင်းချက် လည်း ဟင်းအိုးအတွင်းသို့ ရေနွေးမျှားခပ်၍ ထည့်လိုက်လေ၏။ ဟင်းမြည်းသူ ကလည်း မြည်း ပြန်လေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ဟင်းကိုသဘောကျကာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ထွက်သွားလေ ၏။ ထမင်းချက်မှာကား အခြားသူမဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး မောင်ဘမျိုးပင်ဖြစ်လေ၏။

"ဟေ့. . မောင်ဘမျိုး"

ဟု ကျွန်ုပ်က လှမ်း၍ခေါ်လိုက်လေ၏။ မောင်ဘမျိုးလည်း ကျွန်ုပ်ရှိရာ ပြတင်းပေါက်ဆီ သို့ လှမ်း၍ကြည့်ပြီးလျှင်. .

"ဟေ့. . မောင်ဘိုးတူ။ ဟင်းလေး ဘာလေး မြည်းပါဦး

http://www.cherrythitsar.org

လား။ ကျုပ် တော့ မနက်လေးချက်၊ ညလေးချက် ကျာ
ပွတ်နဲ့ အတွယ်ခံနေရ တယ်ဗျ။ ဟင်းမြည်းတဲ့လူ နှစ်
ယောက်ထားပေးတယ်။ တစ် ယောက်က အပျေါသိပ်ပြီး
ကြိုက်တယ်။ တစ်ယောက်က အငန်သိပ် ပြီးကြိုက်တယ်။
အပျေါသမားက ငန်တယ်ဆိုပြီး ရိုက်တယ်။ အငန် သမား
က ပျေါတယ်ဆိုပြီးရိုက်တယ်။ တော်တော်ရယ်ဖို့ကောင်း
နေတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့လျှာကို တစ်နေရာမှာ
ဆုံတွေ့အောင် ချက်ပေး နေရတယ်။ အငန်သမားရော၊
အပျေါသမားရော လက်ခံနိုင်တဲ့ အဆင့်ရောက်တော့မှ
ဟင်းအိုးချ ရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျုပ်ဟင်း ဟာ ပထမ
တန်းပဲဗျို့။ ကျွန်းက ထွက်ပြေးဖို့နည်းနည်းကြီးစားဦး လေ။
ဒီလိုချည်းနေလို့ ဘယ်ဖြစ် မတုံး။ ကျုပ်လည်း ကြံနေပါ
တယ်။ အကြံအောင်တဲ့တစ်နေ့မှာတော့ ဒီ ကောင်တွေ
မလွယ်ဘူး။ တစ်ကျွန်း လုံးကို မီးတိုက်ပစ်မယ်”

ဟု မောင်ဘမျိုးက ကြုံးဝါးလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ်အား ကျွန်းသူကျွန်းသား
များအလုပ်လုပ်နေသည့်နေရာ သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

အချို့သည် ကောက်ပဲသီးနှံများကို သန့် စင်၍ ကျီများအတွင်း

http://www.cherrythitsar.org

သို့ ပို့နေလေ၏။ အချို့မှာ ယက်ကန်းများခတ်နေလေ၏။ ပန်းပဲရုံ တစ် ရုံလည်း တွေ့ရလေ၏။ ပန်းပဲသမားနှစ်ဦး အလုပ်လုပ်နေကြလေ ၏။ ထို့နောက် စိုက်ပျိုး ထွန်ယက်နေသော လူ (၅၀) ခန့်ကို တွေ့ရလေ ၏။ ငါးခြောက်များပြုလုပ်နေသော လူအချို့ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က စကားပြန် အား. .

"ဒီမှာ စကားပြန်ကြီးရဲ့။ ခင်ဗျား တို့ရဲ့ ပညာရှိကလေး ပြောတာက တော့ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူတစ်ရာ့ ရှစ်ယောက် ပဲရှိတယ်ဆို။ အခု ကျုပ် သတိပြုမိတာကတော့ လူနှစ်ရာ နီးပါးလောက် ရှိနေတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ စကားပြန်က. .

"ပညာရှိပြောတာက ကျွန်းသား တွေကို ပြောတာပါ။ သင် တို့လို ကျွန်းကိုရောက်လာလို့ ဖမ်းပြီး အလုပ်လုပ်ခိုင်းထား တဲ့လူ (၅၀) လောက်ရှိတယ်ဗျ။ အဲဒီလူတွေနဲ့ သင်တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းထား ပေးမှာပါ။ အခုတော့ သီးသန့်နေရ ဦးမယ်။ သင့်မှာ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိပါ တယ်။ သင်ဘယ်သူ နဲ့နေချင်သလဲ။ နေချင်တဲ့လူနဲ့ထားပေးပါ့မယ်။ မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးနဲ့နေချင်ရင်လည်း ထားပေးမှာပဲ။ ရေခပ်နေရတဲ့လူနဲ့ နေချင်ရင်လည်း ထားပေးမှာပဲ။ စားဖိုဆောင်မှာ နေချင်

http://www.cherrythitsar.org

ရင်လည်း ထားပေးမှာပဲ။ သင်ကြိုက်ရာကို ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု စကားပြန်ကြီးက ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က။ ။

“ပညာရှိကလေးနဲ့ နေချင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စကားပြန်ကြီးက။ ။

“ကောင်းပြီလေ။ ။ ပညာရှိဆီမှာ ထားပေးပါ့မယ်။ သင်ဟာ သူ့ရဲ့ အစေခံအဖြစ်နဲ့နေပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း။ ။

“ကောင်းပါပြီ”

ဟု ဝန်ခံလိုက်ရာ စကားပြန်သည် ကျွန်ုပ် အား ပညာရှိကလေး နေထိုင်ရာ တောင်ကုန်းဆီ သို့ ခေါ်သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိကလေးနှင့် အတူ နေရလေ၏။ အစပထမ ပိုင်းတွင် ပညာရှိ ကလေးသည် ကျွန်ုပ်အား လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် တောက်တိုမည်ရကိစ္စများကို ခိုင်းလေ၏။ ထို့နောက်တွင်ကား ခိုင်းစေခြင်းကို အနည်းငယ် လျှော့လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်အား သစ်သားချောင်းများဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ရသေ့စိတ်ဖြေ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ ကိရိယာများကို ဖြုတ်ခြင်း၊ တပ် ခြင်း ပြုလုပ်ခိုင်းလေ၏။ အလွယ်ဆုံး ပဟေဠိကို ပင် ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ရက်မျှစဉ်းစားပြီးမှ ပြုလုပ် နိုင်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

အချို့သော ပဟေဠိကိရိယာများကိုမူ ကျွန်ုပ်၏တစ်သက်တာလုံး နာရီမလပ် စဉ်းစား၍ ဖြေဆိုမည်ဆိုလျှင် ရနိုင်မည်မဟုတ်သည့် ပဟေဠိမျိုး ဖြစ်ပေ၏။

ကျွန်ုပ်၏အလုပ်တာဝန်မှာ ပညာရှိလေး စားသောက်ရန် ချက်ပြုတ်ပေးရ၏။ ပညာရှိ ကလေးအား ရေချိုးပေးရ၏။ ပညာရှိကလေးအတွက် အိပ်ရာခင်းပေးရ၏။ အိပ်ရာမှာ လွန် စွာကောင်းပေ၏။ သို့ရာတွင် ပညာရှိကလေး သည် ထိုအိပ်ရာ၌မအိပ်ဘဲ ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်၌ပင် ဝါးဘိုးဝါးကိုခေါင်းအုံး၍ အိပ်လေ့ရှိပေ၏။ ပညာရှိကလေးအတွက် စီစဉ်ထားသော အဝတ် အစားများမှာ လွန်စွာသားနားလှ၏။ သို့ရာတွင် ပညာရှိလေးသည် ထိုအဝတ်အစားများကိုမဝတ် ဘဲ ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်သောအဝတ်အစားများ ကိုသာ ဝတ်လေ့ရှိ၏။ ပညာရှိလေးအတွက် စီစဉ် ပေးရသော အစားအသောက်များမှာလည်း လွန် စွာကောင်းပေ၏။ သို့ရာတွင် ပညာရှိလေးသည် ထိုအစားအသောက်များကို စားသောက်ခြင်း မပြုဘဲ ထမင်း၌ လွန်စွာခါးသောအသီးတစ်မျိုးကို မြှုပ်နှံ၍ ဆားဖြူးကာ စားသောက်လေ့ရှိပေ၏။

ဤသည်မှာလည်း ထူးခြားချက်တစ်ရပ် ပင်ဖြစ်ပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ စကားပြန်သည် လူကြီးတစ် ဦးနှင့်အတူ ပညာရှိလေးထံ ပျာယီးပျာယာအမူ အရာဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ပညာရှိလေး

http://www.cherrythitsar.org

အား တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်းအရာကို တင် ပြလေ၏။ ပညာရှိလေး သည် ထိုသူတို့တင်ပြ သော အကြောင်းအရာကို နားထောင်ပြီးနောက် ၎င်းက စကားအနည်းငယ် ပြန်၍ ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန်နှင့် လူကြီးသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်သွားပြီးလျှင် ပညာရှိလေးအား အရှိ အသေပြု၍ ပြန်မည်လုပ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စကား ပြန်၏လက်ကို ဖမ်း၍ ဆွဲထားပြီးလျှင်. .

"စကားပြန်ကြီးရဲ့. . ။ ဘာတွေ ဖြစ်လာတာတုံး။ ကျုပ်ကို ပြောလို့ရ ရင်လည်း နည်းနည်းပါးပါးပြောခဲ့ပါဦး"

ဟု မေးလိုက်ရာ စကားပြန်ကြီးက. .

"ကျုပ်တို့ဆီမှာ ကျွန်အဖြစ် ဖမ်း ထားတဲ့လူတွေ ရှိတာယ်ဗျ။ အဲဒီလူ တွေက သိပ်တော့မများပါဘူး။ ဒါ ပေမယ့် သူတို့ လည်း ဒီကျွန်းမှာပျော် နေကြပြီ။ ဘယ်ကိုမှလည်း ပြန်ဖို့ စိတ်မကူးပါဘူး။ ပြန်လို့လည်းမရ ဘူး။ အခုအခါမှာ အဲဒီ လူတွေက ကောက်ပဲသီးနှံထည့်ထားတဲ့ အိတ် တွေကို မီးရှို့ ဖျောက်စည်နေကြတယ်။ အဲဒါတွေမီးရှို့ခံရရင် အားလုံးဒုက္ခ ရောက်ကုန်မယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရ မလဲလို့ ပညာရှိလေးကို လာမေးတာ"

ဟု ပြောလေ၏။

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

"အဲဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့ပညာရှိလေးက ဘယ်လိုပြောသတုံးဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

"ပညာရှိလေး ပြောလိုက်တော့ လည်း လွယ်ပါတယ်။ ကောက်ပဲ သီးနှံတွေကို တစ်ကျွန်းလုံးမှာရှိတဲ့ လူတွေကို အချိုးကျဝေပေးလိုက် တဲ့။ ကိုယ်စားဖို့ ကောက်ပဲသီးနှံ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိမ်းကြတဲ့။ ကျန် တဲ့ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ကို ကျွန်တွေ အတွက် ထားလိုက်တဲ့။ အဲဒီအခါ မှာ မီးရှို့ ချင်လည်း ရှိုပစေတော့တဲ့။ သူတို့ရဲ့ရိက္ခာတွေကို သူတို့ ဟာ မီး ရှို့မှာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့ကို မီးရှို့ ဖို့ပြောတဲ့။ မီးတုတ် တွေလည်း လုပ်ပေးလိုက်တဲ့"

ဟု စကားပြန်ကြီးက ပြန်၍ဖြေကာ ထွက် သွားလေ၏။

မျှားမကြာမီ၌ပင် ပညာရှိလေးနှင့် ကျွန်ုပ် အတွက် ရိက္ခာဖြစ်သော ကောက်ပဲသီးနှံများ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိလေးသည် ရိက္ခာများကို ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း ကြလေတော့၏။

ဤသို့ဖြစ်ပွားပြီး သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ၌ စကားပြန်နှင့် လူကြီးတစ်ဦးသည် ထပ်မံ၍ ရောက်ရှိလာပြန်၏။ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ပညာရှိလေးအား ပြဿနာတစ်ခုကို တင်ပြပြန် လေ၏။ ပညာရှိလေးသည် ထိုသို့တင်ပြသော ပြဿနာကို နားထောင်ပြီးနောက် တစ်စုံ

တစ်ခု ကို ပြန်၍ ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန် ကြီးနှင့် လူကြီး သည် ပြန်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စကားပြန်၏လက်ကို ဆွဲထားကာ. .

"စကားပြန်ကြီး. . ။ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီ လဲဗျ။ ပြောနိုင်ရင် ကျုပ်ကိုလည်း ပြောခဲ့ပါဦး"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဆိုလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စကားပြန်ကြီးက. .

"ကျုပ်တို့ခိုင်းထားတဲ့ ကျွန်တွေ အလုပ်မလုပ်ဘူး။ ကျွေးတဲ့ အစား အသောက်ကိုလည်း လုံးဝမစား ဘူး။ အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲလို့ ပညာရှိလေးကို လာမေးတာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"အဲဒီတော့ ပညာရှိလေးက ဘာပြောသတုံးဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍မေးလိုက်ရာ စကား ပြန်ကြီးက. .

"ဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်တဲ့။ သူတို့ အတော်ကိုညီညွတ် သွားကြပြီတဲ့။ သူတို့ကိုနိုင်ချင်ရင် မညီညွတ်အောင် လုပ်ရ မယ်တဲ့။ အုပ်စုနှစ်စု ခွဲပစ် ရမယ်တဲ့။ သူတို့ဟာ အစာကို မစား တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ရေကော သောက်သေးလား လို့ မေးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်ုပ်က သူတို့ဟာ အစာပဲ မစားတာပါ။ ရေတော့ သောက်ပါတယ်လို့ ပညာရှိလေး ကိုပြောရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပညာ ရှိလေးက အုပ်စုနှစ်စု

http://www.cherrythitsar.org

ခွဲထားပြီး အုပ်စုတစ်စုကိုတော့ ရေပေးပါ။ ကျန်တဲ့တစ်စုကိုတော့ ရေမပေးပါ နဲ့တဲ့။ ရေမသောက်ရတဲ့လူတွေဟာ အရင်ဆုံး အရှုံးပေးလိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒီအခါမှာ ရေမသောက်ရတဲ့အုပ် စုနဲ့ ရေသောက်ရတဲ့အုပ်စု စိတ် ဝမ်းကွဲကြလိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒီလိုစိတ် ဝမ်းကွဲပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ခိုင်းချင် တာခိုင်းတော့။ ရပြီတဲ့”

ဟု ဆိုကာ စကားပြန်နှင့် လူကြီးသည် ထွက်ခွာသွားကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိလေးလည်း ဟော်ရှင် စွာဆက်လက်နေထိုင်ကြလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ် က ပညာရှိလေးနှင့်ဆက်လက်နေနိုင်ရန် ကျွန်း စကားတတ်မှဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက်ကာ ပညာရှိလေးထံ၌ ကျွန်းစကားကို သင်ယူလေ၏။ ပညာရှိလေးလည်း ကျွန်ုပ်အား ကျွန်းစကားကို စတင်၍သင်ကြားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကြိုးစား ၍ကျက်မှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့၏စကား မှာ ခက်၍လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်ုပ်ညံ့၍ လား မဆိုနိုင်။ သုံးရက်တိုင်တိုင် သင်ပြီးသည့် အချိန်၌ပင် တစ်လုံးတလေမျှ မမှတ်မိဘဲရှိလေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိလေးက ကျွန်ုပ်အား ပြုံးရယ် ၍ ခေါင်းခါပြလေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ. .

“ခင်ဗျားကြီး မဖြစ်ပါဘူးဗျာ”

ဟူ၍ ဖြစ်ပေ၏။ ထို့နောက် ပညာရှိလေး သည် ကျွန်ုပ်အား သောက်ရေခွက်ကိုကိုင်မြောက် ၍ ပြောခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ယောင်ယမ်း၍. .

"ဘာလဲ"

ဟု ပြန်၍မေးမိလေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိ လေးက ကျွန်ုပ်၏ အသံထွက်ကိုမှတ်၍ ရေခွက် ကို လက်ညှိုးထိုးကာ. .

"ဘာလဲ"

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က 'ရေခွက်' ဟု ပြန်၍ဖြေလျှင် ထိုရေခွက်ဟူသောအသံထွက်ကို ကောင်းစွာမှတ်သားလေ၏။ ပြီးလျှင် ရေအိုးကို လက်ညှိုးထိုး၍. .

"ဘာလဲ"

ဟု မေးပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

"ရေအိုး"

ဟု ပြောလျှင် ပညာရှိလေးသည် ကောင်း စွာမှတ်သားပြန်၏။ ထို့နောက် ရေကန်ကို လက်ညှိုးထိုး၍. .

"ဘာလဲ"

ဟု မေးပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

"ရေကန်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလျှင် ပညာရှိလေးသည် ပြုံး၍ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြီးလျှင် ရေခွက်အတွင်း မှရေကို သွန်ချ၍ ထိုရေကို လက်ညှိုးဖြင့် ညွှန် ပြကာ. .

"ရေ"

ဟု ၎င်းက ပြောလေ၏။ တစ်ဖန် ခွက် အလွတ်ကို ညွှန်ပြ၍. .

"ခွက်"

ဟု ပီပီသသကြီး ၎င်းကပြောလေ၏။ ထို့နောက် အိုးအတွင်းမှ ရေကို ညွှန်ပြ၍. .

"ရေ"

ဟု ပြောပြန်လေ၏။ အိုးကို လက်ဖြင့်ပုတ်ကာ. .

"အိုး"

ဟု ပြောပြန်လေ၏။ ထို့နောက် ပေါင်းစပ်၍. .

"ရေအိုး"

ဟု ပြောပြန်လေ၏။

ထို့နောက် ပညာရှိလေးသည် သစ်ပင် ပေါက်ကလေးတစ်ခုကို ညွှန်ပြ၍. .

"ဘာလဲ"

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

http://www.cherrythitsar.org

"သစ်ပင်"

ဟု ပြောလျှင် ပညာရှိလေးသည် ရေထဲ တွင်ပေါက်နေသော သစ်ပင်ကို ညွှန်ပြကာ. .

"ရေသစ်ပင်"

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပညာရှိလေး၏ ရှောဂျာတော် စူးရောက်ပုံကို သဘော ကျမိသေးတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ပညာရှိလေးသည်. .

"ဘာလဲ"

ဟူသော စကားတစ်ခွန်းကို အရင်းပြု၍ ကျွန်ုပ်ထံ၌ စကားသင် ခဲ့ရာ တစ်ပတ်အတွင်း ၌ပင် သက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းအကုန်လုံးလောက် နီးနီးကို တတ်ကျွမ်းသွားလေတော့၏။ ထို့နောက် 'ထိုင်မယ်၊ထမယ်၊ စားမယ်၊ သောက်မယ်၊ လာမယ်၊ သွားမယ်' ဆိုသည့်စကားများကို ဆက်လက်မှတ်သား သင်ယူလေ၏။ ထိုမှ တစ်ဆင့်တက်ကာ. .

'ထိုင်ချင်တယ်၊ ထချင်တယ်၊ စားချင်တယ်၊ သောက်ချင်တယ်၊ လာချင်တယ်၊ သွားချင်တယ်' ဆိုသည့်စကားများကို သင်ယူပြန်လေ ၏။ ပြီးလျှင် တစ်ခါ. .

'ထိုင်မလား၊ ထမလား၊ စားမလား၊ သောက်မလား၊ လာမလား၊ သွားမလား' စသည် များကို သင်ယူပြန်လေ၏။ ဤသို့လျှင် ပညာရှိ

http://www.cherrythitsar.org

လေးသည် ကျွန်ုပ်ထံမှစကားများကို သင်ယူခဲ့ရာ လအတော်ကြာသော အခါ၌. .

"ဒီမှာဦးဘိုးတူ. . ။ ကျုပ်တို့စကား ကို ခင်ဗျားသင်နေရင် တော်တော် နဲ့ တတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား စကားကို ကျုပ်က သင်ယူ လိုက်ရတာပဲ"

ဟူ၍ပင် ကျွန်ုပ်အား စီကာပတ်ကုံး ပြော ဆိုနိုင်သောအဆင့် သို့ ရောက်ရှိလေတော့၏။

ထိုကျွန်းပေါ်တွင် အင်္ဂလိပ်စကား၊ ဂျပန် စကား၊ မြန်မာ စကားတတ်သော ကျွန်းသား အချို့ ရှိလေ၏။ ပညာရှိကလေးသည် ၎င်း တို့၏ မိရိုးဖလာကျွန်းစကားမှလွဲ၍ မည်သည့်စကားမှ သင်ယူခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ တကွ နေထိုင်ရစဉ် စကားမပေါက် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် စကားပြောနိုင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ စကားကို ၎င်းက လိုလိုချင်ချင်သင်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ပညာရှိလေး မြန်မာစကားတတ်သွားသော အခါ၌ ကျွန်ုပ်အဖို့ ကျွန်း၌နေရသော နေ့ရက် များသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာကောင်းလာလေ တော့ ၏။

ပညာရှိလေးသည် ကျွန်ုပ်အား အပျင်း ပြေဘက်စမ်းပဏ္ဍာများ မေး၏။ ကျွန်ုပ်က ပျင်း သည်ဟုဆိုလျှင် ၎င်းက တူရိယာတစ်မျိုးကိုတီးပြ

http://www.cherrythitsar.org

၍ ဖော်ဖြေလေ၏။ ထိုတူရိယာမှာ လွန်စွာရှည် လျားသော ဝါးပတ္တလား ကြီးပင်ဖြစ်၏။ ထိုဝါး ပတ္တလားကြီးကို တီးသောအခါ၌ ထိုင်၍မရပေ။ မတ်တတ်ရပ်၍ တီးရလေ၏။ ရှည်လျားသော ပတ္တလားကြီး၏ ဟိုတက် သည်ဘက် ထိပ်များဆီ သို့ရောက်အောင် ပြေးလွှားရ၍ တီးခတ်ရလေ၏။ ပညာရှိလေးသည် လွန်စွာကျွမ်းကျင်၏။ ၎င်း ပတ္တလားတီးသည်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ကပြနေ သကဲ့သို့ရှိသဖြင့် နားအရသာချည်းသက် သက် ခံစားရသည်မဟုတ်။ မျက်စိအရသာပါ ခံစားရလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ စကားပြန်ကြီးနှင့် လူကြီး သည် ရောက်လာပြန် လေ၏။ ပြီးလျှင် ပညာရှိလေးအား ပြဿနာတစ်ခု တင်ပြလေ၏။ ပညာ ရှိလေးလည်း ကောင်းစွာနားထောင်ပြီးလျှင် ပြဿနာ၏အဖြေကို မပြော ဘဲ ၎င်းကပါ စကား ပြန်ကြီးတို့အဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါသွားလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ကလည်း လိုက်ပါလိုကြောင်း ပြောရာ ပညာရှိလေးက ကျွန်ုပ် အား လိုက်ပါခွင့်ပေး၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စကားပြန်ကြီးတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားရာ ရေစပ်တစ်ခုသို့ရောက်လေ၏။ ထိုရေစပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ လူတစ် ယောက် ခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရ၍ သေဆုံးနေ သည်ကို တွေ့ရ လေ၏။ ပညာရှိလေးသည် သေ ဆုံးသူ၏ဒဏ်ရာကို သေချာစွာကြည့်ရှု ပြီးနောက် သေဆုံးသူ၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသော ခြေရာ များကို တစ်ခု

ပြီးတစ်ခု လိုက်လံဝိုက်ကြည့်နေသည် ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့နောက် ပညာရှိ လေးက မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော အိမ်စုကလေးဆီသို့ သွားလိုကြောင်း ပြောလေ၏။ ထိုအိမ်စုကလေး ၌ကား အခြားသောကျွန်းတစ်ကျွန်းမှ ရောက်ရှိ လာ၍ ဖမ်းထားသော ကပွလီကဲ့သို့ မည်းချိပ် သည့်အသား ရောင်ရှိသော သံပန်းအလုပ်သမား တချို့ နေထိုင်လေ၏။ ထိုသံပန်း အုပ်စုထဲတွင် အထက်ပိုင်းဗလာကျင်းထားသော မိန်းမငယ် နှစ်ဦးလည်း ပါ၏။ ပညာရှိလေးသည် ထိုသံပန်း အားလုံးအား တန်းစီခိုင်းပြီးလျှင် တစ်ဦးစီကို သေချာစွာကြည့်ရှုလေ၏။ ထိုသို့ကြည့်ရှုပြီး နောက် အရပ် မြင့်မြင့် သံပန်းတစ်ဦးရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ၌ ပညာရှိလေးသည် တစ်စုံ တစ်ရာပြောဆိုခြင်းမပြုတော့ဘဲ အနီးရှိကျောက် ခဲတစ်လုံးအား ဆတ်ခနဲကောက်ယူကာ ထိုသံပန်း ၏မျက်နှာအား ပစ်ပေါက်လိုက် လေ၏။

သံပန်းလည်း လက်ဝဲဘက်လက်ဖြင့် ပစ် ပေါက်လိုက်သော ကျောက်ခဲအား ဆတ်ခနဲဖမ်း လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိလေးက ထိုသံပန်း အားညွှန်ပြ၍ မိမိတို့ကျွန်းသားအား ကျောက်ခဲ ဖြင့်ထုသတ် သူမှာ ထိုသူဖြစ်ကြောင်း ပြောသည် ကို ၎င်း၏လက်ဟန်ခြေဟန်ကို ကြည့်ခြင်းအား ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာနားလည်လိုက်ပေသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ

http://www.cherrythitsar.org

တောင်ကုန်းဆီသို့ ပြန်လာ ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိလေးအား အကျိုး အကြောင်းမေးမြန်းရာ ပညာရှိလေးက။ ။

"ဒီနေ့မနက် အစောကြီးမှာ သတ် တယ်။ ညကမဟုတ်ဘူး။ ညကဆို ရင် ခြေရာမရှိတော့ဘူး။ ညဉ့် သန်းခေါင်မှာ ရေ တက်တယ်။ ခြေ ရာတွေ ပျက်ကုန်မှာပေါ့။ ရေတက် ပြီးမှ ဖြစ်တာ။ သုံ့ပန်းထဲက မိန်းမ နှစ်ယောက် ရေခိုးလိမ့်မယ်။ အဲဒီ နေရာကို ကျုပ်တို့ကျွန်းသားက သွားတာ။ အဲဒီတော့ သုံ့ပန်းက ကျွန်းသားရဲ့ခေါင်းကို ကျောက်ခဲနဲ့ ထုတာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"သုံ့ပန်းက နှစ်ဆယ်လောက်ရှိ တယ်။ အဲဒီထဲကမှ ဟိုလူ ကြီးကို ဘာကြောင့် ရွေးပြီး ပြောရတာလဲ ပညာရှိလေးရဲ့"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ပညာရှိလေးက။ ။

"သေတဲ့လူနားက ခြေရာဟာ သူ့ ခြေရာပါ။ ခြေရာကို မြင်ရင် အရပ်မြင့်တာကို စဉ်းစားလို့ရပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်က သူ့မျက်နှာကို ခဲနဲ့ပစ်တာမဟုတ်လား။ သူဟာ ဘယ်လက်ကို အသုံးပြုတယ်။ သေ တဲ့အထိ ဘယ်လက် ကို အသုံးပြု မယ့်လူ ဖြစ်တယ် (ဘယ်သန်ဟု ပြောလိုခြင်း ဖြစ်သည်)"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ကျွန်ုပ်လည်း. .

"ပညာရှိလေး သိပ်ပြီးမှန်တာပဲ။ ပညာရှိလေး စဉ်းစား သလိုကျုပ် လည်း စဉ်းစားချင်တယ်။ ဘယ်လို လုပ်ရမတုံ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိလေးက. .

"ရပါတယ်။ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားပါ နဲ့။ ဒီအတိုင်းထားပါ။ စဉ်းစားချင် တဲ့အချိန်မှာ စဉ်းစားပါ။ ပြီးလျှင် ဖျက်ပစ်ပါ"

ဟူ၍ ပြောလိုက်လေ၏။

ၜင်း၏ဆိုလိုချက်မှာ ကြိုတင်၍တွေးထင် ထားခြင်းမရှိစေရ။ ဦးနှောက်၌ ဗလာသက်သက် ထားရမည်။ စဉ်းစားစရာပြဿနာနှင့် နဖူးတွေ့၊ ဒူးတွေ့ တွေ့သောအခါကျမှသာလျှင် စဉ်းစားရ မည်။ ပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းအရာများကို မေ့ပစ် လိုက်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ၜင်းသည် ကျွန်ုပ်အား မကြာခဏဆိုသလို ပြောဖူးသည်မှာ 'ဦးနှောက်သည် ခွက်နှင့်တူ သည်' ဟူ၏။ ခွက်သည် တစ်စုံတစ်ခုထည့် ထား ပါက နောက်ထပ်ထည့်ရန် မဖြစ်နိုင်။ ခွက် အလွတ်မှသာလျှင် မိမိ ထည့်လိုသောပစ္စည်းကို ထည့်နိုင်မည်။ ဦးနှောက်မှာလည်း ထိုနည်းတူ စွာ ဖြစ်၏။ ကြိုတင်၍တွေးခေါ်ထားသောအရာများ နှင့် ပြည့်နှက်နေ ပါက ပြဿနာ၏အဖြေကို တိ တိကျကျပေးနိုင်မည့်အတွေးမျိုး ရရှိနိုင် လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍ဖြစ်၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိလေးနှင့် နေရခြင်း အတွက် အပျင်းလည်း ပြေသကဲ့သို့ ပညာလည်းရ ပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းအားပညာ စမ်းလိုသောကြောင့် အောက်ပါအတိုင်း မေးခွန်း ထုတ်လေ၏။

"ဒီမှာ ပညာရှိလေး. . ။ ဟောဟို ရေတွေရဲ့ ဟိုဘက်မှာ ဘာတွေရှိ မလဲ"

ပညာရှိလေးသည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံး၍ ကြည့်ပြီးလျှင်. .

"မြေကြီး"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"မြေကြီးရဲ့ ဟိုဘက်မှာကော ဘာတွေရှိမလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

ထိုခါ ၎င်းက. .

"ရေ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"မှန်တယ် ပညာရှိလေး။ ကျွန်ုပ်တို့ ဟာ ရေတွေ၊ မြေကြီး တွေရှိတဲ့နေ ရာမှာ နေကြတာပဲ။ အဲဒါ ကမ္ဘာလို့ခေါ်တယ်။ ဘယ်လိုပုံစံ ရှိသလဲ တော့ ကျွန်ုပ်မပြောတတ်ဘူး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ၎င်းက. .

"လုံးလုံးကြီးဖြစ်လိမ့်မယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျွန်ုပ်သည် သတ္တဝါ တို့၌ အတိတ်ဘဝ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ယခုဘဝလည်း ရှိကြောင်း၊ သေဆုံးသွားပြီးသည့်အခါ၌ လည်း နောင်ဘဝများရှိလိမ့်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်တို့ကို ၎င်း နားလည်နိုင်သောစကားလုံးများ ရွေးချယ်၍ ပြောပြရာ ပညာရှိလေး သည် လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားသောအမူအရာဖြင့် နားထောင်ပြီး လျှင်. .

"ခင်ဗျား အားကြီးတော်ပါလား"

ဟု ကျွန်ုပ်အား ခီးကျူးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်၌ လူတိုင်းလိုလို သည် ဤမျှလောက်တတ်သိနားလည်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ရာ ပညာရှိလေးက အံ့သြစွာဖြင့်. .

"ခင်ဗျားတို့အားလုံး ပညာရှိများ ဖြစ်ကြတယ်။ ကျုပ်မှာ ထိုအကြောင်း ကိုအရင်က မသိပါ။ အခု ခင်ဗျား ပြောပြမှပဲ သိပါတယ်။ ကျုပ် ဒီ ကျွန်းမှာမနေချင်တော့ဘူး။ ပညာရှိ တွေများတဲ့ ခင်ဗျားတို့ကျွန်းကို လိုက်မယ်"

ဟု ပြောလေတော့၏။

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၌ ကျွန်ုပ် မှာ လွန်စွာဝမ်းသာရ လေ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပညာရှိလေး ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ပါလျှင်

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုကျွန်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် ရန် နည်းလမ်းရပေတော့မည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် လွတ်လမ်းကို မြင်သဖြင့် အပျော်ကြီးပျော်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိလေး စိတ်ဝင်စားမည်ဖြစ်သော သာဘာရေးအကြောင်း ကို ပြောပြလေ၏။ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို ပြောပြ လေ၏။ ကျွန်ုပ်သိသော တရားတော်အချို့ကို ပြောပြလေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိလေးသည် လွန် စွာနှစ်ထောင်းအားရခြင်းဖြစ်၍. .

"ခင်ဗျားတို့ကျွန်းကို သွားကြပါစို့"

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း. .

"ကျုပ်တို့သွားဖို့ဆိုတာ ပညာရှိလေး စဉ်းစားပေးမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကျုပ် တို့ဘာသာဆိုရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီကျွန်းက လွတ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး"

ဟု ပြောရာ ပညာရှိလေးက ၎င်းအနေ နှင့် ကြံစည်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်အား ကတိပေးလိုက်လေတော့၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ပညာရှိကလေးသည် ကျွန်း ပေါ်မှ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် နိုင်ရန်အတွက် စတင်၍စီစဉ်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ် က ပညာရှိလေးအား. .

"ထွက်ပြေးဖို့ ကိစ္စမှာ လေ့ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပညာရှိလေးက။ ။

"လျှေလောက်နီးနီး အရေးကြီးတာ ရိက္ခာဖြစ်တယ်။ ရိက္ခာ ကို အခု ကတည်းက စုရမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိကလေးတို့သည် ရတတ်သမျှရိက္ခာများ ကို စုဆောင်းရလေတော့၏။ မီးတုတ်များလည်း ပြုလုပ်ထားရလေ၏။

ပြီးလျှင် ပညာရှိကလေးသည် လျှော်တက် များကိုပြုလုပ်၍ လုံခြုံစွာ ဝှက်ထားခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ လျှော်တက်များဝှက်ပေးသော တာဝန် ကိုသာ ယူရလေ၏။ ထို့နောက် ပညာရှိကလေး သည် ရတတ်သမျှ သော အဝတ်အထည်တို့ကို သင်္ဘောရွက်အဖြစ် အသုံးပြုရန်အတွက် ဆက် စပ်ချုပ်လုပ်လေ၏။

ထိုရွက်များကိုလည်း လုံခြုံရာ၌ ကျွန်ုပ် အားဝှက်ခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိကလေး သည် ဤသို့လျှင် တကုပ်ကုပ်ဖြင့် ကြိုစည်ခဲ့ ကြ လေ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌လည်း ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိကလေးအား ဇာတ်နိပါတ်နှင့် ဘုရားတရား အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်နားလည်တတ် ကျွမ်း သလောက်ပြောပြရာ ပညာရှိကလေးသည် လွန် စွာသဘောကျ လေ၏။

ထိုအချက်ကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်လိုက်ပါလိုခြင်းဖြစ်၏။

ပညာရှိကလေးသည် ကျွန်ုပ်အား နှစ်ရက်တစ်ခါဆိုသလို ပင်လယ်စပ် သို့သွားရောက်၍ ကျွန်းသားများဝှက်ထားသော လှေကို ရှာခိုင်းလေ၏။

သို့ရာတွင် မည်သည့်နေရာတွင်မှ လှေ ကိုမတွေ့ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်စ ပြုလာလေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိကလေးက ၎င်း ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေမည်ဟုပြောကာ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ညတစ်ညၭ် ကျွန်းတစ် ကျွန်းလုံး အနှံ့အပြား လှည့်လည်သွားလာ၍ လှေကိုရှာဖွေလေ၏။

ဤသို့ရှာဖွေရင်း လျှိုကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေ တော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထို လျှိုကြီးအတွင်းသို့ဝင်သွားကြရာ လွန်စွာ ကြီးမား သောကျောက်နံရံကြီးနှင့် ကျောက်ဂူကြီးအပေါက် တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။

ဂူပေါက်အတွင်းမှ တစ်ဖက်သို့ကြည့်ရာ အလင်းရောင်ကိုတွေ့ ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် က. .

"ဒါလောက်မှောင်တဲ့ ညကြီးမှာ ဘယ်ကလာ အလင်း ရောင်ရနေ တာတုံး"

ဟု ပညာရှိကလေးအား မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ပညာရှိလေးက. .

"ဒီဂူကြီးထဲမှာ အနှစ်တစ်ထောင် အသက်ရှင်နေတဲ့ မင်း သမီးလေး ရှိတယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလေ၏။

"သြော်. . တကယ်ပဲလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က အံ့အားသင့်စွာမေးလိုက်ရာ အသံသည် ကျယ်လောင်သွားသဖြင့် လိုဏ်သံ ပေါက်ကာ ဟိန်းသွားလေ၏။

"အံ့အားသင့်ခြင်းဟာ အမြဲတမ်းမကောင်းဘူး"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလိုက်လေ၏။

"အဲဒီမင်းသမီးလေးအခန်းကို သွား ကြည့်ရအောင်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ပညာရှိကလေး က. .

"ကျွန်ုပ်တို့ထွက်လာတာ လျှော့ရှုဖို့မဟုတ်လား။ မင်းသမီးကလေးကို တွေ့လို့ ဘာထူးမှာတုံး"

ဟု ပြောလေ၏။

"ထူးထူး မထူးထူး ပညာရှိရယ်. . ။ ကျုပ်ကတော့ သိပ်မြန်ကြည့်ချင် တာပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ပညာရှိကလေးက. .

"အဲဒီမင်းသမီးကလေးနေတဲ့ဂူမှာ မြွေတစ်ကောင်ရှိတာယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း မြွေဆိုသောကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ. .

http://www.cherrythitsar.org

"ကဲလေ. . ။ ဒီဂူကြီးထဲက မြန်မြန် ထွက်ရအောင်ပါ။ တော်တော်ကြာ မြွေက လူနံ့ရလို့ ထွက်လာပါဦး မယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပညာရှိကလေးက. .

"အသက်တစ်ထောင်ကျော်ရှည်တဲ့ မင်းသမီးကလေးကို မကြည့်တော့ ဘူးလား"

ဟု မေးလေ၏။

"မြွေရှိတယ်ဆိုတော့ ဘယ်ကြည့် မလဲ ပညာရှိကလေးရဲ့"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ပညာရှိကလေးက. .

"အဲဒီမြွေကြီးသေတာ တစ်နှစ်ရှိပါပြီ"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါတွင် ကျွန်ုပ်လည်း မင်းသမီးလေး ဆိုသည်ကို ကြည့်ချင်စိတ်များပေါ်လာပြန်၍. .

"ကဲ. . ဒီလိုဆိုရင် မင်းသမီးလေး ကို သွားကြည့်ရအောင်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပညာရှိ ကလေးက. .

"မြွေကြီးသေသွားတာ တစ်နှစ် လောက်ရှိပြီ။ ဒါပေမယ့် မြွေလိုပဲ အဆိပ်ပြင်းတဲ့တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် ရှိတယ်"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း မြန်မြန်ထွက်ရ အောင်ပါ။ တော်တော်ကြာ အဲဒီ တိရစ္ဆာန်က လူနဲ့ရလို့ ထွက်လာပါ ဦးမယ်"

ဟု ပြောရာ ပညာရှိကလေးက ကျွန်ုပ် အား ရယ်မောရ၏။ ။

"သင်ဟာ ကျွန်ုပ် ကြောက်အောင် ပြောရင် ကြောက်သွားတယ်။ ကျွန်ုပ် က မကြောက်အောင်ပြောရင် မကြောက်ပြန်ဘူး။ ရယ်ဖို့ သိပ် ကောင်းတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ကဲပါ။ ။ ပညာရှိလေးရယ်။ သွား ကြည့်ရအောင်ပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ။ ။

"အရင်ဆုံး လှေကိုကြည့်ရမယ်။ ဒီ အပေါက်ဟာ ကျွန်းတစ်ခုလုံးရဲ့ လျှို့ဝှက်ထွက်ပေါက်ပဲ။ ဒီအထဲမှာ လှေရှိတယ်။ အဲဒီလှေနဲ့ ထွက်ပြေး ရမှာ။ လှေကို အရင်ရှာရမယ်"

ဟု ပညာရှိလေးက ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိကလေးတို့ သည် ထိုကျောက်ဂူ အတွင်းသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ကျောက်ဂူ၏နံရံများမှာ ရေများစိုနေ၏။ ရွှံ့ညွန် များလည်းတက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂူတစ် လျှောက်တွင် အစီအရီရှိသော ကျောက်တုံးများ ကိုနင်းကာ ဝင်သွားကြလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

တစ်နေရာသို့အရောက်၌ နံရံမှ အလင်း ရောင်တစ်ခု ဖြာ၍ ထွက်နေသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရလေ၏။

"အဲဒီမီးရောင်ဟာ မင်းသမီးလေး နေတဲ့ ဂူပေါက်က အလင်းရောင်ပဲ"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် တဖြည်း ဖြည်းနှင့်လျှောက်လာခဲ့ရာ နံရံမှအလင်းရောင် ထွက်နေသော ဂူပေါက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုဂူ ပေါက်၏ရှေ့တွင် လွန်စွာကြီးမားသော သစ်တုံး ကြီးများကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။

ထိုသစ်တုံးကြီးများအား လွန်စွာခိုင်ခံ့ သော ကြိုးကြီးများဖြင့် တုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးစသည် အလင်းရောင်ထွက်နေသောဂူပေါက်၏ အထက်ဘက်ဆီသို့ သွယ်တန်းထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မော့ကြည့်မိလေ၏။

ထိုသို့မော့ကြည့်မိသည့်အခါမှပင် ကျွန်ုပ် သည် ကြီးစွာသော တုန်လှုပ်ခြင်းကို ဖြစ်လေ တော့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သစ်တုံးများမှ ကြိုးစများသည် လွန်စွာကြီးမားလှသောကျောက် ဖျာကြီးတစ်ချပ်ကို ဆွဲတင်ထားကြောင်း တွေ့ရ သောကြောင့်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ထိုကြိုးများပြတ်ကျသွားပါက ထိုကျောက်ဖျာကြီး

http://www.cherrythitsar.org

သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ခေါင်းပေါ် သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ကျလာပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်ဖျာနှင့် လွတ်ရာဘက်သို့ ရှောင်တိမ်းပြီး ပညာရှိကလေးအား။ ။

"အဲဒီကြိုးတွေ ပြတ်ရင်တော့ ကျောက်ဖျာကြီးဟာ ကျုပ်တို့ခေါင်း ပေါ်ကျမှာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပညာရှိကလေးက။ ။

"သင်ဟာ သိပ်ပြီးအရသာရှိတဲ့လူ ပဲ။ အမြဲတမ်း ကြောက်နေတယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း သင့်လိုပဲ ကြောက်တဲ့ အရသာကို ခံစားချင်တယ်။ ဒါပေ မယ့် ကျွန်ုပ်စိတ်မှာ ကြောက်တယ်ဆိုတာ မလာဘူး။ အဲဒီတော့ အရ သာမရှိဘူး။ သင်ပြောတာ မှန်ပါ တယ်။ ကြိုးတွေပြတ်ရင်တော့ အပေါ်ကကျောက်တုံးကြီးဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုပိမှာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ကြိုးတွေမပြတ်သေးပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်ုပ် ကြောက်ရမှာတုံး"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီကျောက်တုံးကြီးကို ဒီလိုလုပ်ထားရတာတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးမိလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"တံခါးလေ. . တံခါးလုပ်ထားတာ ပေါ့။ ရေတက်လို့ရှိရင် ဒီဂူကြီးထဲ ကိုရေကဝင်လာတယ်။ အဲဒီအခါ မှာတော့ ဟော ဟိုသစ်တုံးကြီးတွေ ဟာ ပေါ်လာတယ်။ ရေနည်းနည်း တက်ရင် နည်းနည်းပေါ်တယ်။ အဲ ဒီသစ်တုံးကြီးတွေ နည်း နည်းပေါ် တာနဲ့ အပေါ်ကကျောက်တုံးကြီး က အောက်ကို နည်းနည်းကျလာ တယ်။ များများရေတက်ရင် များ များ ကျလာတာပေါ့။ နောက်ဆုံးမှာ ဒီကျောက်တုံးကြီးဟာ ဒီဂူပေါက် ကြီးမှာ တစ်ခါတည်းပိတ်သွား တယ်။ အဲဒီ အခါမှာ ဂူထဲကို ရေ မဝင်တော့ဘူး။ ရေပြန်ကျသွားရင် ကျောက်တုံးကြီးလည်း ပြန်ပြီးတက် သွားတယ်။ ဒီတံခါးကို ရေမဝင် အောင် သေသေချာချာလုပ်ထား တယ်။ ဒီဂူ ပေါက်ထဲမှာ အသက် တစ်ထောင်ကျော်ရှည်တဲ့မင်းသမီး လေး နေတယ်မဟုတ်လား"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

"ကဲပါ. . အထဲကိုဝင်ကြည့်ရအောင်ပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ပညာရှိကလေးက. .

"ကြည့်လေ"

ဟု ဆိုကာ အရှေ့မှဝင်လေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

အနည်းငယ်ဝင်မိသည့်အခါ၌ ထိုဂူပေါက် ကြီး၏တစ်နေရာတွင် ထွန်းညှိထားသော ရွှေ ဖြင့်အတိပြီးသည့် လွန်စွာကြီးမားသော ဆီမီးခွက် ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာရှိကလေးတို့ သည် ဆက်လက်၍ ဝင်သွားကြရာ ခြောက်သွေ့ သော ကျောက်နံရံများကို တွေ့ရလေ၏။ ကွေ့ ကလေးတစ်ကွေ့သို့ ရောက်သောအခါ၌ ဆီမီး ခွက်ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့ရပြန်၏။

ထိုနေရာ၌ကား အပေါက်တစ်ပေါက်ရှိ၍ ထိုအပေါက်အား သစ်သားတံခါးကြီးဖြင့်ပိတ် ဆို့ ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုသစ်သားတံခါးကြီး၏မင်းတုပ်ကို မ,၍ဝင်သွား ရာ ကျောက်လှေကားထစ်ပေါင်း ဆယ့်သုံးထစ် ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလှေကားထစ်၌လည်း ဆီမီးခွက်တစ် လုံးကို ထပ်မံ၍တွေ့ရပြန်လေ၏။ တံခါးပေါက် ကိုလည်း တွေ့ရပြန်၏။ ထိုတံခါးမှာ သားရေတစ်မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော တံခါးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်သတိပြုမိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုတံခါး၏ မင်းတုပ်ကို ဖြုတ်၍ ထပ်မံ၍ဝင်သွားကြရာ ခုနစ်ထစ်သော လှေကားကို တွေ့ရပြန်၏။ ထိုလှေကားသို့ တက်သည့်အချိန်မှစ၍ လွန်စွာမွှေးကြိုင်သောရနံ့ကို ရရှိလေတော့၏။

ထိုမ္ဘေးရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ရှုရှိုက်ဖူးသော ကတိုးနံ့နှင့် လွန်စွာ တူကြောင်းလည်း ကျွန်ုပ် သတိပြုမိလေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်လက် ၍သွားကြပြန်ရာ ကြောင်လိမ်လှေကားကဲ့သို့စီမံ ထားသော ကျောက်လှေကားကလေး တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုလှေကားလေးမှာ အထစ်အား ဖြင့် ငါးထစ် သာရှိလေ၏။ ထိုလှေကားထိပ်၌ ကား ရွှေဆီမီးခွက်တစ်လုံးကို တွေ့ရ ပြန်လေ၏။

ထိုဆီမီးခွက်၌ ကျောက်သံပတ္တမြားစီခြယ် ထားသည်ကို တွေ့ရ လေ၏။

ထိုဆီမီးခွက်အနီး၌လည်း သံဖြင့်ပြုလုပ် ထားသော သို့တည်း မဟုတ် စက္ကူတစ်မျိုးဖြင့်ပြု လုပ်ထားသော လူတစ်ယောက်ဝင်သာရုံ တံခါးငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထို မင်းတုပ်ကိုဖြုတ် ကာ အတွင်းသို့ဝင်ကြလေ၏။

အတွင်း၌ကား လွန်စွာမှေးကြိုင်လှပေ၏။ ကြမ်းပြင် တစ်လျှောက်လုံး၌လည်း ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားများဖြင့် စီခြယ် ထားလေ၏။ တစ်နေရာ၌မူ ရှေးခေတ်သုံးဓားလုံ့လက်နက် များကို တွေ့ ရလေ၏။

ရွှေဆီမီးခွက်ခုနစ်ခွက် ထွန်းညှိထားသည် ကိုလည်း တွေ့ရလေ

http://www.cherrythitsar.org

၏။ ငွေဒင်္ဂါးများပုံထား သည်ကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။ ရွှေဖြင့်အတိပြီး သော အသုံးအဆောင်အမြောက်အများကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။ အခန်း တစ်ဖက်၌မူ ကျောက် သလွန်ပေါ်၌ လတ်ဆတ်သောပန်းပွင့်များပုံထား သည့် ရှည်မျောမျောအရာဝတ္ထုတစ်ခုကို တွေ့ရ လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုကျောက်သလွန်အနီးသို့ ကပ်သွားလေ၏။ သလွန်ပေါ်တွင် ပန်းပွင့်များ ကို တွေ့ရလေ၏။ ပန်းပွင့်များ၏အောက်၌ ခုံး ခုံးလုံးလုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော မှန်ခေါင်းကြီးတစ်လုံး ကို တွေ့ရလေ၏။

ပန်းပွင့်များကိုဖယ်၍ ထိုမှန်ခေါင်းအတွင်း သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက် ရာ ပြီးပြီးကလေးအိပ်စက်နေ သော အသက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်မိန်း ကလေး တစ်ဦးကို တွေ့ရလေ၏။

မိန်းကလေး၏ အသားအရောင်သည် ဝါ ဝင်းလှပေ၏။ ဆံပင် မှာ ရှည်လျားလှပေ၏။ ကိုယ် လုံးကိုယ်ထည်မှာ သေးသွယ်ဖြောင့်စင်း လှပေ ၏။ မိန်းကလေး၏ လက်ချောင်းအစေ့၌ လက် စွပ်များဝတ်ထား သည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလက်စွပ်များသည် ရွှေကြိုးများဖြင့် သွယ်တန်းထားကာ မိန်းကလေး၏လက်ကောက် ဆီသို့ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရ လေ၏။ မိန်းကလေးသည် လွန်စွာလှ၏။ ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူး သမျှသော မိန်းမ ချောမိန်းမလှများ၊ တွေ့ဖူးသမျှသော မိန်းမချောဓာတ်ပုံများ၊ နိုင်ငံခြား

http://www.cherrythitsar.org

မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်များ၌ပါသည့် တွေ့ဖူးသမျှသော အလှ မယ်များ၏ ဓာတ်ပုံများတို့မှ မိန်းမချောမိန်းမလှ ဆိုသူများနှင့် နှိုင်းစာကြည့်သော်လည်း မှန်ခေါင်း အတွင်းမှ မိန်းကလေး၏အလှက တစ်ဖက်စောင်းနင်း အလေးသာလျက်ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းကလေး၏အလှကို စကား အားဖြင့်လည်း ပြော၍မပြတတ်သကဲ့သို့ စာအားဖြင့်လည်း ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခြင်းမပြု နိုင်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းကလေးအားငေးမော ကြည့်ရှုရင်း သတိလစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေ၏။ မှင်တက်မိသကဲ့သို့လည်း ဖြစ်နေလေ၏။ ထိုအချိန်အတွင်း၌ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှူနေ သည် သို့မဟုတ် မရှုဘဲ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်အတပ်မပြောနိုင်ပါ။ ဤမျှလှပသော မိန်းကလေးအား ကျွန်ုပ်တစ်သက်၌ နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်တော့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် အချိန်မည်မျှကြာသည်အထိ သတိကင်းမဲ့နေသည်ဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ပညာရှိ ကလေးက ကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်သို့ အသာအယာ လာ၍ ပုတ်လိုက်မှပင် သတိရလာလေတော့၏။

"သူလား. . အသက်တစ်ထောင်ရှိပြီဆိုတာ"

ဟု မေးလိုက်ရာ ပညာရှိကလေးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဟုတ်ပါတယ်"

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

"သူ ဘယ်အချိန်အိပ်ရာထသတုံး"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

"သူ ဘယ်တော့မှ မထဘူး။ ဒီ အတိုင်းပဲ အိပ်နေမယ်"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

"အိပ်နေတာလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ထပ်၍မေးလိုက်ရာ ပညာရှိ ကလေးက. .

"လူတွေအားလုံးက ဒီလိုပဲထင်နေ တယ်။ တစ်နေ့မှာ အိပ်ရာက နိုး လာလိမ့်မယ်လို့လည်း ထင်နေကြ တယ်။ ဒါပေမယ့် မနိုးပါဘူး။ သူ ဟာ သေနေတာပါ။ သင်ပြော သလို နောင်ဘဝဆိုတဲ့နေရာမှာတော့ နိုး မလားမသိဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ သေတာဆို ရင် ပုပ်သိုးသွားမှာပေါ့ ပညာရှိ ကလေးရယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ပညာရှိကလေး က. .

"ပုပ်သိုးတာနဲ့ သေတာနဲ့ တခြားစီ ပဲ။ တချို့တိရစ္ဆာန်တွေ သေသွား တယ်။ ပုပ်သိုးခြင်း မဖြစ်ဘူး။ ကျောက်ဖြစ်သွား

http://www.cherrythitsar.org

တယ် မဟုတ် လား။ သူလည်း ဒီလိုပ့ေါ့။ ပုပ်သိုး ခြင်းလည်း မဖြစ်အောင်၊ ကျောက် လည်းမဖြစ်အောင် ဆေးနဲ့လုပ်ထား တာပ့ေါ့”

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. . . .

“သင်တို့ဆီမှာ မှန်မှ မရှိဘဲ။ ဒီမှန် ခေါင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရတာတုံး”

ဟု မေးလိုက်မိလေ၏။

“မှန်မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန်ကြီးမား တဲ့ ငါးကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ အကြေး ခွံတွေနဲ့ ပြုလုပ်ထားတာ။ အဲဒီ အကြေးခွံဟာ ဟိုတက်ဒီဘက် ဖောက်ပြီးမြင်ရတယ်။ ရာသီဥတု ဒဏ်ကို လည်း ခံနိုင်တယ်။ ကွဲအက် ခြင်းလည်း မရှိဘူး။ ခိုင်ခံ့တယ်”

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

“အဲဒီမင်းသမီးကလေးအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ”

ဟု ပြောရာ ပညာရှိကလေးက. .

“ဒီကျွန်းကြီးဟာ အရင်တုန်းက လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ လွှန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်တစ်ထောင်ကျော်ကမှ ဒီမင်းသမီးလေးကို

http://www.cherrythitsar.org

အကြောင်းပြုပြီး ဒီ ကျွန်းပေါ် ကို လူတွေရောက်လာ တာ။ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ အရင်တုန်း က လူတွေအများကြီးပဲ နေခဲ့ တယ် လို့ သိရတယ်။ နောက်တော့ ဝမ်းရောဂါဖြစ်ပြီး လူ တွေသေကုန် တယ်။ နည်းနည်းကလေးပဲ ကျန် တော့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်းပေါ် မှာ လူတွေဟာ သိပ်ကိုနည်းသွား ပြီ။ အလွန်ဆုံးရှိရင် နှစ်ရာကျော်ပဲ ရှိတော့မယ်။ အရင် တုန်းက ဒီကျွန်း ဟာ တိုင်းပြည်တစ်ခုပဲ။ နောက် တော့ မြို့တစ်ခုလောက်ပဲရှိတော့ တယ်။ အခုတော့ ရွာလို့ခေါ် မလား မပြောတတ်ဘူး။ နောက်တစ်ခါ ရောဂါကြီးကြီး မားမားကျရောက်ခဲ့ရင်တော့ ဒီကျွန်းဟာ လူမရှိတဲ့ ကျွန်း ကြီး ဖြစ်သွားတော့မယ်။ အခု ရှိနေတဲ့ကျွန်းဟာ အရင်က ရှိခဲ့တဲ့ ကျွန်းရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံလောက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပင်လယ်ထဲမှာ မြေပ် ကုန်တာ အများကြီးပဲ။ အခုဟာက ကျွန်းဟာ နည်းနည်းလေးပဲကျန် တော့တယ်။ အရင်က မြို့ ရိုးတွေ၊ ဘာတွေ ရှိတာယ်။ အခု မရှိတော့ ဘူး။ နောက်ဆိုရင် ဒီကျွန်းကြီးပါ ရေမြေပ်သွားရင် မြေပ်သွားမှာ။ အဲ ဒီအခါမှာ ကျွန်းပေါ် ကလူတွေဟာ သင်ပြောတဲ့နောင်ဘဝဆီကို ရောက်သွားမယ်ထင်တယ်။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ”

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"မင်းသမီးလေးအကြောင်း ပြောစမ်းပါဦး ပညာရှိကလေးရဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ပြန်ရာ ပညာရှိကလေးက မှန်ခေါင်းအတွင်းသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြ၍

"မင်းသမီးလေး ခေါင်းအုံးထားတဲ့ အရာဝတ္ထု တွေ့တယ် မဟုတ်လား"

ဟု မေးလေ၏။

"တွေ့ပါတယ်။ ရွှေနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ခေါင်းအုံးလုံးလုံးကလေးပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

"ခေါင်းအုံးသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ သေတ္တာကလေးတစ်လုံးဖြစ်တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မှတ်တမ်းရှိတယ်။ အဲဒီမင်းသမီးလေးအကြောင်း အကုန် ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ အပြည့်အစုံ မပြောတတ်ဘူး။ လူကြီးတွေပြောတာတော့ နားထောင်ဖူးတယ်"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း တစ်နေ့တော့ ဖတ်ရမှာပေါ့"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ပညာရှိကလေး က။ ။

"မဖတ်ပါနဲ့။ သင်နဲ့မှ မဆိုင်ဘဲ။ ကျွန်ုပ် သင့်ကိုပြောပါရစေ။ ဒီကျွန်း ပေါ်ကနေ ထွက်ပြေးနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်ကူညီပါ့မယ်။ ကျွန်ုပ်လည်းပဲ သင်တို့နဲ့အတူလိုက်ပါပါ့မယ်။ ဒီလို လိုက်ပါတာဟာ ဒီကျွန်းကိုမုန်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ သင်တို့ဆီမှာ သင်ပြော တဲ့ နောင်ဘဝဆိုတဲ့အကြောင်းကို သိတဲ့လူတွေ အများကြီးပဲဆို။ အဲဒီ ပညာကို ကျွန်ုပ်သင်ချင်တယ်။ ဒါ ကြောင့်လိုက်မှာပဲ။ ကျွန်ုပ်က ပညာ ကို အလိုရှိတယ်။ အဲဒီတော့ သင် တို့က ဒီကျွန်းပေါ် က လူတွေကို မသတ်ခဲ့ပါနဲ့။ ကျွန်းပေါ် ကပစ္စည်း ကို ဘာမှမယူပါနဲ့။ အထူးသဖြင့် ဒီမင်းသမီးကလေးဆီကပစ္စည်းကို ဘာမှမယူပါနဲ့။ ဒီကျွန်းပေါ် က ကျွန်းသားတွေဟာ အလွန်အပြီး အမှတ်ကြီးကြတယ်။ အဲဒီတော့ သင်တို့အန္တရာယ်ကျရောက်လိမ့် မယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ကတော့ သင် တို့လည်း အန္တရာယ်မကျရောက် စေချင်ဘူး။ ကျွန်းသားတွေလည်း အန္တရာယ်မကျရောက်စေချင်ဘူး။ ကျွန်ုပ်လည်း သင်တို့နဲ့လိုက်ပြီး ပညာ

ယူချင်တယ်။ ဒါပဲ. . ။ လာ ပါ။ အောက်ကိုဆင်းပြီး လှေ
ကိုရှာ ရအောင်”

ဟုပြောရ၍ ရှေ့မှဆင်းသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ် လည်း ၎င်းနောက်
မှ လိုက်ပါ၍သွားရလေ၏။

အခန်းများမှပြန်ထွက်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ် တို့သည် တံခါး
များကို နေသားတကျ ပြန်၍ပိတ် ခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည်
မူလကတွေ့ခဲ့ သော ကျောက်တံခါးကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေ၏။
ထိုအခါ၌ တံခါးပေါက်မှထွက်၍ ရေစပ် ဘက်သို့သွားရာ ဂူပေါက်
တစ်ခုကိုတွေ့ပြန်၏။ ထိုဂူပေါက်၌ကား ရွက်လှေသုံးစင်း သိုလှောင်
သိမ်းဆည်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ် နှင့် ပညာရှိကလေးတို့
သည် ထိုရွက်လှေများပေါ် သို့တက်၍ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီးလျှင် ပြန်ခဲ့
ကြလေ တော့၏။

လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်က. .

“မင်းသမီးလေးရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပန်းတွေလည်း ကြဲထား
တာတွေ့ တယ်။ ဂူတစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း ဆီမီးခွက်
တွေထွန်းထားတာတွေ့ တယ်။ ဒါက ဘယ်သူလုပ်ထားတာ
တုံး”

ဟု ပညာရှိလေးအားမေးရာ ပညာရှိ ကလေးက. .

"မျက်စိမမြင်တဲ့ ခါးကုန်းကြီးတစ် ယောက်က အဲဒီအလုပ်ကို နေ့တိုင်း လုပ်ရတယ်။ ရေကျသွားတာနဲ့ သူ ရောက်လာပြီး ရေတက်ရင် သူပြန် သွားတယ်။ အဲဒါ နေ့တိုင်းသူ့အလုပ် ပဲ"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ပညာရှိကလေးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထွက် ပြေးမည့်ညကို ရွေးချယ်ကြလေ၏။ ပညာရှိလေး က. .

"မိုးတွေလေတွေ တအားတိုက်တဲ့ ညမှာ သင့်လူတွေဖမ်းထားတဲ့ဆီကို သွားရမယ်။ သူတို့ကို လွတ်အောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီမှာအစောင့်ကျတဲ့ ကျွန်းသားနဲ့ တိုက်ခိုက်ချင်တိုက် ခိုက်ရမယ်။ နိုင်အောင်တိုက်ခိုက် ပါ။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းမဲ့ လူ မသတ်ပါနဲ့။ သင့်ကိုတစ်ခုမှာထား ချင်သေးတာကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ကျွန်း မှာ အစောင့်တာဝန်ယူရတဲ့လူတွေ ဟာ ဘယ်သန်တွေကိုပဲ အသုံးပြုလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ သူတို့ရဲ့ ဘယ်လက်ကိုဂရုစိုက်ပြီး တိုက်ခိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် ဖြစ်ပါပြီ"

ဟု ပညာရှိကလေးက ပြောလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

ဤသို့လျှင် ပညာရှိကလေးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သည် စနစ်တကျ စီမံခဲ့ပြီး သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ကျွန်းပတ်ပတ်လည်ပင်လယ်ပြင်၌ လှိုင်း လုံးကြီးများ ပြင်းထန်စွာတက်၍လာ၏။ မိုးသက် လေပြင်းလည်း ပြင်းထန်စွာတိုက်ခတ်လေ၏။ မိုးသံလေသံမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ပင် ကောင်းလှ တော့၏။ ထိုအခါ၌ ပညာရှိကလေးသည် ကျွန်ုပ်အား။ ။

"ကဲ။ ။ သွားကြမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရိက္ခာ ပစ္စည်းများကို သယ်နိုင် သမျှသယ်၍ တုတ်ကြီး တစ်ချောင်းကိုကိုင်ကာ ပညာရှိကလေး၏လက် ကို ဆွဲ၍ တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးလျှင် မောင်ဘမှန်အချုပ်ခံနေရ သော နေရာဆီသို့ မှန်း၍သွားလေ၏။ ကံကောင်းထောက်မ၍လော မပြောတတ်ပေ။ ထိုနေရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက် မြိုက် ရောက်ရှိလေ တော့၏။ အစောင့်တစ်ဦး သည် တံခါးကိုမှီ၍ လှဲကိုကိုင်ကာ ရပ်နေသည် ကို လျှပ်စီးလက်လိုက်သောအရောင်၌ ကောင်း စွာတွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ် ကိုမူ ထိုအစောင့်က သတိပြုမိပုံမပေါ်ပေ။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအစောင့်ဆီသို့ တန်းတန်း မတ်မတ်ပြေးသွားပြီး လျှင် ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ တုတ် ဖြင့်တအားလွှဲရိုက်လိုက်ရာ အစောင့်သည် 'အား' ခနဲအော်၍ ရှေ့သို့စိုက်လာလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် အစောင့် ၏လက်ဝဲဘက်လက်ဆီသို့မှန်းဆ၍ ရိုက်ချလိုက်ရာ အစောင့်သည် လဲကျ

သွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း တံခါးမင်းတုပ် ကိုဖြုတ်ကာ အခန်းတွင်း သို့ဝင်လေ၏။ အတွင်း သို့ရောက်လျှင်. .

"မောင်ဘမှန်. . မောင်ဘမှန်. . "

ဟု ခေါ်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က. .

"မောင်ဘိုးတူလား"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်တို့လွတ်ပြီဗျို့"

ဟု ပြော၍ မောင်ဘမှန်အသံလာရာဆီ သို့မှန်းဆ၍သွားကာ မောင်ဘမှန်အား ချည် နှောင်ထားသောကြိုးများကို ဖြေပေးလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်လည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထ ကာ အခန်းပေါက်ဆီသို့ နှစ်ယောက်သားပြေး ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

အခန်းပေါက်သို့ရောက်သောအခါ၌ လျှပ်စီးလက်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ရိုက်ထားသော ကြောင့် လဲကျနေသည့်အစောင့်ကို မောင်ဘမှန်က တွေ့သွားသည်ဖြစ်ရာ ထိုအစောင့်၏လုံ့ကို ကောက်ယူ၍ အစောင့်အားထိုးသတ်လိုက်လေ တော့၏။ ထိုအခါ ပညာရှိကလေးသည် မသတ်ရန်အတွက် ပြေးလာ၍ တောင်းပန်လေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ပညာရှိကလေးကိုပါ လုံ့နှင့် ထိုးမည် လုပ်နေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်က ဖမ်းဆွဲထားပြီးလျှင်. .

http://www.cherrythitsar.org

"မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ဘမှန်။ သူလုပ် ပေးလို့ ကျုပ်တို့လွတ်မှာ။ ကျေးဇူး ရှင်ကလေးဗျ။ ပြီးတော့ သူက ပညာရှိကလေး လည်းဖြစ်တယ်"

ဟု ပြောပြရလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မောင်ဘမျိုးရှိရာ စားဖို ဆောင်သို့ သွားရပြန်လေ၏။ စားဖိုဆောင်သို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း စားဖိုဆောင်အစောင့် အား မောင်ဘမှန်က လှုံ့နှင့်ထိုးသတ်ပြန်လေ၏။ ပြီးလျှင် စားဖိုဆောင်တံခါးကိုဖွင့်၍ မောင်ဘမျိုး အား ဆွဲထုတ်လေ၏။ မောင်ဘမျိုးလည်း လွတ် မြောက်ခဲ့ပြန်၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မောင်စိန်သွေးရှိရာ ပန်းပုဆောင်သို့ သွားပြန် ၏။ မောင်ဘမှန်သည် အစောင့်အား လှုံ့နှင့်ထိုး ပြန်၏။ ထိုအခါ ပညာရှိကလေးသည် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ကန့်ကွက်လေတော့၏။ အစောင့်အား လှုံ့ဖြင့်ထိုးပြီးနောက် မောင်စိန်သွေးအား ကယ် ထုတ်ခဲ့ပြန်၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာကိုဖူးညို နေထိုင်ရာသို့သွားကြပြန်၏။ ဆရာကိုဖူးညို သည် ကျွန်ုပ်တို့က ကယ်တင်သည့်တိုင်အောင် ၎င်းက. .

"ကျုပ်မလိုက်တော့ဘူး"

ဟု ငြင်းဆန်နေလေ၏။

ရင်းဆီတွင်ပို့ထားသော မိန်းကလေးနှစ် ဦးကလည်း ဆရာကိုဖူးညိုအား လိုက်မသွားရန် ငိုယိုရှိ ဆွဲထားကြလေသည်။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန် က ထိုမိန်းကလေးနှစ်ဦးအား ရိုက်နှက်ရှိ ကြိုး ဖြင့်တုပ်ကာ အခန်းတွင်း၌ ပိတ်လှောင်ခဲ့ပြီး လျှင် ဆရာကိုဖူးညိုအား အတင်းဆွဲ ထုတ်ခဲ့လေ ၏။

ကိုဖူးညိုက မလိုက်ချင်ရှိ ရုန်းကန်နေ သောကြောင့်မောင်ဘမှန် က လုံ့ဖြင့်ထိုးသတ် မည်ဟု ပြောမှသာလျှင် လိုက်ပါခဲ့လေ၏။

မောင်ဘမှန်ကလည်း မောင်ဖူးညိုအား ပါးကို လက်ဖြင့် တအားလွှဲရှိ ရိုက်ချလိုက်လေ ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီး၏အိမ်သို့ သွားကြပြန်လေ၏။ အစောင့်လုပ် သူအား မောင်ဘမှန်သည်ပင်လျှင် အဆုံးစီရင် လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် မိန်းကလေးနှစ် ယောက်ကိုဖက်ရှိ ခုတင်ပေါ်ရှိ အိပ်နေလေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအား ကုပ်မှ ကိုင်ကာ အိပ်ရာထဲမှ ဆွဲထုတ်ခဲ့လေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည်. .

"စည်းစိမ်တွေ့နေပြီ။ ကျုပ်တော့ မလိုက်တော့ဘူး။ သင်တို့ ပြေးချင် ပြေးကြပါ"

ဟု ဆိုသောကြောင့်. .

"တဏှာရူးကြီး"

ဟု ဆိုကာ မောင်ဘမှန်သည် လုံ့ရိုးဖြင့် ရိုက်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် မုတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးလည်း လိုက်ပါလာခဲ့ရလေ၏။

ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်ဂါးကြီးရှိ ရာသို့ သွားကြပြန်လေ၏။ ထိုတိုက်ဂါးကြီး၏ အိမ်တွင် စောင့်နေသောအစောင့်အား ကျွန်ုပ်က တိုက်ခိုက်ရလေ၏။ ပြီးလျှင် တိုက်ဂါးကြီး အားခေါ်ယူကာ တိုက်ဂါးကြီးက သူ၏မိန်းမနှစ် ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီးလျှင်. .

"မခွဲနိုင်ဘူး"

ဟု ပြောလေ၏။

မောင်ဘမှန်က. .

"မခွဲနိုင်လို့ မရဘူး။ သတ်ပစ်ခဲ့မယ်"

ဟု ပြောမှသာလျှင် တိုက်ဂါးကြီးလည်း မလိုက်ချင်လိုက်ချင်နှင့် လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ လူများ အား ရိက္ခာများ၊ လျှော်ဘက်များနှင့် မီးတုတ် များဝှက်ထားရာဆီသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် လိုဏ်ဂူ ပေါက်ကြီးဆီသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းသမီးလေးရှိသည့် ဂူပေါက်ကို ကျော်လွန်၍ လှေများရှိရာဂူပေါက်ဆီသို့ သွားကြလေ၏။ မောင် ဘမှန်မှာမူ လှေပေါ်သို့တက်ကာ အခြားသူများ အားမည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည်ကို ညွှန်ကြားနေ လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်

http://www.cherrythitsar.org

သည် မင်းသမီးလေး ရှိရာဂူပေါက်ဆီသို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် ယခင်က ကျွန်ုပ်ရောက်ဖူးသည့် မင်းသမီးလေးရှိရာအခန်း ဆီသို့ ပြေးတက်သွားပြီးလျှင် ငါးအကြေးခွံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မင်းသမီးလေး၏ခေါင်းကို ဆွဲကာ မင်းသမီးလေး၏ခေါင်းအောက်မှ ရွှေခေါင်းအုံး (ရွှေသေတ္တာ) ကို နှိုက်ယူလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ခေါင်းဖုံးကိုဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခေါင်းဖုံးအတွင်းမှ လေများထွက် လာပြီးလျှင် လှပဝင်းဝါသော မင်းသမီးလေး၏ ရုပ်အလောင်းသည် ညှိမည်းရှ၍ မီးသွေးခဲသို့ဖြစ် သွားကာ တစ်ခဏချင်း ၌ပင် ပြာအဖြစ်သို့ရောက် ရှိသွားသည်ကို ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရ လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် အချိန်မရသောကြောင့် ဆက် လက်၍ကြည့်မနေတော့ဘဲ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထား သော ခေါင်းအုံးသဏ္ဌာန်သေတ္တာကို ယူကာ ကျောက်တံခါးပေါက်သို့ထွက်မိသည်နှင့်တစ် ပြိုင်နက် မောင်ဘမှန်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ ဆုံလေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က ကျွန်ုပ်၏လက်မှ ရွှေသေတ္တာကိုမြင်လျှင်. .

“အထဲမှာ ပစ္စည်းတွေအများကြီးပဲ လား။ ကျုပ်ဝင်သယ်ဦးမယ်”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဆိုကာ ဂူပေါက်ဆီသို့သွားမည်အလုပ် မှာပင် ဂူပေါက်၏ အထက်တွင် ချိတ်ဆွဲထား သော ကျောက်ဖျာကြီးသည် ကြောက်မက်ဖွယ် ရာမြည်ဟည်း၍ 'ဝုန်း' ခနဲပြုတ်ကျသွားလေ တော့၏။

ထိုမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော အသံမျိုးကို ကျွန်ုပ် တစ်သက်တာတွင် နောက် တစ်ကြိမ်ကြားရတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ကျောက် ဖျာကြီး၏ ပြုတ်ကျသံသည် ကျယ်လောင်လှ သည်ကလည်းတစ်ကြောင်း၊ ကျောက်ဂူအတွင်း ၌ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း အသံကြီးမှာ ပြောရ်မပြ နိုင်လောက်အောင် ဟိန်း၍သွားလေတော့၏။

တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် မောင်ဘမိုး သည် မီးတုတ်နှစ်ချောင်း ကိုကိုင်လျက် ကျွန်ုပ် တို့အနီးသို့ ရောက်လာလေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ကြီးပြတ်သွားသောနေရာဆီသို့ လှမ်း၍ကြည့် လိုက်ရာ ကြီးမှာ သူ့အလို လိုပြတ်သည်မဟုတ်။ မင်းသမီးလေး၏ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ ပစ္စည်းများ ကျွန်ုပ်တို့သယ်ယူမည်စိုးသဖြင့် ပညာရှိကလေး က ကြိုးကိုဖြတ်ပစ် လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမှန်သည်. .

"ဒီခွေးကောင်ကလေးလုပ်တာကိုး"

ဟု ဆိုကာ ပညာရှိကလေးအား လှုံ့ဖြင့် ပစ်၍ ထိုးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကဖမ်း၍ဆွဲလိုက် သော်လည်း မမိလိုက်တော့ပေ။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိကလေးထံသို့ပြေး၍ သွားလေ၏။ ပညာရှိကလေးသည် လှံတန်း လန်းစိုက်လျက် လဲကျကာ. .

"သင်နဲ့ ကျုပ်မလိုက်ရတော့ဘူး လား။ ကျုပ်ကို နောင်ဘဝ ဆိုတဲ့အကြောင်းတွေ သင်ပေးမယ့်ဆီကို ခေါ်သွားမယ်ဆို။ ထားခဲ့တော့ မလား။ သင်တို့သွားကြပါတော့. . သင်တို့ သွားကြပါတော့။ နောင် ဘဝကိုရောက်ရင် ဟိုလူရဲ့ရင်ဝ ကို ကျွန်ုပ်လှံနဲ့ထိုးရမှာပေါ့။ သင်ပဲ ကျုပ် ကို မကြာခဏ ပြောတယ်မဟုတ် လား။ ကိုယ်က သူတစ်ပါးကိုတစ် ခုခုလုပ်ရင် သူတစ်ပါးက ကိုယ့်ကို တစ်ခုခုပြန်လုပ်တယ်ဆို။ သင် ပြောတဲ့အတိုင်းမှန်ရင် ဟိုလူရဲ့ရင်ဝ ကို ကျွန်ုပ်က လှံနဲ့ပြန် ထိုးနေရဦး မှာပေါ့။ ကျွန်ုပ်မထိုးချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သင် ပြောသလို နောင်ဘဝရှိ တယ်ဆိုရင်တော့ ပြန်ပြီးထိုးရဦး မှာပဲ။ ဟိုလူကို ကျွန်ုပ်သနားပါ တယ်"

ဟု ပြောဆိုနေစဉ်၌ပင် ပညာရှိကလေးသည် အသက်ပျောက်၍ သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် သံယောဇဉ်တွယ်နေပြီဖြစ်သော ပညာရှိကလေး ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားခဲ့ ရသည့်အတွက် ငိုကြွေးမိလေတော့၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က. .

"ဟေ့. . မောင်ဘိုးတူ။ ငိုမနေနဲ့ ကျွန်းသားတွေလာရင် အကုန်သေကုန်လိမ့်မယ်"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏လက်ကိုဆွဲ၍ လှေဆီ သို့ခေါ်သွားလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ရေသည် တက်စပြုနေပြီဖြစ် ရကား လှေများ ဝှက်ထားသော ဂူပေါက်အတွင်း သို့ရေများစတင်ဝင်ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လှေကြီးကို ကောင်းစွာ ဂူအပြင်ဘက်ဆီသို့ တွန်းထုတ်နိုင်ခဲ့လေ၏။ ဂူ ပေါက်အပြင်သို့ရောက်လျှင် ရေမှာ အတော်နက် နေပြီဖြစ်သဖြင့် လှော်တက်များကို အသုံးပြုကာ ရေဝင်ရာ အပေါက်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့သွားလေ၏။ ရေဝင်ပေါက်ကြီးသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ရှက် လှေကြီးသည် ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ချောမောစွာ ထွက်နိုင်ကြလေ၏။ ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက ရှက်များကိုတင်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ ထိုအချိန် ၌ပင် ဂူပေါက်အတွင်းမှ အသံများကြားသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဂူပေါက်ကြီးတစ်ခုလုံး၌ လင်း ထိန်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျွန်းသားများသည် မီးတုတ်များကိုင်ဆောင်ကာ ဂူပေါက်အတွင်းသို့ ငြာသံပေး၍ ပြေးဝင်လာနေကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့နောက် ကျွန်းသားများသည် လှေများ ရှိရာဆီသို့ သွားနေ

http://www.cherrythitsar.org

သည်ကို ကောင်းစွာတွေ့မြင် ရလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မောင်ဘမှန် အား. .

"လှေတွေထုတ်ပြီး လိုက်မယ်ထင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန်က. .

"အဲဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ မောင်ဘိုးတူရာ။ ကျန်တဲ့လှေ တွေကို ကျုပ်တို့ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပါပြီ"

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

မှန်ပေသည်။ ကျွန်းသားများသည် လှေ များကို တွန်း၍ထုတ် သော်လည်း လှေများမှာ ရေများဝင်၍ နစ်မြုပ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ၎င်းတို့နှင့် အနည်းငယ်ဝေးသောနေရာဆီသို့ ရောက်ရှိလေ၏။ ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက မီး တုတ်ကြီးများကိုထွန်းညှိရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း မီးတုတ်များကို ထွန်းညှိကြ လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ရှက်လှေကြီး ၌လည်း မီးများ ထိန်ထိန်လင်း၍ သွားလေတော့၏။ ထိုအခါ ကက်ပတိန် စလံပတ္တာ (ခေါ်) မောင်ဘမှန်သည် ရာဇတိုင်ဆီသို့သွားကာ. .

"ဖောက်စရာသေနတ်တော့မပါဘူး"

ဟု ဆိုကာ မီးတုတ်ကြီးကို ကိုင်မြှောက်၍. .

"သောက်စရာအရက်တော့ မပါ တော့ဘူး။ ပါတဲ့ရိက္ခာတွေ ကိုပဲ ပျော်ရွှင်တဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ စားသောက်ကြပါတော့"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလျှင် ရိက္ခာများကို စားသောက် ရန် ထုတ်ကြလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ခြိုးခြိုး ခြံခြံစားသောက်ရန် မေတ္တာရပ်ခံ၍ ရိက္ခာများကို လိုက်လံဝေဌပေးရလေ၏။

သင်္ဘောသားများလည်း ပျော်ပါးစွာ စား သောက်ကြလေ၏။ မောင်ဘမှန်မှာမူ. .

"အခုမှပဲ ဝဝလင်လင်စားရတော့ တယ်ဗျာ။ ကျုပ်ကို ဝအောင်လည်း မကျွေးဘူး။ ကောင်းကောင်းလည်း မကျွေးဘူး။ မောင်ဘိုးတူ မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ဒီကောင်တွေ ကျုပ်ကို ရိုက်ချည်းပဲနေတော့တာပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဆရာကိုဖူးညို က. .

"ကျုပ်တို့ကတော့ ဝဝလည်း စားရ တယ်။ ကောင်းကောင်းလည်း နေ ရတယ်။ ကောင်မလေးနှစ်ယောက် လည်း ရထား တယ်။ အဲဒီစည်းစိမ် ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပြန်လိုက်လာတာဟာ ခင်ဗျားတို့ကို ခင်လို့နော်"

ဟု ပြောလျှင် မောင်ဘမျိုးက. .

"ခင်ဗျားကမလိုက်ချင်ပါဘူး ဆရာ ကိုဖူးညိုရယ်။ ကိုဘမှန်က လုံနဲ့ထိုး သတ်မယ်ဆိုလို့ခင်ဗျားလိုက်ခဲ့တာ ပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားမလိုက်ရင် အခုလောက်ဆိုရင် ခင်ဗျားသေပြီ

http://www.cherrythitsar.org

ဗျ။ ကိုဘမှန်မသတ်ဘဲ ကျွန်းသား တွေက အခုလောက် ဆိုရင် ခင်ဗျား တို့ကို သတ်ပါပြီဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

“နေစမ်းပါဦး။ သင်တို့ကို မေးပါရစေ။ ဒါလောက် စည်းစိမ်ရှိရှိနေ ရတဲ့ နေရာကနေ ဘာဖြစ်လို့များ ထွက်ပြေးချင်ကြရတာတုံး။ ကျုပ် မှာ ဆွေမျိုးမရှိလို့။ ဆွေမျိုးရှိရင် တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးတောင် ဒီ ကျွန်းကို ခေါ်ထားချင်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ။ ။

“မဟုတ်ဘူး မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရဲ့။ ခင်ဗျားရယ်၊ ဆရာကိုဖူးညိုရယ်၊ တိုက်ဂါးကြီးရယ်သာ ဇိမ်ကျနေတာ။ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ လောက်ဇိမ်မကျဘူး။ ပညာရှိလေးနဲ့ နေရတာဆိုတော့ သက်တော့ သက်သာပါတယ်။ ကျန်တဲ့လူတွေ က ဒုက္ခရောက်နေတာဗျ။ မောင်ဘမှန်တို့၊ မောင်ဘမိုးတို့၊ ကိုစိန် သွေးတို့ဆိုရင် အနှိပ်စက်ခံနေရတာ။ မောင်ဘမှန်ဆိုရင် နာရီမလပ် အရိုက်ခံနေရတာ။ ဒီကျွန်းက မပြေးလို့ ဘယ်ဖြစ်မတုံးဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးက။ ။

“ဒီလိုလား။ ကျွန်ုပ်က သင်တို့အား လုံးလည်း ကျွန်ုပ်လိုပဲ

မိန်းမရနေပြီထင်တာ။ ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဒီကျွန်းက ပြေးရမှာပေါ့လေ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဘမှန်က. .

“ပြေးရုံ ဘယ်ကမလဲ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးရာ။ ကျုပ်ကတော့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းလုံး မီးနဲ့တောင်ရှို့ပစ်ခဲ့ချင်တာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားသတ်ခဲ့တာလည်း လူတွေမနည်းပါဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မောင်ဘမှန်က. .

“တစ်ကျွန်းလုံးသတ်ပစ်ချင်တာဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ပညာရှိကလေးကို သတ်လိုက်တာတော့ ဆိုးသဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မောင်ဘမှန်က. .

“ရတနာပစ္စည်းတွေ မရအောင်လုပ် လိုက်တဲ့ဟိုကလေးကို ပြောတာလား”

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

“ဟုတ်တယ်မောင်ဘမှန်။ သူဟာ ပညာရှိကလေးပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်ဘမှန်က. .

“ဒီကလေးလေးက ဘယ်လိုလုပ် ပညာရှိဖြစ်နိုင်မှာတုံး”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြန်၍မေးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်လှစွာ သောပညာရှိကလေး၏အကြောင်းကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပုံပြင်သဖွယ်ပြောပြခဲ့လေ၏။

ထိုအကြောင်းအရာကို ပြောပြသောအခါ ၌ သက်ကြီးရွယ်အို ဖြစ်သော မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီး နှင့်တကွ လွန်စွာရိုင်းစိုင်းသော တိုက်ဂါးကြီး သည်ပင်လျှင် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေခဲ့ လေ၏။

လှိုင်းလေများ ငြိမ်သက်သွားပြီဖြစ်ရကား သင်ဖြူးခင်းထား သကဲ့သို့ ညီညာလှသောရေပြင် ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ရွက်လှေကလေးသည် တရိပ်ရိပ် ပြေးသွားနေပြီ ဖြစ်လေတော့၏။

ကျောင်းဆရာကိုဖူးညိုက ထမင်းချက် တာဝန်ကိုယူ၍ အချိန်မှန်မှန် ချက်ပြုတ်ကျွေး မွေးခဲ့လေတော့သတည်း။

http://www.cherrythitsar.org

ရွှေသေတ္တာလေးအန္တရာယ်

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွက်လှေကြီးနှင့် ပင်လယ် ပြင်ကိုဖြတ်၍ တရွှေ့ရွှေ့ခရီးနှင်ခဲ့ကြလေ၏။ ကျောင်းဆရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ထမင်းချက်အဖြစ် နှင့် လိုက်ပါခဲ့ရကား ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်၍ ကျွေးမွေးပေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်း ပေါ်၌ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့သော မိန်းကလေးနှစ်ဦးအား လွမ်းဆွတ်သည်ဟုဆိုကာ မကြာခဏ ငိုကြွေးလေ၏။ မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးကလည်း. .

"ကျွန်းပေါ် မှာကျန်ခဲ့တဲ့ ငါ့မြေးမလေးတွေကို လွမ်းသကွာ"

ဟု ဆိုကာ တရှုပ်ရှုပ်ငိုလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးမှာလည်း ကျွန်းပေါ်တွင်ကျန်ခဲ့သော မိန်းမ နှစ်ဦးအား လွမ်းဆွတ်သတိရသောအခါ၌ ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ရွက်တိုင်ကြီးအား မကြာခဏ လက်သီးဖြင့်ထိုးလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ဘမ္ပိုး နှင့် မောင်ဘမ္ပန်မှာမူ ကျွန်ုပ်၏ရွှေသေတ္တာကို မကြာခဏ မျက်စောင်းထိုး၍ ရှိနေလေတော့၏။

မယားတရုံးများမှာ ကျွန်ုပ်၏ ရွှေသေတ္တာ ကို မက်မောခြင်းမရှိ ကြသော်လည်း လောဘအိုး များဖြစ်ကြကုန်သော ကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်း နှစ်ဦး မှာမူ ကျွန်ုပ်၏ရွှေသေတ္တာကို မည်သို့မည်ပုံအပိုင် ကြံရမည်ကို တွေးတောနေပုံရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရွှေသေတ္တာကလေးကို အလစ်မပေးဝံ့ဘဲ ကြိုးဖြင့်သိုင်းကာ လွယ်၍ထားရလေ၏။ တစ်ချိန်ချိန်၌ ထိုသေတ္တာလေးကိုအကြောင်း ပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့သူငယ်ချင်းသုံးဦးသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်ဟုလည်း ကျွန်ုပ်အနေနှင့်တွေးတော ထားပေသည်။ တစ်ခုထူးဆန်းသည်မှာ ကျွန်းမှတွက်ပြေးလာသည့်နေ့ မှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အချိန်၌ အိပ်သည်ဖြစ်စေ တစ်မျိုးတည်း သောအိပ်မက် ကို အစဉ်တစိုက်မက်နေခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို အိပ်မက်မှာ ကား ရင်ဝတွင် လုံ့တန်းလန်းစိုက်လျက်ရှိ သော ပညာရှိကလေးသည် ကျွန်ုပ်၏နောက်သို့ ပြေး၍ လိုက်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ထံမှ ရွှေသေတ္တာ ကို ပြန်လည်လုယူကာ. .

"မင်းသမီးကလေးရဲ့ ပစ္စည်းကိုယူမသွားပါနဲ့ ပြန်ထား လိုက်ပါ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု တတွတ်တွတ်ပြောဆိုနေခြင်းပင် ဖြစ် ၏။

အစပထမတွင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအိပ်မက် အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော်လည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို ထိုအိပ်မက်ကို ချည်း မြင်မက်နေသောအခါ၌မူကား တုန်လှုပ်မိလေတော့၏။

ထိုရှေ့သေတ္တာကလေးအား ပြန်၍မထား ပါက တစ်စုံတစ်ခု သောအန္တရာယ် ကျရောက် တော့မည်ဟုလည်း ထင်မှတ်မိလေ၏။ ပညာရှိကလေးသည် ကျွန်ုပ်အား အိပ်မက်အတွင်း၌. .

"သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ကိုလိမ်ညာတယ်။ မင်းသမီးလေးရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်တယ်။ မင်းသမီးလေး ရဲ့ ရှေ့သေတ္တာခေါင်းအုံးကို ခိုးယူ သွားတယ်။ သင်ဟာ ယုတ်မာသူ ဖြစ်တယ်။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ဖြစ်တယ်။ ကျေးဇူးတရားကို မသိ တတ်သူဖြစ်တယ်။ သင်နှင့်တကွ သင်၏လူများကို လွတ်မြောက်အောင် ကျွန်ုပ်ကကြိုးဆောင်ပေးခဲ့တယ်။ သင်က ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ သစ္စာဖျက်ကွက်တယ်။ မင်းသမီး လေးရဲ့ ရှေ့သေတ္တာခေါင်းအုံးဟာ သင်နဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ သင့်ပစ္စည်း လည်းမဟုတ်ဘူး။ ပြန်ထားပါ။ ဒီ လိုမထားရင် သင်ဟာ ကျွန်းသား တစ်ဦးဦးရဲ့ အဆိပ်ပါ သောမြားနဲ့ ပစ်သတ်ခြင်းကို ခံရပါစေ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောတတ်လေ၏။

တစ်ညသ၌ ထိုအိပ်မက်မျိုးမက်ပြန်ရာ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်အတွင်း၌ ပညာရှိကလေးအား အောက်ပါအတိုင်း ကတိပေးလိုက်လေတော့၏။

"ဒီမှာပညာရှိကလေး. . ။ သင်ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ မင်းသမီး လေးရဲ့ ရွှေသေတ္တာကို ကျုပ်ပြန်ထားပေးပါ့မယ်။ ဒီလိုပြန်ထားပေး မယ်ဆိုတာကလည်း ကျုပ်ရဲ့အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်လို့မဟုတ် ဘူး။ ကျုပ်အနေနဲ့ ကြောက်လည်း မကြောက်ဘူး။ ပညာရှိကလေးကို ခင်မင်တာလည်း ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်နဲ့မပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်းကို မယူသင့်ဘူးလို့ ထင်တာလည်း ပါ တယ်။ အဲဒီတော့ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ထားပေးပါ့မယ်လို့ ကျုပ်ကတိ ပေးပါတယ်။ အခုအခါမှာတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးထားမှာတုံး ပညာရှိကလေး။ တစ်နေ့နေ့မှာတော့ မုချထားပေးပါ့မယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါအတိုင်း အိပ်မက်အတွင်း၌ ကတိပေးလိုက်ရာ ပညာရှိလေး သည် နှစ်ခြိုက်စွာပြုံးလျက်. .

"အဲဒီလိုပြန်ထားနိုင်အောင် ကျုပ် ကူညီပါ့မယ်"

ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ အိပ်မက်မက်ခြင်း မရှိတော့ ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့လှေ ကလေးသည် တရွေ့ရွေ့နှင့် လာခဲ့ကြရာ ကျွန်းတစ်ကျွန်းအနီးသို့ရောက် ရှိ လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထမင်းနှင့်သောက် ရေအလို့ငှာ ကျွန်း ၌ရပ်နားကြလေ၏။ ကျွန်းပေါ် သို့တက်ကြလေ၏။ ထမင်းများ၊ သောက် ရေများ ရှာဖွေကြလေ၏။ ထိုကျွန်း၌ နှစ်ရက်တိတိနား နေကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်း၏ပတ်ပတ် လည်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုရာ တစ် နေရာ၌ ဖင် ထောင်၍နစ်မြုပ်နေသော သင်္ဘောပျက်ကြီးတစ်စီးကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုသင်္ဘောကြီးသည် နှစ် ပေါင်းများစွာ နစ်မြုပ်ပျက်စီး ခဲ့ဟန်တူ၏။ သံ ချေးများပင်တက်၍အချို့နေရာများ၌ ပေါက်ပြဲ စုတ် ပြတ်နေပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ထိုသင်္ဘောပျက်ကြီးပေါ် သို့ တက်ကြလေ၏။ သင်္ဘောပျက်ကြီးပေါ်တွင် ပစ္စည်းများကို ရှာဖွေကြ လေသည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းဟူ၍ တစ်စုံတစ် ရာရရှိခြင်းမရှိပါ။ သို့ရာ တွင် အသက်ကယ်ဟော အချို့၊ သော့ခလောက်၊ သော့တွဲ အရွယ်အစား အမျိုးမျိုးနှင့် အနီရောင်သင်္ဘောဆေးဘူးအချို့ကို တွေ့ရှိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သော့ ခလောက်၊ သော့တံတစ်စုံနှင့် သင်္ဘော ဆေးဘူးတစ်ဘူးကိုယူ၍ သင်္ဘောပေါ်မှဆင်းကာ ကျွန်းပေါ် သို့တက်ပြီး လျှင် လုံခြုံရာသို့သွားကာ ရွှေ သေတ္တာကလေးကို ဖွင့်လိုက်လေ၏။

အတွင်း၌ကား ရတနာကိုးပါးစီခြယ်ထားသော လက်ဝတ် ရတနာပစ္စည်း အချို့နှင့် ရွှေရောင်ကဲ့သို့ လင်း လက်တောက်ပသော မိုးကြိုးပုရပိုက် အပြားများ ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုပုရပိုက်ပြားများပေါ်တွင် ဟိန္ဒူစာကဲ့သို့သော ကောက်ကောက်ကွေးကွေး စာများ ရေးထွင်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လက်ဝတ်ရတနာများနှင့် ပုရပိုက် များကို အပြင်သို့ထုတ်ပြီးလျှင် ရွှေသေတ္တာလေး အား သဘော်ဆေးအနီဖြင့် အတွင်းရော၊ အပြင်ပါ သုတ်ပစ်လိုက်လေ၏။

နေကလည်း ချစ်ချစ်တောက်ပူနေသည် က တစ်ကြောင်း၊ လေကလည်း တဟူးဟူးတိုက် ခတ်နေသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် ကျွန်ုပ် သုတ်သောဆေးများသည် မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်း၌ပင် ကောင်းစွာခြောက်သွေ့သွားလေ တော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် နောက်ထပ်တစ် ကြိမ်သုတ်ပြန်၏။ ဆေးမှာ ခြောက်သွားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကျေနပ်ခြင်းမရှိသေးဘဲ နောက်ထပ် တစ်ကြိမ် ထူထူကြီးသုတ်ပြန်၏။ ဆေးမှာ ခြောက် သွားပြန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ရွှေသေတ္တာလေး သည် ရွှေသေတ္တာနှင့်မတူတော့ဘဲ အနီရောင် သုတ်ထားသော သံသေတ္တာလေးတစ်လုံးနှင့်သာ တူလေတော့၏။ ထိုအခါကျမှပင် ကျွန်ုပ်သည် လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများအား သေတ္တာအတွင်း သို့ထည့်၏။ ၎င်းအပေါ်ကမှ မိုးကြိုးပုရပိုက်များ ကို

http://www.cherrythitsar.org

တင်ကာ သေတ္တာကိုပိတ်၍ သင်္ဘောပေါ်မှရရှိခဲ့သော အကောင်းစား သော့ခလောက်ကလေး ဖြင့် ကျောက်ခနဲခတ်လိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ကြိုးဖြင့်သိုင်းကာ သေတ္တာနီကလေး အားလွယ်၍ မောင်ဘမှန်ထံ သို့ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမှန်က. .

"မောင်ဘိုးတူ. . သေတ္တာက အနီ ရောင်ကလေး ဖြစ်သွား ပါပကော လား။ ရုပ်ဖျက်တဲ့သဘောပေါ့နော်။ ဘယ် လောက်ပဲရုပ်ဖျက်ဖျက်ပါဗျာ။ ရွှေဟာ ရွှေပါပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ကျုပ်ကတော့ ဒီရွှေသေတ္တာလေး ကို သူ့နေရာမှာသူ ပြန် ပြီးထားချင် တယ်ဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မောင်ဘမှန်က. .

"ဘယ်ဖြစ်မလဲ မောင်ဘိုးတူရယ်။ ကျုပ်ရယ်၊ ခင်ဗျားရယ်၊ မောင်ဘ မိုးရယ် သုံးယောက်ဟာ တစ်စီး ပွားတည်းမဟုတ် လား။ ဒီပစ္စည်း ကို ကျုပ်တို့သုံးယောက် ခွဲယူရမှာလေ။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် သဘော မတူဘဲ ခင်ဗျားလုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဒီပြင်ပစ္စည်းဆိုရင်ခင်ဗျားပြော တာ မှန်ပါပေတယ်။ သုံးယောက် အတွက် သုံးစုအညီအမျှခွဲမှာပါ။ ဒီပစ္စည်းက တော့ ဒီလိုလုပ်လို့မဖြစ် ပေဘူး။ ပြန်ပြီးထားရမယ့်ပစ္စည်းဖြစ်နေတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မောင်ဘမျိုးက. .

"ပြန်ပြီးထားဖို့မျှား ဘာဖြစ်လို့ယူ လာခဲ့ရတာတုံး မောင် ဘိုးတူရယ်။ ယုတ္တိရှိတဲ့စကားကို ပြောစမ်းပါ။ ခင်ဗျားမယူ ချင်ရင် ကျုပ်ကိုပေး ထား"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏သေတ္တာနီကလေးအား လက်ဖြင့် လှမ်း၍ ဆွဲလိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ၎င်း၏လက်ကို ပုတ်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမျိုးကလည်း ကျွန်ုပ်အား ထိုးကြိတ်တော့မည့်ဟန် ပြင်လေ၏။ ကျွန်ုပ် လည်း မောင်ဘမျိုး၏ရင်ဝသို့ ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်း၍ကန်လိုက်လေ၏။ မောင်ဘမျိုးလည်း ကျွန်ုပ်အားတိုက်ခိုက်ရန် အတွက် ရှေ့သို့တိုးလာ လေ၏။ သို့ရာတွင် မောင်ဘမှန်က မောင်ဘမျိုးအား ဆွဲ၍ထားပြီးလျှင်. .

"အချိန်တွေ အများကြီးရှိပါသေး တယ် မောင်ဘမျိုးရယ်။ ဒီသေတ္တာလေးကို သူ လွယ်ချင်လွယ်ထားစမ်းပါစေ။ နောက်တော့လည်း သုံးစုခွဲယူရမှာပါဗျာ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"မရဘူး။ လုံးဝမပေးနိုင်ဘူး။ ကျုပ် လည်းမယူဘူး။ ဒီသေတ္တာနီလေး အတွက်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို မဆိုထားနဲ့။ အကျွှာ ဘဏ်တစ်ကြိုးနှစ်တစ်ကို တိုက်ရ မယ်ဆိုရင်လည်း ကျုပ်အဖို့ တိုက် ဖို့အဆင်သင့်ပါပဲ။ ခင်ဗျားတို့ လုံးဝ မရဘူး။ မျှော်လင့်မနေကြနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမှန်သည် အသံနက်ကြီးဖြင့် တဟားဟားရယ်မောနေလေ၏။ ၎င်းရယ်မောခြင်းမှာ. .

"ကြည့်ကြသေးတာပေါ့"

ဟူ၍ ကျွန်ုပ်အား စိန်ခေါ်သကဲ့သို့ ရှုလေတော့၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွက်လှေ ပေါ် သို့ပြန်တက်ပြီးလျှင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေ၏။ နှစ်ရက်မျှခရီးထွက်ခဲ့ကြပြီးနောက် မိုးများသည်းထန်စွာရွာလေ၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံးနီရဲလာပြီးလျှင် လေမုန်တိုင်းကျလေတော့ ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွက်များကိုဖြုတ်၍ ရွက်လှေ၏ဝမ်းပေါ် ၌ ပြားပြားဝပ်မှောက်နေကြလေ၏။ လေ၏ဒဏ်ကြောင့် ရွက်တိုင်များလည်း တပြောင်းပြောင်းကိုးကျသွားလေတော့၏။ ရွက်လှေသည် လှိုင်းလုံးကြီးများပေါ် သို့ကြွ၍တက်သွားလိုက်၊ ပြန်၍ကျလာလိုက်နှင့် လှိုင်းဒဏ်ကို

http://www.cherrythitsar.org

အလူးအလဲခံရပြီးနောက် လှေကြီးသည် ခါးကျိုးကာ နစ်မြုပ်လေတော့ ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရရာအသက်ကယ်ဟော မျှားကို ဆွဲယူကာ ပင်လယ်တွင်း၌ ခေတ်သစ်မဟာဇနက္ကမျှားအဖြစ် အသက်ဘေးကိုလုကာ ကူးခတ်ကြရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် အသက်ကယ်ဟောကိုလည်း ဖက်ထား၏။ သေတ္တာနီကလေးကိုလည်း လက် တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်၍ထား၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင် သေတ္တာနီကလေးသည် ကျွန်ုပ်၏လက်အတွင်းမှ ဆတ်ခနဲ လွတ်၍သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သေတ္တာလေးကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ဘမှန်ကိုတွေ့ရလေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ကျွန်ုပ် ၏လက်တွင်းမှ သေတ္တာနီကလေးကို ဆွဲယူလိုက် ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဘမှန်၏မျက်နှာ ကို လက်သီးဖြင့်လှမ်းထိုးလိုက်ရာ ချက်ကောင်း ထိသွားသဖြင့် ၎င်းသည် မွန်ထူ၍သွားလေတော့ ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ပြန်လည် တိုက်ခိုက် ရန်အတွက် သေတ္တာကိုလွှတ်ကာ ၎င်း၏လက်ဝဲလက်ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာအား လှမ်း၍ရိုက်လိုက် လေ၏။ မောင်ဘမှန်သည် ဘယ်သန်ဖြစ်သော ကြောင့် ၎င်း၏ဘယ်လက်သည် လွန်စွာပြင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်း၏လက်ကို ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုတော့ဘဲ သေတ္တာနီကလေးကိုသာ လှမ်း၍ဆွဲလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုအခါ ၎င်း၏လက်သည် ကျွန်ုပ်အားထိ ခိုက်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ သေတ္တာကလေးကို သွား၍ ထိသဖြင့် သွင်သွင်ကျိုးလေတော့၏။ မောင်ဘမှန် သည် ဘယ်သန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏ဘယ်လက်သည် ယခုအခါ၌ အသုံးမဝင်တော့ပေ။ ၎င်း၏ညာလက်မှာလည်း အသက်ကယ်ဗောကို ဖက်၍ထားရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ထိုးကြိတ်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ပေ။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဘမှန်အနီးသို့ကပ်၍သွားကာ ၎င်း၏ မျက်နှာအား လက်သီးဖြင့် စိတ်ကြိုက်ထိုးနှက် လေ၏။ ၎င်း၏ညာလက်အား သေတ္တာနီကလေး ဖြင့် တအားလွှဲ၍ ရိုက်ချိုး၏။

မောင်ဘမှန်သည် ကျွန်ုပ်အား တောင်းပန်ခြင်းမပြုဘဲ ကျွန်ုပ်ကတစ်ချက်ရိုက်လိုက်တိုင်း ၎င်းက. .

"ရိုက်လိုက်ကွ"

"ကြိတ်လိုက်ကွ"

"ဆော်လိုက်ကွ"

ဟု အော်ဟစ်ကာ မှိတ်ကြိတ်၍ ခံလေ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ရိုက်ချက်များသည် ပြင်းထန်လွန်းရကား အသက်ကယ်ဗောကို ဖက် ထားရသော ၎င်း၏ညာလက်သည် ကျိုးသွားပြီ ဟုထင်ရပေသည်။ ၎င်းသည် အသက်ကယ်ဗော ကို ဖက်ကိုင်မထားနိုင်တော့ဘဲ လွှတ်လိုက်ရလေ တော့၏။ ထိုအချိန်၌ပင် လှိုင်းလုံးကြီး

http://www.cherrythitsar.org

တစ်လုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအား ဝုန်းခနဲလွှမ်းခြုံလိုက်ရာ တစ်ယောက်တစ်ကွဲစီ ဖြစ်သွားကြလေတော့ ၏။ ကျွန်ုပ်မှာကား အသက်ကယ်ဗောလည်းရှိ ၏။ သေတ္တာနီကလေးမှာလည်း လေလုံသောကြောင့် အသက်ကယ်ဗောကဲ့သို့ပင် အသုံးပြုနိုင် ၏။ သို့ရာတွင် မောင်ဘမှန်မှာကား အသက် ကယ်ဗောလည်း မရှိတော့။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးမှာလည်း ကျိုးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် ပင်လယ် တွင်း၌ နစ်မြုပ်၍ မရှုမလှသေရန်မှ တစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိတော့ပေ။

လျှပ်စီးများလက်၏၊ မိုးများ သည်းထန် စွာ ရွာနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကူးမြှောကူးနေလေ ၏။ မည်သည့်တက်ဆီသို့ကူးနေသည်ဟူ၍ လည်း မပြောနိုင်ပေ။ ထိုသို့ကူးခတ်နေစဉ်၌ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာ ပြန်၏။ ထိုသူသည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သေတ္တာကို လှမ်း၍ ဆွဲသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ဘမျိုးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဘမျိုး၏လက်အား သေတ္တာဖြင့် လွှဲ၍ ရိုက်ပြန်၏။ ထိုသို့ရိုက်နှက်နေစဉ်၌ပင် လှိုင်းလုံးကြီးများက လွှမ်းခြုံလိုက်သောကြောင့် တစ် ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွဲသွားကြပြန်လေ၏။ ထို့နောက် တွင်ကား အခြားသူများ မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက် သည်ကို မသိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား လှိုင်းလုံး ကြီးများဖြင့် လိမ့်၍လိမ့်၍ ပါခဲ့လေတော့၏။

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ရက်နှင့်တစ်ညတိတိ ပင်လယ်တွင်း၌ မျှော၍ နေရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးများမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ကျိန်းစပ် လျက်ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်လက်များမှာ လည်း ဆွေးရိလျက်ရှိသည် ဟု ထင်မှတ်ရ၏။ နာ လည်း လွန်စွာနာကျင်လှဘိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် သည် သတိလစ်မေ့မြောသွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ် သတိရသောအခါ၌ ကုန်သည်သင်္ဘောကြီးတစ် စီးပေါ် သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရလေ တော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် သတိရလျှင်ရချင်း သေတ္တာနီ ကလေးကိုကြည့် လိုက်လေ၏။ သေတ္တာနီကလေး သည် ကျွန်ုပ်၏အနီး၌ပင် ရှိလေ၏။ ထိုသင်္ဘော ပေါ်၌ သင်္ဘောဆရာဝန်တစ်ဦး ပါလာသည်ဖြစ်ရာ ထို ဆရာဝန်သည် ကျွန်ုပ်အား ကြိုးစား၍ ကုသပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ရက်ခန့်နှင့် ပင် ပျောက်ကင်းချမ်းသာခဲ့လေ၏။

ထိုသင်္ဘောကြီးသည် မြတ်မြို့၌ ဆိုက်ကပ်လေ၏။ ကျွန်ုပ် လည်း မြတ်မြို့၌ပင် ဆင်းကာ မောရစ်ကောလစ်ဆိုသည့် မျက်နှာဖြူ အရာရှိကြီးနေထိုင်ရာ တောင်ကုန်းအနီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတစ် ကျောင်း၌ မှီခိုကပ်ရပ်နေရလေ၏။

ထို့နောက် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်နေထိုင် သော နဲ့ဆရာမောင် သိန်းရွှေဆိုသူနှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ကာ စျေးအတွင်း၌ တောက်တိုမည်ရ အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ နှစ်လခန့်လုပ်ကိုင်ခဲ့သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်

အဖို့ အတော်အတန်လေး စုဆောင်းမိလာ၏။

ထိုအခါ၌မှာပင် ကျွန်ုပ်သည် ပညာရှိ ကလေးကို အိပ်မက်မြင်မက်ပြန်၏။ ပညာရှိ ကလေးသည် ရင်ဝ၌ လုံ့တန်းလန်းစိုက်လျက် ကျွန်ုပ်ထံသို့လာပြီးလျှင်. .

"သင် ဒီမြို့က အမြန်ဆုံးပြောင်းပါ။ မောင်ဘမျိုးရောက်လာပြီး သေတ္တာ နီကလေးကို လုလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်အား စွဲလမ်း၍မက်သည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့လေ၏။

သို့ရာတွင် နောက်တစ်နေ့၌ သဘော်ဆိပ် အနီးတွင် မောင်ဘမျိုးအားရိပ်ခနဲမြင်တွေ့လိုက် ရသောကြောင့် နောက်ယောင်ခံ၍ ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုရာ မောင်ဘမျိုးသည် ကျွန်ုပ်အား စုံစမ်းနေကြောင်းသိရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဘုန်း ကြီးကျောင်းသို့ပင်မပြန်တော့ဘဲ နဲ့ဆရာကိုသိန်း ရွှေအား ကျောင်းတွင်ရှိသော ကျွန်ုပ်၏ သေတ္တာ နီကလေးကို ယူပေးရန် ပြောဆိုပြီးလျှင် ထိုမြို့အား စွန့်ခွာခဲ့လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထားဝယ်မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ လေ၏။ ထားဝယ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသောအခါ၌ 'ကည်း' ရပ်တွင်ရှိသော ဇာတ်ထောင်သည့် အိမ်တစ်အိမ်၌ တယောထိုးခြင်း၊ ပတ္တလားတီးခြင်း အလုပ်ဖြင့် ဇာတ်၌

လိုက်ပါရန် ပြောဆိုရာ ဇာတ်ပိုင်ရှင်က. .

"ပတ္တလားဆရာ လိုနေတာနဲ့ အတော်ပဲ"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား လိုလိုချင်ချင်နှင့် ပင် အလုပ်ခန့်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုဇာတ်ဆရာအိမ်၌နေထိုင်၍ တီးလုံးများတိုက်၏။ ထို့နောက် ခေတ်မီဘင်ခရာဝိုင်းတစ်ဝိုင်းကို ဇာတ်၌အသုံးပြုရန် ပြောဆိုရာ ဇာတ်ဆရာက သဘောတူသဖြင့် ထိုဇာတ်၌ ဘင်ခရာဝိုင်းတစ်ဝိုင်းထည့်လေ၏။

ထိုဇာတ်အမည်မှာ 'စိန်ထားပုံ' ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ ထို 'စိန်ထားပုံ' ဇာတ်အဖွဲ့နှင့် အနယ် နယ်အရပ်ရပ်သို့လိုက်ကာ ပတ္တလားဆရာ၊ ဘင် ဆရာ လုပ်၍နေလေ၏။

ထိုသို့နေခဲ့ရာ အချိန်အတော်ကြာသော အခါ၌ 'စိန်ထားပုံ' ဇာတ်အဖွဲ့တွင် မင်းသမီး အသစ်တစ်လက် ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထို မင်း သမီးမှာ မော်လမြိုင်သူဖြစ်ပေ၏။ ၎င်း၏အမည် မှာ မနှင်းဖြူ ဟုဆို၏။ ၎င်းမနှင်းဖြူသည် ကျွန်ုပ် ထံ၌ သီချင်းများသင်ယူ၏။ ကကွက်များ၊ တီးလုံး များ တိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ရင်းနှီးခြင်းသို့ ရောက်ရလေ၏။ ရင်းနှီးခြင်းမှတစ်ဆင့် သံ ယောဇဉ်တွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ရလေ၏။ နောက် ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ဇာတ်ဆရာအား ဖွင့်ပြောကာ လူသိရှင်ကြားယူလိုက်ကြလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်ုပ်နှင့်ယူသည့်နေ့မှစ၍ မနှင်းဖြူသည် ညစဉ်ညတိုင်း ထူးဆန်းသောအိပ်မက်တစ်ခုကို မက်သည်ဆို၏။

ထိုအိပ်မက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်အား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ လေ၏။

"ကိုဘိုးတူရယ်. . ။ အင်မတန်လှပ တဲ့ မိန်းကလေးတစ် ယောက်က ကျွန်မတို့နဲ့ နေပါရစေဆိုပြီး လာပြောတယ်။ အသက်ကတော့ ဆယ့် ခုနစ်နှစ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ခေါင်းမှာလည်း ပန်းတွေပန်ထား လိုက်တာ မနည်းဘူး။ နဖူးမှာလည်း ပန်းတွေကို ရွှေကြိုးနဲ့သီပြီး စည်းထားတယ်။ အသားရောင်က လည်း ရွှေလိုဝင်းနေတာပဲ။ ကိုယ်ဟန် ကလေးကလည်း နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်း ပျော့ပျော့ပျောင်း ပျောင်းလေးရှင့်။ လက်ချောင်းကလေးတွေ၊ ခြေချောင်း ကလေးတွေကလည်း သွယ်သွယ်ရှည်ရှည်လေးတွေ။ လှ လိုက်တာ မပြောနဲ့တော့။ သူ့လက်ချောင်းလေး အားလုံး မှာ လက်စွပ်တွေ ဝတ်ထားလိုက်တာ။ အဲဒီလက်စွပ်က ရွှေကြိုးကလေး တွေဟာ သူ့ရဲ့လက်ကောက်မှာ သွားပြီး ချိတ်ထားတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီအိပ်မက်မျိုးမက်တာ ရှင်နဲ့စပြီးရ တဲ့နေ့ကပဲ။ အင်း. . အင်း. . ပြောဖို့တစ်ခု

ကျွန်သေးတယ်။ အဲဒီ မင်း သမီးလေးလိုလှတဲ့ ကလေးမ လေးရဲ့နောက် မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာ မှာ ယောက်ျား ကလေးတစ်ယောက် ပါတယ်။ သူကတော့ ကလေးပါ။ အဲဒီကလေး ရဲ့ ရင်ဘတ်မှာလည်း သွေးတွေထွက်နေ တယ်။ အဲဒီ မင်း သမီးလိုလှတဲ့မိန်းကလေးဟာ ကျွန်မတို့နဲ့ နေပါရစေဆိုပြီး လာလာပြီး ပြောနေတာ။ ကျွန်မက ဘာမှ အဖြေ မပေးခဲ့ဘူး။ ညကတော့ ကျွန်မလေ သူ့ကိုသနား လာတယ်။ အဲဒါကြောင့် 'မိန်းကလေး မင်းကဘယ်သူလဲ' လို့ပြန်ပြီးမေးမိတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူက 'အမေရယ်. . ကျွန်မ ဟာမင်းသမီးကလေးတစ်ပါးပါ။ ကျွန်မသေတာ ကတော့ အနှစ်တစ် ထောင်ကျော်ပါပြီ။ ကျွန်မကို မှန် ခေါင်းတစ်လုံးထဲမှာထည့်ပြီး ထားကြပါတယ်။ အဲဒီမှန် ခေါင်းကို အမေ့ ယောက်ျားဟာ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မနေဖို့ မရှိတော့ဘူး။ အမေတို့နဲ့ပဲနေ ပါရစေလို့ ငိုပြီးပြောရှာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်မလည်း သနားပြီး 'အေးကွယ်. . နေစရာမရှိရင်လည်း အမေတို့နဲ့ နေပေါ့' လို့ဆိုပြီး လက်ခံ လိုက်မိတယ်။ အဲဒီလိုလည်း လက်ခံ လိုက်ရော သူနောက်မှာပါတဲ့ကလေး ဟာ မင်းသမီး

http://www.cherrythitsar.org

လေးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားတယ်။ မင်းသမီးလေးဟာ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကျွန်မကို ပြေးပြီးဖက်လိုက်တယ်။ အဲဒီလို လည်းဖက်လိုက်ကော ကျွန်မလည်း လန့်ပြီး နိုးတော့တာပဲ”

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်မိန်းမ မနှင်းဖြူ၏ အိပ်မက်မြင်မက်ပုံကို ကြားရသောအခါ၌ လွန် စွာမှလည်းအံ့သြ၍ လွန်စွာမှလည်း တုန်လှုပ်မိလေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်မိန်းမအား ကျွန်ုပ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ်အပျက်များကို ပြော ပြပါက ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်မည်စိုးသဖြင့်. .

“မင်းအိပ်မက်က ဆန်းသကွာ. . ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ မင်းတော့ ကလေးရတော့မှာပေါ့”

ဟူ၍လောက်သာ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြန်၍ ဖြေခဲ့လေ၏။ အမှန်စင်စစ်၌လည်း ကျွန်ုပ်မိန်းမ မနှင်းဖြူ ထိုအချိန်၌ပင် သန္ဓေစွဲကပ်နေခဲ့သည် ဟူ၏။

လူသတ်မှုကျူးလွန်ပြီ

ကျွန်ုပ်၏မိန်းမ မနှင်းဖြူသည် ကိုယ်ဝန် သုံးလရှိသည်အထိ ဇာတ်ကသေးတော့၏။ ထို့နောက်တွင်ကား ဇာတ်ကခြင်းမပြုတော့ဘဲ အနားယူလေတော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ဇာတ်မှအနားယူကာ ရန်ကုန်ဗဟန်းအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာလေတော့၏။ ဗဟန်းတွင် အိမ်စျေးသက်သာသောကြောင့် အိမ်တစ်လုံးငှားရမ်း၍နေထိုင်လေ၏။ မနှင်းဖြူသည် အိမ်ဆိုင်ကလေးဖွင့်၍ထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား ပွဲရုံများ၌ နေ့စားအလုပ်သမားအဖြစ် အလုပ်လုပ်ရလေ၏။ အလုပ်ရှိသောအခါများလည်း ရှိ၏။ အလုပ်မရှိသောအခါများလည်း ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကူးမှာ မနှင်းဖြူမွေးဖွားပြီးသည့်အခါ၌ အငြိမ်တစ်ခုခု၌ဖြစ်စေ၊ ဇာတ်တစ်ခုခု၌ဖြစ်စေ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ပြန်လည်၍လိုက်ပါရန်ဖြစ်ပေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ဤသို့နှင့်ပင် မနှင်းဖြူ၏ကိုယ်ဝန်သည် ခုနစ်လကျော် ရှစ်လ အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ စာတစ်စောင်လာ၍ပေးလေ၏။ ထိုစာကိုဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေတော့၏။

မောင်ဘိုးတူ

သက်နှံးကျွန်းဘုတာနားက အိမ်မည်းကြီးမှာ ကျုပ်ရောက်နေတယ်။ လာတွေ့ပါ။

မောင်ဘမျိုး

ကျွန်ုပ်သည် ကလေးအား ထိုစာကို မည်သူကပေးခိုင်းသနည်းဟု မေးရာကလေးက. .

"လူကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဖိုးတစ်ပြားပေးပြီး ပေးခိုင်းလိုက်တာပဲ"

ဟု ပြောဆိုကာ ပြန်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း စာကိုမီးရှို့လိုက်ပြီးနောက် ညနေပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ဓားမြှောင်နှစ်လက်ကိုယူဆောင်၍ မောင်ဘမျိုးချိန်းဆို

http://www.cherrythitsar.org

သောနေရာသို့ သွားခဲ့လေ၏။ ဓားမြှောင်နှစ်လက်ကို ယူဆောင်သွားသည်ဆိုရာ၌ ဤသို့ဖြစ်၏။ တစ်လက်သောဓားမြှောင်ကို ကျွန်ုပ်သည် ခါးပုံစအနီး၌ မောင်ဘမျိုးမြင်သာအောင် အရိုးကိုဖော်၍ ထိုးထားလေ၏။ တစ်လက်ကိုမူ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်အတွင်း၌ ဝှက်၍ထည့်ထားလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့သွားကာ သင်္ကန်းကျွန်းလော်ကယ်ရထားဖြင့် လိုက်ပါခဲ့လေ၏။

သင်္ကန်းကျွန်းဘူတာသို့ရောက်လျှင် မောင်ဘမျိုးချိန်းဆိုထားသော အိမ်မည်းကြီးသို့ အလွယ် တကူပင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလေ၏။ ထိုအခါ လွန်စွာကြီးမားသော ခြံတံခါးကြီး၏မလွယ်ပေါက်မှ အတွင်းသို့ဝင်လေ၏။ အတွင်းသို့ရောက်လျှင် ခြံ၏အရိပ်အခြည်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုလေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူရိပ်လူခြည်ကိုမျှ မတွေ့သဖြင့် အိမ်မည်းကြီး၏အောက်ထပ်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ထိုအောက်ထပ်မှာလည်း သော့များခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် အပေါ်ထပ်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ အပေါ်ထပ်မှာ ပြတင်းပေါက်တံခါးပွင့်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပြတင်းပေါက်နှင့်ကပ်လျက် သွယ်တန်းထားသောကြိုးတန်း၌ မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည်လှန်းထားသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင် ရသောကြောင့် အပေါ်ထပ်တွင် လူရှိကြောင်း သေချာလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မည်းကြီး၏ဘေးမှ တပ်ဆင်ထား

http://www.cherrythitsar.org

သော အပေါ်ထပ်သို့တက်သည့်လှေကားမှ တက်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ဆက်တီစားပွဲပေါ်၌ အရက်ပုလင်းနှင့်ဖန်ခွက်များကို အသင့်ပြင်ကာ အရက်သောက်တော့မည့်ဟန်ပြင်နေသည့်မောင်ဘမျိုးကိုတွေ့ရလေ၏။ မောင်ဘမျိုးသည် ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် ၎င်း၏ရှေ့တွင်ရှိသော နောက်မှီကုလားထိုင်ကိုညွှန်ပြကာ. .

"ထိုင်ပါ. . ထိုင်ပါ. . မောင်ဘိုးတူ"

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုကုလားထိုင်၌ ဝင်၍ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘမျိုးက ကျွန်ုပ်အတွက် အရက်ငှဲ့ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မသောက်လိုကြောင်းပြောလျှင် ၎င်းက မခိုးမခန့်ပြုံး၍ ၎င်းဘာသာသောက်လေ၏။

"မောင်ဘိုးတူ မြိတ်မှာရှိတယ်ဆိုလို့ မြိတ်မှာကျုပ်ရှာသေးတယ်။မတွေ့ပါဘူး။ ထားဝယ်ရောက်နေပြီဆိုလို့ထားဝယ်မှာရှာသေးတယ်။ မတွေ့ပါဘူး။ တယ်လည်းလုံခြုံတာကိုး။ ဟာ. . အခုတော့ ရန်ကုန်ရောက်နေပြီဆိုတော့ ရန်ကုန်လိုက်ရတာပေါ့ဗျာ။ မောင်ဘိုးတူတို့များ ပြေးရင်းလွှားရင်းနဲ့ အိမ်ထောင်တောင်ကျလိုက်ပါသေးလား"

ဟု မောင်ဘမျိုးက ပြောလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဒါနဲ့ နေပါဦး. . ။ ကျွန်တော့်လူတွေကော အသက်ရှင်ကြရဲ့လား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ. .

"ရှင်ဖို့မလွယ်ပါဘူး မောင်ဘိုးတူရာ။ အကုန်လုံး သေကုန်လောက်ပါပြီ။ ကျုပ်တောင်မှ ကံကောင်းလို့ ရွက်လှေတစ်စီးကတွေ့ပြီး ဆယ်လာခဲ့တာ။ ကျွန်တော့်လူတွေသတင်းတော့ ဘာမှမကြားရဘူး။ သေကုန်ပြီဆိုတာ စိတ်ချရပါတယ်။ သူတို့သေတာ မသေတာ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး မောင်ဘိုးတူရယ်။ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားအသက်ရှင်ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းလိုက်ရတာ။ ခင်ဗျားလည်း အသက်ရှင်ပါစေ၊ ခင်ဗျား ရဲ့သေတ္တာနီလေးလည်း မပျောက်မရှုပါစေနဲ့ဆိုတာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှပါပဲဗျာ ဆုတောင်းလိုက်ရတာ။ ဟဲ. . ဟဲ. . သေတ္တာနီကလေး ရှိသေးရဲ့မဟုတ်လား။ အခုအခါမှာ ခွဲဝေရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် နှစ်ယောက်တည်းပဲဗျာ။ မောင်ဘမှန်လည်း မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ တစ်ဝက်စီယူကြရုံပေါ့"

ဟု မောင်ဘမျိုးက ပြောလေတော့၏။

"ဒီမှာ မောင်ဘမျိုး. . ။ ဒီပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျား

http://www.cherrythitsar.org

မေ့ပစ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်လည်း မယူဘူး။ ခင်ဗျားလည်း မယူပါနဲ့။ ကျုပ်စိတ်ကူးကတော့ ဒီပစ္စည်းကို အဲဒီကျွန်းကို ပြန်ပို့မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ မောင်ဘမ္ဘီးက. .

“မဖြစ်နိုင်တာတွေမပြောပါနဲ့ ကိုယ့်လူရာ။ ဒီကျွန်းကိုပြန်သွားရင် ကျွန်းသားတွေကသတ်မှာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း အဲဒီကျွန်းကို ပြန်သွားဖို့ဆိုတာ လွယ်တာမှမဟုတ်တာပဲ။ ရောက်သွားတုန်းကလည်း လေမုန်တိုင်းကျပြီး မတော်တဆရောက်သွားတယ်။ ပြန်ထွက်တော့လည်း လေမုန်တိုင်းကျပြီး ကျုပ်တို့လှေဟာ ရောက်ချင်တဲ့နေရာရောက်ပြီး ပျက်ချင်တဲ့နေရာပျက်နေခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ လမ်းကို ဘယ်လိုမှတ်မိမှာလဲ။ ကျုပ်ကိုကယ်ခဲ့တဲ့နေရာကတော့ တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျတဲ့လူတွေ အပြီးခံရတဲ့ အန်ဒမန်ကျွန်းနဲ့နီးနေပြီလို့ အဲဒီရွက်လှေကလူတွေ ပြောတာပဲ။ နှစ်ရက်လောက်သွားရင်တော့ အဲဒီကျွန်းကို ရောက်လိမ့်မယ်ဆိုပဲ။ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့ မောင်ဘိုးတူရယ်။ သေတ္တာနီကလေးကို တစ်ဝက်စီခွဲဝေဖို့ပဲပြောပါတော့”

ဟု ပြောလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"ကျုပ် ခင်ဗျားကိုပြောပြီးပါပကောလား။ အဲဒီသေတ္တာနီ ကလေးကို ခင်ဗျားကိုလည်းမပေးဘူး။ ကျုပ်လည်းမယူ ဘူး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဘမျိုးက. .

"ခင်ဗျား ယူတာမယူတာ ကျုပ်မသိဘူး။ ကျုပ်ကတော့ တစ်ဝက်လိုချင်တယ်။ မရဘူးဆိုရင်တော့ အသက်ကို လုပ်ကြံရမှာပဲ။ အသက်ကိုလုပ်ကြံမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို သတ်မယ်လို့ပြောသေးတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားချစ်လှပါတယ် ဆိုတဲ့ခင်ဗျားရဲ့မိန်းမ ဇာတ်မင်းသမီး မနှင်းဖြူကိုသတ်မှာ။ ပြီးမှ ခင်ဗျားအလှည့်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

မောင်ဘမျိုး၏စကားတွင် ကျွန်ုပ်၏မိန်းမ ဇာတ်မင်းသမီး မနှင်းဖြူကိုသတ်မည်ဟု ဆိုထား၏။ ကျွန်ုပ်၏မိန်းမဝမ်းကြောတိုက်၌ ကျွန်းမှမင်းသမီးကလေး ဝင်စားသနွေယူလျက်ရှိသည်ကို ၎င်းမသိရှာ ပေ။ မောင်ဘမျိုးသည် ကျွန်ုပ်၏မိန်းမဇာတ်မင်းသမီးကိုသာမဟုတ်။ ထိုဇာတ်မင်းသမီး၏ဗိုက်အတွင်းမှ ကျွန်းမင်းသမီးလေး၏အသက်ကို ပါ လုပ်ကြံတော့မည်ဟု ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်မိလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မောင်ဘမျိုး၏အသက်ကို လက်ဦးအောင်

http://www.cherrythitsar.org

လုပ်ကြံမှုသာလျှင် ကျွန်ုပ်၏မိန်းမရော၊ ဗိုက်တွင်းမှမင်းသမီးလေးပါ အသက်ရှင်ပေတော့မည်ဟု သဘောပေါက်သည့်အားလျှော်စွာ မောင်ဘမိုးအား အဆုံးစီရင်ရန် သန္ဓိဌာန်ချလိုက်လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က. .

"ဒီကိစ္စမှာက အသက်ချင်းလဲရမယ့်ကိစ္စဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒီနေရာမှာပဲ အပြတ်ရှင်းကြတာ ကောင်းပါတယ်။ ဟောဒီမှာ ဓားပါတယ်။ ခင်ဗျားထိုးဝံ့လို့ရှိရင်လည်း ထိုးပေတော့"

ဟုဆိုကာ ခါးပုံစတွင် ၎င်းမြင်အောင်ထိုးထားသော ဓားမြှောင်ကို စားပွဲပေါ်၌ 'ဒိုင်း' ခနဲစိုက်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဘမိုးလည်း ကျွန်ုပ်စိုက်ထားသောဓားမြှောင် ကိုကုန်း၍နုတ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအခါကျမှပင် ကုတ်အင်္ကျီအိတ်အတွင်းမှ အသင့်ဆောင်လာသော ဓားမြှောင်ဖြင့် မောင်ဘမိုး၏နံကြားဆီသို့ တအားထိုးသွင်းလိုက်လေ၏။

မောင်ဘမိုးသည် တစ်ချက်မျှ ပြင်းပြင်းထန်ထန်အော်ပြီး နောက်ထ၍ပြေးရာ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းအားလည်ကုပ်မှကိုင်ဆွဲပြီးလျှင် ဓားမြှောင်ဖြင့် ရင်ဝဆီသို့ နှစ်ချက်ဆင့်၍ထိုးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ၌ မောင်ဘမျိုးမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ 'ဝုန်း' ခနဲ လဲကျသွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်ကံဆိုးသည်မှာ ထိုသို့ ဓားဖြင့်ထိုးသတ်ပြီးသောအချိန်လောက်မှာပင် အိမ်လခတောင်းသော ကုလားမကြီးသည် အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ဓားဒဏ်ရာများဖြင့်လဲကျသေဆုံးနေသော မောင်ဘမျိုးနှင့် လက်ထဲတွင်ဓားမြှောင်ကိုင်၍ မတ်တတ်ရပ်နေသော ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် အိမ်ရှင်ကုလားမကြီးသည် အောက်သို့အော်ဟစ်၍ ဆင်းပြေးလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ခြံအပြင်ဘက်တွင် လူများဝိုင်းအုံနေ၏။ သက်နှံးကျွန်းဂါတ်မှ ကုလားရာဇဝတ်အုပ်တစ်ဦးနှင့် ပုလိပ်များရောက်ရှိလာလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ လူသတ်မှုဖြင့်အဖမ်းခံရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်အား ပုလိပ်ဘက်ဆိုင်ရာမှ ပုဂ္ဂိုလ်များက အခြားသော တရားခံများနှင့်ပူးပေါင်း၍ မထားဘဲ အင်းစိန်ထောင်သို့ကား ကြီးသမားများထားသည့် တိုက်ခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခုအတွင်း၌ ထည့်ထား၍ အမှုစစ်ဆေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်ဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်သောရှေ့နေသည် ကျွန်ုပ်အား နေ့စဉ် (သို့မဟုတ်) တစ်ရက်ခြား လာရောက်တွေ့ဆုံကာ ကျွန်ုပ်၏ လိုအပ်ချက်များကို ဆောင်ရွက်ပေးလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က စာရေး

http://www.cherrythitsar.org

လိုကြောင်းပြောရာ ရှေ့နေကြီးသည် စာရွက်၊ ဖောင်တိန်၊ ခဲတံ စသည်များကို အသုံးပြုနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဤမှတ်တမ်းကြီးအား ကြိုးတိုက်အတွင်း၌ နေရစဉ်အတွင်း အချိန်ယူ၍ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရေးသားခဲ့ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်အားစီရင်ချက်ချတော့မည်ဟု ရှေ့နေကြီးက လာ၍ပြော၏။ ထိုသတင်းနှင့်အတူ ယမန်နေ့ညက ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည်သည် သမီးကလေးတစ်ဦးဖွားမြင်ကြောင်း၊ ဇနီးမနှင်းဖြူမှာ သေဆုံးသွားကြောင်း စသည့်သတင်းများပါရှေ့နေကြီးနှင့် အတူပါလာလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေးပူဆွေးနေရန်ထက် သေတ္တာနီကလေး ၎င်း၏နေရာသို့ပြန်လည်ရောက်ရှိဖို့အရေးကို စဉ်းစားရလေ၏။ ထိုကိစ္စမှာ ယမန်နေ့ညကမွေးဖွားခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးအား တာဝန်ပေးခဲ့ရန်မှအပ အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ပေ။

ထိုသေတ္တာနီကလေးသည်လည်း ယမန်နေ့ညကမွေးဖွားခဲ့သော ကျွန်ုပ်သမီးကလေး၏ဘဝဟောင်းမှ ပစ္စည်းကလေးဖြစ်ကြောင်းလည်း ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သေတ္တာနီကလေးကို ကျွန်ုပ်သမီးကလေးရရှိရန် မည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားရာ ကျွန်ုပ် အားအမိန့်ချမည့် စက်ရှင်တရားသူကြီးမင်းဦးကံသာအား သေတ္တာနီ

ကလေးနှင့်တကွ ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးကို ပေးအပ်လိုက်ရန်ပင် ရှိပေတော့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်၏မိဘဆွေမျိုးများသည်လည်း မရှိကြတော့ပေ။

ကျွန်ုပ်၏မိန်းမ မနှင်းဖြူ၌လည်း ဆွေမျိုးဆို၍ ကြွက်တစ်ကောင်ကြောင်တစ်မြီးမှ မရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်သိပေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့နေကြီးအား အကျိုးအကြောင်းအချို့တစ်ဝက်ကိုပြောဆို၍ ထောင်တွင်း၌ ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့သော မှတ်တမ်းကြီးအား ကျွန်ုပ်အိမ်ရှိ သေတ္တာနီကလေးအတွင်း၌ထည့်ထားကာ သော့ခတ်ပြီးလျှင် သမီးကလေးအသက်အစိတ်ကျော်သောအခါ၌ ဖွင့်ပြရန် တရားသူကြီးအား ပြောဆိုပြီးလျှင် သမီးကလေးအား မွေးစားပါမည့်အကြောင်း ဦးတိုက်လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ရှေ့နေကြီးကား. .

"ကိုဘိုးတူ ဖြစ်စေချင်တာတွေ အကုန်လုံးဖြစ်အောင် ကျုပ်လုပ်ပေးပါ့မယ်ဗျာ"

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်ထံမှ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ရေးသားသော ကျွန်ုပ်၏မှတ်တမ်း သို့တည်းမဟုတ် **'ဘမျိုး၊ ဘိုးတူ၊ ဘယ်သန်ဘမှန်'** ဆိုသည့် လူရမ်းကားကြီးသုံးဦး၏မှတ်တမ်းအား ယူဆောင်သွားလေတော့သတည်း။

မောင်ဘိုးတူ

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

"မြန်မာစာတော့ မြန်မာစာပဲ။ ဒါပေမယ့် ရေးထားတဲ့ အက္ခရာ၊ အရေးအသားနဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေဟာ သရေခေတ္တရာခေတ်ထက်တောင် စောမလားမဆိုနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ မြန်မာစာသက်သက်ချည်းပဲမဟုတ်ဘူး။ သက္ကဋ္ဌစာတွေရော၊ ဘဂီလီ၊ နာဂလီစာတွေရော၊ ပါဠိတွေရော ရောနေတယ်"

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က. .

"မောင်ကောင်းတုံ. . ဒီပုရပိုက်ကို ဘာသာပြန်ပေးနိုင်ပါသလား"

ဟုမေးရာ မောင်ကောင်းတုံက. .

"ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဘာသာပြန်တာထက် တခြားတတ်ကျွမ်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ညှိနှိုင်းပြီး အလုပ်လုပ်ရရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး လူပြန်တော် ပညာရှိ ဦး (. . .) နှင့် မောင်ကောင်းတုံအား တွေ့ဆုံပေးပြီးလျှင် ပုရပိုက်ကြီးအား သာသာပြန်ရန်အတွက် ဘုရားခန်းဌ နေရာထိုင်ခင်းနှင့်

http://www.cherrythitsar.org

စာရွက်စာတမ်း၊ ဖောင်တိန်၊ ခဲတံ စသောစာရေးကိရိယာပစ္စည်းများ အစုံအလင် စီစဉ်ပေးရလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏သမီး မည်ကြသာကလည်း လက်ဖက်သုပ်၊ ရေနွေးကြမ်း၊ ဆေးပေါ့လိပ်တို့သာမကဘဲ မောင်ကောင်းတုံ့ကြိုက်တတ်သော ပွတ်ချွန်း ဆေးလိပ်ကိုပင် မလိပ်တတ်လိပ်တတ်နှင့် လိပ်ပေးထားရှာလေ၏။

မောင်ကောင်းတုံ့နှင့် လူပြန်တော်ပညာရှိဦး (. . .) တို့သည် မိုးကြိုးပုရပိုက်ပြားများကိုဖွင့်၍ ဘာသာပြန်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့နံနက်ပိုင်းဌပင် လူပြန်တော်ပညာရှိဦး (. . .) က ကျွန်ုပ်အား အောက်ပါအတိုင်းပြောလေတော့၏။

"ဦးကံသာရယ်. . ။ ခင်ဗျားကောင်လေးက အလွန်တော် တာကလားဗျာ။ ကျုပ်ကို အကူအညီသာ ခေါ်တယ်။ တကယ်က သူဟာ ကျုပ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ တတ်တယ်ဗျ။ ပါဠိလည်း အတော်နဲ့နဲ့စပ်စပ်ရှိတယ်။ ဘဂီလီ နာဂလီသက္ကဋ္ဌကလည်း တတ်သေးတယ်ဗျို့။ မြန်မာစာ ကတော့မပြောနဲ့။ အတော့်ကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်သိတယ်။ ကျုပ်တော့ ဒီသူငယ်ဟာ ပါရမီရှင်လို့ထင်တာပဲဗျာ။ ဉာဏ်ကလည်း ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ တစ်ခေါက်ဖတ်တာနဲ့ မှတ်မိတော့တာပဲ။ ကျုပ်လာဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ သူတစ်

http://www.cherrythitsar.org

ယောက်တည်းလုပ်တာက ပိုပြီးကောင်းပါတယ်။ ကျုပ်ပါနေရင် ဆေးရိုးသည်က ကန့်လန့် ဆိုတာလို ဖြစ်နေဦးမယ်”

ဟု ပြောဆိုကာ မောင်ကောင်းတုံ၏ပညာအရည်အချင်းကို လက်မြှောက်၍ ပြန်သွားလေတော့၏။ မောင်ကောင်းတုံသည် ခုနစ်ရက်ခန့်အချိန်ယူ၍ မိုးကြိုးပုရပိုက်များကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုလေတော့၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောအခါ၌ မောင်ကောင်းတုံသည် မိုးကြိုးပုရပိုက်ကြီးအား မြန်မာဘာသာသို့ အလုံးစုံပြန်ဆိုပြီးသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အား ၎င်း၏ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပြီးသောစာထုပ်ကြီးကို အပ်နှံလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် မဟူသာသည် မောင်ကောင်းတုံထံမှ ရရှိသော စာထုပ်ကြီးအား စတင်ဖတ်ရှုကြရာ ထိုစာထုပ်ကြီး၏ ပထမစာမျက်နှာသည်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို သိမ်းကျုံးဖမ်းစားထားနိုင်ပေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ပြဿနာ၃၂၃ နှင့်

ပီယသလ္လ 'စတ္ထိယာနီ' မင်းသမီးကလေး မှတ်တမ်းစာ

လေ့သူကြီးသမီး

ဆန်းကြယ်လှပသော အမြီးများကို ပိုင်ဆိုင်သည့် ဥဒေါင်းဌက်များသည် ချောင်းငယ်၏တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အကပြိုင်လျက်ရှိကြ၏။ အောက်ချင်းဌက်မောင်နှံတို့သည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သစ္စာနှံ့၍နေကြလေ၏။ စက္ကဝက်ဌက်နှင့် ဟသ်ာတို့သည်လည်း အုပ်စုလိုက် နေစာလှုံ့၍နေကြလေ၏။ ငန်းဖြူကြီးနှစ်ကောင် မှာမူ ရေပြင်၌ကျလျက်ရှိသော ၎င်းတို့၏အရိပ်ကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်လျက် ပီတိဖြစ်နေပုံရလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ချောင်းရေပြင်သည် စီးမှန်းမသိ စီးနေ၏။ ရေ၌အရောင်မရှိသော်လည်း မိုးကောင်းကင်၏ ဒုတ္ထာရောင်နှင့် ချောင်းတစ်ဖက်တစ်ချက် အုံ့မှိုင်းနေသော တောအုပ်ကြီး၏ မြစိမ်းရောင်သည် အရောင်မရှိသော ရေပေါ်၌ အုပ်မိုးနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုရေသည် ပြာတော့မလို စိမ်းတော့မလိုနှင့် လှုပဘိလှ၏။ ချောင်းတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပေါက်နေသည့် သက်ကြီးရွယ်အို သစ်ပင်တို့၏မုတ်ဆိတ်မွေးများဖြစ်ကြကုန်သော နွယ်ကြီးနွယ်တန်းတို့သည် ရေပြင်ပေါ်၌ အချို့တွဲလဲဆွဲနေ၏။ အချို့မှာ ရေထဲသို့ပင်ငုပ်လျှိုးနေ၏။

ချောင်းစပ်တစ်လျှောက်တွင် အနီရောင်၊ အညိုရောင်၊ မဟူရာရောင် ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲတို့သည် ချောင်း၏ သဘာဝအလှကို ရတနာကိုးပါးနှင့် စီခြယ်ထားသည့်အလား ကျက်သရေရှိလှပေ၏။

ထိုအချိန်၌ လွန်စွာသာယာချိုအေးလှသော မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ သီချင်းသံသည် ချောင်းအထက်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာလေ၏။ သီချင်းသံမှာ ကျယ်သည်လည်းမဟုတ်၊ လွန်စွာတိုးသည်လည်းမဟုတ်၊ နားထောင်ကောင်းရုံမျှလေးထွက်ပေါ်နေလေ၏။ ထိုသီချင်းသံသည် သားကောင်ကိုညှို့သော စပါးကြီးမြွေ၏သတ္တိထူးမျိုးပါ၏။ ကြားရသူ အပေါင်းစွဲမက်စွာ နားထောင်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်စေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

သီချင်းသံသည် ချောင်း၏အထက်ဘက်ဆီမှ တရွေ့ရွေ့ ချောင်းအောက်ဆီသို့ လွင့်မျှောလာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသံပိုင်ရှင် မိန်းကလေးသည် လှေကလေးတစ်စီးကို ကိုယ်တိုင်လှော်ခတ်ရင်း အထက်မှအောက်သို့ မျှောလာသောကြောင့်ဖြစ်လေ၏။

ထိုမိန်းကလေး၏ အသံမှာကောင်းသကဲ့သို့ သီချင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း အပြစ်ကင်းလှပေ၏။

“သစ်ပင်. . တောတောင်. .
ကျောက်တုံး. . ကျောက်ဆောင်. .
ကျေးငှက်သာရကာ. . လှမျိုးစုံ စွာ. .
အဲဒါကြောင့်. . ကျွန်မလည်း ရော ပြီး လှနေတာ. .
ပြီးတော့လည်း တစ်ခုတည်းပါ. .
အဲဒါ သဘာဝရဲ့ ဓမ္မအရသာ. . ”

မိန်းကလေးသည် အထက်ပါသီချင်းကို ဆွဲဆွဲငင်ငင်လေး ဆို၍လာလေ၏။ သူသည်လှော်တက်ကိုကိုင်ထား၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ လှော်တက်သည် လှော်ခတ်ရသောအလုပ်ကို မလုပ်ရဘဲ မိမိသွားလိုရာဘက်သို့ ပဲ့ရုံသာပဲ့ပေးရသည့် တာဝန်ရှိလေ၏။ လှေကလေးသည် ရေစီးအတိုင်း ညင်ညင်သာသာလေး မျှောပါနေခြင်းဖြစ်၏။

မိန်းကလေး၏အသားရောင်သည် ဆေးဒန်း၏အရောင်ကဲ့သို့

http://www.cherrythitsar.org

ဝင်းမှည့်၏။ မိန်းကလေး ၏ဆံကေသာသည် နက်မှောင်၍ ရှည်လျား၏။ ဆံကေသာကို မထုံးမစည်းဘဲ ဖြေချထားသည်ဖြစ်ရာ ရှည်လျားလှသော ဆံကေသာသည် မိန်းကလေး၏ပခုံးပေါ်မှကျော်၍ လှေဦးပေါ်တွင် ပုံ၍နေ၏။

မိန်းကလေး၏ကိုယ်လုံးသည် သွယ်လျ၏။ ခြေချောင်းလက်ချောင်းကလေးများမှာ သွယ်သွယ်ရှည်ရှည်ကလေးများဖြစ်၏။ မိန်းကလေး၏မျက်လုံးများသည် ဒေါင်းမြီးကွက်ပမာ ဆန်းကြယ်၏။ မိန်းကလေး၏နှာတံသည် ပေါ်လွင်၏။ မိန်းကလေး၏ နှုတ်ခမ်းနှင့်ပါးစပ်တို့သည် ဘဝပေါင်းများစွာက မုသားစကားကင်းခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြနေ ၏။

မိန်းကလေး၏ရင်သားသည် မြင်မကောင်းလောက်အောင် ကြီးခြင်း၊ ငယ်ချင်းဟူသော အစွန်းနှစ်ပါးလွတ်၏။ ခါးမှာ သေး၏။ တင်မှာ စွင့်၏။ မိန်းကလေး၏နဖူးဆံစတို့တွင် ပေါက်လျက်ရှိသော ဆံနုဆံယဉ်ကလေးများမှာ လေညင်းလေးများက မြှောက်ပင့်ပေးသဖြင့် ကခုန်မြူးတူးနေကြလေ၏။

မိန်းကလေးအလှကား နတ်သမီး၏အလှကိုပင် ပြိုင်ဆိုင်လျှင် ပြိုင်ဝံ့လိမ့်မလားမဆိုနိုင်ပေ။ မိန်းကလေးသည် အထက်ကဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း သီချင်းလေးတအေးအေးဖြင့် ချောင်းရိုးအတိုင်း လှေကိုမျှောချ

http://www.cherrythitsar.org

ခဲ့ရာ ချောင်းကွေ့လေးတစ်ကွေ့သို့အရောက်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုတွေ့မြင်ရသဖြင့် လှော်တက်ကိုအသုံးပြုကာ လှေ၏အရှိန်ကို လျှော့လိုက်လေ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆိုသည်မှာ ကျောက်တုံးကိုအားပြု၍ ရပ်နေသော လုလင်ပျိုတစ်ဦးဖြစ်ပေ၏။

လုလင်ပျိုသည် အရပ်မြင့်၏။ အသားအရောင်မှာ ကြေးနီ၏ အရောင်ကဲ့သို့ ညိုမောင်း၏။ မျက်လုံးသည် သိမ်းစွန်ကဲ့သို့ ရဲရင့်၏။ ကိုယ်လုံးမှာ ဖြောင့်စင်းလှဘိ၏။ သူသည် ကြီးမားသောဓားကြီးကို ကျောက်တုံးပေါ်တွင်တင်ထား ၏။

နေရောင်အောက်တွင် ထိုလုလင်၏ ရုပ်ရည်ဟန်ပန်မှာ ကြည့်၍ပင်ကောင်းလှဘိတော့၏။ စစ်တိုက်ဝံ့သော ယောက်ျားကောင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်ရုံနှင့်ပင် သိသာ၏။ ခတ္တိယမျိုးနွယ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သူ၏မျက်နှာက ဖော်ပြနေ၏။

သူသည် လှေနှင့်လှေရှင်မိန်းကလေးကိုမြင်သောအခါ ဓားကို ကိုင်လျက် ဓားဖြင့်ပင်လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။

မိန်းကလေး၏လှေဦးသည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိသော ကျောက်တုံးလေးအနီးသို့ စွပ်ခနဲဝင်၍ထိုး၏။ လုလင်ပျိုက မိန်းကလေးအား. .

"ချောင်းရဲ့ဟိုဘက်ကို ပို့ပေးစမ်းပါ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ချောင်းရဲ့ဟိုဘက်မှာ ရွာမရှိဘူး။ လူလည်းမရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့သွားမှာတုံး"

ဟု လှေပေါ်မှ နတ်သမီးတမျှလှပသောမိန်းကလေးက ပြန်၍မေးလေ၏။

"အို. . တောစောင့်နတ်သမီး။ သင်သည် ငါ၏ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ချက်ကြောင့် ငါ့အားလှေဖြင့်သယ်ဆောင်ရန်လာခဲ့သည်မဟုတ်လော"

ဟု လုလင်က ခန့်ခန့်ညားညားပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လှေရှင်မိန်းကလေးသည် 'ခစ်' ခနဲ အသံထွက်အောင်ရယ်မောရ. .

"သင် ဘာကိုသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုတာလဲ။ ကျွန်ုပ်လည်း မသိရပါလား။ ပြီးတော့ ဒီချောင်းကိုဖြတ်ကူးဖို့လောက်ကိုများ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်တွေ ဘာတွေ ပြုနေရသလား။ ဒီအတိုင်းဖြတ်ပြီးကူးသွားပါလား။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်သည် သင်ထင်သလို သင့်ရဲ့သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် သင့်ကိုလာပြီးကယ်တဲ့ နတ်သမီးမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်အဖေဟာ လှေငါးစီးထောင်ထားတဲ့ လှေသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ဟာ လှေသူကြီးသမီးပဲဖြစ်တယ်။ ဘယ်နတ်တွေ၊ နတ်ဒေဝတာ

တွေနဲ့မှ ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ အမျိုးမတော်ဘူး။ ဆွေမျိုးနီးစပ်တွေ ထဲမှာတောင် နတ်ဒေဝတာ တွေနဲ့ အမျိုးတော်တယ်လို့ တစ်ခါမှမကြားမိသေးပါဘူး”

ဟု နတ်သမီးတမျှလှပသော လှေပေါ်က မိန်းကလေးက ပြောလေ၏။

ထိုအခါ လုလင်က. .

“နတ်သမီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လှေသူကြီးသမီးပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟိုဘက်ကမ်းပို့ပေးစမ်းပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မိန်းကလေးသည် လုလင်ပျိုအား. .

“ကျွန်ုပ်ဟာ ကူးတို့ပို့တဲ့ ကူးတို့သမတစ်ဦးပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ လူတိုင်းကိုတော့ ပို့တာမဟုတ်ဘူး။ ခတ္တိယမျိုးတွေကိုမှ ကျွန်ုပ်လှေပေါ်ကို တက်ခွင့်ပြုတယ်။ ပညာသာတတ်ပြီး ရဲရင့်ခြင်းမရှိတဲ့ ဗြာဟ္မဏာတွေလည်း စီးခွင့်မရှိဘူး။ ငွေကြေးခေါ်ယူသာရှိပြီး ရဲရင့်ခြင်းမရှိတဲ့ ကုန်သည်ဝေသမျိုးတွေကိုလည်း ဒီလှေမှာ စီးခွင့်မပေးဘူး။ ပြီးတော့ သူတစ်ပါး စေခိုင်းသမျှကိုလုပ်နေရပြီး ရဲရင့်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိတဲ့ သုဒ္ဒမျိုးတွေကိုလည်း ဒီလှေပေါ်မှာ တက်ခွင့်မပေးဘူး။

http://www.cherrythitsar.org

ဒီလှေဟာ သိပ်ပြီး ဇာတ်ကြီးတယ်။ ခတ္တိယတစ်မျိုးတည်း ကိုပို့တဲ့လှေဖြစ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လုလင်သည်. .

“မင်းဟာ ခတ္တိယရဲ့သမီးပျို ခတ္တိယာနီလား။ အပွေးကို မြင်ရင် အပင်ကိုသိဖို့ကောင်းပါတယ်။ ငါလိုလူတစ်ယောက်ကို ခတ္တိယလားလို့ မေးမြန်းစုံစမ်းနေရတယ်ဆိုတာ မင်းရဲ့ မလိမ္မာမှုကို ဖော်ပြနေတာပဲ။ ငှါကိုအကဲမခတ်နိုင်ဘူးပဲ ထားပါဦး။ ငှါလက်ထဲကဓားကိုတော့ အကဲခတ်မိဖို့ကောင်းပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဓားကိုကိုင်ထားရုံနဲ့ ခတ္တိယလို့မဆိုနိုင်ဘူး။ ဓားဟာ သက်မဲ့ပစ္စည်းပါ။ ဒွန်းစဏ္ဍားလည်း ကိုင်ချင်ရင် ကိုင်လိမ့်မပေါ့”

ဟု လှေသူကြီးသမီး မိန်းမချောလေးက ပြောလိုက်ရာ လုလင်၏မျက်နှာသည် ဒေါသကြောင့် နီမြန်းသွားလေ၏။

လုလင်သည် လှေသူကြီး၏သမီးအား တစ်စုံတစ်ရာထပ်မံ ပြောဆိုခြင်းမပြုတော့ဘဲ လှေပေါ်မှအောက်သို့ဆွဲချလိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း

ဘာသာ လှေကိုကူးခတ်သွားမည်ဟု လှေပေါ် သို့ လှမ်း၍တက်လိုက်လေ၏။

လှေသူကြီးသမီးလည်း မိမိအား စော်ကားမော်ကားပြု၍ လှေပေါ်မှ ဆွဲချသောလုလင်အား ကျောက်တုံးဖြင့်ထုသတ်ရန်အတွက် မဟူရာကဲ့သို့နက်မှောင်နေသော ကျောက်နက်တုံးတစ်တုံးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကောက်ယူ၍ လုလင်၏ဦးခေါင်းအား ထုချရန် ကြည့်လိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် လုလင်သည် လှေပေါ် သို့မရောက်ဘဲ လှေနှင့်ရေစပ်အကြားတွင် လဲကျမ့ေမြောနေပြီဖြစ်၏။ ထိုအခါကျမှပင် လှေသူကြီးသမီးလည်း လက်တွင်းမှကျောက်နက်တုံးကြီးကို ပစ်ချလိုက်ပြီး လုလင်ဆီသို့ချဉ်းကပ်သွားရာ လုလင်၏ခြေထောက်နှစ်ဖက်တွင် ရရှိထားသည့်ကြီးမားသောဒဏ်ရာကြီးများကိုတွေ့ရ၍ ထိုဒဏ်ရာများသည် စစ်မြေပြင်မှရခဲ့သောဒဏ်ရာများဖြစ်တန်ရာ၏ဟု စဉ်းစားမိ၏။ စောစော ကမူ လုလင်သည် ကျောက်တုံးကိုမှီ၍ရပ်နေသောကြောင့် သူ၏ခြေထောက်မှဒဏ်ရာများကို လှေသူကြီးသမီးသည် မြင်တွေ့နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

"ဒါလောက်ဒဏ်ရာကြီးနဲ့ဟာကို မြင်းမပါဘဲနဲ့ ဒီနေရာကို ရောက်လာတာ ခတ္တိယတစ်ယောက်မို့လို့သာပဲ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု လှေသူကြီးသမီးသည် တွေးတောရင်း သတိမေ့နေသော လုလင်အား မနှိုင့်တနှိုင်ဖြင့် သယ်ပိုးကာ လှေပေါ် သို့တင်လေ၏။ ထို့နောက် လက်တွင်းမှလွတ်ကျခဲ့သော လုလင်၏ဓားကိုလည်း လှေပေါ် သို့တင်လေ၏။ ပြီးလျှင် လှေသူကြီးသမီးသည် လှော်တက်ဖြင့် ကျောက်တုံးအားတွန်းလိုက်ရာ လှေကလေးသည် နောက်သို့ရွှေ့၍ ရေစီးအတိုင်း မျှောသွားလေ၏။

လှေသူကြီးသမီးသည် ချောင်း၏တစ်ဖက်သို့ မျှောချသွား၏။ ထိုတစ်ဖက်သို့ရောက်သော်လည်း လုလင်မှာ ပြန်လည်သတိရခြင်းမရှိဘဲ မေ့မြောလျက်ပင်ရှိသေး၏။ ထိုအခါ၌ လှေသူကြီးသမီးသည် လုလင် အား သတိရစေရန် ပြုလုပ်၏။ သို့သော် လုလင်မှာ သတိရမလာ။

"အိမ်ကိုခေါ်သွားဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့"

ဟု လှေသူကြီးသမီးက တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွက်ရင်း ချောင်းရိုးအတိုင်းလှေကိုမျှောခဲ့လေ၏။ ထိုသို့မျှောခဲ့ရင်း လှေဝမ်းအတွင်း၌ မေ့မြောနေသည့် လုလင်နှင့်သူ၏ဓားကြီးကို တစ်လှည့်စီကြည့်လိုက်လေ၏။ လုလင်သည် ခန့်ညားချောမောလှဘိ၏။ သူ၏ဓားကြီးမှာမူ ကားကြီးမား၍ ကျက်သရေရှိလှပေ၏။

ဓား၏အရောင်သည် နေရောင်အောက်၌ တဖျပ်ဖျပ်လက်နေ၏။ လှေသူကြီးသမီးသည် ထိုဓားကြီးကို ကောက်ယူပြီး သေချာစွာ

http://www.cherrythitsar.org

ကြည့်လိုက်၏။ အရိုးမှာ ကရမက်သားဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သင်းပျံ့လှပေ၏။

အရိုး၏ထိပ်တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တပ်ထားသော ဓား၏ အခွေးမှာမူ မိုးကြီးဖြင့်ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခွေး၏ အောက် နားတွင် လွန်စွာအရည်အသွေးကောင်းသောပတ္တမြားတစ်လုံးကို မြှုပ်နှံ ထား၏။

ဓားမှာမူ လွန်စွာကောင်းသောသံဖြင့် တတ်ကျွမ်းသောပန်းပဲ ဆရာတစ်ဦးက လက်စွမ်းပြပြုလုပ်ထားပုံရလေ၏။ ဓားနှောင့်နှင့်နီးကပ်သော ဓားရွက်ပေါ်၌ စာအချို့ထွင်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

လှေသူကြီးသမီးသည် ထိုစာများကို ဖတ်ကြည့်၏။ ထိုစာများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေ၏။

> ငါသည် စစ်မြေပြင်၌ ဒဏ်ရာမရသော နေ့ရက်များကို တွေး၍ နှမြောလှ၏။
> ငါ၏မိခင်သည် စစ်မြေပြင်၌သေဆုံးရန်အတွက် ငါ့အားမွေးဖွားပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
>
> **သစ္စာသရ (ခတ္ထိယ)**

http://www.cherrythitsar.org

လှေသူကြီးသမီးသည် ထိုစာကိုဖတ်ပြီးနောက် လုလင်၏ခြေထောက်မှဒဏ်ရာများကိုကြည့်လိုက်ပြီး လှပစွာပြုံးလိုက်လေ၏။

"သူ့ရဲ့ဆုတောင်းတော့ ကောင်းကောင်းကြီး ပြည့်သွားပြီပေါ့။ စစ်မြေပြင်မှာသေဖို့တစ်ခုပဲကျန်တော့တယ်"

ဟု နတ်သမီးတမျှလှပသော လှေသူကြီးသမီးက ရေရွတ်လိုက်လေတော့၏။

လှေသူကြီးသမီးသည် ခတ္တိယလုလင်အား လှေဖြင့်တင်ဆောင်ကာ ချောင်းရိုးအတိုင်းမျှောခဲ့လေ၏။ တစ်နေရာသို့ရောက်သောအခါ၌ ချောင်းလက်တက်ကလေးအတွင်းသို့ဝင်လိုက်ရာ လှေသူကြီးအိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လေ၏။

လှေသူကြီးသမီးသည် အိမ်သို့ရောက်လျှင် ဖခင်အား လှေပေါ်၌ဒဏ်ရာရလာသည့် လုလင်ပျိုတစ်ဦးပါရှိလာကြောင်းပြောရာ ဖခင်ဖြစ်သူက ၎င်း၏တပည့်ယောက်ျားလူငယ်တစ်ဦးအား အိမ်ပေါ်သို့ ဒဏ်ရာရသော လုလင်ပျိုအား သယ်ယူခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

လှေသူကြီး၏တပည့်လည်း ခတ္တိယလုလင်အား သယ်ယူခဲ့လေ၏။ လှေသူကြီး၏ရှေ့ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ချ၍ထားပေးလိုက်၏။ လှေသူကြီးလည်း ဒဏ်ရာရသောလူငယ်အားကြည့်ကာ. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဤလုလင်ကား စစ်တိုက်ဝံ့သော ယောက်ျားကောင်းဖြစ်၏။ အမှန်တရားကိုလိုလားပုံလည်းရ၏။ ဧည့်သည်ကောင်း၏ကျင့်ဝတ်နှင့်လည်း ညီပုံရ၏။ ၎င်းရရှိထားသော ဒဏ်ရာများမှာ တရားသဖြင့် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာများ မဟုတ်။ သူရဲဘောနည်းသူတို့က အလစ်ချောင်းမြောင်း လုပ်ကြံသော ဒဏ်ရာများ ဖြစ်တန်ရာ၏။ အကြောင်းမူကား ဒူးခေါက်ခွက်အောက်နားမှ ဒဏ်ရာများသည် နောက်မှနေ၍ ခုတ်ထစ်ထားသော ဒဏ်ရာများဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှားလှပေ၏"

ဟုပြောဆို၍ သမီးဖြစ်သူအား ခေါ်ယူကာ. .

"သမီးကလေးပီယသလ္လ။ ဒီလုလင်ကို ကောင်းစွာပြုစုလော့။ အနာတို့ကို ဖန်ရည်ဆေးပေးလော့။ ဆေးဖြင့်ပြီးသောဖယောင်းချက်ကိုထည့်လော့။ အဝတ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာစည်းလော့။ သတိရသောအခါ၌ အာဟာရဖြစ်စေသော အစားအသောက်တို့ကို ကျွေးလော့။ ချိုသာသောစကားတို့ဖြင့် ဆက်ဆံလော့။ ခတ္တိယယောက်ျားအား ခတ္တိယမိန်းမက ပြုစုရခြင်းသည်မြတ်၏"

ဟူ၍ ပြောဆိုကာ ခတ္တိယလုလင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည့်

http://www.cherrythitsar.org

တာဝန်တို့ကို လျှော့သူကြီးသည် သူ၏သမီးဖြစ်သူ ပီယသလ္လအား တာဝန် လွှဲအပ်လေ၏။

ပီယသလ္လသည် ခတ္ထိယလုလင်အား အိပ်ခန်းဆောင်တစ်ခု အတွင်းသို့ ပို့စေကာ နေရာချထားပေးလေ၏။ ထိုအိပ်ခန်းဆောင်ကို လည်း ပီယသလ္လသည် သန့်ရှင်းမွန်မြတ်စေရန် ကိုယ်တိုင်လှည်းကျင်း၏။ ခိုင်ခံ့သော ကွပ်ပျစ်ညောင်စောင်းပေါ်၌ လုလင်ကို ချထားစေ၏။ ထိုကွပ်ပျစ်၏နံဘေး၌ စင်ကလေးတစ်စင်ရှိ၏။ ထိုစင်လေးပေါ်၌ ကျောက်ကိုထွင်းထားသော ကျောက်ပန်းအိုးကလေးတစ်လုံးရှိ၏။ ထို ကျောက်ပန်းအိုးကလေးအတွင်း၌ ပီယသလ္လသည် လွန်စွာမွှေးသော ပန်းပွင့်ကလေးများ ထည့်ထား၏။

ထိုပန်းပွင့်ကလေးတို့၏အမည်မှာ 'ကာမံ' ဟူ၍ဖြစ်၏။

နေအတော်မြင့်သောအခါ၌ လုလင်ပျိုသည် သတိရလာ၏။ ထိုအခါ ပီယသလ္လက. .

"ခတ္ထိယမောင်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း မရှိပါနှင့်။ အမောင် ဟာ ပီယသလ္လတို့အိမ်ကို ရောက်နေတာပါ။ ပီယသလ္လရဲ့ ဖခင်ကလည်းအမောင့်ကို ပြုစုဖို့ ပီယသလ္လကို တာဝန်ပေး ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အမောင်ရဲ့ဒုံးခေါက်ခွက်က ဒဏ်ရာကို ဖန်ရည်ဆေးကြောခြင်း ပြုပါရစေ"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဆိုကာ ပီယသလ္လသည် လွန်စွာမွှေးကြိုင်သောအရွက်တစ်မျိုးကို ပြုတ်ထားသည့်အရည်ဖြင့် လုလင်ပျို၏အနာကို ဖန်ရည်ဆေး၍ ပေးလေ၏။

ထို့နောက် ဖခင်ဖြစ်သူ လှေသူကြီးကိုယ်တိုင် ဖော်စပ်ထားသော ဆေးဖယောင်းချက်ကို အနာ၌လိမ်းကျံပေးလေ၏။ ပြီးလျှင် ပိတ်ဖြူနှင့် စည်းနှောင်ပေးလေ၏။

လုလင်ပျိုသည် ပီယသလ္လ၏ ကျွမ်းကျင်စွာ ဆေးလိမ်းခြင်း၊ ကျပ်စည်းခြင်းကိုကြည့်၍ စိတ်တွင်း၌ခိုးကျူးမိလေ၏။ ထို့နောက်. .

"နှမရဲ့အမည်က. . "

ဟု မေးတော့မည်ပြုလိုက်ရာ လှေသူကြီးသမီးက. .

"ပီယသလ္လလို့ ခေါ်ပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လုလင်သည် အနည်းငယ်တွန့်၍ သွားပြီးလျှင်. .

"ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ နာမည်ပါလား။ အသည်းနှလုံးကို ထုတ်ချင်းပေါက်အောင်တော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ဆိုရသနည်း ဆိုမူ. .

http://www.cherrythitsar.org

'ပီယသလ္ဂ' ဟူသည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ 'အချစ်များ' ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရလေ၏။ ထိုအခါ ပီယသလ္ဂက. .

"ခတ္ထိယယောက်ျားတွေရဲ့အသည်းနှလုံးဟာ ကျောက်ဆောင်ကျောက်ခဲလို မာပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှမလေးရဲ့များဟာ ခတ္ထိယယောက်ျားတွေရဲ့အသည်းနှလုံးကို ထိုးဖောက်ဖို့တော့ စွမ်းဆောင်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လုလင်ပျိုသည် သဘောကျစွာပြုံးပြီးနောက်. .

"ခတ္ထိယယောက်ျားတွေဟာ အခြားသူတွေထက် အခြားနေရာ၊ အခြားကိစ္စတွေမှာ ရဲရင့်ခြင်းရှိတယ်ဆိုတာတော့ မငြင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အသည်းနှလုံးကတော့ တခြားသူတွေလိုပါပဲ။ ပိုပြီးမထူးပါဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ပီယသလ္ဂက. .

"အမောင်ရဲ့ အမည်နာမကိုပြောပါဦး"

ဟု မေးလေ၏။

"အမည်နာမကတော့ 'သစ္စာသရ' လို့ခေါ်တယ်။ အမျိုးကတော့ ခတ္ထိယမျိုးပဲ။ ဇာတိကတော့ ဗြဟ္မပုတြမြစ်ရဲ့

မြစ်ညှာဘက်က ရွာကလေးတစ်ရွာက ဆိုပါတော့။ စလွယ်နဲ့ဓားကို ဖခင်ဆီကအမွေရခဲ့တဲ့ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားအရွယ်ကစပြီး စစ်မြေပြင်ပေါ် ကို ရောက်နေခဲ့လေတော့ အိမ်ထောင်သက်ထား ဇနီးသားမယားဆိုတာ ဝေးလို့ ရင်ထဲမှာနွေးခနဲအေးခနဲဖြစ်သွားလောက်အောင် သူစိမ်းတစ်ရံဆံမိန်းမကို လက်ဖျစ်တစ်တွက်တည်းအချိန်ထက်ပိုပြီး မျက်စိနဲ့တောင် မကြည့်ဖူးသေးတာအမှန်ပါပဲ။ လူပျိုကိုယ်လွတ်စစ်စစ်ကို သေနာပတိရာထူးခန့်မယ်ဆိုရင် အဲဒီရာထူးကို ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ရလို့မ်မယ်ထင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျုပ်နဲ့အတူ အမှုထမ်းနေတဲ့ စစ်သည်တော်တွေဟာ အနည်းဆုံး မိန်းမနှစ်ယောက်ကို ယူဖူးတဲ့လူချည်းပဲ”

ဟု သစ္စာသရဟူသော လုလင်ပျိုကပြောလိုက်ရာ ပီယသလ္လသည် ပြုံးလိုက်လေ၏။

“အမောင်ဟာ တော်တော်စကားတတ်တယ်”

ဟုလည်း ပီယသလ္လက ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ သစ္စာသရက. .

“စကားတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကဗျာတတ်တာ။ ကဗျာ

http://www.cherrythitsar.org

ကလည်း သင်လို့မရဘူး။ အသည်းနှလုံးက အလုပ် လုပ်လာမှ သူ့အလိုလိုတတ်တာ။ ကျုပ်ဟာ အခု ကဗျာတတ်လာပြီဆိုတော့ ကျုပ်ရဲ့အသည်းနှလုံးဟာ အလုပ်လုပ်လာပြီလားမပြောတတ်ဘူး။ အသည်းနှလုံးတွေ လှုပ်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အလုပ်လုပ်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သူတို့ကို မြားမှန်မှာပဲ စိုးရိမ်တယ်။ အဲဒီမြားဟာလည်း အချစ်မြားဖြစ်လေတော့ စူးဝင်ပြီးရင် အနုတ်ရခက်လိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပီယသလ္လသည်. .

“အမောင် ဘာစားချင်ပါသလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ သစ္စာသရက. .

“နှမလေးကျွေးတာ စားမယ်”

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်၏။

“တကယ်လို့ နှမလေးက အဆိပ်သီးကျွေးမယ်ဆိုရင်ကော အမောင်က စားမလား”

ဟု ပီယသလ္လက မေးလေ၏။

“ကျွေးရက်တဲ့သူရှိရင်တော့ စားရမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် နတ်သမီးလောက်လှတဲ့ မိန်းကလေးကိုတွေ့ပြီးမှတော့

ကျုပ်မသေချင်သေးဘူး။ အဲဒါဟာ ကျုပ်ရဲ့သစ္စာစကားပဲ။ ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ဒဏ်ရာများသည် ဆောလျင်စွာပျောက်ကင်းရပါစေသတည်းလို့ ကျွန်ုပ် တိုင်တည်ပါတယ်”

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ရဲရင့်သော သစ္စာသရနှင့် လှပသောပီယသလ္လတို့သည် ရင်းနှီးသွားကြလေတော့၏။

သစ္စာသရ၏ခြေထောက်မှဒဏ်ရာ သက်သာသောအခါ၌ သစ္စာသရသည် လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်ရလေ၏။ ရက်ပေါင်းများစွာ လမ်းမလျှောက်ရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံကောက်ခွက်မှ အနာရွတ်က ခြေသလုံးကြောကိုလက်ဖြင့်ဆုပ်ထားဘိသကဲ့သို့ ဆွဲ၍ဆုပ်ထားသောကြောင့်လည်းကောင်း သစ္စာသရသည် လမ်းမလျှောက်တတ်အောင် ဖြစ်နေလေ၏။

ထိုအခါ ပီယသလ္လက သစ္စာသရအား မှီတွဲ၍ လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်ပေးရလေ၏။ သစ္စာသရသည် ပီယသလ္လ၏ ချောမွတ်နူးညံ့သောပခုံးကလေးကို လက်ဖြင့်အသာအယာကိုင်၍ အားပြုကာ လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်ရလေ၏။

ဂင်းတို့နှစ်ဦးသည် တောစပ်မြေနီလမ်းကလေးပေါ်၌ အတူ

http://www.cherrythitsar.org

တက္ခ လျှောက်သွားကြ၏။ မြက်ခင်းပြင်များပေါ် တွင် အတူတက္ခထိုင်ကြ၍ အမောဖြေကြ၏။ တောအုပ်ကို ဖြတ်၍ တိုက်လာသော ရန်တို့ကို အတူတက္ခရှုရှိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် တောအုပ်အတွင်းရှိ ရေကန်ကို ကွေ့ပတ်၍ လျှောက်ကြပြန်၏။ ထိုသို့လျှောက်ရင်း ပီယသလ္လက. .

"အမောင်. . ဒီနားမှာ ခဏရပ်ပြီး စောင့်နေဦးနော်။ ပီယသလ္လဟို ကန်ထဲက ကြာပန်းလေးတွေ သွားခူးလိုက်ဦးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ သစ္စာသရက. .

"ဘာဖြစ်လို့ ခူးမှာလဲ အချစ်များရယ်။ အဲဒီကြာပန်းကလေးတွေက မင်းလောက်မှမလှဘဲ။ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ ရန်ကလည်း မင်းကိုယ်ကထွက်တဲ့ ရန်လောက်မှမသင်းပျံ့ဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့မှား ခူးမှာတုံး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"တကယ်ပြောတာလား အမောင်။ မိန်းမဆိုတာ ယောကျ်ားတွေရဲ့ဆိုစကားကို ယုံလွယ်တတ်တဲ့သဘောရှိပါတယ်"

ဟု ပီယသလ္လက ပြန်၍မေးလိုက်လေ၏။

"အမောင်တစ်ခုစဉ်းစားကြည့်တယ်။ အမောင်ဟာလေ

http://www.cherrythitsar.org

အခုလို ခတ္တိယလူသားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ အဲဒီရေကန်ထဲက ငါးလေးတစ်ကောင်ဖြစ်နေတယ်ဆိုပါစို့ကွယ်။ အဲဒီအခါမှာ အချစ်မြားကလေးက ကြာပန်းကို လာပြီးခူး တယ်ပဲ ထားလိုက်ပါတော့။ ရေထဲက ငါးကလေးဖြစ်နေတဲ့အမောင်က ကန်ပေါ်ကနေ ပန်းခူးနေတဲ့ အချစ်မြားကလေးကို မော့ပြီးမျှားကြည့်ခဲ့မိရင် အချစ်မြားကလေးဟာ လှလွန်းလို့ ကန်ထဲက ငါးကလေးဖြစ်နေတဲ့ အမောင်ဟာ ပါးဟက်ကလေးတွေ၊ အတောင်ကလေးတွေကိုယက်ဖို့ မေ့ကောင်းမေ့သွားလိမ်မယ်။ အဲဒီလိုမေ့သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် ရေကန်ထဲက ငါးကလေးဖြစ်တဲ့ အမောင်ဟာ ရေနစ်ပြီးမျှားသေသွားမလား မပြောနိုင်ဘူး”

ဟု သစ္စာသရကပြောလိုက်ရာ ပီယသလ္လက အသံလွင်လွင်ကလေးဖြင့် ရယ်လိုက်လေ၏။

“သိပ်ပြီး နားထောင်လို့ကောင်းတာပဲ အမောင်ရယ်။ ပီယသလ္လနားမှာ အဲဒီလိုစကားမျိုးတွေ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်လောက် ပြောနေပါလား။ ပီယသလ္လ နားထောင်ချင်စမ်းပါပဲ့ အမောင်ရယ်”

ဟု ပီယသလ္လက ပြောလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"တကယ်ပြောတာလား အချစ်မြားကလေးရယ်။ အမောင်လေ အချစ်မြားကလေးနားမှာ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်း၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်း၊ နှစ်ပေါင်းကုဋေကဏ္ဍာ ပြောနေချင်ပါတယ်"

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။

"အဲဒီနှစ်တွေမတိုင်မီ ပီယသလ္လကသေသွားရင်ကော အမောင်က ဆက်ပြီးပြောနေမှာလား"

ဟု ပီယသလ္လက မေးလိုက်လေ၏။

"သေခြင်းတရားဆိုတာ ရှည်ကြာစွာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်စက်ခြင်းပါကွယ်။ အဲဒီတော့ အမောင်က အိပ်မပျော်သေးဘဲ အချစ်မြားကလေးက အိပ်ပျော်သွားရင်လည်း ဒီလိုစကားမျိုးတွေ အမောင်ပြောနေမိမှာပါပဲ"

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။

"တကယ်ပြောတာလား အမောင်။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေပြောတဲ့စကားတွေကို ယုံလွယ်တတ်ပါတယ်"

ဟု ပီယသလ္လက ပြန်၍ပြောလေ၏။

"တကယ်ပြောတာပါ အချစ်မြားရယ်။ မောင့်အရင်မျှား

http://www.cherrythitsar.org

အချစ်မြားကလေး သေသွားခဲ့ရင် အမောင်လေ အချစ်မြားကလေးအတွက် ကြီးကျယ်တဲ့သချိုင်းကြီးတစ်ခုလုပ်ပေးမယ်။ အမောင်ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီသချိုင်းမှာနေမယ်။ အမောင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စစ်တိုက်ဖက်သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း အချစ်မြားရဲ့သချိုင်းမှာ နေခိုင်းမယ်။ သူတို့ရဲ့ သားမယားတွေကိုလည်း နေခိုင်းမယ်။ အချစ်မြားကလေးရဲ့ သချိုင်းဟာ အမောင်ရဲ့ချစ်ဗိမာန်ကြီးအဖြစ် တည်ဆောက်ပေးမယ်”

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။

“တကယ်ပြောတာလား အမောင်ရယ်။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေရဲ့စကားကို ယုံလွယ်တတ်ပါတယ်”

ဟု ပီယသလ္လက ပြောလိုက်လေ၏။

“တကယ်ပြောတာပေါ့ကွယ်။ ခတ္ထိယတွေရဲ့စကားဟာ မဟုတ်မမှန်တာ ရှိရဲ့လား။ တကယ့်ကို အချစ်သချိုင်းကြီး တည်ဆောက်ပေးမှာပါ”

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီထက် ယုံအောင် ပြောပါဦး အမောင်ရယ်”

ဟု ပီယသလ္လကပြောလိုက်ရာ သစ္စာသရက. .

http://www.cherrythitsar.org

"အို. . တောစောင့်နတ်အပေါင်းတို့။ ကျွန်ုပ်ခတ္ထိယ ယောက်ျားသစ္စာသရသည် ကျွန်ုပ်၏ချစ်သူ ပီယသလ္လ သေဆုံးသွားသည်ရှိသော် သချိုင်းကြီးတစ်ခုတည်ဆောက် ပေးပါမည်။ ထိုသချိုင်းကြီး၌လည်း ပီယသလ္လနှင့်အတူ မခွဲမခွာဘဲ နေထိုင်ပါမည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ပီယသလ္လ၏ သချိုင်းအားစွန့်ပစ်၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ပီယသလ္လ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်ရှိသော် ကျွန်ုပ်၏ ရင်ဝ၌ လင်ကောင်မပေါ် သောသား၊ သို့တည်းမဟုတ် အမိအဖမရှိသောသူယုတ်၏လက်ချက်ဖြင့် လုံ့စူးဝင်ပါစေ သား"

ဟု တိုင်တည်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ပီယသလ္လက. .

"ယုံပါပြီအမောင်။ ပီယသလ္လက နဂိုကတည်းက ယုံချင် နေတာပါ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ချစ်သူနှစ်ဦးသည် ရက်ပေါင်းများစွာ ကြည်နူးခဲ့ပြီးနောက် သစ္စာသရသည် ကောင်းစွာကျန်းမာ၍ ကောင်း စွာလမ်းလျှောက်နိုင်ပြီဖြစ်သောအခါ၌ စစ်မြေပြင်သို့ပြန်ခဲ့ရလေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ထိုသို့ပြန်ခါနီးဌမူ ပီယသလ္လသည် ချစ်သူနှင့်ခွဲခွာရမည်ဖြစ် ၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းဖြစ် ၏။ သို့ရာတွင် စစ်မျိုးစစ်နွယ်ဖြစ်သော ခတ္တိယသမီးပျိုဖြစ်ခြင်းကြောင့် မျက်ရည်မကျဘဲရှိလေ၏။

"အမောင် သွားပါ။ ဘယ်တော့မှ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမရှိ တဲ့ ကာမံဆိုတဲ့ပန်းကလေးကို လက်ဆောင် ပေးလိုက်ပါရ စေ။ ပီယသလ္လရဲ့ အမောင့်အပေါ်မှာ ချစ်တဲ့အချစ်ဟာ လည်း အဲဒီ ကာမံဆိုတဲ့ပန်းကလေးလိုပါပဲ"

ဟု ပြောဆိုကာ ၎င်း၏ခေါင်းပေါ်တွင် ပန်၍ထားသော မြောက်မြားစွာသော ကာမံပန်းကလေးများအနက်မှ ပန်းကလေးတစ်ပွင့် ကို သစ္စာသရအားပေးလိုက်လေ၏။

သစ္စာသရသည် ပီယသလ္လပေးလိုက်သော ကာမံပန်းကလေး အား ဓားရိုးအတွင်းဌ ထွင်း၍ထည့်ကာ အဆောင်လက်ဖွဲ့ပမာ ဆောင် ၍ စစ်မြေပြင်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။ စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သောအခါဌ ၎င်းနှင့်တိုက်ဖော်တိုက်ဖက်သူငယ်ချင်းများသည် ၎င်းအားပြန်လည် တွေ့ရသောကြောင့် ပျော်ရွှင်ကြလေ၏။

"အို . . သစ္စာသရ။ သင်သည် ရန်သူလက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံး ခဲ့ပြီဟု ငါတို့အားလုံးက ထင်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုမူ သင် သည် ကျဆုံးခြင်းမရှိဘဲ မိုးကောင်းကင်က နတ်သား

http://www.cherrythitsar.org

တစ်ပါးဆင်းလာသည့်ပမာ ငါတို့ထံသို့ ဖြန်းခနဲရောက်ရှိ
လာ၏။ ငါတို့သည် ဝမ်းသာလှ‌ဘိ၏။ သင်သည် ငါတို့၏
သူငယ်ချင်းကောင်းဖြစ်သကဲ့သို့ တိုက်ဖော်တိုက်ဖက်
ကောင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သင့်အတွက် ငါတို့သည်
ရန်သူ ကို လက်စားချေရန် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုထားကြ၏”

ဟု တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုကြလေ၏။ ထိုအခါ
သစ္စာသရကလည်း. .

“အို. . သူငယ်ချင်းအပေါင်းတို့။ သင်တို့ကလည်း ငါမသိ
ပါဘဲလျက် ငါ့အတွက် သစ္စာပြုထားကြ၏။ ငါကလည်း
သင်တို့မသိပါဘဲလျက် သင်တို့ကိုယ်စား ငါ၏ချစ်သူထံ၌
သစ္စာပြုခဲ့ပြီဖြစ်၏”

ဟု သစ္စာသရက ပြောလေ၏။

သစ္စာသရ၏စကား၌ ‘ငါ၏ချစ်သူ’ ဟူသော စကားလုံး ပါ၍
လာခြင်းကြောင့် ၎င်း၏သူငယ်ချင်း စစ်သားများသည် ဝိုင်းဝန်း၍
မေးမြန်းကြလေ၏။ သစ္စာသရကလည်း ‘ပီယသလ္လဟူသည့် အချစ်မြား
နှင့်တွေ့ပုံ၊ အချစ်မြားအား အကယ်၍ သေဆုံးသွားပါက အချစ်သချိုင်း
ကြီးတစ်ခုတည်ဆောက်ပေးပါမည်။ ထိုအချစ်သချိုင်းကြီး၌ ၎င်းနှင့်တကွ
သူငယ်ချင်းများနှင့် သူငယ်ချင်းများ၏ ဇနီးသားမယားပါမကျန် နေထိုင်

http://www.cherrythitsar.org

ကြပါမည်ဟု သစ္စာပြုခဲ့ပုံ' မျှားကို အသေးစိတ်နိုင်သမျှစိတ်၍ ပြောပြခဲ့လေတော့၏။

ထိုအခါ သစ္စာသရ၏သူငယ်ချင်း စစ်သားများကလည်း သစ္စာသရအား. .

"မှန်ပါတယ် သူငယ်ချင်း။ သင်ရဲ့ချစ်သူသေသွားရင် သင်က ချစ်သူအတွက် သချိုင်းကြီးတစ်ခုပြုလုပ်ပေးပါ။ အဲဒီအချစ်သချိုင်းကြီးမှာလည်း အသင်ကိုယ်တိုင်လည်းနေပါ။ သင်နှင့်တကွ ငါတို့လည်း အတူနေပါမည်ဟု ငါတို့သစ္စာပြုပါတယ်"

ဟု ဝိုင်းဝန်းသစ္စာပြုကြကုန်၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ၎င်းတို့စစ်သည်တော်များသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော စစ်မြေပြင်၌ စစ်တိုက်ရင်းနေကြလေ၏။ သစ္စာသရကိုယ်တိုင်ပင် စစ်တိုက်နေရသောကြောင့် သူ၏အချစ်မြားကလေးအကြောင်းကို စဉ်းစားချိန်မရဘဲရှိနေ၏။ သို့တည်းမဟုတ် မေ့လျော့နေလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဝေးလံသောအရပ်ဒေသမှ လူငယ်တစ်ဦးသည် သစ္စာသရတို့နေထိုင်ရာ စစ်စခန်းဆီသို့ ခြေလျင်ခရီးဖြင့် ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုလူငယ်က သစ္စာသရအား တွေ့လိုကြောင်းပြော၏။ ထို့

http://www.cherrythitsar.org

ကြောင့် ကျန်သောစစ်သည်များက ထိုလူငယ်နှင့် သစ္စာသရကို တွေ့ခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။ သစ္စာသရသည် ထိုလူငယ်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်းတစ်နေရာရာ၌ မြင်ဖူးသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ ထို့ကြောင့် သစ္စာသရက ထိုလူငယ် အား။ ။

"သင့်ကို ကျွန်ုပ် တစ်နေရာရာမှာမြင်ဖူးသလိုလိုပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူငယ်က။ ။

"ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာဝေးလံသောခရီးမှ သင့်ထံသို့ရောက်အောင်လာခဲ့သည်။ သင်သည် ကျွန်ုပ်အား မြင်ဖူးသလိုပဲဟု ပြောရက်လေစွ။ သင်သည် သင်၏အသက်ကိုကယ်ခဲ့သော လှေသူကြီးကိုမေ့သွားပြီလော။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုလှေသူကြီး၏တပည့်ဖြစ်သည်။ သင်သည် ထိုလှေသူကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်အား မေ့လျှော့ချင် မေ့လျှော့ပါဦး။ သင်၏ချစ်သူ လှေသူကြီး၏သမီး ပီယသလ္လကို မေ့လျှော့ဖို့တော့ မကောင်းပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ သစ္စာသရသည် လွန်စွာတုန်လှုပ်၍သွားလေ၏။

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့မိတ်ဆွေ။ ကျွန်ုပ်ဟာ သင့်ကိုလည်း မေ့ချင်မေ့နိုင်ပါတယ်။ သင့်ရဲ့ဆရာ လှေသူကြီးကိုလည်း မေ့ချင်

http://www.cherrythitsar.org

မေ့သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပီယသလ္လဆိုတဲ့ အချစ်မြားကလေးကို ကျွန်ုပ်ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ပါ”

ဟု သစ္စာသရက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လူငယ်က။ ။

“ကျွန်ုပ်ဟာ ပီယသလ္လက စေလွှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပီယသလ္လမှာ အန္တရာယ်တစ်ခု ကျရောက်နေပါပြီ။ သခင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့အရှင်သခင်ဖြစ် တဲ့ နာလဆိုတဲ့ဘုရင်ကြီးဟာ ပီယသလ္လတို့နဲ့သိပ်မဝေးတဲ့ တောအုပ်ထဲကို တောကစား ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အခါမှာ ပီယသလ္လကိုတွေ့မြင်သွားပြီး နာလဘုရင်ကြီးဟာ အလွန်ပဲစွဲလမ်းသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် သိမ်းပိုက်ဖို့လုပ်နေပါပြီ။ နာလဘုရင်ရဲ့တပ်ဟာ တောအုပ်ထဲမှာ စခန်းချနေပါတယ်။ ပီယသလ္လရဲ့အိမ်မှာလည်း ရာဇတံဆိပ်နဲ့ ရာဇအလံများ စိုက်ထူထားပြီးပါပြီ။ ပီယသလ္လဟာ နာလဘုရင်ရဲ့ မင်းဘဏ္ဍာဖြစ်ဖို့ အချိန်ပိုင်းကိုရောက်နေပါပြီ။ ပီယသလ္လဟာ နာလဘုရင်ကို သူ့မှာချစ်သူရှိကြောင်းရဲ့စွာသံတော်ဦးတင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နာလဘုရင်ဟာ ပီယသလ္လရဲ့စကားကို အသိအမှတ်မပြုပါဘူး။ ပီယသလ္လဟာ အလွန်အင်မတန်စိတ်ဆင်းရဲနေပါတယ်။ ဒါ

http://www.cherrythitsar.org

ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို တိတ်တဆိတ် သင့်ထံကို စေလွှတ်လိုက်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

သစ္စာသရသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းအရာကို အလေးအနက်စဉ်းစားနေလေ၏။ သစ္စာသရ၏သူငယ်ချင်းဆယ့်နှစ်ယောက်တို့သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားကြလေ၏။

ထို့နောက် ဆယ့်နှစ်ယောက်သောသူငယ်ချင်းတို့က. .

“သစ္စာသရ. . ။ သင်ရဲ့ချစ်သူကို အမြန်ဆုံးသွားရောက်ကယ်တင်ပါ။ ငါတို့လည်း သင်နဲ့အတူလိုက်ပါမယ်။ သင်နဲ့အတူ တိုက်ပွဲဝင်ပါ့မယ်။ အခွင့်အရေးရရင် နာလဘုရင်ရဲ့ လည်ချောင်းကို ငါတို့ဖောက်ပစ်မယ်”

ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။

ထို့နောက် သစ္စာသရနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်း စစ်သားဆယ့်နှစ်ယောက်၊ လာရောက်သတင်းပေးသူ လူငယ်ပါမကျန် တပ်စခန်းမှ တိတ်တဆိတ်ထွက်သွားကြပြီး သူတို့သည် သူတို့၏အထက်ထက်မှ တပ်မင်းတို့အား အသိမပေးဘဲ တပ်မှပျောက်သွားကြလေ၏။ မြင်းများကို ယူဆောင်သွားကြလေ၏။ လက်နက်နှင့် ရိက္ခာများကိုလည်း ရတတ်သမျှ သယ်ယူသွားကြလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

သူတို့သည် ဝေးလံသောခရီးကို အပြင်းနှင်ကြလေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာနှင့် တောအုပ်ကလေးကြားမှ ဖြတ်၍စီးနေ သောစမ်းချောင်းကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ထိုစမ်းချောင်းကလေးမှာ သစ္စာသရနှင့် ပီယသလ္လတို့စတင်တွေ့ဆုံသော စမ်းချောင်းကလေးပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေရာသို့အရောက်တွင် သတင်းလာပေးသောလူငယ်က သစ္စာသရတို့လူစုအား တောအုပ်အတွင်း၌ ပုန်းအောင်းနေပါ။ ၎င်းက ပီယသလ္လ၏အိမ်နှင့် ရပ်ရွာ၏အခြေအနေ၊ နာလဘုရင်၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်၏အခြေအနေကို သွားရောက်ကြည့်ရှုပါမည်ဟု ပြောဆိုကာထွက်သွားလေ၏။

သစ္စာသရတို့လူစုသည် တောအုပ်အတွင်း၌ ပုန်းအောင်းနေကြလေ၏။ ချောင်းကလေး၏အခြားတစ်ဖက်တွင်ရှိသော တောအုပ်အတွင်း၌မူ နာလဘုရင်နှင့် ၎င်း၏ကိုယ်ရံတော်တပ်သည် စခန်းချနေလေ၏။

သစ္စာသရတို့လူစုသည် သတင်းထောက်လှမ်းရန်သွားသော လူငယ်အား ထက်သန်သောစိတ်မျှားဖြင့် စောင့်မျှော်နေကြလေ၏။ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ၌ ထိုလူငယ်သည် သစ္စာသရတို့ထံသို့ ပြန်၍ရောက်လာလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုသို့ရောက်လာပြီးနောက် လူငယ်က သစ္စာသရတို့အား. .

"အို. . သူ့ရဲကောင်းမိတ်ဆွေ။ ပီယသလ္လဟာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ အင်မတန် အဆိပ်ပြင်းထန်တဲ့ ကာမံဆိုတဲ့ ပန်းပွင့်တွေကိုမျိုချပြီး သူ့ရဲ့အသက်ဇီဝိန်ကို လုပ်ကြံလိုက်ပါပြီ။ ဒီလိုမလုပ်ကြံရင်လည်း မဖြစ်တော့ပါဘူး။ နာလဘုရင်ဟာ သူ့ရဲ့အိမ်ကိုရောက်နေပါပြီ။ သူ့ကို မတရားအနိုင်ယူပြီး သားမယားအဖြစ်ကို ရောက်စေမယ့် အချိန်ပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပီယသလ္လရဲ့ဖခင်ဟာ နာလဘုရင်ကို လုပ်ကြံခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နာလဘုရင်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားနှစ်ဦးက ပီယသလ္လရဲ့ဖခင် ကျွန်ုပ်ဆရာလေ့သူကြီးကို ခေါင်းဖြတ်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ယခုအခါမှာ ပီယသလ္လရဲ့အိမ်မှာ ဘုရင်ရဲ့စစ်သားလေးဦး စောင့်နေပါတယ်။ အိမ်ပေါ်မှာတော့ ပီလသလ္လရဲ့ပူပူနွေးနွေး အလောင်းပဲရှိပါတယ်။ ဟိုဘက်တောအုပ်ထဲမှာ နာလဘုရင်နဲ့တကွ သူ့ရဲ့ကိုယ်ရံတော်တပ်သား သုံးရာကျော်ရှိပါတယ်။ အဲဒါကို ချင့်ချိန်ပြီး သင်သူ့ရဲကောင်းမိတ်ဆွေ တိုက်ပွဲဝင်ပါလော့။ သင်တို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်ဆရာအတွက်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်ဆရာ၏သမီးအတွက်

http://www.cherrythitsar.org

သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်မြတ်နိုးသော တရား မျှတမှုအတွက်လည်းကောင်း တိုက်ပွဲဝင်ပေအုံ့”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါတွင် သစ္စာသရ၏ရောင်းရင်းစစ်သည်များသည် နေရာ မှဝုန်းခနဲထ၍. .

“သစ္စာသရ. . ။ သင့်ချစ်သူဟာသင့်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိစွာ သေဆုံးသွားပြီ။ သင့်ရဲ့ကတိသစ္စာအတိုင်း အချစ်သချိုင်း ကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ပါ။ အချစ်ဗိမာန်ကြီးတစ်ခု တည် ဆောက်ပါ။ အဲဒီအချစ်သချိုင်းကြီးမှာ သင်နှင့်တကွ ငါတို့ အားလုံးနေထိုင်မယ်။ အခုပင် သင့်ချစ်သူ ပီယသလ္လရဲ့ အလောင်းကို တိုက်ပွဲဝင်၍ လုယူပါလော့။ နာလဘုရင်မှာ စစ်သားသုံးရာကျော်ဖြစ်စေ၊ သုံးထောင်ကျော်ဖြစ်စေ ရှိစမ်းပါစေ။ ငါတို့နိုင်အောင်တိုက်မယ်”

ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။

သစ္စာသရလည်း ပြောင်လက်သောဓားကြီးကို ကိုင်မြှောက် လျက်. .

“အချစ်မြားအတွက်ရော၊ ငါရဲ့သစ္စာစကားအတွက်ပါ တိုက်ပွဲဝင်မယ်”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောဆို၍ ရှေ့မှတက်ကာ ချောင်းရိုးအတိုင်း စုန်ဆင်းခဲ့လေတော့၏။

ပီယသလ္လ၏အိမ်တွင်စောင့်နေသော စစ်သားလေးဦးအားရင်းတို့ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်၏။ ပီယသလ္လအလောင်းကို ထုတ်ယူကာလှေပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင် ကျန်သောလှေများပေါ်၌လည်း စီးနင်းကြကာ ချောင်းရိုးအတိုင်း စုန်ဆင်းခဲ့ကြလေ၏။

ပီယသလ္လအိမ်၌ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသောကြောင့် တောအုပ်အတွင်း၌ စခန်းချလျက်ရှိနေသော နာလဘုရင်၏ ကိုယ်ရံတော်တပ် သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်ကာ စုပြုံ၍ ချီတက်လေ၏။ နာလဘုရင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း. .

"ငါ၏အနားမှာ တစ်ယောက်မှမနေကြလင့်။ အားလုံးထွက်၍လိုက်ကြကုန်လော့"

ဟု ရာဇသံထုတ်ဆင့်လိုက်သည်ဖြစ်ရာ နာလဘုရင်အနီး၌ စစ်သားများသာမက အလွန် အချက်အပြုတ်ကောင်းသော စားတော်ကဲကြီးပင် စစ်သားများနှင့်အတူလိုက်ပါသွားပြီဖြစ်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ အခွင့်အရေးကိုစောင့်နေသောလှေသူကြီး၏တပည့်လူငယ်သည် နာလဘုရင်အနီးသို့ချဉ်းကပ်ကာ နာလဘုရင်ကိုင်ဆောင်သော ကျောက်စီးကိုလုယူလျက်. .

"မြက်ပင်လောက်ပင် အသုံးမဝင်တဲ့ နာလဘုရင်။ သင်၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် အဓမ္မမှုများအတွက် အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်၏။ သင့်ကိုယ်တွင်းဌ္ဌရှိသော သွေးများသည် တရားမျှတမှုနှင့် ဖီလာဖြစ်၏။ ထိုသွေးတို့သည် သင့်အား အဓမ္မမှုများကိုလုံ့ဆော်၏။ ထို့ကြောင့် သင်၏လည်ချောင်း သွေးများသည် ငါ၏ခြေထောက်ကို ဆေးကြောရုံမှအပ အခြားပြုလုပ်ဖွယ်ရာမထိုက်ပေ"

ဟုဆိုကာ နာလဘုရင်၏လည်ချောင်းအား ကျောက်စီးဖြင့် ဖောက်၍ပစ်လိုက်လေ၏။

ပန်း၍ထွက်လာသော သွေးများကိုမူ လူငယ်သည် ခြေထောက်ကို ဆေးကြောပစ်လိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် နာလဘုရင်၏အနီးအပါးဌ္ဌရှိသော ရွှေငွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာလဘုရင်ဝတ်ဆင်ထားသော ရတနာပစ္စည်းများတို့ကိုလည်းကောင်း ဖြုတ်ယူလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် သစ္စာသရတို့လူစု မည်သည့်အရပ်ဒေသလောက်ရောက်လောက်ပြီကို ကောင်းစွာခန့်မှန်းနိုင်သော လူငယ်သည် တောင်တစ်လုံးကိုဖြတ်ကျော်ရုံနှင့်ပင် သစ္စာသရတို့လူစုနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းမိသွားလေ၏။

ထိုလူငယ်သည် ထိုအရပ်ဒေသသားတစ်ဦးဖြစ်သည့်အားလျှော်

http://www.cherrythitsar.org

စွာ လမ်းခရီးကိုကျွမ်းကျင်လေ၏။ နာလဘုရင်၏တပ်သားများ မည်သည့်လမ်းမှလိုက်မည်ကိုလည်း ကောင်းစွာခန့်မှန်းနိုင်၏။

နောက်မှလိုက်လာသော နာလဘုရင်၏တပ်သားများ မရောက်မပေါက်နိုင်သောလမ်းများမှ သစ္စာသရတို့အားသွားစေ၏။ ကျောက်တောင်နှစ်ခုအကြားသို့ရောက်လျှင် ၎င်းတို့သည် စခန်းချကြလေ၏။

သစ္စာသရသည် သူ၏ချစ်သူ ပီယသလ္လအား သဘာဝအတိုင်းဖြစ်နေသော ကျောက်သလွန်ထက်၌ တင်ထားလိုက်ပြီးလျှင် အနီးရှိ တောပန်းများကိုခူး၍ ပီယသလ္လကိုယ်ပေါ်၌ လာရောက်တင်ထားပေးလေ၏။

သစ္စာသရ၏သူငယ်ချင်းစစ်သားများကလည်း တောပန်းများကိုခူး၍ ပီယသလ္ဝ၏ကိုယ်ပေါ်၌ လာရောက်တင်ကြလေ၏။

ထိုအခါတွင် လှေသူကြီး၏တပည့် လူငယ်က နာလဘုရင်ထံမှ ယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားလက်ဝတ်လက်စားတို့ကို သစ္စာသရလက်သို့အပ်နှံ၍. .

"ဤပစ္စည်းများသည် နာလဘုရင်အား ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သတ်ဖြတ်၍ ယူဆောင်ခဲ့သောပစ္စည်းများဖြစ်ပါတယ်။ ပီယသလ္လအတွက် အချစ်သချိုင်းကြီး တည်ဆောက်တဲ့ အခါမှာ အသုံးပြုဖို့ ကျွန်ုပ်က ပေးအပ်ပါတယ်"

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

သစ္စာသရသည် ထိုလူငယ်ပေးအပ်သော ကျောက်မျက်ရတနာ ရွှေငွေတို့ကိုလက်ခံရင်း ထိုလူငယ်အား။ ။

"ဒီမှာမိတ်ဆွေ။ ပီယသလ္လရဲ့ကိုယ်ဟာ အခုအချိန်ထိ အေးစက်ခြင်းမရှိဘူး။ ပူနွေးနေတုန်းပဲ။ သူဟာ သေတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

"အမှန်တကယ်သေတာပါမိတ်ဆွေ။ ကျွန်ုပ်တစ်ခုပြောပြ ပါရစေ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့အဘိုးဟာ မဟာဘိသက္ကဆေးဆရာ တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခါကပြောဖူးပါ တယ်။ သေပြီးပြီးချင်းလူရဲ့ပါးစပ်ထဲကို ကာမံဆိုတဲ့ပန်းတွေ ထည့်ပေးလိုက်ရင် အဲဒီလူရဲ့ ဥသ္မာကိုယ်ငွေ့ဟာ တစ်နှစ် တိတိမပျောက်ဘဲ ရှိနေတတ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် မပုပ်မသိုးဘဲနေပါလိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒီတစ်နှစ်အတွင်းမှာ အဲဒီရုပ်အလောင်းကို အပလေမတိုက်အောင် လုံခြုံတဲ့ ဘူးကြီးတစ်ခုအတွင်းမှာ သွတ်သွင်းလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီဘူးကြီး မပျက်စီးသရွေ့ ရုပ်အလောင်းဟာ ဘယ်တော့ မှ ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်ခြင်း မရှိပါဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် ပီယ

http://www.cherrythitsar.org

သလ္လရဲ့ရုပ်အလောင်းကို လုံခြုံတဲ့ဘူးတောင်းကြီးတစ်ခု အတွင်းမှာ သွတ်သွင်းဖို့လိုပါတယ်”

ဟု လူငယ်က ပြောပြလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် သစ္စာသရတို့လူစုသည် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲကာ ဓားများဖြင့်ထွင်းကြ၍ ပီယသလ္လ၏ရုပ်အလောင်းကို သစ်ခေါင်းကြီးအတွင်း၌ ထည့်ကြလေ၏။

ထို့နောက် ကြီးမားသောသစ်သားဘူးဆို့ကြီးဖြင့် ပိတ်ဆို့ကြလေ၏။ နာလဘုရင်၏ စစ်သားများမှာမူ သစ္စာသရတို့လူစု ပုန်းအောင်းနေသောနေရာကို ကျော်လွန်၍ ဝေးလံသောအရပ်ဒေသဆီသို့ ဆက်လက်၍ ချီတက်သွားကြလေတော့၏။

လှေသူကြီးတပည့် လူငယ်ကမူ. .

“အသင်သစ္စာသရ။ သင်၏ချစ်သူအတွက် အချစ်သချိုင်းကြီးကို မည်သည့်အရပ်ဒေသမှာတည်ဆောက်ဖို့ စဉ်းစားထားပါသလဲ”

ဟု မေးပြန်၏။

“ကျွန်ုပ် မပြောတတ်အောင်ပါပဲ။ မပြောတတ်အောင် ရှိပါတယ်။ အကြံကောင်းများရှိရင် ကျွန်ုပ်ကိုပေးပါ”

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"သင်ဟာ ဒီအရပ်ဒေသမှာ အချစ်သချိုင်းကြီးတည်ဆောက်ရင်တော့ သင့်ရဲ့အချစ်သချိုင်း၊ အချစ်ဗီမာန်ကြီးကို နာလဘုရင်ရဲ့လူတွေက ဖျက်ဆီးပစ်ကြလိမ့်မယ်။ အကောင်းဆုံးအကြံပေးချင်တာကတော့ဟာ ဒီချောင်းကနေပြီး မြစ်ထဲကို မျှောသွားမယ်။ မျှောသွားတဲ့အခါမှာ လည်း တိတ်ဆိတ်မှောင်မိုက်တဲ့ ညအခါတွေမှာ မျှောသွားမယ်။ အဲဒီချောင်းဟာ ပြဟ္မပုတြမြစ်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ချောင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ပြဟ္မပုတြမြစ်ထဲကို ရောက်သွားမယ်။ အဲဒီမြစ်ကနေပြီး အခြားမြစ်တစ်ခုကိုကူး၍ဖြစ်စေ၊ ကုန်းလမ်းခရီးကဖြစ်စေ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကို သွားရမယ်။ ပင်လယ်စပ်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာ ဖောင်တွေဖွဲ့ပြီး ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းကို သွားကြမယ်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွင်းက လူသူအရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို ရှာဖွေရမယ်။ အဲဒီကျွန်းမှာ သင့်ချစ်သူပီယသလ္လအတွက် အချစ်သချိုင်းကြီး တည်ဆောက်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ချည်း သွားလို့

http://www.cherrythitsar.org

မဖြစ်ဘူး။ အချစ်သချိုင်းကြီးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းဖို့ မိုးဆက်လိုတယ်။ ဒါကြောင့် သင်တို့မှာ ချစ်သူဇနီးမယားရှိရင် သူတို့ကိုပါ ခေါ်သွားရမယ်။ မရှိရင်လည်း မိန်းမတွေကို ဖမ်းသွားရမယ်။ ပြီးတော့ စိုက်ပျိုးတတ်သူတွေ၊ အဝတ်အထည်ရက်လုပ်တတ်သူတွေ၊ ဗိသုကာအတတ်ကို တတ်ကျွမ်းတဲ့လူတွေ၊ ပန်းထိမ်အတတ်၊ ပန်းပုအတတ်ကို တတ်ကျွမ်းတဲ့သူတွေကိုပါ စနစ်တကျ ဖမ်းပြီးသွားရမယ်။ ကျွန်ုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း မလုပ်ဘူးဆိုရင် သင်တည်ဆောက်ချင်တဲ့ သင့်ချစ်သူရဲ့အချစ်သချိုင်း၊ အချစ်ဗိမာန်ကြီး မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဟု လူငယ်က ပြောဆိုလေ၏။

ထို့ကြောင့် သစ္စာသရ၏လူများသည် လူငယ်ပြောသည့်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်းပြုလုပ်မည်ဟုပြောဆိုကာ ၎င်းတို့၏ချစ်သူများ၊ ဇနီးမယားများကိုသာမက ခယ်မများ၊ ယောက်ဖများကိုပါ နာလဘုရင်၏ မိုက်မဲယုတ်မာပုံကိုပြောပြ၍ ၎င်းတို့ပုန်းအောင်းရာ ကျောက်တောင်ကြားသို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြလေ၏။

ပန်းထိမ်ဆရာ၊ ပန်းပုဆရာများ၊ ယက်ကန်းသည်များ၊ ဗိသုကာ

ဆရာများကိုလည်း ၎င်းတို့သည် တိတ်တဆိတ်ဖမ်းဆီး၍ ၎င်းတို့၏ လျှို့ဝှက်ရာ တောင်ကြားဌ ခေါ်ထားကြလေ၏။

ထိုအချိန်အတွင်းဌလည်း ၎င်းတို့သည် နာလဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို ဖောက်ထွင်း၍လည်းကောင်း၊ မတရားချမ်းသာသူများ၏ အိမ်ကို ဖောက်ထွင်း၍လည်းကောင်း၊ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားကို ခိုးယူခြင်း၊ လုယူခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် လှေသူကြီး၏လူငယ်ပြောသည့်အတိုင်း လျှို့ဝှက်သောတောင်ကြားမှထွက်ကာ ညအခါများတွင် ဗြဟ္မာတြမြစ်ဌ သစ်ဖောင်များကိုအသုံးပြု၍ တရွှေ့ရွှေ့ခရီးနှင်ခဲ့ကြလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား တောလမ်းခရီးကို အသုံးပြု၍လည်းကောင်း၊ တောင်ကြားများကို အသုံးပြု၍လည်းကောင်း တောင်ဘက်စူးစူးရှိုင်လယ်ကမ်းစပ်ဆီသို့ တရွှေ့ရွှေ့ခရီးနှင်ခဲ့ကြလေ၏။

ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ရောက်သောအခါဌမူ သစ်ဖောင်များပြုလုပ်၍ သစ်ဖောင်များဌ ပိုက်များကိုတပ်ဆင်ကာ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာဖြတ်ကြလေတော့၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို ကံအားလျော်စွာ တွေ့ရှိကြလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ဗိသုကာဆရာများနှင့် တိုင်ပင်ကာ ပီယသလ္လ၏အချစ်သချိုင်းကြီးကို တည်ဆောက်ကြလေတော့၏။

ကျောက်တံခါးများ အထပ်ထပ်ပြုလုပ်ကြ၏။ ကျောက်လှေကားများ အဆင့်ဆင့်ပြုလုပ်ကြ၏။ ကျောက်မောင်းများ ဆင်ကြ၏။

ထိုသို့ပြုလုပ်နေစဉ်အတွင်း၌ပင် လေမှုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးသွားသော ငါးကြီးတစ်ကောင်သည် ၎င်းကျွန်းကြီး၏အပေါ်သို့ လာရောက်၍တင်လေ၏။

ထိုအခါ ပန်းပုဆရာနှင့် ပန်းထိမ်ဆရာ တို့သည် ထိုငါးကြီး၏အကြေးခွံများကို အပလေမတင်အောင် စေ့စပ်သေချာလှသော ခေါင်းကြီးတစ်လုံးလုပ်လေ၏။

ထိုခေါင်းကြီး လုပ်နေစဉ်၌ပင် လှေသူကြီး၏တပည့် သူငယ်သည် ပီယသလ္လ၏အချစ်သချိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်းအရာတို့ကို ပန်းထိမ်ဆရာနှင့်တိုင်ပင်ကာ မိုးကြီးပုရိုက်များပေါ်၌ ကမ္ဘည်း စာတန်းများ ရေးထွင်းကြလေတော့၏။

ပြီးလျှင် ကမ္ဘည်းစာတန်းများထည့်ရန် ရွှေသေတ္တာတစ်လုံးကို ပန်းထိမ်ဆရာက ပြုလုပ်ပေးလေ၏။ ရွှေသေတ္တာမှာလည်း ရွှေအလေးချိန် ကိုးပိဿာတိတိရှိ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထို့နောက် ကမ္ဘည်းစာတန်းမိုးကြိုးပုရပိုက်ပြားများကို ထိုရွှေသေတ္တာအတွင်းသို့ ထည့်လေ၏။ ပြီးလျှင် သစ်ခေါင်းကြီးအတွင်း၌ သစ်သားဘူးဆို့ကြီးဖြင့်ပိတ်၍ ယူလာသော ပီယသလ္လ၏ရုပ်အလောင်းကို ထုတ်ကြလေ၏။

သစ္စာသရသည် သူ့ချစ်သူအလောင်းကို နောက်ဆုံးကိုင်တွယ်ခြင်းအနေနှင့် ကိုယ်တွယ်လေ၏။ နောက်ဆုံးနမ်းရှုပ်ခြင်းအနေဖြင့် နမ်းရှုပ်လေ၏။

ထို့နောက် ငါးအကြေးခွံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ခေါင်းကြီးအတွင်းသို့ ချစ်သူ၏အလောင်းကို ကိုယ်တိုင်ပွေ့၍ထည့်ကာ ပန်းထိမ်ဆရာအား ခေါင်းအဖုံးကိုအသေပိတ်ခိုင်းလိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ထိုကျွန်းပေါ်ရှိလှုံကြီးအတွင်းတွင် ခမ်းနားစွာတည်ဆောက်ထားသော သစ္စာသရ၏ချစ်သူသချိုင်း၌ ပီယသလ္လ၏အလောင်းကို ထားလိုက်လေတော့၏။

ပြီးလျှင်ကား ပီယသလ္လ၏ချစ်သူ သစ္စာသရအပါအဝင် သစ္စာသရ၏သူငယ်ချင်း စစ်သားဆယ့်နှစ်ဦးနှင့်တကွ လှေသူကြီး၏တပည့်လူငယ်အပါအဝင် သစ္စာသရ၏ သူငယ်ချင်းစစ်သားများ၏ ဇနီးမယားများ၊ ချစ်သူများ၊ ခယ်မများ၊ ယောက်ဖများ၊ ဖမ်းဆီး၍ ပါလာရသော

http://www.cherrythitsar.org

ယက်ကန်းတတ်သူများ၊ ပန်းထိမ်တတ်သူများ၊ ပန်းပုတတ်သူများနှင့် ဗိသုကာများသည် ပီယသလ္လ၏ခေါင်းအရှေ့၌ သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံး နေထိုင်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သစ္စာပြုကြလေတော့သတည်း။

ဤကမ္ဘည်းစာတန်းရေးထိုးသူ
ပဏ္ဏုသီဟ
လှေသူကြီး၏တပည့်လူငယ်
မိုးကြိုးကမ္ဘည်းပြားများ
ထွင်းထုပေးသူ
ပန်းထိန်ဆရာ(မောက်ခီ)

မဗျူသာကို အပ်နှံလိုက်ပြီ

ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေးမဗျူသာတို့သည် မောင်ကောင်းတုံဘာသာပြန်ဆိုပေးခဲ့သော ကြေးပုရပိုက်ပြားများ၏ ဘာသာပြန်စာအုပ်ကြီးကို ဖတ်ရှုခဲ့ရလေ၏။ မဗျူသာ၏ဖခင်အရင်းဖြစ်သော မောင်ဘိုးတူတွေ့ရှိခဲ့သည်ဆိုသည့် ငါးအကြေးခွံဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည်ဆိုသော ခေါင်းအတွင်းမှ မပုပ်မသိုးဘဲ အနှစ်တစ်ထောင်ကျော်တိုင်အောင် ရှိခဲ့သည့် မင်းသမီးလေးမှာ 'ပီယသလ္လ' ဆိုသည့်မင်းသမီးလေးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သိရပေ၏။

မောင်ဘိုးတူ၏မှတ်တမ်းအရဆိုလျှင် မဗျူသာမှာ ထိုမင်းသမီးလေးဝင်စားသူဟု ယူဆရန်သာ ရှိပေတော့၏။ ထို့ပြင် ဆေးရုံပေါ်၌ ပျောက်ဆုံးသွားသော ကျွန်ုပ်၏သားကလေးမှာလည်း မောင်ဘိုးတူနှင့်

http://www.cherrythitsar.org

အတူ ကျွန်းဌနေထိုင်ခဲ့ရသည့် ပညာရှိကလေးဆိုသူ ဝင်စားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေ ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်၏မိန်းမသည် ကလေးတစ်ယောက် ရင်ဘတ်၌ သွေးမျှားယိုစိမ့်လျက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်ရန်လာသည်ဟု အိပ်မက်မက်ခဲ့ပြီးနောက် ကိုယ်ဝန်ရရှိလာသောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ပြင် ထိုအိပ်မက်မှာလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ဇနီး ထားဝယ်သို့သွားစဉ် မြင်မက်ခဲ့သောကြောင့် မဉ္ဇူသာ၏မိခင်က မဉ္ဇူသာ ကိုယ်ဝန်ရရှိရန်အတွက် အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့သောအချိန်ကာလနှင့် နေရာဒေသမှာလည်း တူညီနေပေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းကို မဉ္ဇူသာအားပြောပြရာ မဉ္ဇူသာက. .

> "သမီးဟာ ကျွန်းပေါ်က အနှစ်တစ်ထောင်မပုပ်မသိုးဘဲ နေခဲ့တဲ့ မင်းသမီးကလေး ပီယသလ္လ ဝင်စားတယ်၊ မဝင်စားဘူးဆိုတာက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးဖေဖေရယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးရဲ့အဖေအရင်းဖြစ်တဲ့ မှာတမ်းမှာက ဒီသေတ္တာလေးကို သူ့နေရာသူ ပြန်ပြီးပို့ပေးရမယ်လို့ ဆိုထားတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုမပို့ပေးခဲ့ရင် သမီးရဲ့အဖေဟာ

http://www.cherrythitsar.org

မကျွတ်မလွတ်ဘဲ အစိမ်းသရဲ ဖုတ်ပြိတ္တာဘဝနဲ့ နေရပါ စေလို့ ကျိန်တွယ်ထားတဲ့စာကိုလည်း သမီးတို့ ဖတ်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသေတ္တာကလေး ကို သူ့နေရာသူ့ရောက်အောင် ပြန်ပြီးပို့ချင်တာပဲ”

ဟု မဏ္ဍူသာကပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က။ ။

“ဒီကိစ္စမှာ ဖေဖေလည်းမတတ်နိုင်ဘူး။ အသက်က ကြီး နေပြီ ပြီးတော့ သမီးလည်း ဆောင်ရွက်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ မောင်ကောင်းတုံကို အကူအညီတောင်းရင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား မဆိုနိုင်ဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်လေရာ မဏ္ဍူသာက။ ။

“သမီးလည်း အဲဒီလိုပဲ စဉ်းစားမိတယ်။ သမုဒ္ဒရာထဲက အမည်မသိတဲ့ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို စွန့်စားသွားလာဖို့ကိစ္စ ဟာ တော်ရုံယောက်ျားမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးဖေဖေ။ ကိုကောင်း တုံကတော့ ဉာဏ်ပညာလည်းရှိတယ်၊ ရဲလည်းရဲရင့်တယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချထား တဲ့လူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်တယ်။ သူလုပ်ပေးရင်တော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"သူ့ကိုခိုင်းတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ သမီးရယ်။ အဲဒီလို အသက်စွန့်ပြီးလုပ်ရတဲ့ကိစ္စမျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့အတွက် ထိုက်ထိုက်တန်တန်ချီးမြှင့်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်ကွယ့် သမီးရဲ့။ အဲဒီပစ္စည်းကိုပို့ပြီး ပြန်လာတဲ့အခါမှာ ဖေဖေတို့က ဘယ်လိုဆုလာဘ်မျိုး မောင်ကောင်းတုံ့ကိုချီးမြှင့်ရမယ် ဆိုတာ အရေးအကြီးဆုံးပဲ သမီးရဲ့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌. .

"ဘယ်လိုအဖိုးအခမျိုးကိုမှ ချီးမြှင့်စရာမလိုပါဘူးဦးရာ။ ကျွန်တော်က စွန့်စားမှုဆိုတဲ့ အရင်းအနှီးကို လိုက်ရှာနေတဲ့သူပါ။ သူတစ်ပါးအတွက် ကိုယ့်ဘဝကို စတေးရတာဟာ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ လောကကြီးကပေးထားတဲ့ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ဆုလာဘ်ကြီးပါပဲ"

ဟူသော မောင်ကောင်းတုံ၏ ပြောလိုက်သောစကားကို ကြားလိုက်ရလေရာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေး မညူသာတို့သည် အခန်းတံခါးဝ၌ရပ်နေသော မောင်ကောင်းတုံအား အံ့သြခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်း၊ အားကိုးခြင်းတည်းဟူသော အကြည့်များဖြင့် ကြည့်မိကြလေတော့၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က. .

"မောင်ကောင်းတုံ. . မောင်ရင်ကတော့ ဦးတို့သားအဖ

နှစ်ယောက် အခက်အခဲတွေ့တဲ့အချိန်မှာ ရောက်ရောက်လာတတ်တဲ့ လူစွမ်းကောင်းကြီးပါပဲကွယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေး မဏ္ဍူသာကလည်း. .

“တကယ်ပါပဲ ကိုကောင်းတုံရယ်။ ဖေဖေပြောသလို မဏ္ဍူသာတို့သားအဖနှစ်ယောက် အကျပ်အတည်းတွေ့ရင် ကိုကောင်းတုံရောက်ရောက်လာတတ်တယ်နော်။ တကယ်ပါပဲ ကိုကောင်းတုံရယ်။ မဏ္ဍူသာအတွက်ကတော့ ကိုကောင်းတုံဟာ ရောမပုံပြင်တွေထဲက လူစွမ်းကောင်းကြီးပါပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က သေတ္တာနီလေးကိုယူ၍ မောင်ကောင်းတုံ၏လက်ထဲသို့ အပ်လိုက်လေ၏။ မောင်ကောင်းတုံသည် သေတ္တာနီလေးအား မောင်းချဲကားဖြင့် အနည်းငယ်ခြစ်ကြည့်ရာ ထူထဲသောဆေးနီများ အောက်တွင် ဝင်းဝါသော ရွှေရောင်ကို တွေ့ရလေ၏။

မောင်ကောင်းတုံသည် သေတ္တာအတွင်းမှ မိုးကြိုးပုရပိုက်ပြားများ၊ ရှေးဟောင်းရတနာပစ္စည်းများနှင့် မောင်ဘိုးတူ၏မှတ်တမ်းများကို ထုတ်ကာ သေတ္တာနီကလေးအား အလွတ်ချိန်ကြည့်ရာ ကိုးပိသာတိတိရှိ

http://www.cherrythitsar.org

ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

ထို့နောက် လက်ဝတ်လက်စားရတနာများကိုချိန်တွယ်၍ ကျောက်အမိုးအစား၊ အလုံးအရေအတွက်နှင့်တကွ ချိန်တွယ်၍ မည္ဆုသာ၏လက်သို့ ပစ္စည်းစာရင်းကိုအပ်လိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် မောင်ကောင်းတုံသည် သေတ္တာနီကလေးအတွင်းသို့ ပစ္စည်းများကိုပြန်ထည့်၍ သော့ပိတ်ကာ ထိုသေတ္တာနီကလေးကို သားရေပြားများဝယ်၍ သားရေသေတ္တာပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်စေရန်အတွက် သားရေပြားများဖြင့် ကပ်၍ချုပ်လေ၏။

ထိုသို့ချုပ်လုပ်သောလုပ်ငန်းသည်ပင်လျှင် နှစ်ရက်ခန့်အချိန်ကြာလေ၏။

ထိုသို့ချုပ်လုပ်ပြီးနောက် မောင်ကောင်းတုံသည် ခရီးထွက်ခြင်းမပြုသေးဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်၌ 'နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ရက်' တိတိ တည်းခိုနေထိုင်လေ၏။ ထိုသို့တည်းခိုနေစဉ်ရက်အတွင်း၌ ၎င်းသည် အန္တရာယ်များသောခရီးသို့သွားရန်အတွက် တစ်စုံတစ်ခုကို အကွက်ကျကျပြင်ဆင်နေသည်ဟု ကျွန်ုပ်ရော မည္ဆုသာပါ နားလည်ပေသည်။

မောင်ကောင်းတုံသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ နံနက်စောစောကပင် အိမ်ကထွက်သွားပြီး အတော်ကြီးမိုးချုပ်မှ ပြန်လာတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ပြန်မလာဘဲ ရှိလေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ၌လည်း တစ်နေ့လုံးအိမ်၌နေပြီးလျှင် ညမိုးချုပ်သည့်အခါမှ

http://www.cherrythitsar.org

အိမ်မှထွက်ကာ တစ်ညလုံးပြန်မလာတော့ဘဲ နံနက်မိုးထိန်ထိန်လင်း မှပင် ပြန်လည်၍ရောက်ရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် မဣုသာသည် မောင်ကောင်းတုံ့ ဤသို့ပြုမူနေသည့် အတွက် မေးမြန်းခြင်းလည်း မပြုခဲ့ပါ။ ၎င်းသည် အန္တရာယ်များသော ခရီးကိုသွားရမည်ဖြစ်ရာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများပြုလုပ်နေသည်ဟုသာ ကျွန်ုပ်တို့ သဘောထားကြပါသည်။

ဤသို့နှင့်ပင် မောင်ကောင်းတုံ့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်စား စွန့်စားပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သောရက်မှ ရေတွက်လျှင် နှစ်ဆယ့်ခုနစ် ရက် တင်းတင်းပြည့်သောရက်သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုညနေပိုင်း တွင် မောင်ကောင်းတုံ့သည် လေကလေးတချွန်ချွန်နှင့် အိမ်သို့ရောက်ရှိ လာ၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် မဣုသာအား ပြုံးရယ်၍နှုတ်ဆက်လေ၏။

> "နက်ဖြန် ကျွန်တော်ခရီးထွက်မယ်ဦး။ ဒီခရီးဟာ ကျွန်တော်စဉ်းစားမိသလောက်ပြောရရင် အသက်အန္တရာယ် အင်မတန်နီးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသေတ္တာကလေးကို တော့ မရောက် ရောက်တဲ့နည်းနဲ့ ပို့ပေးပါ့မယ်။ ဒီသေတ္တာ ကလေး သူ့နေရာသူ့ပြန်ရောက်သွားပြီလို့ ဦးရော၊ မဣုသာ ပါ စိတ်ချလက်ချနေကြပေတော့။ ကျွန်တော်ကတော့ ဦးကိုရော၊ မဣုသာကိုပါ တစ်ခါတည်း နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု မောင်ကောင်းတုံက ပြောလေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်သို့ရောက်သောအခါ၌ မောင်ကောင်းတုံသည် ဝေလီဝေလင်းအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်မှထွက်လေ၏။ ထိုနေ့မှာ စနေနေ့ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် မဏ္ဍူသာသည် မောင်ကောင်းတုံအား ခြံအထိလိုက်လံပို့ဆောင်၍ နှုတ်ဆက်ကြလေ၏။ မောင်ကောင်းတုံသည် သားရေသေတ္တာဟန်ဆောင်ထားသော သေတ္တာနီကလေးကို လက်မှဆွဲလျက် အိမ်မှထွက်သွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏သမီးကလေး မဏ္ဍူသာတို့သည် မောင်ကောင်းတုံ၏နောက်ကျောကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရှု၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏မြင်ကွင်းတွင် မောင်ကောင်းတုံသည် တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ ဝေး၍ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ မဏ္ဍူသာသည် မျက်ရည်များစီးကျလာကာ တသိမ့်သိမ့်ခါ၍ ငိုကြွေးလေတော့၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား. .

"ဖေဖေရယ်. . ။ ကိုကောင်းတုံဟာ သိပ်ပြီး သနားဖို့ကောင်းတာပဲနော်။ သူ့တစ်သက်လုံးမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနေရတယ်ကို မရှိပါဘူး။ ဒုက္ခတွေနဲ့ပဲ အမြဲရင်ဆိုင်နေရတယ်။ အခုလည်း သူဟာ သမီးအတွက် အသက်အန္တရာယ်ကြားကို တိုးပြီးသွားရှာပြီ။ သူသွားတဲ့လမ်းဟာ အသက်

http://www.cherrythitsar.org

ရှင်ဖို့ သိပ်ပြီးမလွယ်တဲ့လမ်းပဲဖေဖေ။ တကယ်လို့များ သူဟာ သေတ္တာနီကလေးကို မူလနေရာကိုရောက်အောင် ထားပြီး မသေမပျောက်ဘဲ ပြန်လာခဲ့ရင်တော့ သမီးလေ သူ့ကို လက်ထပ်ပြီးယူမယ်။ သူ့ကို လင်သားအဖြစ်နဲ့ ပြုစု မယ်။ သူ့ကို အေးအေးချမ်းချမ်းနေရအောင်ထားမယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က. .

“အသင့်တော်ဆုံးပါပဲသမီးရယ်။ ဒီလိုရဲရင့်တဲ့ ယောကျ်ား မျိုးရဲ့လက်ထဲမှာပဲ သမီးကို ဖေဖေအပ်ခဲ့ချင်တယ်”

ဟု ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြောလိုက်မိလေတော့၏။

ထိုနေ့မှစ၍ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လုံးလုံး အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးကိုရင်ဆိုင်၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်သိမ်းဆည်းခဲ့သော သေတ္တာနီ ကလေးသည် ကျွန်ုပ်ထံမှ အပြီးအပိုင်ထွက်သွားပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏မှတ်တမ်းကြီးသည်လည်း ဤတွင် နိဋ္ဌိတ်လေတော့သတည်း။

ဦးကံသာ

စက်ရှင်တရားသူကြီးဟောင်း

မန္တလေးမြို့။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ပြည်တော်ပြန်

ကောင်းတုံသည် ဦးကံသာနှင့် မဣုသာအား သေတ္တာနီကလေးကို မူလနေရာသို့ ပြန်လည်ပို့ပေးမည်ဟု ကတိပေးပြီးနောက် ဦးကံသာ၏အိမ်၌ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ရက်တိတိ တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ဦးကံသာ၏မှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုရက်ပိုင်းအတွင်း၌ပင် ကောင်းတုံသည် တစ်ခါက ၎င်းနှင့်အတူ ဓားပြတိုက်ခဲ့ဖူးသော မောင်လပ်ကလေးနှင့် မောင်လပ်ကြီးဆိုသူ မျက်စိတစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးကို စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ မန္တလေးသို့လိုက်လာရန်အကြောင်းကြားခေါ်ယူလိုက်လေတော့၏။

ထိုမျက်စိတစ်ဖက်လပ် ဓားပြနှစ်ဦးမှာ ၎င်းအား လွန်စွာရိုသေကြသော ၎င်း၏တပည့်များဖြစ်ကြပေ၏။ မျက်စိတစ်ဖက်လပ်ဓားပြ

http://www.cherrythitsar.org

နှစ်ဦးသည် တစ်နေရာစီနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပေ၏။ ကောင်းတုံ က ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား မန္တလေးသို့ပြောင်တူရောက်ရှိရန် စီမံ၏။

၎င်းတို့သည် မန္တလေးမြို့တရုတ်တန်းရှိ 'ရောင်တဗူ' လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ အချိန်းအချက်လုပ်၍ ဆုံတွေ့ရန် စီမံခဲ့လေ၏။ ၎င်း၏ တပည့်များဖြစ်ကြကုန်သော မျက်စိတစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးတို့သည် 'ရောင်တဗူ' လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ဆုံတွေ့ကြပြီးလျှင် မဟာမြတ်မုနိဘုရားဆီသို့ လာခဲ့ကြ၏။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၌ကား ၎င်းတို့၏ဆရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဓားပြခေါင်းဆောင်ကောင်းတုံသည် အဆင်သင့်စောင့်နေလေ၏။ ကောင်းတုံကိုတွေ့လျှင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးက ရိုသေသမှုပြု ရှိခိုးဦးချလေ၏။

"ဆရာကိုကောင်းတုံရယ်။ မတွေ့ရတာ ကြာပြီနော်။ ကျုပ်တို့ကလည်း တွေ့ချင်လိုက်တာဗျာ"

ဟု တစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးက ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ကောင်းတုံက. .

"သိပ်ကိုအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စအတွက် ကိုယ့်လူတို့ကို ခေါ်လိုက်တာပဲ။ ဒီကိစ္စဟာ ကျုပ်နဲ့တော့ တိုက်ရိုက်မပတ်သက်ပါဘူး။ ကျုပ်ခင်မင်နေတဲ့လူတွေနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့ကိစ္စဖြစ်တယ်။ ကိစ္စကတော့ ဟောဒီသေတ္တာကလေးကို ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းမှာ သွားပြီးထားဖို့ပဲ။ ဒါပေ

မယ့် လွယ်တဲ့ကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပင်လယ်ထဲမှာ အဲဒီ ကျွန်းကို အတော်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာယူရမယ်။ ပင်လယ် ကို မရောက်ခင်မှာတင်ပဲ ဒီသေတ္တာကလေးဟာ ကျုပ်တို့ ဆီမှာရှိတယ်လို့ သတင်းကြားရင် ကျုပ်တို့ကို လာပြီးတိုက် ခိုက်မယ့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရှိနေတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ဟာ ကျုပ်တို့ ကိုလည်းတိုက်ခိုက်မယ်။ ဒီသေတ္တာကလေးကို နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်တိတိ သိမ်းဆည်းပေးခဲ့တဲ့ ဦးကံသာနဲ့ သူ့ရဲ့သမီး မဏ္ဍာသာရဲ့အသက်ကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့် မယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့သားအဖရဲ့ အသက်ကိုလည်း ကျုပ်တို့က ကာကွယ်ပေးရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကောင်းတုံ၏တပည့်များဖြစ်သော မျက်စိ တစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးက. .

“အဲဒီအဖွဲ့က ဘယ်သူတွေတုံး”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“တခြားလူမဟုတ်ဘူး ကိုယ့်လူတို့ရေ။ ကိုယ့်လူတို့ရဲ့မျက်လုံး တွေကို ဖောက်ပစ်ခဲ့တဲ့ ဘယ်သန်ကြီးဘမှန် ဆိုတာပဲ။ သူနဲ့ သူ့တပည့်တွေဟာ အဲဒီကိစ္စအတွက် အသက်စွန့်ကြလိမ့် မယ်။ ကိုယ့်လူတို့ကော စွန့်ဝံ့ကြပါ့မလား”

ဟု ကောင်းတုံက မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ၎င်း၏တပည့် မျက်စိတစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးတို့သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်၍ဖြေကြလေ၏။

"ဆရာကိုကောင်းတုံရဲ့ကိစ္စသက်သက်ဆိုရင်တောင်မှ ကျုပ်တို့ဟာ အသက်စွန့်ပြီးပါဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ အခုကိစ္စမှာက ကိုကောင်းတုံရဲ့ကိစ္စသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်သန်ကြီးဘမှန်ကို လက်စားချေရမယ့်ကိစ္စ ဖြစ်နေလေတော့ ဟောဒီ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးရှေ့မှာ သစ္စာဆိုပါ့မယ်ဗျာ"

မျက်စိတစ်ဖက်လပ်နှစ်ဦးသည် အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုပြီးနောက် ဘုရားရှိခိုးကာ ကောင်းတုံနှင့်အတူ အသက်စွန့်၍ဆောင်ရွက်သွားကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သစ္စာဆိုကြလေတော့၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သုံးဦးသည် သွားရမည့်ခရီးအတွက် အသေးစိတ်အကွက်ရိုက်၍ စီမံကြလေတော့၏။ ပင်လယ်ပြင်သုံး မြေပုံများ၊ အိမ်မြောင်များကို စုဆောင်းကြလေတော့၏။ ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်မှာ သုံးဦးစလုံးသည် ခရီးထွက်ရန် မဟုတ်ပေ။ ကောင်းတုံနှင့် လပ်ကလေးတို့နှစ်ဦးသာလျှင် ခရီးထွက်ကြပေမည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ထားဝယ်ဘက်သို့သွား၍ ပင်လယ်ပြင်သို့ထွက်မည့် စက်လှေ၊ ရွက်လှေ တစ်စီးစီး

http://www.cherrythitsar.org

ဖြင့်လိုက်ပါမည်။ ပင်လယ်ပြင်သို့ရောက်လျှင် ၎င်းလှေကို အပိုင်စီးမည်။

ထို့နောက် ၎င်းတို့သွားလိုသောကျွန်းကို မြေပုံများအသုံးပြု၍ ရှာဖွေရန်ဖြစ်သည်။ လပ်ကြီးဆိုသည့် မျက်စိတစ်ဖက်လပ်မှာမူ မန္တလေး၌ပင် နေခဲ့ရမည်။ ၎င်းသည် ဦးကံသာနှင့် ဦးကံသာတို့၏အိမ်နား၌ မယောင်မလည်အကဲခတ်ရင်း ဦးကံသာနှင့်မချွေသာအား တစေ့ တစောင်း စောင့်ရှောက်နေရန်ဖြစ်၏။ ဘယ်သန်ဘမှန်တို့အုပ်စု လှုပ်ရှားလာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ၎င်းက တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ကောင်းတုံခရီးမထွက်ခင် ဘယ်သန်ဘမှန်တို့လူစု က ကောင်းတုံတို့ခြေလှမ်းကို ရိပ်မိသွားပါကလည်း လပ်ကြီးဆိုသည့် မျက်စိတစ်ဖက်လပ်က ကောင်းတုံထံသို့အကြောင်းကြားရန် ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့မည်ပုံအကြောင်းကြားရမည်၊ မည်သို့မည်ပုံဆက်သွယ်ရမည်ကို လည်း ၎င်းတို့သုံးဦးသည် အသေးစိတ်တိုင်ပင်ထားပြီး ဖြစ်၏။

ထိုသို့တိုင်ပင်ထားပြီးနောက် လပ်ကြီးအား မန္တလေး၌ထားခဲ့ကာ ကောင်းတုံနှင့်လပ်ကလေးတို့သည် ရန်ကုန်သို့ သားရေသေတ္တာကလေး ကို ယူဆောင်ကာ ထွက်သွားကြလေတော့၏။

လပ်ကြီးမှာမူ ဦးကံသာ၏အိမ်နားသို့ မယောင်မလည် အကဲခတ်ကြည့်ရင်း မန္တလေး၌ပင် နေခဲ့လေ၏။

ကောင်းတုံနှင့်လပ်ကလေးတို့မှာမူ ရန်ကုန်သို့ ရောက်သော

http://www.cherrythitsar.org

ကာလ၌ ထားဝယ်သို့ထွက်မည့် စက်လှေကိုရှာဖွေကြလေ၏။ တစ်ပတ်ခန့်စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရာ အနီရောင်သုတ်ထားသော လွန်စွာလှပသည့် စက်လှေကြီးတစ်စီးသည် ယခုည ရှစ်နာရီ၌ပင် ထားဝယ်သို့ထွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထားဝယ်မှတစ်ဆင့် မြိတ်၊ ကော့သောင်း အစရှိသော မြို့ မျှားသို့ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

ဂင်းတို့သည် လှပသောအနီရောင်စက်လှေကြီးနှင့် လိုက်ပါရန်ဆုံးဖြတ်ကြလေတော့၏။

ထိုစက်လှေကြီး၏အမည်မှာ 'ပြည်တော်ပြန်' ဟူ၍ဖြစ်လေ၏။ ကောင်းတုံသည် စက်လှေကြီး၏အမည်ကိုဖတ်ပြီးနောက် လပ်ကလေးအား. .

"ဟောဒီသေတ္တာလေး ပြည်တော်ပြန်ရမယ့်နိမိတ်ပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဂင်းတို့သည် ထိုစက်လှေနှင့် လိုက်ပါရန်အတွက် ခရီးစရိတ်များ ပေးဆောင်ကြလေ၏။

လပ်ကလေးသည် စက်လှေကြီးတစ်စီးလုံး အနှံ့အပြား လှည့်လည်သွားလာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် ကောင်းတုံအား အောက်ပါအတိုင်းပြောလေ၏။

"ဆရာကိုကောင်းတုံရေ။ လှေကြီးပေါ်မှာအလုပ်လုပ်တဲ့
အကောင်တွေအားလုံး ကုလားတွေချည်းပဲဗျာ။ ဒီကောင်

http://www.cherrythitsar.org

တွေအထဲမှာ အကြီးအကဲလုပ်တဲ့သူက မုတ်ဆိတ်မွေး ရှည်ရှည်နဲ့ကောင်ပဲ။ အဲဒီကောင်ကို အပိုင်ကိုင်ရင်တော့ လျှော့ကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲ ရောက်ပြီပဲ။ အရေး အကြောင်းဆိုရင်သုံးဖို့ ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ကျွန်တော် ယူလာတယ်။ ပေါင်မှာ သားရေကြိုးနဲ့ချည်ထားတယ်။ ဘယ်လိုကဘယ်လို စ,ရမယ်ဆိုတာသာ ပြောပါ။ အားလုံး ကျွန်တော်ကြည့်လုပ်သွားမယ်”

ထိုအခါ ကောင်းတုံက. .

“ညရှစ်နာရီမှ ထွက်မှာပါကွာ။ ပြီးတော့လည်း ရက်တွေက ကျန်ပါသေးတယ်။ လျှော့ပေါ်မှာ ကိုယ်တို့လူတွေဖြစ်လာ အောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရမယ်ကွ။ မြိတ်ကနေအထွက် မှာဖြစ်ဖြစ်၊ ကော့သောင်းကနေပြန်ပြီးအထွက်မှာဖြစ် ဖြစ် တို့စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ။ ဒီစက်လျှော့ကြီးကို အပိုင်စီးပြီးရင် ‘အန်ဒမန်’ ကျွန်းဘက်ကို မောင်းခိုင်းမယ်။ အဲဒီကျွန်းဘက်ကနေပြီးတော့မှ တောင်ဘက်စူးစူးကို မောင်းခိုင်းပြီး ကျွန်းစုကလေးတွေမှာ ရှာရမှာပဲကွ။ မတွေ့ ရင် အဲဒီထက် ကမ်းနဲ့ဝေးတဲ့နေရာကို ဆက်ပြီးထွက်ရ မယ်။ မတွေ့မချင်းရှာရမှာပဲဟော့။ ငါပြောချင်တာကတော့

http://www.cherrythitsar.org

လမ်းမှာ ငါတစ်ခုခုဖြစ်ရင် မင်းက နောက်ကြောင်းကို ပြန်မလှည့်နဲ့။ ငါပြောထားတဲ့ ခရီးစဉ်အတိုင်း မရောက်ရောက်အောင် ဆက်ပြီးသွားပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

‘လပ်ကလေး’နှင့် ကောင်းတုံတို့သည် တစ်နေကုန် အချိန်ဖြုန်း၍ နေကြလေ၏။ ညခုနစ်နာရီထိုးသောအခါကျမှပင် စက်လှေပေါ်၌ စားသောက်ရန် အစားအသောက်များကိုဝယ်ယူကာ စက်လှေပေါ်သို့ တက်ကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် မန္တလေး၌ထားခဲ့သော လပ်ကြီးဆိုသည့် မျက်စိတစ်ဖက်လပ်သည် စက်လှေပေါ်သို့ ရောက်၍လာလေတော့၏။

ကောင်းတုံနှင့် ‘လပ်ကလေး’လည်း. .

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ လပ်ကြီး”

ဟု မေးကြလေ၏။ ထိုအခါ ‘လပ်ကြီး’ က. .

“မဇ္ဈသာကို ဘယ်သန်ကြီးတို့လူစု ဖမ်းသွားကြပြီ။ မန္တလေးမှာ မရှိတော့ဘူး။ ရန်ကုန်ကို ကားနဲ့တင်ပြီး ခေါ်လာလိမ့်မယ်ထင်လို့ ကျွန်တော်လည်း ရန်ကုန်ကို လိုက်လာတာ။ မနက်က ရန်ကုန်ကိုရောက်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း ရထားပေါ်ကဆင်းရော အသက်ငါးဆယ်လောက်ရှိတဲ့ကုလားကြီးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ပုခုံးကိုလက်နဲ့ပုတ်တယ်။ အဲဒီ

http://www.cherrythitsar.org

အဘိုးကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့လိုပဲ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးမရှိဘူး။ မုတ်ဆိတ်တွေ၊ ပါးမြိုင်းမွေးတွေနဲ့။ သူက ကျွန်တော့်ကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပဲပြောတယ်။ မဏ္ဍူသာကို သူတို့ ဖမ်းမိထားတယ်တဲ့။ ဂါတ်ကိုတိုင်ရင်တော့ သတ်ပစ်မယ် တဲ့။ သေတ္တာနီကလေးနဲ့လဲရင် မဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေရ ဘူး။ ပြန်ပို့မယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဆရာကိုကောင်းတုံတို့ချိန်းထားတဲ့အိမ်ကိုသွားတယ်။ အဲဒီ မှာမတွေ့လို့ ဒီကိုလိုက်လာတာပဲ။ ဒီနေ့ည လာပြီးမရွှေ့ ရင် နေရာပြောင်းဦးမယ်လို့ပြောတယ်။ မဏ္ဍူသာရဲ့အဖေ ဦးကံသာကြီးလည်း ရန်ကုန်ရောက်နေတယ်။ ကျွန်တော် တွေ့ပြီးပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ ကိုကောင်းတုံရဲ့လူဖြစ်ကြောင်း ဦးကံသာကို ပြောပြထားတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် နာရီသံချောင်း ရှစ်ချက်ခေါက်သံ ကြားရလေ ၏။ ပြည်တော်ပြန်စက်လှေကြီးလည်း ကမ်းမှခွာရန်အတွက် ပြင်ဆင်လေ ၏။ ကောင်းတုံသည် လပ်ကလေးဘက်သို့လှည့်ကာ. .

“ဟေ့. . လပ်ကလေး။ မင်းလက်ထဲကပစ္စည်းကိုတော့ ဒီကောင်တွေလက်ထဲကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ အပါခံလို့ မဖြစ်

http://www.cherrythitsar.org

ဘူး။ အဲဒီတော့ ငါပြောထားတဲ့အစီအစဉ်အတိုင်း မင်းလိုက်သွားပါ။ မဗ္ဗူသာကိုကယ်ဖို့ ငါဆင်းပြီးနေခဲ့မယ်။ မင်းအတွက် အဖော်လိုချင်ရင် လပ်ကြီးကိုခေါ်သွားပါ”

ဟုပြောလိုက်လျှင် လပ်ကလေးက. .

“နေပါစေဆရာ။ လပ်ကြီးကို ဆရာသုံးဖို့ ခေါ်ထားပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ယောက်တည်း သွားနှင့်မယ်ဆရာ။ မြိတ်ရောက်ရင် ဆရာ့ကိုစောင့်နေမယ်။ ကျွန်တော်ရောက်ပြီးတစ်ပတ်ကြာလို့မှ ဆရာရောက်မလာရင် ကျွန်တော့် ဘာသာ ဆက်ပြီးသွားမယ်။ ဒီသေတ္တာလေး သူ့နေရာသူ ပြန်ရောက်ဖို့တော့ ကျွန်တော့်တာဝန်ထားပါ”

ဟု ပြောဆိုလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကောင်းတုံနှင့် လပ်ကြီးသည် စက်လှေပေါ်မှ ဆင်းလေ၏။

စက်လှေကြီးသည် စတင်၍ ကမ်းမှခွာပြီဖြစ်၏။ သေတ္တာနီကလေးသည် အနီရောင်စက်လှေကြီးပေါ်၌ ပြည်တော်ပြန်ခရီးကို ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်လေ၏။ ကောင်းတုံသည် လပ်ကြီးနှင့်အတူ သဘော်ဆိပ်သို့ လျှောက်၍ပြန်လာခဲ့လေ၏။ လမ်းတွင် ကောင်းတုံက လပ်ကြီးအား. .

“ဦးကံသာကို ဂါတ်တွေဘာတွေမတိုင်ဖို့ ပြောထားရဲ့လား။

http://www.cherrythitsar.org

ဒီကိစ္စဟာ ဂါတ်တိုင်လို့ဖြစ်တဲ့ကိစ္စမျိုးမဟုတ်ဘူး။ သူတို့လို ချင်တဲ့ပစ္စည်းကို ပေးချင်ပေး၊ မပေးချင်ရင် တစ်ဦးချင်း စွန့်စားယူရမယ့်ကိစ္စမျိုးဖြစ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ လပ်ကြီးက. .

“စိတ်ချပါ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဒီအတိုင်း မှာထားပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“နေစမ်းပါဦးကွ။ မင်းနဲ့တွေ့ခဲ့တဲ့ မျက်စိတစ်ဖက်လပ် ကုလားအဘိုးကြီးဆိုတာက မျက်နှာမှာအမာရွတ်ကြီး နဲ့လား”

ဟု ကောင်းတုံက မေးလိုက်လေ၏။

“အစစ်ပါပဲဆရာရယ်။ မျက်နှာမှာ ဓားခုတ်ရာကြီးနဲ့။ လူကြီးက ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီး။ ဓားပြကြီးနဲ့ တူပါတယ်ဆရာရယ်”

ဟု လပ်ကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

“အဲဒီလူကြီးဟာ ပင်လယ်ဓားပြကြီးကွ။ ငါတို့မင်းတို့ မမွေးခင်ကတည်းက ပင်လယ်ဓားပြလုပ်လာတဲ့လူကြီး။

http://www.cherrythitsar.org

ကုလားကြီးမဟုတ်ဘူး။ ပေါ်တူဂီလူမျိုးကွ။ သူ့မျက်လုံး တစ်ဖက်ဟာ မင်းတို့လိုပဲ အဖောက်ခံထားရတာ။ ဖောက်တဲ့လူက မင်းတို့မျက်လုံးကိုဖောက်တဲ့ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ကြီးပဲကွ။ ဒီကောင်ကြီးနာမည်က တိုက်ဂါးကြီးလို့ခေါ်တယ်။ သူဟာ မဣုသာတို့အဖေ ဦးဘိုးတူနဲ့အတူ ပင်လယ်ဓားပြ လုပ်ခဲ့တဲ့လူကြီးပေါ့ကွာ။ ပင်လယ်ခရီးမှာ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ကြီးနဲ့ တိုက်ဂါးကြီးတို့ ခေါင်းဆောင်လုကြတာကွ။ ဒီလူကြီးဟာ ပင်လယ်ထဲမှာ ရွက်လှေမှောက်လို့ သေသွားပြီထင်နေတာ။ မသေသေးပဲကိုးကွ”

ဟု မောင်ကောင်းတုံက ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လပ်ကြီး

ကပ်

“ဆရာကလည်း အပ်ကျမပ်ကျသိနေပါလား”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“သိတာက ဒီလိုကွ။ သူတို့နဲ့အတူ ပင်လယ်ဓားပြဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မဣုသာတို့အဖေ ဦးဘိုးတူရဲ့မှတ်တမ်းကို ငါက ဖတ်ထားရတာကွ။ အဲဒီတော့ ဦးဘိုးတူအကြောင်းလည်း သိတာပဲ။ ဘယ်သန်ကြီးဘမ္ပန်အကြောင်းလည်း ငါကသိတာပဲ။ အဲဒီတိုက်ဂါးကြီးအကြောင်းလည်း သိတာပဲ။ သူတို့အားလုံး

http://www.cherrythitsar.org

ဟာ အလွန်အင်မတန် ရက်စက်တတ်တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ဘယ်သန်ကြီးဘမှန်ဟာ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်လည်း အင်မတန်များတယ်။ အတိုက်အခိုက်လည်း အင်မတန်ကျွမ်းကျင်တယ်ကွ။ သူနဲ့ငါနဲ့ ပြိုင်ရမယ့်အချိန်ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာရဲ့တပည့်ကောင်းတစ်ဦးပါပဲ ဆရာရယ်. . ။ ဆရာနဲ့အတူ အသက်စွန့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဘယ်သန်ကြီးကို လက်စားချေခွင့်ပေးပါဆရာရယ်”

ဟု လပ်ကြီးက ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ပန်းဆိုးတန်းလမ်းရှိ တရုတ်ခေါက်ဆွဲဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ခေါက်ဆွဲစားကြလေ၏။ လပ်ကြီးက “အရက်သောက်ပါရစေ” ဆို၍ အရက်သောက်ခွင့်ပေးလေ၏။ ကောင်းတုံသည် ခေါက်ဆွဲစားရင်း စဉ်းစားနေလေ၏။ ထို့နောက် ကောင်းတုံက လပ်ကြီးအား. .

“မင်းနဲ့ တိုက်ဂါးကြီးဆိုတဲ့ ပင်လယ်ဓားပြကြီးနဲ့ ဘယ်မှာ ချိန်းထားတာတုံး”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဘောက်ထော်မှာ ချိန်းထားတာဆရာ"

ဟု လပ်ကြီးက ဖြေလေ၏။

"ဘယ်လိုအချိန်းအချက်လုပ်ထားသလဲ"

ဟု ကောင်းတုံ့ကမေးရာ လပ်ကြီးက. .

"ဗိုက်ကင်းလို့ သုံးခါအော်ရမယ် ပြောတယ်။ အဲဒီလို သုံးခါ အော်မှ တံခါးဖွင့်ပေးမယ်လို့ပြောတယ်။ နှစ်ယောက် လည်း မလာရဘူးတဲ့။ တစ်ယောက်ပဲလာရမယ်လို့ ပြော တယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း အဲဒီနေရာမှာ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ဆိုတဲ့ လူကြီးမရှိဘူးကွ။ သူက တစ်နေရာမှာနေလိမ့်မယ်။ သူရှိတဲ့ နေရာမှာ မဏ္ဍာသာကို ထားလိမ့်မယ်။ သူတို့လိုချင်တဲ့ပစ္စည်း ပေးမယ်ဆိုမှ ဒီကောင်ကြီးက သူ့ဆရာဘမ္ပန်ကြီးရှိတဲ့ နေရာကိုသွားပြီး အကြောင်းကြားမှာ။ တကယ်လို့ ပုလိပ် ဘက်ကိုတိုင်ရင်လည်း ဒီကောင်ကြီးကိုပဲမိမယ်။ မဏ္ဍာသာ ကိုတော့ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ကြီးက သတ်ပစ်လိုက်မှာပဲ။ အဲဒီ တော့ ဒီလိုလုပ်ကွာ။ ဘောက်ထော်ကို မင်းနဲ့ငါသွားမယ်။ မင်းက အဲဒီကောင်ကြီးနဲ့ဝင်တွေ့။ သေတ္တာနီကလေးဟာ

http://www.cherrythitsar.org

အဝေးကိုရောက်နေကြောင်း၊ ဒါကြောင့် ရက်ချိန်းထပ်ပေးဖို့ပြော။ သူတို့က လက်မခံဘူးဆိုရင် မင်း ဒီအတိုင်းပြန်မထွက်နဲ့။ ဒီအတိုင်းပြန်ထွက်လာရင်လည်း မင်းကို နောက်ကျောကနေ ဓားနဲ့ခုတ်ချလိုက်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ မင်းက လက်ဦးအောင်သာလုပ်ပေတော့။ ငါကတော့ သူတို့ထွက်နိုင် ဝင်နိုင်တဲ့လမ်းကနေ ချောင်းပြီးနေမယ်။ မင်းကို လာကူညီလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့က မင်းကိုသတ်ရင်လည်း မင်း အသေခံရုံပဲ။ မင်းက သူတို့ကိုသတ်ရင်လည်း သတ်ခဲ့ဖို့ပဲရှိတယ်”

ဟု ကောင်းတုံက ပြောလေ၏။ လပ်ကြီးကလည်း. .

“စိတ်ချပါဆရာကိုကောင်းတုံ။ ကျွန်တော်ကပဲ သတ်ရသတ်ရ သူတို့ကပဲ ကျွန်တော့်ကိုသတ်သတ်၊ အရေးမကြီးပါဘူး ဆရာရယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ကောင်းတုံက. .

“ဒီနည်းလည်း သိပ်မကောင်းသေးဘူးကွ။ မင်းကို ငါ စိတ်မချဘူး။ မင်းခံလိုက်ရမှာ ငါ သိပ်ပြီးစိုးရိမ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကွာ။ မင်းအစား ငါသွားမယ်။ မင်းက ငါ စောင့်ဆိုတဲ့နေရာကနေပြီး အဝင်အထွက်ကို စောင့်ကြည့်

http://www.cherrythitsar.org

နေ။ သူတို့ဆီက လူအဝင်အထွက်ကို အထူးသဖြင့် အထွက်ကိုပေါ့ကွာ။ တစ်ခါတည်း နောက်ယောင်ခံပြီးလိုက်ပေတော့။ မျက်ခြည်မပြတ်စေနဲ့”

ဟု အစီအစဉ်ကိုပြောင်း၍ ကောင်းတုံက ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ဘောက်ထော်သို့ ရထားလုံးငှား၍ သွားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် မိုးသည် သည်းထန်စွာရွာလေတော့၏။ ဘောက်ထော်သို့မရောက်မီ၌ပင် မှောင်မိုက်သောနေရာတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ၌ ကောင်းတုံသည် ရထားလုံးအတွင်းမှ ရထားလုံးအမိုးပေါ်သို့တက်ကာ ရထားလုံးမောင်းသော ကုလားအား ပါးစပ်ပိတ်လိုက်လေတော့၏။ ပြီးလျှင် ကုလား၏လုံချည်ကိုချွတ်ကာ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍ ကုလားအား လမ်းဘေးမြောင်းထဲသို့ ပစ်ချထားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်. .

“လပ်ကြီးရေ. . အပေါ်တက်ခဲ့ပါဦးကွ”

ဟုဆိုကာ လပ်ကြီးအား ရထားလုံးမောင်းသောနေရာသို့ ခေါ်လေ၏။ လပ်ကြီးလည်း ကောင်းတုံအနီးသို့ သွား၍ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ ကောင်းတုံသည် မြင်းဇက်ကြိုးကို လပ်ကြီး၏လက်တွင်းသို့ထည့်၍ ဘောက်ထော်မှဖြတ်ကာ သင်္ကန်းကျွန်းလမ်းဘက်သို့ရောက်အောင်

http://www.cherrythitsar.org

မောင်းခိုင်းလေ၏။ သက်နီးကျွန်းလမ်းဆုံသို့ရောက်လျှင် ရထားကို ရပ်ခိုင်းပြီနောက်. .

"မင်းက ဒီနေရာကနေ စောင့်နေကွ။ အရေးတကြီးလာဌားတဲ့လူရှိရင်တော့ လိုက်ပို့ပေါ့ကွာ။ မြို့ထဲဘက်ဆိုရင် မလိုက်နဲ့ကွာ။ သက်နီးကျွန်းဘက်ဆိုရင်တော့ လိုက်ပေတော့။ နည်းနည်းလည်း အကဲခတ်ပေါ့ကွာ။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး။ မင်းနဲ့တိုက်ဂါးကြီးနဲ့ချိန်းထားတာ ဘောက်ထော်ဘယ်နေရာမှာလဲ"

ဟု ကောင်းတုံက မေးလိုက်လေ၏။

"ဘောက်ထော်မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်သွားရုံပဲဆရာ။ အဲဒီမှာ တိုက်ပျက်ကြီးရှိတယ်တဲ့။ တိုက်ပျက်ကြီးရှေ့ရောက်ရင် 'ပိုက်ကင်း' လို့ သုံးခါအော်ရုံပဲ။ သတိပိရိယနဲ့သွားပါ ဆရာရယ်"

ဟု လပ်ကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

"အခုမသွားသေးပါဘူးကွာ။ ဟောဟို ချစ်တီးဘုရားကျောင်းရှေ့မှာ မီးခိုကြသေးတာပေါ့ကွာ"

ဟု ဆိုကာ နှစ်ယောက်သားမီးခိုကြလေ၏။ မီးသည် တစ်နာရီနီးပါးခန့် သည်းသည်းမည်းမည်းရှာပြီးနောက် ခလုတ်ပိတ်လိုက်သကဲ့

http://www.cherrythitsar.org

သို့ 'ဒတ်' ခနဲရပ်သွားလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ကောင်းတုံလည်း ပွတ်ချွန်းဆေးလိပ်ကို မီးတို့၍ ရထားလုံးပေါ် မှဆင်းကာ ဘောက်ထော် ဘက်ဆီသို့ ပြန်၍ လျှောက်သွားလေ၏။

ဘောက်ထော်သို့ရောက်လျှင် မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်၍ သွားလေ၏။ မိုးရွာထားသောကြောင့် မကြာခဏချော်လဲလေ၏။ အတော် အတန်ဝင်မိသောအခါ၌ လပ်ကြီးပြောသော တိုက်ပျက်ဟောင်းကြီး တစ်လုံးကို တွေ့ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် တိုက်ကြီး၏ဆောက်ထားပုံ၊ တည်နေပုံတို့ကို အကဲခတ်ပြီးနောက် တိုက်အနီးသို့ချဉ်းကပ်ကာ. .

"ဗိုက်ကင်း. . ဗိုက်ကင်း. . ဗိုက်ကင်း. . "

ဟု သုံးကြိမ်တိတိအော်လိုက်လေ၏။ မျှားမကြာမီ၌ပင် တိုက် ပျက်ကြီး၏အပေါ် ထပ်ဆီမှ ပြတင်းပေါက်တစ်ချပ်ပွင့်လာပြီး. .

"အပေါ် ကိုလာခဲ့။ လှေကားက ဘေးမှာ"

ဟု ပြောလေ၏။

ကောင်းတုံလည်း ခြံတံခါးဆီသို့ သွားလေ၏။ ခြံတံခါးမှာ သော့ ဖြင့်အသေခတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တိုက်ပျက်ပေါ် မှလူက. .

"အဲဒီက မလာနဲ့. . မရဘူး။ တံခါးပိတ်ထားတယ်။ ခြံဘေး ကလာခဲ့။ ခြံဘေးမှာလည်း တံခါးရှိသေးတယ်။ တွန်းပြီး ဝင်လိုက်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ပြောလေ၏။ ကောင်းတုံလည်း ခြံရှေ့တံခါးမှ ခြံဘေးသို့ ကွေ့ပတ်၍လျှောက်ကာ ခြံဘေးရှိမလွယ်ပေါက်တံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ ဝင်လေ၏။ ပြီးလျှင် အပေါ်ထပ်ဆီသို့ ဘေးလှေကားမှတက်လေ၏။ အပေါ်ထပ်သို့ရောက်လျှင် တံခါးကိုတွန်းလိုက်ရာ တံခါးပွင့်သွားလေ၏။

ထိုအခါ၌ ကောင်းတုံလည်း အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်လေ၏။ ၎င်းဝင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မီးခြစ်ခြစ်သံ 'ရှဲ' ခနဲအသံ ကြားလိုက်ရပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင်၌ မီးတို့လိုက်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။

အခန်းသည် ဖယောင်းတိုင်မီးကြောင့် လင်းသွားလေ၏။ မတ်တတ်ရပ်နေသောလူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ တစ်ယောက်မှာ အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ မျက်လုံးတစ်ဖက်လပ်နေသော ဘီးလူးသရဲပမာ လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုလူကြီးသည် တိုက်ဂါးကြီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းတုံရိပ်မိလေ၏။

ကျန်တစ်ဦးမှာမူ အသက်သုံးဆယ်အရွယ်ရှိ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လေ၏။

ထိုလူနှစ်ဦးသည် ကောင်းတုံကို သေချာစွာကြည့်ရှုလေ၏။ ကောင်းတုံကို ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်၍ထိုင်ခိုင်းလေ၏။ ထိုသူ

http://www.cherrythitsar.org

နှစ်ဦးမှာမူ မတ်တတ်ရပ်မြဲရပ်နေလေ၏။ ထို့နောက် တိုက်ဂါးကြီးက အသံနက်ကြီးဖြင့်. .

"သေတ္တာအနီဘယ်မှာလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"အဲဒါပြောမလို့. . ။ သေတ္တာအနီ အဝေးကို ရောက်နေတယ်။ တစ်ယောက်က သွားယူနေပါတယ်။ ရက်ချိန်းနည်းနည်းပေးပါဦး"

ဟု ကောင်းတုံးကပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက ကောင်းတုံးအား. .

"ပြန်တော့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ကောင်းတုံးလည်း. .

"ကောင်းပါပြီ"

ဟုဆိုကာ ထိုင်နေရာမှထ၍ တံခါးပေါက်ဆီသို့ သွားလေ၏။ ထိုအခါတွင် တိုက်ဂါးကြီးသည် လွန်စွာကြီးမားသော ဓားကောက်ကြီးဖြင့် ကောင်းတုံ၏လည်ပင်းအား နောက်မှနေ၍ တအားခုတ်ချလိုက်လေတော့၏။ ထိုအခါ ကောင်းတုံးလည်း ဝုန်း၍ရှောင်လိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီး၏ဓားသည် တံခါးဘီစိုက်ဝင်သွားလေ၏။ ကောင်းတုံးလည်း တိုက်ဂါး

http://www.cherrythitsar.org

ကြီးအား တံတောင်ဖြင့် နောက်မှပြန်တွက်ကာ ခြေဖြင့်ဆောင့်ကန်လိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း နောက်သို့လန်၍လဲကျသွား၏။

ထိုအချိန်၌ ကျန်တစ်ယောက်သည် ကောင်းတုံအား ဓားမြှောင်ဖြင့်ဝင်၍ထိုးလေ၏။ ကောင်းတုံသည် ထိုလူအား လက်သီးဖြင့်ထိုးရင်း ထိုသူ၏ဓားကို ခြေဖြင့်ခတ်ချလိုက်လေ၏။

တိုက်ဂါးကြီးလည်း လဲကျနေရာမှထ၍ ကောင်းတုံအား ခုံဖြင့်ရိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကောင်းတုံသည် တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီးနောက် တိုက်ဂါးကြီး၏ တစ်လုံးတည်းသော မျက်လုံးအား လက်ဝါးဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ရိုက်ချလိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးသည် မျက်လုံးကို ပိတ်၍ နောက်သို့ဆုတ်သွားလေ၏။

ထိုအခါ ကောင်းတုံသည် တံခါးတွင်စူးဝင်နေသော ဓားကောက်ကြီးအား ဆွဲနုတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

ဓားမြှောင်သမားသည် လွတ်ကျသွားသော ဓားမြှောင်ကို ကောက်ယူ၍ ကောင်းတုံ၏ရင်ဝအား တအားပြေး၍ထိုးလေ၏။ ကောင်းတုံလည်း တိမ်းရှောင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ၎င်း၏လက်တွင်းမှ ဓားကောက်ဖြင့် ပြန်၍ သူထိုးကိုယ်ထိုး ပြိုင်တူထိုးလိုက်လေ၏။

လက်တံရှည်သော ကောင်းတုံ၏ဓားဦးသည် ထိုသူ၏ရင်ဝဆီသို့ အရင်ဝင်၍သွားလေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုအခါ၌ ထိုသူသည် နောက်သို့လန်ကျသွားလေတော့၏။ ကောင်းတုံလည်း ဓားကောက်ဖြင့်ပင် ထိုသူ၏ရင်ဝသို့ နောက်တစ်ချက် ထိုးစိုက်ချလိုက်လေတော့၏။ ထို့နောက် တိုက်ဂါးကြီးအား တိုက်ခိုက်ရန်အတွက်ကြည့်လိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးမရှိတော့ကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ကောင်းတုံသည် ဖယောင်းတိုင်ကိုယူ၍ တိုက်ဂါးကြီးအား ရှာဖွေကြည့်သေး၏။ သို့ရာတွင် မတွေ့ရှိရသောကြောင့် ဖယောင်း တိုင်ကို စားပွဲတစ်ခုပေါ်၌ စိုက်၍ထွန်းကာ ၎င်း၏ဓားချက်ဖြင့် သေဆုံးနေသောသူကို သေချာစွာကြည့်လေ၏။ ထိုသူသည် သွေးအိုင်ထဲတွင် အသက်ပျောက်နေပြီဖြစ်၏။ သွေးများသည် ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက် စီးကျနေလေ၏။ ကောင်းတုံသည် အိတ်အတွင်းမှ ပွတ်ချွန်းဆေးလိပ်ကိုထုတ်၍ ဖယောင်းတိုင်၌မီးတို့ကာ အကြိုတစ်ခုထုတ်လေ၏။ ထို့နောက် သွေးများကို လက်ညှိုးနှင့်တို့ယူကာ အုတ်နံရံ၌ (Tiger) ဟူသော စာတန်းကိုရေး၍ တိုက်ပျက်ကြီးပေါ်မှဆင်းလာလေတော့၏။ ထို့နောက် သင်္ဘောကျွန်းဘက်ဆီသို့လျှောက်လာရာ ရထားလုံးတစ်စီးကို တွေ့ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် လမ်းဘေးသစ်ပင်ရိပ်၌ကွယ်၍ ရထားလုံးကို အကဲခတ်ရာ ရထားလုံးမှာ လပ်ကြီးမောင်းလာသော ရထားလုံးဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရလျှင် ကောင်းတုံက လမ်းပေါ်သို့တက်၍ ရပ်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုအခါ၌ လပ်ကြီးသည် ကောင်းတုံအား ရထားလုံးအတွင်းသို့ လက်ညှိုး ညွှန်ပြပြီးလျှင် မျက်စိတစ်ဖက်ကိုလည်း လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ပြလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းတုံသည် ရထားလုံးအတွင်း၌ တိုက်ဂါးကြီးစီးနင်းလိုက်ပါ လာကြောင်း သိရလေတော့၏။

ထိုသို့သိရလျှင်သိရချင်း ရထားလုံးတံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ လမ်း၏မီးရောင်ကြောင့် တိုက်ဂါးကြီးကို ကောင်းစွာမြင်တွေ့ရလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးမှာ မျက်လုံးတစ်ဖက်မှ သွေးများစီးကျ၍ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် တိုက်ဂါးကြီး၏ပါးချိတ်ဆီသို့ လက်သီးဖြင့် နှစ်ချက်ဆင့်၍ ထိုးချလိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးလည်း ကောင်းတုံ၏ ပြင်းထန်လှသော လက်သီးဒဏ်ကြောင့် မေ့မြောသွားလေ၏။

ထိုအခါ၌ ကောင်းတုံတို့နှစ်ဦးသည် တိုက်ဂါးကြီးအား ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားအနီး လျှိုကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ခေါ်သွားကာ လျှိုအတွင်းသို့ တိုက်ဂါးကြီးအား ဆွဲသွင်းကာ ကောင်းတုံက စောင့်နေလေ၏။ လပ်ကြီးကိုမူ ရထားလုံးအား ရွှေဂုံတိုင်ဘက်သို့မောင်းနှင်သွားကာ ရွှေဂုံတိုင်၌ ရထားလုံးကို ထားပစ်ခဲ့ပြီးလျှင် လပ်ကြီးအား ပြန်လာရန် မှာလိုက်လေ၏။

လပ်ကြီးလည်း ရွှေဂုံတိုင်ဘက်သို့ ရထားလုံးအား လျှင်မြန်စွာ

http://www.cherrythitsar.org

မောင်းနှင်သွား၍ ရွှေဂုံတိုင်၌ ရထားလုံးကိုထားခဲ့ပြီးလျှင် ၎င်းက ခြေကျင်လျှောက်၍ ကောင်းတုံနှင့် တိုက်ဂါးကြီးရှိရာ ခြောက်ထပ်ကြီး ဘုရားအနီးရှိ လှိုကြီးအတွင်းဆီသို့ ပြန်လာလေတော့၏။

လပ်ကြီးပြန်ရောက်ချိန်၌မူ ကောင်းတုံသည် တိုက်ဂါးကြီးအား နွယ်ကြိုးများတုပ်နှောင်ကာ ပါးစပ်ကိုအဝတ်စည်းလျက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကာ အမှုစစ်ဆေးနေပြီဖြစ်လေ၏။

"မင်းဆရာ ဘယ်သန်ကြီးဘမှန် ဘယ်မှာတုံးကောင်မလေးကို ဘယ်မှာထားသတုံး။ အဲဒါကို အဖြေပေးမယ်ဆိုရင် မင်းပါးစပ်မှာစည်းထားတဲ့အဝတ်ကို ဖြေပေးမယ်။ အဲဒါကို မဖြေဘူးဆိုရင်တော့ ကျန်တဲ့မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို ဖောက်ပစ်လိုက်ရမှာပဲ"

ဟု ကောင်းတုံက ပြောလိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီး ခေါင်းကိုညိတ်သဖြင့် ကောင်းတုံက ပါးစပ်တွင်စည်းထားသောအဝတ်ကို ဖြေပေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တိုက်ဂါးကြီးက သက်နုံးကျွန်းဘူတာနှင့် လွန်စွာမဝေးသော အိမ်ကြီးတစ်အိမ်ကို ညွှန်ပြပြောဆိုလေ၏။ ကောင်းတုံက. .

"အဲဒီအိမ်ကြီးထဲမှာဖမ်းထားတဲ့ ကောင်မလေးကော ရှိသလား"

ဟု မေးလိုက်ရာ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"ရှိပါတယ်။ အခုအချိန်ထိတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့က သေတ္တာနီကလေးကို မပေးဘဲ အခုလိုလုပ်လိုက်တဲ့အတွက် မိန်းကလေးကိုသတ်ပစ်မလား မဆိုနိုင်ဘူး"

ဟု ပြောလေ၏။

"အဲဒါ အရေးမကြီးဘူး။ အဲဒီအိမ်မှာ မင်းတို့လူ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ။ ဘယ်သန်ဘမှန်ကြီးအပြင် တခြား ဘယ်သူရှိသေးလဲ"

ဟု ကောင်းတုံကမေးရာ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"ဘမှန်ရဲ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ နာမည်တော့ မသိဘူး။ ထောင်ထဲမှာ ဘမှန်နဲ့သိခဲ့တယ်လို့ ပြောတာပဲ"

ဟု ဆိုလေ၏။

"အဲဒီလူက ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

ဟု ကောင်းတုံက မေးလေ၏။

"ခင်ဗျားနဲ့ ရွယ်တူလောက်ပဲ ရှိမယ်"

ဟု တိုက်ဂါးကြီးက ပြန်၍ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကောင်းတုံသည် တိုက်ဂါးကြီးအား လပ်ကြီးလက်သို့ လွှဲအပ်လိုက်လေ၏။ လပ်ကြီးလည်း တိုက်ဂါးကြီးအားခေါ်ယူ၍ မလွှကုန်းဘူတာရုံအနီးသို့ သွား

http://www.cherrythitsar.org

လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးမှာ သွေးများယိုစီးနေသော မျက်လုံးတစ်ဖက်ကိုပိတ်၍ လပ်ကြီးဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။ လက်ဌလည်းနွယ်ကြိုးများတုပ်နှောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ တိုက်ဂါးကြီးအနေနှင့် ခုခံနိုင်ခြင်းမရှိပေ။

လပ်ကြီးသည်တိုက်ဂါးကြီးအား ရထားခုံးတံတားဆီသို့ရောက်သောအခါ၌. .

"မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို ဘယ်သူဖောက်ပစ်ထားတာလဲ"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးက. .

"ဘမှန်"

ဟု ဖြေလိုက်၏။

"ကိုယ့်မျက်လုံးကိုဖောက်ထားတဲ့လူရဲ့စကားကို ဘာဖြစ်လို့ နားထောင်နေရတာလဲ။ ကျုပ်မျက်လုံးကိုလည်း အဲဒီဘမှန်ဆိုတဲ့လူကြီးပဲ ဖောက်ပစ်တာ။ ကျုပ်ကတော့ သူ့ကို မကျေဘူး။ ကဲ. . ခင်ဗျားသွားလိုရာ သွားနိုင်ပြီ။ ကျန်တာတော့ ကံအတိုင်းပဲ"

ဟု ပြောဆိုကာ လပ်ကြီးလည်း ပြန်လာလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးမှာ မမြင်မကန်းနှင့် ရထားလမ်းပေါ်သို့ တက်လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထိုအချိန်၌ပင် ကုန်ရထားတစ်စီးသည် မောင်းနှင်လာလေ၏။ တိုက်ဂါးကြီးမှာ ရထားသံကိုကြားသဖြင့် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် မီးရထားလမ်းကိုဖြတ်ကူးရာ လမ်းပေါ်၌လဲကျလေ၏။ သို့ရာတွင် ကြိုးများတုပ်နှောင်ထားသောကြောင့် တော်တော်နှင့်မထနိုင်ဘဲရှိလေ၏။ ၎င်းသည် ကြိုးစားအားယူ၍ထ၏။ သို့ရာတွင် ကုန်ရထားကြီးမှာ ၎င်းအားကြိတ်နင်းဖြတ်ကျော်သွားပြီ ဖြစ်လေတော့၏။

လပ်ကြီးလည်း ကောင်းတုံရှိရာ လျှိုကြီးအတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ထိုအချိန်၌ နံနက်သုံးနာရီထိုးပြီဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် လျှိုအတွင်း၌ပင် အိပ်စက်ကြရလေတော့၏။

နောက်နေ့နံနက်မိုးလင်းသည့်တိုင်အောင် လျှိုအတွင်းမှမထွက်ဘဲ ထိုလျှိုအတွင်း၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်ကြလေ၏။ ညနေစောင်းသောအခါ၌မူ ကောင်းတုံသည် လျှိုအတွင်းမှထွက်၍ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်၊ ဆေးလိပ်၊ မီးခြစ်များနှင့် ရေတစ်ပုလင်း ရှာဖွေဝယ်ယူကာ လျှိုအတွင်း၌ပင် ပြန်လည်ပုန်းအောင်းနေကြလေ၏။

ညကိုးနာရီအချိန်လောက်တွင်မူ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် (ယခုရန်ကုန်ဘူတာဟုခေါ်သော) ကွမ်းခြံဘူတာသို့သွားရောက်၍ သင်္ဘောကျွန်းလော်ကယ်ရထားလက်မှတ်နှစ်စောင်ဝယ်ယူကာရထားဖြင့် သင်္ဘောကျွန်းဘူတာသို့ လိုက်ပါခဲ့လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

သင်္ကန်းကျွန်းဘူတာသို့ရောက်လျှင် ရထားပေါ်မှ ဆင်းကြပြီးနောက် တိုက်ဂါးကြီးပြောပြထားသော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးနှင့် အိမ်မည်းကြီးဆီသို့ သွားကြလေ၏။

ထို့နောက် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးက ခြံ၏အရှေ့မှ ကျော်ဝင်၍ ကျန်တစ်ဦးက ခြံနောက်မှကျော်ဝင်ရန် တိုင်ပင်ကြလေ၏။ ကောင်းတုံသည် ခြံနောက်မှကျော်ဝင်ရန် ဖြစ်၏။

၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ချိန်းထားသည့်အတိုင်း ခြံတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်ကြလေ၏။ ခြံတွင်း၌မွေးထားသော အင်းခွေးကြီးများသည် ခြံရှေ့မှဝင်သော လပ်ကြီးအား ဝိုင်းဝန်းကိုက်ခဲ၍ ဆူညံစွာဟောင်ကြလေသည်။ လပ်ကြီးလည်း ခွေးများနှင့်အနိုင်နိုင်သတ်ပုတ်ကာ ခြံပြင်ဘက်သို့ပြန်၍ထွက်ရလေ၏။

ကောင်းတုံမှာမူ ခြံအတွင်းသို့ ကောင်းစွာရောက်သွားပြီဖြစ်သည့်အပြင် နောက်ဖေးမီးဖိုဆောင်အမိုးမှတစ်ဆင့် အိမ်မကြီးဆီသို့ပင် ကူးလာနိုင်ပြီဖြစ်၏။ အိမ်ပေါ်မှ ဦးဘမှန်သည် ခြံရှေ့တွင် ခွေးဟောင်သံကြားသဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုယူကာ ဝရန်တာသို့ထွက်၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့်ထိုးကြည့်ရာ ခွေးများသည် ခြံအပြင်ဘက်သို့ဟောင်နေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ထို့နောက် ဦးဘမှန်သည် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ပြန်၍ဝင်လိုက်ရာ တုန်လှုပ်ကြောက်လန့်တတ်ခြင်းမရှိသော ဦးဘမှန်

သည်ပင်လျှင် ခြေလှမ်းကို တုံ့သွားလေ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည် ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ ထိုင်နေရာမှ ခွေးဟောင်သံကြားသဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုယူကာ ဝရန်တာသို့သွား၍ ဝရန်တာမှ ခြံတွင်းသို့ မီးဖြင့်ထိုးကြည့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ကြည့်ပြီးနောက် ဧည့်ခန်းဆီသို့ပြန်လာရာ ၎င်းထိုင်သွားသောကုလားထိုင်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အေးဆေးစွာလာရောက်ထိုင်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာတွေ့ရှိလိုက်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ခြံသည် လုံလှသည်။ ခြံလုံကြောင်းကိုလည်း ဦးဘမှန်သိ၏။ ခြံတွင်းမှ ခွေးများသည်လည်း ကောင်းလှ၏။ အိမ်အောက်ထပ်၌လည်း တိုက်စွမ်းရည်ကောင်းလှသော ၎င်း၏မိတ်ဆွေတစ်ဦး ရှိနေ၏။ အိမ်ခန်းတံခါးများကိုလည်း လုံခြုံစွာပိတ်ထား၏။

ထိုသို့စိတ်ချရပါလျက် မိမိ၏ဧည့်ခန်း ကုလားထိုင်တွင် မည်သို့မည်ပုံဝင်ရောက်လာသည်မသိသော လူငယ်တစ်ဦးသည် အခန့်သားထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဦးဘမှန်က ထိုသူအား. .

"လူစွမ်းကောင်းလှချည်လား"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုသူက. .

"ကောင်းရုံတင် ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး ကက်ပတိန် စလံ ပတ္တောရေ။ ကျုပ်နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ရရင် ခင်ဗျားဟာ တစ်ကိုယ်

http://www.cherrythitsar.org

လုံး တသိမ့်သိမ့်တုန်သွားလို့မယ်။ ကျုပ်နာမည် ကောင်းတုံတဲ့”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“သြော်. . မင်းကိုး။ နာမည်ကြားဖူး နေတာတော့ ကြာပါပြီကွာ။ အခုမှ နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့ရတော့တယ်။ ငါ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကလေးမပါဘဲနဲ့ ငှါဆီကိုလာတာဟာ သေမင်းဆီကိုလာတာနဲ့ အတူတူပေါ့ ငှါလူရာ”

ဟု ဦးဘမှန်က ပြောလိုက်လေ၏။

“ဖဲသမားစကားနဲ့ပြောရင်တော့ ဒီတစ်ပွဲဟာ ဒိုင်လျှော်ရမယ့်အလှည့်ပဲ ဦးဘမှန်။ ခင်ဗျားစားလာတာများပြီ။ ဒီတစ်လှည့်ဟာ လျှော်ဖို့ပဲစိတ်ကူးပေတော့”

ဟုဆိုကာ ကောင်းတုံသည် နေရာမှ ‘ဝုန်း’ ခနဲ ထလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် နံရံတွင်ထောင်ထားသောလှံကို ဆွဲယူလိုက်လေ၏။

ဦးဘမှန်လည်း ခုခံရန်ကြိုးစားသေး၏။ သို့ရာတွင် မည်သို့ မည်ပုံခုခံမည်ကို ကောင်းတုံက နားလည်ထားပြီဖြစ်ရာ ဦးဘမှန်၏ ရင်ဝဆီသို့ လှံဖြင့် မိမိရရထိုးစိုက်နိုင်လိုက်လေတော့၏။ ဦးဘမှန်သည် အံကြိတ်ရင်း လဲကျသွားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် အောက်ထပ်၌လည်း တိုက်ခိုက်သတ်ပုတ်နေသံများ ကြားရလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ကောင်းတုံသည် အပေါ်ထပ်မှနေ၍ အောက်ထပ်သို့ပြေးဆင်းလာ၏။ အောက်ထပ်သို့ရောက်သောအခါ၌ ၎င်း၏တပည့် လပ်ကြီးသည် ဓားဒဏ်ရာဖြင့် သဆုံးနေပြီဖြစ်၏။ ကောင်းတုံသည် အောက်ထပ်အခန်းတွင်းသို့ သတိကြီးစွာဖြင့် ဝင်သွားလေ၏။ အခန်းတစ်ခု၏တံခါးသည် ပွင့်၍နေ၏။

ကောင်းတုံသည် ထိုတံခါးပေါက်မှနေ၍ ခြံတွင်းသို့ကြည့်လိုက်ရာ မိန်းကလေးတစ်ဦးသည် ခြံစည်းရိုးအားကျော်တက်ရန် ကြိုးစားနေသည်ကို မြင်ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် ထိုမိန်းကလေးအား မဏ္ဍူသာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာမှတ်မိသွားလေ၏။ ထို့ကြောင့်. .

"မဏ္ဍူသာ"

ဟု လှမ်း၍အော်လိုက်လေ၏။ အသံမဆုံးမီ၌ပင် ၎င်း၏ဒူးခေါက်ခွက်ဆီသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဓားဖြင့်ပိုင်းချလိုက်လေတော့၏။ ကောင်းတုံသည် ခွေ၍ကျသွားလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ အခန်းတွင်းမှ မီးများလင်းလာကာ လူတစ်ယောက်သည် ၎င်းအပေါ်မှအုပ်မိုး၍ ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုသူသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို ကောင်းတုံက ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်. .

"ကောင်းစံပါလား"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"အေး. . ဟုတ်တယ်။ ငါက မင်းလာမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ မည်ကြာသာကို ငါလိုက်ပြီးသတ်ရင် မီပါတယ်။ အပေါ်ထပ်မှာ မင်းရောက်နေတယ်ဆိုတာလည်း ငါသိတယ်။ မင်းလက်ချက်နဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေကြီးတော့ သေရှာပြီပေါ့။ မင်းမှတ်မိသေးလားကောင်းတုံ။ ငါ့ကို သေတ္တာထဲထည့်ပြီး ထောင်ထဲကိုပို့လိုက်တာလေ။ ငါမကျေဘူးကွ။ အခု မင်း သေရတော့မယ်။ မင်းခြေထောက်ကို ငါမားနဲ့ခုတ်လိုက်တဲ့ဒဏ်ရာဟာ တကယ်တော့ သေလောက်တဲ့ဒဏ်ရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းဟာ ဒီနေရာကနေ ဘယ်ကို မှ မရွှေ့နိုင်တော့ဘူး။ ငါဘာလုပ်မလဲ. . သိလား။ ဟောဟိုဘေးကအခန်းထဲမှာ ရေနံဆီပုံးကြီးတွေ ရှိတယ်ကွ။ တစ်အိမ်လုံးကို ငါ လိုက်ပြီးဖျန်းမယ်။ ပြီးတော့ မီးရှို့လိုက်မယ်။ မင်းဟာ မီးတောက်မီးလျှံတွေကိုကြည့်ရင်း အသက်ထွက်သွားရလိမ့်မယ်"

ဟု ဆိုကာ ကောင်းစံသည် ထွက်သွားလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ပီပါဖွင့်သံများ၊ ရေနံဆီများ ပက်ဖျန်းနေသံများနှင့်တကွ ရေနံဆီနံ့များကိုပါ ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် နေရာမှ

http://www.cherrythitsar.org

ရွှေ့ရန် ကြိုးစားကြည့်၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း၏ ဒဏ်ရာမှာ လုံးဝ ရွှေ့၍မရ နိုင်အောင်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ဝမ်းလျားမှောက်၍ တရွေ့ရွေ့ ရှေ့သို့သွားလေ၏။ ကောင်းစံမှာ တံခါးများအားလုံးကို ပိတ်ဆို့သွားပြီဖြစ်၏။

ကောင်းတုံသည် လွတ်လိုလွတ်ငြား တံခါးပေါက်တစ်ခုမှတစ်ခု သို့ ဖင်ရွေ့ဖင်ရွေ့ဖြင့်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ကောင်းစံက အိမ်ကြီးအား မီးရှို့လိုက်ပြီဖြစ်၏။

ကောင်းတုံသည် မီးရှို့လိုက်ကြောင်းကို သိ၏။ ထို့ကြောင့် လွတ်မြောက်ရန်လမ်းစကို အပူတပြင်းရှာဖွေနေလေသည်။ ထိုအချိန်၌ပင် မီးသည် တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လာလေတော့၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကောင်းတုံရှိရာအခန်း၏ တံခါးပေါက်အား ထုခွဲချိုးဖျက်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

တံခါးသည် တစ်ချပ်လုံးကျိုးမသွားသည့်တိုင်အောင် လျှာထိုးပျဉ်တံခါးရွက်များသည် ပေါက်ပြဲကျိုးပျက်၍ သွားလေ၏။ ထိုအခါ လူတစ်ယောက်သည် ထိုအပေါက်မှဝင်လာကာ ကောင်းတုံအား ဆွဲ၍ထုတ်လေ၏။ အပြင်သို့ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကောင်းတုံအားဆွဲထုတ်လာသူအား တစ်စုံတစ်ယောက်က ဓားဖြင့်ဝင်၍ခုတ်လေ၏။

ကောင်းတုံအား ဆွဲထုတ်လာသူသည် ထိုသူအား ပြန်လှန်ခုခံ

http://www.cherrythitsar.org

ရန်အတွက် ကောင်းတုံအား လွှတ်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကောင်းတုံကို ဆွဲထုတ်လာသူနှင့် ထိုဆွဲထုတ်လာသူအား ဓားဖြင့်ခုတ်သူတို့သည် ထွေးလားလုံးလား သတ်ပုတ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကောင်းတုံသည် ထိုသူနှစ်ဦးအားကြည့်ရှုနေစဉ်၌ပင် ထိုသူနှစ်ဦးသည် ထွေးလားလုံးလားသတ်ပုတ်ရင်း အိမ်၏အောက်ဘက်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ပင် မီးသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦး ဝင်သွားသောနေရာ၏ အပြင်ဘက်မှ သစ်သားတန်းများကို ကူးစက်လောင်ကျွမ်းလေတော့၏။

ကောင်းတုံသည် ထိုသူနှစ်ဦးအား မီးရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာ တွေ့ရလေ၏။ တစ်ဦးမှာ ကောင်းစံဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဦးမှာ ၎င်း၏ဆရာကြီး ဦးလောစံဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။ ၎င်းအား ပိတ်နေသောအခန်းကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီး၍ ကယ်ထုတ်ခဲ့သူမှာ ၎င်း၏ဆရာကြီး ဦးလောစံဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

ဦးလောစံနှင့် ကောင်းစံတို့သည် အကြိတ်အနယ်သတ်ပုတ်နေကြလေ၏။ ၎င်းတို့သတ်ပုတ်သောနေရာမှာ ကောင်းတုံအား ကောင်းစံက တံခါးများပိတ်၍ထားခဲ့သောအခန်းနှင့် ကပ်လျက်အခန်း၌ဖြစ်၏။

ဦးလောစံသည် ကောင်းစံအားအရှိုက်ကို လက်သီးဖြင့်ထိုး၍ အခန်း၏အတွင်းကျသောဘက်သို့ ကန်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက်

http://www.cherrythitsar.org

၎င်းသည် အပြင်သို့ပြန်ထွက်ရန်ကြည့်လိုက်ရာ ထွက်ပေါက်တွင်ရှိသော သစ်သားများအား မီးများလောင်ကျွမ်းနေသည်ကို တွေ့ရလေတော့၏။

သို့ရာတွင် ဦးလောစံသည် ထိုမီးလောင်သောအပေါက်မှပင် ခုန်၍ထွက်လေ၏။ ၎င်းသည် တစ်ကိုယ်လုံး မီးအဟပ်ခံရ၏။ မျက်နှာမှာလည်း မီးရဲနေသောသစ်သားတန်းဖြင့် ရိုက်မိ၏။ သို့ရာတွင် ဦးလောစံသည် မသေပေ။ ကောင်းတုံအနီးသို့ရောက်သောအခါ၌ သတိလစ်မေ့မြောသွားလေတော့၏။

ကောင်းတုံသည် ၎င်း၏ဆရာကြီးအား ကျောပေါ်၌တင်ကာ အိမ်နောက်ဖေးခြံပေါက်ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ထွက်ခဲ့လေ၏။ ခြံပေါက်သို့ ရောက်လျှင် ခြံအောက်ရှိ အပေါက်ငယ်တစ်ခုကိုတွေ့ရာ ထိုအပေါက်ငယ်မှ ကြိုးစား၍ အပြင်သို့ထွက်လေ၏။ အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ၌ လမ်းအတိုင်းတရွေ့ရွေ့သွားနေစဉ်မှာပင် မော်တော်ကားတစ်စီး သည် ၎င်းတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့၏။

ကားပေါ်မှ မဥ္ဇူသာနှင့်လူတစ်ယောက် ဆင်းလာပြီးလျှင် မောင်ကောင်းတုံနှင့် ဦးလောစံအား ကားပေါ်သို့တွဲ၍တင်လေ၏။ ထို့နောက် မော်တော်ကားသည် တရွေ့ရွေ့နှင့် မြေနီလမ်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်ကာ ကတ္တရာလမ်းဆီသို့ ထွက်သွားလေတော့၏။

ထိုမော်တော်ကားလေးသည် ကတ္တရာလမ်းသို့ရောက်သော

http://www.cherrythitsar.org

အခါ၌မူ အိပ်မောကျလျက် ရှိသောထိုဒေသသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လေတော့၏။ အိမ်မည်းကြီးမှာလည်း မီးတောက်မီးလျှံများ တက်လာလေတော့၏။ အနီးအပါးမှလူအများသည် မိမိတို့ပစ္စည်းကို သယ်ပိုးသူကသယ်ပိုး၊ ထိုအိမ်ကြီးကို ရေပက်ငြှိမ်းသတ်သူက ငြှိမ်းသတ်ခြင်းပြုလုပ်ကြလေ၏။

များမကြာမီ၌ပင် မီးသတ်ကားများရောက်ရှိလာကာ မီးသတ်ပိုက်များဖြင့်ပက်လေတော့ရာ ထိုအိမ်မည်းကြီး၏အောက်ထပ်သည် အချို့နေရာများ၌ မီးကျွမ်း၏။ အချို့နေရာများ၌ လုံးဝလောင်ကျွမ်းခဲ့ ၏။ မီးသတ်ကားများလည်း နိုင်နင်းစွာငြှိမ်းသတ်နိုင်သောကြောင့် မီးသည် ငြှိမ်းသွားလေတော့၏။

အော်စတင်ကားနက်ကလေးတစ်စီးမှာမူ သက်နှုးကျွန်းလမ်းမှ တစ်ဆင့် ရွှေဂုံတိုင်ဘက်သို့မောင်းနှင်ကာ မင်္ဂလာဒုံဘက်သို့ တရွှေ့ရွှေ့သွားနေလေတော့၏။ မင်္ဂလာဒုံသို့ရောက်လျှင် ထိုကားကလေးသည် ထောက်ကြံ့ဘက်ဆီသို့ ဆက် လက်မောင်းနှင်လေတော့၏။ ထောက်ကြံ့ရှိခြံဝင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုသို့ရောက်သောအခါ၌မူ မော်တော်ကားကလေးသည် ထိုခြံဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေတော့၏။

ခြံတွင်းသို့ရောက်သောအခါ၌ ဦးလောစံသည် ကောင်းစွာသတိရပြီဖြစ်၏။ ၎င်းကပင် ကားမောင်းသောသူအား မည်သည့်ပုလင်း

ထဲက ဆေးကို မည်သို့ဖော်စပ်ရမည်ဟု ညွှန်ကြားပြောဆိုကာ ၎င်းတစ်ကိုယ်လုံးအား သုတ်လိမ်းခိုင်းလေ၏။

မောင်ကောင်းတုံအတွက်လည်း ဦးလောစံသည် ဆေးများကို ညွှန်ကြားပြောဆို၍ မဣုသာကို ဆေးများစပ်ခိုင်းလေ၏။ ပြီးလျှင် မဣုသာကိုပင် မောင်ကောင်းတုံ၏ဒူးခေါက်ခွက်အနီးရှိ ဓားဒဏ်ရာကို ဆေးများထည့်ခိုင်းလေ ၏။

မဣုသာသည်လည်း ဦးလောစံညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဆေးပုလင်းများကိုစပ်၍ မောင်ကောင်းတုံ၏ခြေထောက်အား ကြင်နာစွာ ဆေးထည့်ပေးလေ၏။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ မောင်ကောင်းတုံ၏ဒဏ်ရာမှာ ကောင်းစွာမသက်သာသေးသော်လည်း ဦးလောစံ၏ မီးလောင်ခံရသောဒဏ်ရာများမှာ ကောင်းစွာသက်သာပြီဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဦးလောစံမှာမူ မီးလောင်ခံရသောဒဏ်ရာကြောင့် မီးသွေးတစ်တုံးမျှမည်းနက်၍သွား၏။ မီးကျွမ်းသောတိုင်းကို မျက်နှာနှင့်တိုက်မိသောကြောင့် မျက်နှာတစ်ခြမ်းရွဲ့သွား၏။ စကားသံမှာလည်း မပီမသဖြစ်သွားလေတော့၏။ ဦးလောစံမှာ လူစင်စစ်ဖြစ်ပါလျက် သရဲတစ္ဆေတမျှ ရုပ်ဆိုးသွား၏။ ခါးလည်း အနည်းငယ်ကိုင်းသွား၏။

မဣုသာမှာမူ မောင်ကောင်းတုံအား တစ်ပတ်ခန့် ဆက်လက်၍

http://www.cherrythitsar.org

ပြုစုပေးနေရလေ၏။ မောင်ကောင်းတုံသည် အိပ်ရာတွင်းမှ မထနိုင်အောင်ရှိလေ၏။ မညူသာက မောင်ကောင်းတုံအား မန္တလေးသို့ခေါ်ယူ၍ ကုသမည်ဟုပြော၏။ သို့ရာတွင် မောင်ကောင်းတုံက. .

"မဖြစ်ဘူး မညူသာ။ ကျုပ်ဟာ လူသတ်မှုတွေ ကျူးလွန်ထားတာ။ အပြင်ထွက်တာနဲ့ ပုလိပ်လက်ထဲ ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီလူသတ်မှုတွေဟာ ကျုပ်ရဲ့လက်ချက်ဖြစ်တယ်လို့ ပုလိပ်ဘက်က ခန့်မှန်းနိုင်သလား၊ မခန့်မှန်းနိုင်သလားဆိုတာ လေ့လာရမယ်။ အဲဒီလိုလေ့လာပြီးမှ ထွက်လို့ဖြစ်မယ်။ အရမ်းထွက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ မညူသာရဲ့ဖေဖေက မညူသာအတွက် စိတ်ပူချင် ပူနေလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ မညူသာ တိတ်တဆိတ် လှမ်းပြီးဆက်သွယ်ချင် ဆက်သွယ်ပါ။ လပ်ကြီးရဲ့ ပြောပြချက်အရဆိုရင် မညူသာရဲ့ဖေဖေ ဟာ ကြို့ကုန်းဘူတာနားက ဦးတောကျော်ဆိုတဲ့ လူကြီးရဲ့အိမ်ကို ရောက်နေတယ်။ အဲဒီလူကြီးဟာ မညူသာဖေဖေ တရားသူကြီးလုပ်တုန်းက သူကရုံးမှာ ပြွန်းလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုကောင်းတုံ။ ဦးတောကျော်ကို မညူသာသိပါတယ်။ ဖေဖေ့တပည့်ကြီးပါ။ ရန်ကုန်လာတိုင်း ဖေဖေ

http://www.cherrythitsar.org

ဟာ အဲဒီအိမ်မှာတည်းလေ့ရှိပါတယ်။ မဣုသာ အဲဒီအိမ်ကို လှမ်းပြီးဆက်သွယ်မယ်နော်”

ဟု မဣုသာက ပြောလေ၏။

ထို့နောက် မဣုသာသည် ၎င်း၏ဖခင်နှင့် ဆက်သွယ်လေတော့၏။ ဖခင်ဖြစ်သူလည်း ညအခါ၌လာရောက်၍ မဣုသာနှင့် မောင်ကောင်းတုံတို့ကိုကြည့်ရှုကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးလောစံနှင့်ပါတွေ့ဆုံရလေတော့၏။ ဦးလောစံ၏ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်သွားပုံကိုတွေ့ရလျှင် မဣုသာ၏ဖခင် ဦးကံသာသည် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေတော့၏။

“ဦးလောစံရဲ့တပည့် မောင်ကောင်းတုံဟာ ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်ဆိုသလိုပါပဲ။ ဦးလောစံကိုလည်း အလွန်ရိုသေလေးစားပဲ့ဗျာ”

ဟု ဦးကံသာက ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဦးလောစံက. .

“ကောင်းစံဆိုတဲ့ကောင် ရန်ကုန် ကိုရောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားကတည်းက ကျုပ်ဟာ ကျုပ်တပည့် မောင်ကျင်စိန်ရဲ့ကားကို အသုံးပြုတယ်။ ကောင်းစံဟာ ကောင်းတုံကို ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်လို့လည်း မျှော်

http://www.cherrythitsar.org

လင့်နေမိတာ။ မောင်ကျင်စိန်ဆိုတာကလည်း သူ့ရဲ့မော်တော်ကားစုတ်ကလေးနဲ့ ကျုပ်သွားချင်တဲ့နေရာကို လိုက်ပို့ရှာပါတယ်။ သူကလည်း ကျုပ်ကိုလေးစားတာပေါ့ဗျာ။ သူ့ရဲ့မိသားစုတစ်စုလုံးရဲ့အသက်ကို ကျုပ်က ကျုပ်တတ်တဲ့ဆေးပညာနဲ့ကယ်ဆယ်ထားရတာ။ ဒီကောင်လေးဟာ ကြောက်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကိုလေးစားလို့ ကျုပ်သွားချင်တဲ့နေရာကို လိုက်ပြီးပို့ပေးရှာတယ်။ ကျုပ် ဟာ ကောင်းစံရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားပုံကို လေ့လာခဲ့တာ။ နောက်ဆုံးမှာ ကောင်းစံဟာ လူဆိုးတွေနဲ့ပေါင်းပြီး သက်နိုးကျွန်းဘက်မှာ စတည်းချနေတယ်ဆိုတာကို သိရတယ်။ သူတို့လူစု မန္တလေးဘက်ကိုသွားတယ်ဆိုလို့ မန္တလေးဘက်ကို တစေ့တစောင်းကြည့်တော့လည်း သူတို့ဟာ တရားသူကြီးဦးကံသာရဲ့အိမ်ကို ချောင်းမြောင်းနေတာ တွေ့ရပြန်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆက်ပြီးလေ့လာလိုက်တော့ အဲဒီအိမ်မှာ ကောင်းတုံကိုတွေ့ရတယ်။ ဒီကတည်းကိုက ကောင်းစံတို့ လူစုဟာ ကောင်းတုံကို လုပ်ကြံတော့မယ်ဆိုတာ ကျုပ် ရိပ်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ခြေလှမ်းကို မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်ခဲ့တာပဲ။ မောင်ကျင်စိန်ကိုလည်း အဲဒီနားမှာ

http://www.cherrythitsar.org

စောင့်ကြည့်ဖို့ တာဝန်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီညမှာ မောင်ကျင်စိန်က သက်နီးကျွန်းက ကောင်းစံတို့ရှိနေတဲ့အိမ်နားမှာ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရတယ်လို့ ပုံးပန်းသဏ္ဌာန်နဲ့တက္ပ လာပြီးပြောတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီလူနှစ်ယောက်ဆိုတာ တစ်ယောက်ဟာ ကျုပ်တပည့်ကြီး ကောင်းတုံဆိုတာ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်အတပ်သိပါတယ်။ အဲဒီနေ့မနက်က သတင်းစာမှာလည်း ဘောက်ထော်က တိုက်ပျက်ကြီးထဲမှာ ဖြစ်ပွားတဲ့ လူသတ်မှုသတင်းကို ဖတ်ရတယ်လေ။ အဲဒီလက်ချက်ဟာ ကောင်းတုံရဲ့လက်ချက်ပဲလို့ ကျုပ်နားလည်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း မောင်ကျင်စိန်ရဲ့ကားနဲ့ သက်နီးကျွန်းကို သွားခဲ့တာ။ ကျုပ်တပည့်ကြီးအကူအညီလိုအပ်ရင် ကူညီဖို့ပဲ ဆိုပါတော့။ ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျုပ်တပည့်ကြီးဟာ ကောင်းစံဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲမှာ ပိတ်မိနေရှာတော့တာကိုး။ မချုသာလည်း ပိတ်လျှောင်ထားတဲ့ဆီက လွတ်ထွက်လာတာကိုမြင်လို့ ကျုပ်ကခေါ်ထားလိုက်ပြီး မောင်ကျင်စိန်နဲ့ထားခဲ့ပြီး ခြံကြီးထဲကို ကျုပ်ဝင်တာ။ ကျုပ်ရောက်ခဲ့ပေလို့သာပေါ့ဗျာ။ ကောင်းစံရှိထားတဲ့မီးတွေက အိမ်အောက်ထပ်တစ်ထပ်လုံးကို ဝိုင်းနေပြီဗျ။ ကျုပ်ဝင်တဲ့

http://www.cherrythitsar.org

အခါကျတော့ လွယ်ပါပြီဗျာ။ ခြီစောင့်ခွေးနှစ်ကောင်ဟာ ကောင်းတုံရဲ့တပည့်လက်ချက်နဲ့ သေနေကြပြီပဲ”

ဟူ၍ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလုံးကို ရှည်လျားစွာ ပြောပြလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား မဗ္ဗုသာ၏ဖခင် ဦးကံသာသည် မကြာခဏဆိုသလို ဦးလောစံ၏အိမ်ကြီးသို့ လာရောက်ခဲ့လေ၏။ မဗ္ဗုသာမှာမူ ထိုအိမ်ကြီးဌာနေထိုင်၍ ကောင်းတုံအား ပြုစုနေလေ၏။

တစ်နေ့သဋ္ဌ သတင်းစာထဲတွင် သားရေသေတ္တာကလေးတစ်လုံး ကောက်ရထားကြောင်း ကြော်ငြာတစ်ခုပါလာလေ၏။ ထိုကြော်ငြာတွင် သေတ္တာ၏အရွယ်အစားနှင့်တကွ သေတ္တာသည်လွန်စွာလေးကြောင်း၊ သားရေသေတ္တာဖြစ်လင့်ကစား အတွင်းဌ သံဖြင့်ပြုလုပ်ထားဖွယ်ရှိကြောင်း၊ ထိုသေတ္တာကို မြိတ်သင်္ဘောဆိပ်မှ ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မြိတ်မြို့တွင်လည်း စုံစမ်းခဲ့ရာ ပိုင်ရှင်မတွေ့ရသောကြောင့် သတင်းစာမှ ကြော်ငြာရကြောင်း၊ သေတ္တာပိုင်ရှင်သည် ထိုကြော်ငြာကို တွေ့ရှိပါက ၂၉၅၊ ဘိုးလိန်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လာရောက်၍ မိမိ၏သေတ္တာပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို အတိအကျဖော်ပြနိုင်လျှင် ပေးအပ်မည်ဖြစ်

ကြောင်း ဖော်ပြထားလေ၏။ ထိုသတင်းကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် ကောင်းတုံ နှင့် မဣုသာတို့သည် အထူးပင် တုန်လှုပ်သွားကြလေတော့၏။

'ပြည်တော်ပြန်' စက်လှေကြီးဖြင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ပြီဖြစ်သော ကောင်းတုံ၏တပည့် 'လပ်ကလေး' ဆိုသူသည် အန္တရာယ်တစ်ခုကျ ရောက်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ ထိုသေတ္တာကို ရရှိထားသူသည် ရိုးသားသော၊ ပစ္စည်းချင်းစာနာတတ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်သာ ဤသို့ကြော်ငြာနေခြင်းဖြစ်၏။

မိမိတို့မှာမူ ဤသေတ္တာကလေးအတွက် အသက်စွန့်သူများ စွန့်သွားကြ၏။ ထိုသေတ္တာကလေးရထားသူသည် သေတ္တာကလေး၏ တန်ဖိုးရှိပုံကိုမသိသောကြောင့်သာ ဤသို့ သတင်းစာကြော်ငြာထည့်၍ ပြန်ပေးရန် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၏။

ဤလောကသည် ဆန်းကြယ်၏။ လူညစ် လူကောက်များရှိ သကဲ့သို့ လူရိုးလူဖြောင့်လည်း ရှိတတ်ပေသည်။ မဣုသာတို့၏ သေတ္တာ ကလေးသည် ကံကောင်းထောက်မသောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ပစ္စည်း ဆိုလျှင် မက်မောခြင်းမရှိတတ်သော လူရိုးလူဖြောင့်တစ်ဦး၏လက်တွင်း သို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းဖြစ်ပေသည်ဟု တွေးမိကြသောကြောင့် သတင်းစာ တွင်ပါသောလိပ်စာသို့သွားရောက်၍ သေတ္တာကလေးကိုယူရန် စီစဉ် ကြလေတော့၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

သို့ရာတွင် ကောင်းတုံက တစ်ခုစဉ်းစားမိသည်မှာ ထိုသတင်းစာကြော်ငြာသည် မိမိအား ထောင်ချောက်ဆင်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိ၏။ အကယ်၍ ထောင်ချောက်ဆင်ခဲ့လျှင်လည်း မိမိအနေနှင့် ရှောင်တိမ်းနိုင်ရန် စီစဉ်ရလေသည်။ စီစဉ်ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ သေတ္တာကလေးအား ညနေစောင်းတွင် ဦးကံသာ၏တပည့် ဦးတောကျော်ကသွားရောက်ယူရန်ဖြစ်၏။

ဦးတောကျော်နှင့် မောင်ကျင်စိန်တို့သည် ထိုသေတ္တာကလေးအား ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်၌ အချိန်းအချက်လုပ်၍ လက်ပြောင်းပေးရန်ဖြစ်၏။ မောင်ကျင်စိန်သည် ဦးတောကျော်ထံမှသေတ္တာကို လက်ခံပြီးနောက် ဦးလောစံ၏အိမ်သို့ လာရောက်ကာ ပေးအပ်ရန်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်ကို နာရီ မိနစ်နှင့်တကွ အတိအကျ သတ်မှတ်ထား၏။

အကယ်၍ ထောင်ချောက်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဦးတောကျော်အား ဖမ်းဆီးခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်ခြင်းပြုပါက ဦးတောကျော်အနေနှင့် မောင်ကျင်စိန်နှင့်တွေ့ဆုံရန် ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ မလာရောက်နိုင်ဘဲရှိလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မောင်ကျင်စိန်သည် ကောင်းတုံတို့ထံ လာရောက်၍ အကျိုးအကြောင်းပြောရန် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ ကောင်းတုံသည် ရှောင်တိမ်းရန် အချိန်ရပေလိမ့်မည်။

http://www.cherrythitsar.org

ဦးတောကျော်ကို ဖမ်းမိ၍ စစ်ဆေးပါကလည်း ဦးတောကျော်သည် ကောင်းတုံ၏နေရာကိုလည်းမသိ၊ ကောင်းတုံ၏အကြောင်းကိုလည်း မသိသောကြောင့် မည်သို့မျှ ဖော်ပြောနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့စီစဉ်ပြီးနောက် ဦးကံသာသည် ဦးတောကျော်၏အိမ်၌ မနေတော့ဘဲ ကောင်းတုံတို့နှင့်အတူ လာရောက်နေထိုင်ရလေ၏။

ဦးကံသာသည် ကောင်းတုံစီစဉ်ခိုင်းသည့်အတိုင်း ၂၉၅၊ ဘိုးလိန်းလမ်း၊ ကျောက်မြောင်းသို့ သေတ္တာကလေးကိုယူရန်အတွက် မည်သို့မည်ပုံသွားရမည်ကို အသေးစိတ်ညွှန်ပြပေးလိုက်လေ၏။ သေတ္တာကိုရရှိသောအခါ၌ ရွှေတိုဏ်ဘုရားသို့တက်ရမည်။ ရွှေတိုဏ် ဘုရားတနင်္ဂနွေထောင့်တွင်ရှိသော ခေါင်းလောင်းကြီးအနီး၌ အကျီအနီဝတ်ထားသောလူတစ်ယောက် ထိုင်နေမည်။ ထိုလူအနီးသို့ ဦးတောကျော်က သေတ္တာနှင့်တကွ သွားရောက်၍ထိုင်ရမည်။ ပြီးလျှင် ထိုသူအား. .

"စလံပတ္တော"

ဟု နှုတ်ဆက်ရမည်။

ထိုသူကလည်း. .

"စလံပတ္တော"

ဟုပင် ပြန်၍နှုတ်ဆက်ရမည်။ ထို့နောက် ထိုအကျီနီဝတ်ထား

http://www.cherrythitsar.org

သူသည် သေတ္တာကိုယူ၍ နေရာမှထသွားမည်။ ဦးတောကျော်က ထိုင်နေခဲ့ရမည်။ အကြီးနီဝတ်ထားသူသည် သေတ္တာကိုရသောအခါ၌ ထောက်ကြံ့သို့ပြန်လာရန်ဖြစ်၏။

ကောင်းတုံသည် ဤသို့လျှင် စနစ်တကျ စီမံ၍ ဦးကံသာအား ပြောပြလေ၏။ ဦးကံသာကလည်း ကောင်းတုံပြောသည့်အတိုင်း ဦးတောကျော်ကိုပြော၍ ၂၉၅၊ ဘိုးလိန်းလမ်းသို့ လွှတ်လိုက်လေတော့၏။

ဦးတောကျော်သည် ၂၉၅၊ ဘိုးလိန်းလမ်းသို့ ထိုနေ့ည (၆) နာရီတိတိတွင်ရောက်၍ သေတ္တာ၏ပုံပန်းသဏ္ဌာန်၊ အရွယ်အစားကို ပြောပြရာ ထိုအိမ်မှလူတစ်ဦးက (ဆားပုလင်းနှင်းမောင်) သေတ္တာကို ယူ၍. .

"ခင်ဗျားပျောက်သွားတာ ဟုတ်ရဲ့လား"

ဟု ပြောဆိုကာပြလေ၏။

ထို့နောက် သူကပင် ဦးတောကျော်အား အနည်းငယ်မေးမြန်းပြီးနောက် သေတ္တာကို ပေးလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် ထိုအိမ်တွင် သေတ္တာကိုပေးလိုက်သူအပြင် အခြားလူတစ်ယောက်လည်း ရှိလေ၏။ (ထိုလူမှာ ကျွန်ုပ်ဦးအောင်သင်းဖြစ်၏။) ဦးတောကျော်သည် သေတ္တာကိုယူခဲ့၍ ရွှေတိုဂုံဘုရား တန်ဂ်နွေထောင့်ရှိ ခေါင်းလောင်းကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိလေ၏။ ခေါင်းလောင်းကြီး

အနီးဌ်ကား အကြီ့နီဝတ်ထားသော တရုတ်ကပြားလူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုလူငယ်အား ဦးတောကျော်က. .

"စလံပတ္တော"

ဟု နှုတ်ဆက်ရာ ထိုလူငယ်ကလည်း. .

"စလံပတ္တော"

ဟု ပြန်၍နှုတ်ဆက်သဖြင့် သေတ္တာကို ထိုလူငယ်လက်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုအကြီ့အနီဝတ်ထားသောလူငယ်သည် သေတ္တာကိုရလျှင် တောင်ဘက်မုခ်မှဆင်း၍ ၎င်း၏မော်တော်ကားအနက်ကလေးပေါ် သို့တက်ကာ မောင်းနှင်သွားလေတော့၏။

ထိုမော်တော်ကားလေးသည် ပြည်လမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်ခဲ့ရာမှ မင်္ဂလာဒုံသို့ ရောက်ရှိ၏။ မင်္ဂလာဒုံမှတစ်ဖန် ထောက်ကြုံ့ရှိ ဦးလောစံ၏ခြံကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ဦးလောစံက မောင်ကျင်စိန်အား. .

"နေရာကျခဲ့ရဲ့လား"

ဟု မေးလေ၏။

"ရခဲ့ပါပြီ ဆရာကြီး"

ဟု မောင်ကျင်စိန်ကပြောပြီးလျှင် သေတ္တာအား ကောင်းတုံလက်သို့ အပ်လိုက်လေ၏။ ကောင်းတုံသည် သေတ္တာကိုယူလိုက်ပြီးနောက်

http://www.cherrythitsar.org

မျက်နှာပျက်၍သွားလေ၏။ ထိုအခါ ဦးကံသာက. .

"ဘာလဲ. . မောင်ကောင်းတုံ"

ဟု မေးလေ၏။

"ဒီသေတ္တာဟာ ကျွန်တော်တို့သေတ္တာနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး တူအောင်လုပ်ထားတာ။ အလေးချိန်လည်း အတူတူလောက်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဟာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါအတုပဲ"

ဟု ပြောဆိုကာ သေတ္တာသော့ကလေးအား ရိုက်ခိုး၍ သေတ္တာအဖုံးကိုဖွင့်လိုက်ရာ အတွင်း၌ အခြားမည်သည့်ပစ္စည်းကိုမျှ မတွေ့ရ ဘဲစာရွက်ဖြူကလေးတစ်ရွက်သာတွေ့ရလေ၏။

ကောင်းတုံသည် ထိုစာရွက်ကလေးကို ဆွဲထုတ်၍ ကြည့်လိုက်ရာ လွန်ခဲ့သော '၄ ရာစု-၆ ရာစု' အတွင်း အသုံးပြုရေးသားလေ့ရှိသော ကျောက်စာစာလုံးပုံစံများဖြင့် ရေးထားသော စာနှစ်ကြောင်းကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ဦးကံသာက. .

'ဘာတွေရေးထားတာလဲ မောင်ကောင်းတုံ"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ကောင်းတုံက. .

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်မှ

ကောင်းတုံ သို့

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

လို့ ရေးထားတယ်ဦးလေး။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဆိုတာ စုံထောက်ဘက်က ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ သူဟာ ဒီအမှုကြီးရဲ့ လက်သည်တရားခံဟာ ကျွန်တော်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဂယနဏာ သေသေချာချာသိနေတဲ့သဘောပဲ”

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်စဉ် အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း၊ ဥပဓိရုပ်သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ရှိ၍ ကုတ်အင်္ကျီ ဘောင်းဘီတို့ကို အချိုးကျစွာ ဝတ်ဆင်ထားသောလူတစ်ယောက်သည် လှေကားထိပ်တွင်ရပ်ကာ. .

“သိပါတယ်ကိုကောင်းတုံ့။ ဟိုဟာက မဟုတ်ဘူးထင်တယ်။ ဟောဒီကတော့ စက်ရှင်တရားသူကြီးဟောင်း ဦးကံသာမှတ်တယ်။ ဩော်. . ဒါနဲ့ ကိုကောင်းတုံ့ရဲ့ဆရာကြီး ဦးလောစံကောခင်ဗျာ”

ဟု ပြောဆိုလိုက်သံကိုကြားလိုက်သဖြင့် ကောင်းတုံ့သည် ထိုသူအား လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်. . .

“ခင်ဗျား ဘယ်သူတုံး”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“ကျုပ်. . ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ပါ။ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တစ်ယောက်ဆိုပါတော့။ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေကြီး

http://www.cherrythitsar.org

အိုင်ပီဦးအောင်သင်းလည်း ပါပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ ကိုကောင်းတုံတို့၊ မညူသာတို့ကို နှောင့်ယှက်ဖို့လာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တာဝန်အရလာခဲ့ရတာပါ။ ဒီမှာကိုကောင်းတုံ။ အမှုကလည်း ဖြစ်ပြီးနေပြီ။ ရှောင်လားတိမ်းလား လုပ်ဖို့တော့ စိတ်မကူးပါနဲ့ဗျာ။ ဥပဒေနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် လိုက်ပါ။ အပြစ်ဒဏ်ဆိုတာဟာလည်း လူတစ်ယောက် မှာရှိနေတဲ့ မကောင်းမှုကို ခဝါပေးခြင်းတစ်မျိုးလို့ ခင်ဗျား လည်း နားလည်ထားတာပဲဗျာ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြောဆိုလိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် ကောင်းတုံ၏ အမှုကို အမြန်ဆုံး ရုံးတင်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးလေ၏။ ထိုသို့စီစဉ်ပေး နေစဉ်အတွင်း ကော့သောင်းမှထွက်လာသော ‘ပြည်တော်ပြန်’ ဆိုသည့် စက်လှေအား မျက်လုံးတစ်ဖက်လပ်လူတစ်ယောက်ခေါင်းဆောင်သော ဓားပြအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က လုယူသွားကြောင်း၊ ထို့နောက် ဓားပြအဖွဲ့သည် ‘ပြည်တော်ပြန်’ စက်လှေအား ပင်လယ်ပြင်သို့မောင်းနှင်သွားကြရာ ‘အန်ဒမန်’ ကျွန်းနှင့် ဆယ့်နှစ်မိုင်ခန့်ကွာဝေးသောနေရာတွင် လေမုန်

http://www.cherrythitsar.org

တိုင်းမိသဖြင့် နစ်မြုပ်သွားကြောင်း သတင်းများရရှိလေတော့၏။

ကောင်းတုံသည် အမှုတစ်ခုလုံးကို ၎င်းတစ်ယောက်တည်း ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်းဝန်ခံ၍ ၎င်းတစ်ယောက်တည်းကိုပင် ရုံးတင်၍ စစ်ဆေးခဲ့ရလေ၏။ ရုံးတော်မှ ဘောက်ထော်တိုက်ပျက်ကြီးအတွင်း လူသတ်မှုအတွက် တရားခံအား မိမိအသက်ကို ခုခံကာကွယ်ခြင်းဟု ယူဆခဲ့သော်လည်း မီးရထားလမ်းတွင် တိုက်ဂါးကြီးအား မီးရထားကြိတ်၍သေစေမှု၊ သက်နှိုးကျွန်းလူသတ်မှုတို့မှာ မျက်မြင်သက်သေမရှိသော်လည်း မောင်ကောင်းတုံ၏လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာသောကြောင့် မောင်ကောင်းတုံအား တစ်သက်တစ်ကျွန်းအပြစ်ဒဏ် ချမှတ်လိုက်လေတော့သတည်း။

http://www.cherrythitsar.org

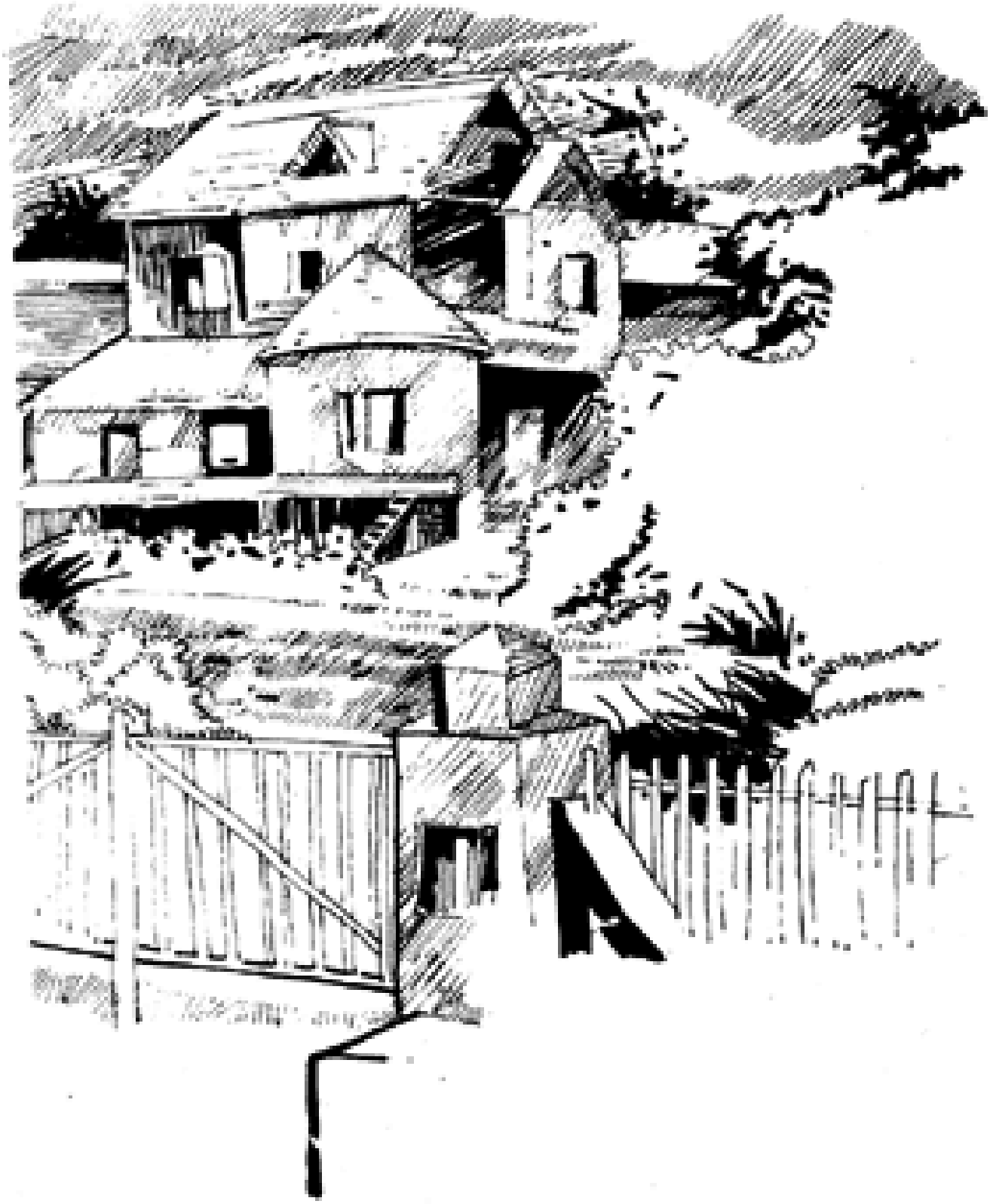

သရဲကြီးနေသောအိမ်

ဦးလောစံသည် ထိုအိမ်ကြီး၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်လေ၏။ ဦးလောစံမှာ ခါတိုင်းကဲ့သို့ ဆေးကုသသောလုပ်ငန်းကို မပြုလုပ်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် မဗျူသာက လစဉ် အသုံးစရိတ်အတွက် ငွေကြေးထောက်ပံ့ခဲ့ရလေ၏။ ဦးလောစံသည် ထိုအိမ်ကြီး၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သော်လည်း အပြင်သို့မူ လုံးဝမထွက်တော့ပေ။ ညအချိန်မတော်၌ ၎င်းအားမြင်တွေ့ဖူးသူတို့သည် လူဟူ၍ပင်မထင်မှတ်တော့ပေ။ ဦးလောစံအား သရဲတစ္ဆေကြီးဟု ထင်မှတ်သွားကြသည်ချည်းဖြစ်၏။ ၎င်း၏တပည့် မောင်ကျင်စိန်မှာမူ တစ်ပတ်လျှင်တစ်ခေါက်ကျ လာရောက်၍ ဦးလောစံအတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်းများကို ဈေးဝယ်ခြမ်းပေးလေ၏။ တစ်လတစ်ခါဆိုသလို စာတိုက်၌ မဗျူသာပေးပို့သောငွေကို ထုတ်ယူပေးလေ၏။ ဦးလောစံကမူ လူမတွေ့စေရန် ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းစွာနေ၏။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ထိုသို့နေသည့်ကြားကပင် ၎င်းအား မတော်တဆ တွေ့ဖူးသူများလည်းရှိ၏။ တစ်ခါကဆိုလျှင် မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် ယောကျ်ားလေးတစ်ဦးသည် မိုးရွာသောညတစ်ညဥ့် မော်တော်ကားမောင်းလာ ရင်းမိန်းကလေးက ကိုယ်ဝန်လေးလဖြင့် ကလေးပျက်လေ၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ားလေးက မကြံတတ်သဖြင့် ဦးလောစံ၏ခြံတွင်းသို့ မော်တော်ကားကို မောင်းဝင်လာကာ ဦးလောစံအား အကူအညီတောင်းလေ၏။

ဦးလောစံမှာလည်း မကူညီလျှင်မဖြစ်တော့သည့်အဆုံးဥ့် ကလေးပျက်ကျသော ထိုမိန်းကလေးအား ကူညီရလေတော့၏။ မိန်းကလေးသည် အသက်ချမ်းသာရ ရသွား၏။ သို့ရာတွင် ယောကျ်ားကလေးကမူ ဦးလောစံအား လူတစ်ယောက်ဟုမထင်မှတ်ဘဲ သရဲကြီးတစ်ကောင်ဟုသာ ထင်မှတ်သွားလေ၏။

မှတ်ချက်။ ။ *မောင်သီဟဆိုသောသူငယ်လေး ကားမောင်းလာပုံ၊ ထိုသူငယ်လေး သရဲကြောက်ပုံ၊ ကိုယ်ဝန်လေးလနှင့် စိန်စိန်ဆိုသည့်မိန်းကလေးက လှည်းကူးမြို့ သခ္ဓိုင်းအနီးမှ မောင်သီဟ၏ကားကို တက်စီးခဲ့ပုံ လမ်းဥ့် စိန်စိန်ကလေးပျက်ပုံ၊ ဦးလောစံကြီး၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိပုံတို့မှာ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှပေ*

လာဘ်မိုးဇွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ချစ်စွာ သောစာဖတ်သူအား ဖတ်စေချင်လွန်းသဖြင့် ထိုအခန်းကို ဤဝတ္ထု၏အစပိုင်းတွင် တသီးတခြား ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုအခန်းကို ဖတ်ရှုလိုပါက ဤဝတ္ထု၏ အစပိုင်းတွင်ရှိနေသော ***မိုး ရာသီ၏ညတစ်ည*** *ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသော အခန်းကို ပြန်လည် ဖတ်ရှုကြပါကုန်။*

စာရေးသူ

တစ်နေ့သ၌ မဣသာနှင့် ဦးကံသာတို့သည် ဦးလောစံထံသို့ အလည်အပတ်လာကြလေ၏။ မဣသာသည် မောင်ကောင်းတုံအတွက် အလျှုအတန်းများ မပြတ်ပြုလုပ်ပေး၏။ မောင်ကောင်းတုံအတွက် ရည်စူး၍ ဇရပ်တန်ဆောင်းကျောင်းကန်များ ဆောက်လုပ်လျှုဒါန်းပေး၏။

ယခုလည်း ရွှေတိဂုံကြီးအနီး ဗဟန်းကြေးသွန်းဘုရားကြီး၌ ဂေါပကအဖွဲ့နှင့်တိုင်ပင်ကာ အလျှုငွေများထည့်ဝင်လျှုဒါန်းလိုခြင်း၊ အဆောက်အအုံများဆောက်လုပ်လိုခြင်းတို့ကြောင့် ရန်ကုန်သို့လာခဲ့ခြင်း

http://www.cherrythitsar.org

ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဦးလောစံနှင့်လည်း မတွေ့ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် တွေ့ချင်သည့်အကြောင်းလည်းပါ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သားအဖသည် ဦးလောစံ၏အိမ်၌ပင် တည်းခိုကြလေ၏။ ဦးလောစံကြီးလည်း လွန်စွာ ပျော်လေ၏။ ၎င်းတို့သုံးဦးသားသည် ညအချိန်များ၌ ကော်ဖီနှင့်မုန့် စားသောက်ရင်း စကားပြောကြလေ၏။

"မောင်ကောင်းတုံလို သတ္တိရှိပြီး အဘက်ဘက်တော်တဲ့ လူမျိုးကတော့ ရှားပါတယ် ဦးလောစံ"

ဟု ဦးကံသာက ပြောလိုက်လေ၏။

"ဒါကတော့ ဦးကံသာရဲ့သားပဲ။ ဦးကံသာ ကြိုက် သလောက် ချီးမွမ်းပေတော့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မချုသာသည် ၎င်းအား မောင်ကောင်းတုံနှင့် စောင်းချိတ်၍ ပြောသည်ဟုထင်မှတ်ကာ ရှက်သွေးများဖြာ၍ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး နီမြန်းသွားလေ၏။

"ကျုပ်ကလည်း ပေးစားချင်ပါတယ်ဗျာ မောင်ကောင်းတုံ နဲ့ ကျုပ်သမီးကို။ ကျုပ်သမီးကလည်း မောင်ကောင်းတုံကို လက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားပြီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် အခုလို ဦး လောစံက တည့်တည့်ကြီးနောက်လိုက်လေတော့ ကျုပ် သမီးကလေး အတော်ပဲရှက်သွားရှာတယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု ဦးကံသာက ပြောလိုက်လေ၏။

"ဘာလဲ ဦးကံသာ။ မောင်ကောင်းတုံက ခင်ဗျားသားပါလို့ ပြောတာဟာ မဏ္ဍူသာနဲ့လက်ထပ်မှာကို ရည်ရွယ်ပြီး ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့သားမို့လို့ သားလို့ပြောတာ။ ဒီကောင်ကလေးကို ကျုပ်ဟာ ဖဲသမားတစ်ယောက်ဆီက ငွေတစ်ရာ့ငါးဆယ်ပေးပြီး ဝယ်ယူခဲ့ပြီး မွေးခဲ့တာ။ အဲဒီဖဲသမားက ရိုက်လိုက်နှက်လိုက် ညှဉ်းပန်းတာ မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ။ ကျုပ်ဝယ်ခဲ့တုန်းက ခြောက်နှစ်သားလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူ့နာမည်က မောင်နီတဲ့ဗျ။ ကျုပ်ဆီရောက်မှ ကျုပ်က ကောင်းစံနဲ့ နာမည်ချင်းဆင်တူအောင်ဆိုပြီး ကောင်းတုံလို့ နာမည်ပေးခဲ့တာပဲ။ သူ့ကို ဖဲသမားက မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ဆီက ငွေငါးဆယ်နဲ့ဝယ်ခဲ့တာ။ ဖဲနှုံးလို့ ကျုပ်ကိုပြန်ပြီးရောင်းတာ။ ဖဲသမားရဲ့နာမည်က ညီတင်တဲ့။ ကျုပ်သေသေချာချာ မှတ်မိပါတယ်။ အဲဒီ ဖဲသမားညီတင်က မိန်းမကြီးဆီက ဝယ်ခဲ့တာ။ အဲဒီ မိန်းမကြီးနာမည်က ဒေါ်အုံးကြည်။ အင်မတန်ရက်စက်တဲ့ အပျိုကြီးပေါ့ဗျာ။ ဖဲသမားညီတင် ပြောပြချက်အရ ဒေါ်အုံးကြည်နေတဲ့မြို့ရွာကို ကျုပ်

http://www.cherrythitsar.org

ကောင်းကောင်းသိတယ်။ အဲဒီမြို့မှာကို ကျုပ်က မောင်ကောင်းစံတို့ မောင်ကောင်းတုံတို့နဲ့ အတူတူနေခဲ့ဖူးတယ်။ ဒေါ် အုန်းကြည်ကို ကျုပ်စုံစမ်းကြည့်ဖူးတယ်။ သူကလည်း တစ်ဆင့်ရခဲ့တာ။ အဲဒါက ဝါးနက်ချောင်းကကိုမြကောင်းဆိုတဲ့ လူရှုပ်လူပွေတစ်ယောက်ဆီကပဲ။ အဲဒီကိုမြကောင်းဆီကိုတော့ မောင်ကောင်းတုံကလေးပေါက်စအရွယ်ကငွေတစ်ရာနဲ့အတူ မွေးဖို့လူတစ်ယောက်က လာပေးခဲ့တာ။ မြကောင်းဆီကို ပေးတဲ့လူက မောင်ကောင်းတုံရဲ့လက်ချက်နဲ့ လုံးစူးပြီးသေသွားတဲ့ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ဆိုတဲ့ လူဆိုးကြီးပေါ့ဗျာ။ သူက တရားသူကြီးမင်းဦးကံသာဆီက ခိုးလာတာလို့ သိရတယ်။ ဦးကံသာရဲ့ဇနီးဟာ ဆေးရုံမှာ အဲဒီကလေးကို မွေးခဲ့တာ။ ဘယ်သန်ဘမ္ပန်ဆိုတဲ့ကောင်ကြီးက ခိုးယူသွားတာ။ ဝါးနက်ချောင်းက မြကောင်းဆိုတဲ့ကောင်က ကလေးကို သုံးနှစ်သားအထိတော့ မွေးပါသေးတယ်။ ကလေးလည်း သုံးနှစ်သားရောက်တော့ သူ့မိန်းမလည်း ဆုံးရှာတာနဲ့ ဆက်ပြီးမမွေးနိုင်တော့ဘူးလေ။ အဲဒီမှာ ဒေါ် အုန်းကြည်ကို ပေးလိုက်တာ။ ဒေါ် အုန်းကြည်ကလည်း ပထမတော့ ကလေးကို မွေးပါသေးတယ်။ နောက်

http://www.cherrythitsar.org

တော့ သူ့ထက် အသက်ငယ်တဲ့ ပုလိပ်ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ယူမယ်လည်းလုပ်ကော ကလေးကိုလည်း ဖဲသမားညီတင်ကို ငွေငါးဆယ်နဲ့ရောင်းစားလိုက်ကောဆိုပါတော့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒီကလေးဟာ ဦးကံသာရဲ့ကလေးပေါ့ဗျာ”

ဟု ဦးလောစံက ရှည်လျားစွာရှင်းပြလိုက်ရာ ဦးကံသာနှင့် မဗျူသာတို့သည် ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးကြလေတော့၏။

ထိုအခါ မဗျူသာက. .

“ဆရာကြီး ဦးလောစံရယ်. . ။ ကိုကောင်းတုံက တစ်ကျွန်းကိုမပို့ခင်မှာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းကိုမပြောခဲ့တာတုံး။ ကိုကောင်းတုံသိသွားရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမတုံး။ သူဟာ သူ့အဖေအရင်း ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိသွားရမယ်မဟုတ်လား”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒါက မိန်းကလေးရဲ့စေတနာပေါ့လေ။ ကျုပ်လည်း ပြောသင့် မပြောသင့် အများကြီးစဉ်းစားပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကိုသိရရင် ကျုပ်တပည့်ကလေးရဲ့ရင်ထဲမှာ တဆွေးဆွေးတမြည့်မြည့်ဝေဒနာမျိုး ခံစားသွားရမှာကို စိုးရိမ်မိတယ်။ ကျုပ်တပည့်ကလေး မောင်ကောင်းတုံကို ဒီလို စိတ်ဝေဒနာ

http://www.cherrythitsar.org

မိုး မခံစားစေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် မပြောလိုက်တာပဲ။ အဲဒါ
မှားတယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်အပြစ်ပါပဲ မိန်းကလေးရယ်”
ဟု ဦးလောစံက ပြောလိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် မည္ဆုသာနှင့် ဦးကံသာတို့သည် တဆွေးဆွေး တမြည့်
မြည့် ငိုကြွေးနေကြလေတော့၏။ နောင်တွင်လည်း ထိုအကြောင်းကို
စဉ်းစားမိတိုင်း ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် မျက်ရည်များ ဖြေမဆည်နိုင်အောင်
တတွေတွေစီးကျလာပြီးလျှင် ငိုပွဲကြီးဆင်ကြရတတ်မြဟူသတည်း။

လာပြန်ပြီတစ်ခေါက်

တစ်ညသ၌ မိုးသည် သည်းထန်စွာရွာသွန်းနေ၏။ လေလည်းပြင်းထန်စွာတိုက်နေ၏။ မော်တော်ကားလေးတစ်စီးသည် ရန်ကုန်ဘက်မှ ပဲခူးဘက်ဆီသို့ မောင်းနှင်၍လာနေလေ၏။ ထိုကားပေါ်တွင် လူနှစ်ဦးသာပါ၏။ တစ်ဦးမှာ ယောက်ျားဖြစ်၏။ ထိုယောက်ျားသည် ကားကိုမောင်း၏။ တစ်ဦးမှာ မိန်းမဖြစ်၏။ သူသည် ကားမောင်းသော ယောက်ျား၏ပခုံးကို ခေါင်းနှင့်မှီလျက် လိုက်ပါလာလေ၏။ မင်္ဂလာဒုံသို့လွန်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မိန်းကလေးက. .

"ကိုသီဟရယ်. . စိန်စိန်သိပ်ပြီးဝမ်းနာလာတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်သီဟဆိုသော ကောင်ကလေးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဟောဗျာ. . စိန်စိန်ကတော့ လုပ်ပြီ။ ဒါကြောင့် မလိုက်ခဲ့ပါနဲ့ဆိုတာလည်း ပြောလို့မရဘူး။ အခု ဘယ့်နဲ့လုပ်ကြမတုံး"

ဟု စိတ်ညစ်သောလေသံဖြင့် အပြစ်တင်လိုက်လေ၏။

"အရေးထဲ အပြစ်တင်မနေပါနဲ့ ကိုသီဟရယ်။ ဝမ်းကသိပ်နာလာပြီ။ အနီးဆုံးအိမ်ကိုဝင်စမ်းပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သီဟသည် အနီးဆုံးအိမ်သို့ဝင်ရန် လမ်းဘေးသို့ကြည့်လိုက်လေ၏။

"အလိုလေး. . ဟိုသရဲကြီးအိမ်ရှေ့ရောက်နေပြီ စိန်စိန်ရေ"

ဟု မောင်သီဟက ပြောလိုက်လေ၏။

"သရဲအိမ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဝင်စမ်းပါကိုသီဟရယ်"

ဟု ဆိုသဖြင့် မောင်သီဟလည်း ခြံဝ၌ ကားကိုရပ်လျက် ခြံတံခါးကိုဖွင့်ကာ မော်တော်ကားကို ခြံတွင်းသို့မောင်းဝင်ခဲ့လေ၏။

ထို့နောက် မောင်သီဟသည်. .

"အိမ်ရှင်တို့. . အိမ်ရှင်တို့. . တံခါးဖွင့်ပေးစမ်းပါ။ မိန်းမတစ်ယောက် ဝမ်းနာလာလို့ ကူညီကြစမ်းပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ အပေါ်ထပ်မှအသံနက်ကြီးဖြင့်. .

http://www.cherrythitsar.org

"တံခါးက စေ့ရုံစေ့ထားတာ။ တွန်းပြီးဝင်ခဲ့"

ဟု ပြောသဖြင့် မောင်သီဟလည်း ၎င်း၏မိန်းမဖြစ်သူ စိန်စိန်အား ပွေ့ချီ၍ အောက်ထပ်မှဝင်ကာ ယခင်ကတက်ခဲ့ဖူးသောလှေကားအတိုင်း အပေါ်ထပ်သို့ သယ်ယူသွားလေ၏။

အပေါ်ထပ်သို့ရောက်လျှင် သရဲကြီးကို တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မောင်သီဟမျှော်လင့်ထား၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းမျှော်လင့်ထားသော သရဲကြီးကိုမတွေ့ရဘဲ လွန်စွာချောမောလှပသည့် မိန်းမတစ်ဦးက မောင်သီဟအား ကူညီ၍ စိန်စိန်ကို မ,ပေးပြီးလျှင် ခုတင်လွတ်တစ်လုံးပေါ်၌ ချပေး လေ၏။

ထိုအခါ မောင်သီဟစိတ်၌. .

"ဒီသရဲကြီးအိမ်မှာ ဒါလောက်လှတဲ့မိန်းမ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရှိနိုင်ဘူး။ ဒီမိန်းမဟာ ဥစ္စာစောင့်မဖြစ်လိမ့်မယ်။ သရဲကြီးကတော့ သူ့ရဲ့သိုက်စောင့်တပည့်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်"

ဟု တွေးထင်မိလေ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် အခန်းတွင်းမှ သရဲကြီး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ လေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

"ဟော့ကောင်. . အောက်ကိုဆင်းပေး။ ငါက လာဆိုမှ အပေါ်တက်ခဲ့"

ဟုပြောသဖြင့် မောင်သီဟလည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် အောက်သို့ဆင်းရလေ၏။ ထိုအခါ သရဲကြီးက. .

"မညူသာရေ. . ။ ရေနွေးရှိတယ် မဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

"ရှိပါတယ်"

ဟု မညူသာက ပြန်၍ဖြေလိုက်လေ၏။

"အေးကွယ်. . ။ ကလေးမွေးပေးရဦးမယ်။ ကူညီစမ်းပါဦး။ ဒုက္ခသည်လင်မယားပါကွယ်။ သနားပါတယ်"

ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သံကိုလည်း မောင်သီဟ အောက်ထပ်မှနေ၍ ကြားနေရ၏။

"ဥစ္စာစောင့်မရဲနှာမည်က မညူသာလို့ ဆိုပါလား။ သရဲကြီးကလည်း တို့လင်မယားကို သနားတယ်ဆိုပဲ။ ဒီလိုသနားတတ်တဲ့သရဲမျိုး ငါတော့ မကြားဖူးပေါင်"

ဟု မောင်သီဟသည် တွေးတောနေမိ သည်။

တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် အပေါ်ထပ်မှ စိန်စိန်၏ညည်းသံများ၊ ဥစ္စာစောင့်မချောချောလေး၏ အားပေးသံများကို ကြားနေရလေ၏။

http://www.cherrythitsar.org

ထို့နောက် ကလေးငိုသံကို ကြားရလေ၏။ မောင်သီဟသည် လှေကားတစ်ဝက်သို့ ပြေးတက်သွားပြီးလျှင်. .

"သရဲကြီး. . အဲ. . အဲ. . ယောင်လို့. . ဒေါက်တာကြီး ဘာ လေးလဲဗျ"

ဟု အော်၍မေးလိုက်ရာ အပေါ်မှ အသံနက်နက်ကြီးဖြင့်. .

"ဟော့ကောင် တက်မလာနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် မောင်သီဟလည်း အောက်သို့ပြေးဆင်းသွားရလေ၏။ သို့ရာတွင် လွန်စွာချိုအေးသော ဥစ္စာစောင့်မ၏အသံလေး ထွက်လာလေ၏။

"ကလေးအဖေရေ. . ယောက်ျားလေး. . ယောက်ျားလေး"

ဟူ၍ ဥစ္စာစောင့်မလေးက အော်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်သီဟသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့်. .

"ဝမ်းသာလိုက်တာ ဥစ္စာစောင့်မလေးရယ်. . အဲ. . အဲ. . သူနာပြုဆရာမလေးရယ်"

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက်တွင် မဟူသာသည် ကလေးအား ရေမိုးသန့်စင်ပေး၏။ ကလေး၏မိခင်မှာလည်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားပြီဖြစ်၏။

ထိုအခါ၌ သရဲကြီးက. .

http://www.cherrythitsar.org

"ဟေ့ကောင်. . တက်ခဲ့တော့"

ဟု ခေါ်လိုက်ရာ သရဲကြောက်တတ်သော မောင်သီဟသည် သရဲကြီးရှိရာ အပေါ်ထပ်ဆီသို့ပြေး၍တက်သွားလေတော့၏။ ထို့နောက် ၎င်း၏သားလေးအား ဆွဲယူကြည့်ရှုလေ၏။ မဣုသာက မောင်သီဟအား. .

"ဟိုမှာ ကော်ဖီရှိတယ်။ သောက်လိုက်ပါဦးရှင့်"

ဟု ပြောသဖြင့် မောင်သီဟလည်း ကော်ဖီကိုသောက်လေ၏။

ထိုအချိန်၌မှာပင် သရဲကြီးသည် မောင်သီဟအနီးသို့ လာ၍ ထိုင်လေ၏။ မောင်သီဟသည် သရဲကြီးကိုမကြည့်ရဲသဖြင့် တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲထားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် သရဲကြီးက လှုပချောမောသော မိန်းကလေးဘက်သို့လှည့်ကာ. .

"မဣုသာ. . ဒီကလေးကို နာမည်ပေးရမယ်ဆိုရင် မင်းဘယ်လိုပေးမတုံး"

ဟု မေးလိုက်ရာ မဣုသာက မဆိုင်းမတွပင်. .

"မောင်ကောင်းတုံလို့ ပေးမှာပေါ့ရှင်"

ဟု ဖြေလိုက်လေ၏။

"အေး. . ဟုတ်တယ်။ ငါလည်း သဘောတူတယ်။ မောင်ကောင်းတုံလို့ နာမည်ပေးရမယ်"

http://www.cherrythitsar.org

ဟု သရဲကြီးက အသံနက်ကြီးဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

"ဘယ်ဖြစ်မလဲခင်ဗျာ။ ကောင်းတုံဆိုတာ တရုတ်နာမည် ဥစ္စာ။ ကျွန်တော်တို့က တရုတ်မှမဟုတ်ဘဲ"

ဟု မောင်သီဟက စောဒကတက်လျှင် သရဲကြီးက. .

"ဟေ့ကောင် လျှာမရှည်နဲ့။ မောင်ကောင်းတုံလို့ပဲ ခေါ်ရမယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"ကျွန်တော့်ကလေးပဲဗျာ. . ။ ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့နာမည် ပေးရမှာပေါ့"

ဟု မောင်သီဟက ပြောလေ၏။

"မလိုချင်ဘူး။ မင်းကလေးတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ တို့မွေးပေးရတာ"

ဟု သရဲကြီးကကြိမ်းမောင်းလေ၏။ ထိုအချိန်၌မှာပင် အခန်းတွင်းမှ လူကြီးတစ်ယောက် အိပ်ရာမှနိုးလာကာ. .

"သမီးနဲ့ ဦးလောစံတို့ ဘာတွေငြင်းနေကြတာတုံး"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ မညူသာဆိုသော မိန်းမချောကလေးက. .

"ဒီလိုပါဖေဖေ။ ဟောဒီလင်မယားနှစ်ယောက် မော်

http://www.cherrythitsar.org

တော်ကားနဲ့ ခရီးသွားရင်း မိန်းမလုပ်တဲ့သူ ဝမ်းနာလို့ ဒီအိမ်မှာဝင်ပြီး ကလေးမျက်နှာမြင်တယ်။ ကလေးက ယောက်ျားလေးဖေဖေရဲ့။ ကလေးကို နာမည် ဘယ်လို ပေးရမလဲလို့ တိုင်ပင်နေကြတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုလူကြီးက။ ။

“ဒါမျှား စဉ်းစားနေရသေးသလား သမီးရယ်။ မောင်ကောင်းတုံလို့ ပေးလိုက်ရောပေါ့ကွယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သီဟသည်။ ။

“လာပြန်ပြီဟာ။ ဒီမောင်ကောင်းတုံဆိုတဲ့နာမည်ကို ဘယ်လိုမျှားကြိုက်နေကြမှန်းမသိဘူး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိပ်ရာမှထလာသော လူကြီး (ဦးကံသာ) က။ ။

“ဒီလိုမောင်ရင်ရဲ့။ ဟောဒီအိမ်ကြီးမှာ အခုရှိနေတဲ့ ကျုပ်ရယ်၊ ကျုပ်ဆိုတာက စက်ရှင်တရားသူကြီးဟောင်း ဦးကံသာ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်သမီး မဌုသာ၊ ဟောဟိုကဆရာကြီးဦးလောစံတို့ရဲ့ နှလုံးသည်းပွတ်မှာ ကမ္ဘည်းထိုးထားတဲ့ နာမည်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီနာမည်က ‘မောင်ကောင်းတုံ’ တဲ့။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကိုခင်ရင်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့စေတနာကို

http://www.cherrythitsar.org

လေးစားရင် မောင်ရင့်သားလေးကို မောင်ကောင်းတုံဆို တဲ့နာမည်ကို မှည့်စေချင်တယ်။ မောင်ကောင်းတုံဆိုတာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျုပ်တို့က ပြောပြပါ့မယ်”

ဟု ဆိုကာ ဤဝတ္ထုဇာတ်လမ်းပါအချက်အလက်များကို မောင်သီဟအား တစ်ယောက်တစ်လဲပြောပြရင်းနှင့်ပင် မိုးစင်စင်လင်းခဲ့လေတော့၏။

http://www.cherrythitsar.org

မောင်ကောင်းတုံဟုခေါ်ပါမည်

အရှေ့ဘက်မှ ရောင်နီများထွက်ပေါ် ၍လာခဲ့လေတော့၏။

လင်းကြက်များ၏ တွန်ကျူးသံကို ကြားရလေတော့၏။ မိုးရာသီ၏ အေးမြသန့်စင်သော နံနက်လေပြည်ကို ရှူရှိုက်ကြရလေတော့၏။

မောင်ကောင်းတုံ၏အကြောင်းစုံကိုလည်း မောင်သီဟသည် သိရှိသွားပြီဖြစ်၏။

ထိုအခါ ဦးလောစံက. .

"မင်းရဲ့ကလေးပဲကွယ်။ မင်းစိတ်ကြိုက်နာမည် မှည့်နိုင်ပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ဟုတ်တယ်. . မှည့်ရမယ်။ ကျွန်တော့်သားလေးကို ရဲရင့်စေချင်တယ်။ သူရဿတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံစေချင်တယ်။ ကျွန်တော့်လို သူရဲဘောနည်းတဲ့လူ မဖြစ်စေချင်ဘူး။ အဲဒီတော့

http://www.cherrythitsar.org

ကျွန်တော်မှည့်ချင်တဲ့နာမည်ကတော့ 'မောင်ကောင်းတုံ' ပါတဲ့ခင်ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးကံသာ၊ ဦးလောစံနှင့် မဇ္ဈသာတို့က ညီညာဖြဖြ လက်ခုပ်သြဘာပေးလိုက်ကြပြီးလျှင် ကလေးအား. .

"မောင်ကောင်းတုံ. . မောင်ကောင်းတုံ. . မောင်ကောင်းတုံ"

ဟု ဝိုင်းဝန်း၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေတော့သတည်း။

❖ ❖ ❖

(ဖြီးပါပြီ။)

သဗ္ဗေသတ္တာကမ္မဿကာ

စာကြွင်း

မောင်ကောင်းတုံမှာ တစ်သက်တစ်ကျွန်းသို့ ကျသွားသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် တစ်ကျွန်းသို့ရောက်ပြီး သုံးနှစ်ခန့်ကြာသောအချိန်၌မှာပင် ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် ကျွန်းမပြန်လိုသူများအား ပြန်ခွင့်ပေးခဲ့ရာ မောင်ကောင်းတုံ တစ်ယောက်လည်း မိမိတိုင်းပြည်သို့ ပြန်လာခွင့်ရသည်ဖြစ်ရာ စစ်အတွင်း၌ပင် မဇ္ဈသာနှင့် အကျဉ်းရုံး၍ လက်ထပ်လိုက်သည်ဟု ကြားသိရပေတော့သတည်း။

လာဘ်မိုးစွေစာပေ

http://www.cherrythitsar.org

ပင်းသိန်

ဆားဟုလင်းနှင်းမောင်

နှင့်
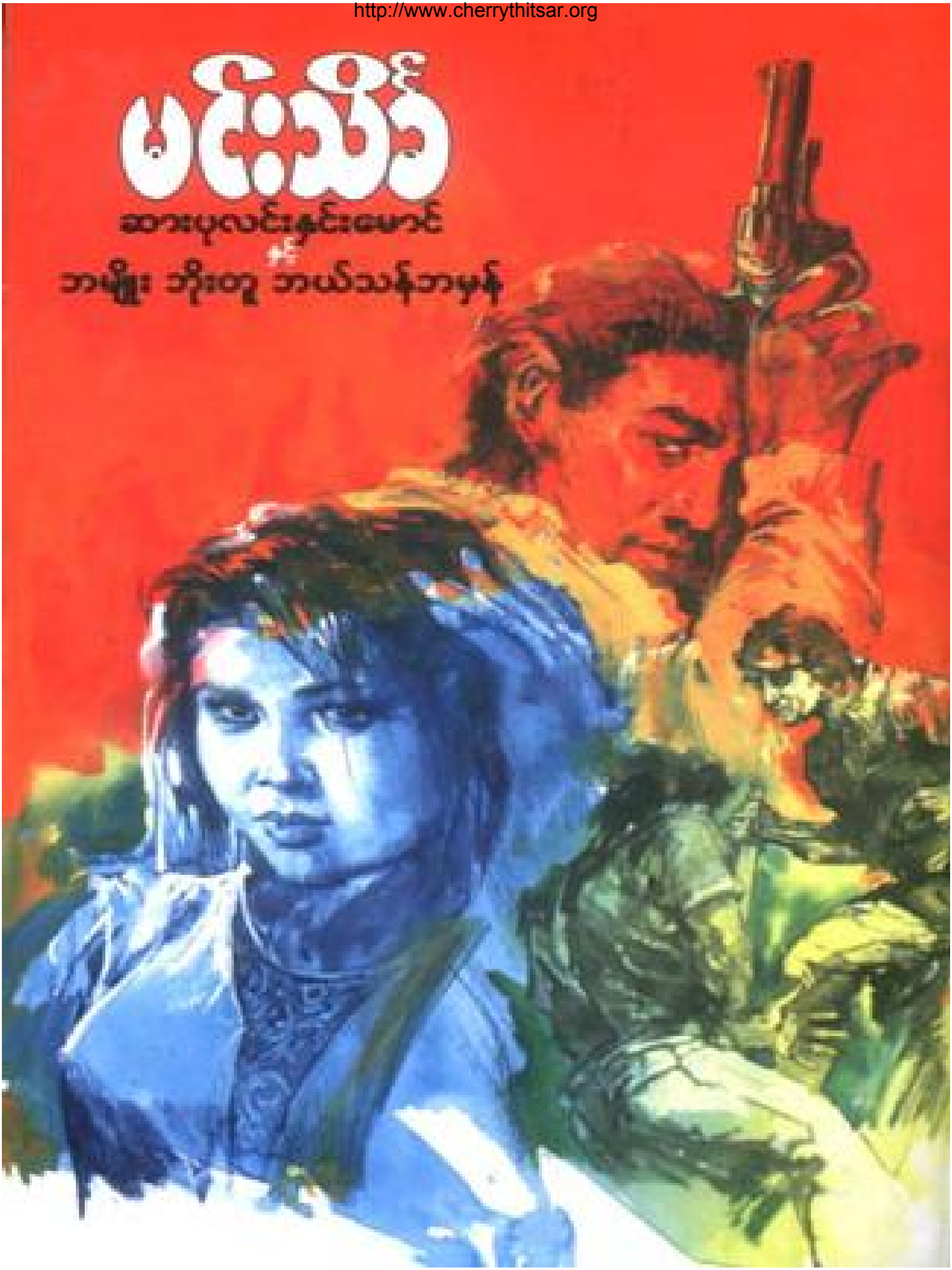
ဘမျိုး ဘိုးတူ ဘယ်သန်ဘမှန်